

J.O.P

KEBRA

NAGAST

GLORIA REGILOR

Kebra Nagast
GLORIA REGILOR
de

Anonimul
Traducere de J.O.P.

INDEX

PREFAȚĂ

THE GLORY OF KINGS

1. DESPRE SLAVA REGILOR

2. DESPRE MĂREȚIA REGILOR

3. DESPRE ÎMPĂRĂȚIA LUI ADAM

4. DESPRE INVIDIE

5. DESPRE ÎMPĂRĂȚIA LUI ȘET

6. DESPRE PĂCATUL LUI CAIN

7. DESPRE NOAH

8. DESPRE POTOP

9. DESPRE LEGĂMÂNTUL LUI NOE

10. DESPRE SION

11. DECLARAȚIA UNANIMĂ A CELOR TREI
SUTE OPTSPREZECE PĂRINȚI
ORTODOCȘI.

12. DESPRE CANAAN

13. DESPRE ABRAHAM

14. DESPRE LEGĂMÂNTUL LUI ABRAHAM

15. DESPRE ISAAC ȘI JACOB

16. DESPRE RÔBÊL (REUBEN)

17. CU PRIVIRE LA SLAVA LUI SION

18. CUM S-AU PUS DE ACORD PĂRINȚII
ORTODOCȘI ȘI EPISCOPII

19. CUM A FOST GĂSITĂ ACEASTĂ CARTE

20. DESPRE ÎMPĂRȚIREA PĂMÂNTULUI.

21. DESPRE REGINA SUDULUI

22. DESPRE TÂMRÎN, NEGUSTORUL

23. CUM S-A ÎNTORS NEGUSTORUL ÎN
ETIOPIA

24. CUM S-A PREGĂTIT REGINA SĂ
PORNEASCĂ LA DRUM

25. CUM A AJUNS REGINA LA REGELE
SOLOMON

26. ÎN TIMP CE REGELE STĂTEA DE

VORBĂ CU REGINA

27. DESPRE LUCRĂTOR

28. CUM A DAT SALOMON PORUNCI
REGINEI.

29. DESPRE CEI TREI SUTE
OPTSPREZECE [PATRIARHI].

30. DESPRE CUM A JURAT REGELE
SOLOMON REGINEI.

31. DESPRE SEMNUL PE CARE SOLOMON
L-A DAT REGINEI

32. CUM A PLECAT REGINA ȘI A VENIT ÎN
ȚARA EI

33. CUM A CĂLĂTORIT REGELE ETIOPIEI.

34. CUM A AJUNS TÂNĂRUL ÎN ȚARA
MAMEI SALE.

35. CUM A TRIMIS REGELE SOLOMON PE
FIUL SĂU COMANDANTUL ARMATEI
SALE.

36. CUM A AVUT REGELE SOLOMON
RELAȚII CU FIUL SĂU

37. CUM L-A INTEROGAT SOLOMON PE
FIUL SĂU

38. CUM PLĂNUIA REGELE SĂ-ȘI TRIMITĂ
FIUL ÎMPREUNĂ CU FIII NOBILILOR.

39. CUM L-AU FĂCUT REGE PE FIUL LUI
SOLOMON

40. CUM A DAT PORUNCILE PREOTUL
ȚADOC REGELUI DAVID

41. DESPRE BINECUVÂNTAREA REGILOR.

42. DESPRE CELE ZECE PORUNCI

43. CUM AU PRIMIT PORUNCILE [LUI]
BĂRBAȚII DIN ARMATA LUI ISRAEL

44. CUM ESTE NEPOTRIVIT SĂ ÎL INSULȚI
PE REGE

45. CUM PLÂNGEAU ȘI FĂCEAU UN PLAN
CEI CE ERAU CONCEDIAȚI.

46. CUM AU FĂCUT UN PLAN DESPRE
ZION

47. CU PRIVIRE LA JERTFA LUI AZÂRYÂS
(AZARIA) ȘI A REGELUI

48. CUM AU FOST DUȘI LA ZION

49. CUM A BINECUVÂNTAT TATĂL SĂU PE
FIUL SĂU

50. CUM L-AU ALUNGAT PE TATĂL SĂU ȘI
CUM A PLÂNS CETATEA

51. Așa cum i-a spus preotul lui Țadoc: "Du-te
și adu acoperământul (sau, haina) care este
peste ea (adică Sionul)."

52. CUM A PLECAT PREOTUL ȚADOC.

53. CÂND CĂRUȚA A FOST LIVRATĂ ÎN
ETIOPIA

54. CUM A PROFETIT DAVID [REGELE
ETIOPIEI] ȘI CUM A SALUTAT ZIONUL

55. CUM S-A BUCURAT POPORUL

ETIOPIAN

56. DESPRE ÎNTOARCEREA PREOTULUI
ȚADOC ȘI DESPRE ADUCEREA JERTFEI

57. CU PRIVIRE LA CĂDEREA PREOTULUI
ȚADOC

58. CUM S-A RIDICAT SOLOMON CA SĂ-I
UCIDĂ.

59. CUM A INTEROGAT REGELE UN
EGIPTEAN, SLUJITOR AL FARAONULUI.

60. CUM A PLÂNS SOLOMON PENTRU
SION

61. CUM S-A ÎNTORS SOLOMON LA
IERUSALIM.

62. DESPRE RĂSPUNSUL LUI SOLOMON
CĂTRE EI.

63. CUM AU FOST DE ACORD NOBILII LUI
ISRAEL [CU REGELE].

64. CUM L-A SEDUS FIICA FARAONULUI

PE SOLOMON

65. DESPRE PĂCATUL LUI SOLOMON

66. DESPRE PROFETIA LUI HRISTOS

67. DESPRE JALEA LUI SOLOMON

68. DESPRE MARIA, DOAMNA NOASTRĂ A
MÂNTUIRII.

69. DESPRE ÎNTREBAREA LUI SOLOMON

70. CUM A DOMNIT ROBOAM.

71. DESPRE MARIA, FIICA LUI DAVID

72. DESPRE REGELE ROMEI
(CONSTANTINOPOL)

73. DESPRE PRIMA JUDECATĂ A LUI
'ADRÂMÎ, REGELE RROMILOR

74. CU PRIVIRE LA REGELE DIN MEDJÂM

75. DESPRE REGELE BABILONULUI.

76. DESPRE MARTORII MINCINOȘI

77. DESPRE REGELE PERSIEI

78. CU PRIVIRE LA REGELE MOABULUI

79. DESPRE REGELE LUI AMALEC

80. DESPRE REGELE FILISTENILOR

81. CUM L-A UCIS FIUL LUI SAMSON PE
FIUL REGELUI FILISTENILOR

82. DESPRE COBORÂREA LUI ABRAHAM
ÎN EGIPT

83. DESPRE REGELE ISMAELIȚILOR.

84. DESPRE REGELE ETIOPIEI ȘI DESPRE
CUM S-A ÎNTORS ÎN ȚARA SA

85. DESPRE BUCURIA REGINEI MÂKEDĂ

86. CUM ȘI-A FĂCUT REGINA MÂKĚDĂ
FIUL EI REGE PE REGINA MÂKĚDĂ

87. CUM AU DEPUȘ JURĂMÂNTUL
NOBILII (SAU GUVERNATORII) DIN
ETIOPIA.

88. CUM A POVESTIT EL ÎNSUȘI MAMEI
SALE CUM L-AU FĂCUT REGE.

89. CUM A VORBIT ÎMPĂRĂTEASA CĂTRE
COPIII LUI ISRAEL.

90. CUM A LĂUDAT AZARIA PE REGINĂ ȘI
CETATEA EI.

91. IATĂ CE SĂ MÂNCAȚI: CELE CURATE
ȘI CELE NECURATE.

92. CUM AU REÎNNOIT REGATUL LUI
DAVID.

93. CUM AU DISTRUS OAMENII DIN RÔMÊ
CREDINȚA

94. PRIMUL RĂZBOI AL REGELUI
ETIOPIEI

95. CUM A FOST ACCEPTATĂ ÎN MOD
UNIVERSAL STAREA ONORABILĂ A
REGELUI ETIOPIEI.

96. DESPRE PROFETIA REFERITOARE LA
HRISTOS.

97. DESPRE MURMURUL LUI ISRAEL

98. DESPRE TOIAGUL LUI MOISE ȘI
DESPRE TOIAGUL LUI AARON

99. DESPRE CEI DOI SLUJITORI

100. DESPRE ÎNGERII CARE S-AU
RĂZVRĂTIT

101. DESPRE CEL CARE EXISTĂ ÎN TOATE
ȘI PRETUTINDENI.

102. DESPRE ÎNCEPUT

103. PE COARNELE ALTARULUI

104. MAI MULTE DESPRE CHIVOT ȘI
DESPRE CONVERSAȚIA CELOR RĂI.

105. DESPRE CREDINȚA LUI ABRAHAM.

106. O PROFETIE DESPRE VENIREA LUI
HRISTOS.

107. LA INTRAREA GLORIOASĂ ÎN
IERUSALIM

108. DESPRE RĂUTATEA IUDEILOR CEI
RĂI.

109. DESPRE RĂSTIGNIREA SA.

110. DESPRE ÎNVIEREA SA

111. DESPRE ÎNĂLȚAREA ȘI A DOUA SA
VENIRE.

112. CUM L-AU PREFIGURAT PROFETII ÎN
PERSOANELE LOR.

113. DESPRE CARUL ȘI ÎNvingĂTORUL
VRĂJMAȘULUI.

114. DESPRE ÎNTOARCEREA LUI ION.

115. DESPRE JUDECATA LUI ISRAEL

116. DESPRE CARUL ETIOPIAN

117. CU PRIVIRE LA REGELE DIN RÔMÊ ȘI
LA REGELE DIN ETIOPIA.

PREFATĂ

La răscrucea secolelor se află povești care transcend paginile timpului, țesând bogata tapiserie a tradițiilor care au modelat culturi milenare. Printre aceste narațiuni sacre și mistice, apare o bijuterie literară care a rezistat asaltului istoriei și și-a înrădăcinat esența în identitatea unei națiuni. Ne scufundăm în universul misterios și fascinant al "Kebra Nagast", un text venerat care rezonază cu vibrațiile credinței și ale tradiției în țesătura culturală a Etiopiei.

Din ținuturile înalte ale Africii de Est, unde munții își înalță vârfurile spre cer și râurile șerpuiesc prin văile fertile, ecourile unei narațiuni atemporale care a sfidat eroziunea timpului. În acest tărâm străvechi, unde legendele se împletesc cu șoaptele istoriei, "Kebra Nagast" se prezintă ca o epopee care îmbină mitologia biblică cu rădăcinile etiopiene, creând o simfonie unică de spiritualitate și naționalism.

"Kebra Nagast" este mai mult decât o simplă poveste; este o mărturie a legăturii speciale pe care Etiopia o revendică față de istoria sacră. Prin lentila acestei narațiuni, suntem transportați într-o perioadă în care enigmatică și nobila regină din Saba a pornit într-o călătorie spre regatul lui Solomon, regele înțelept al Israelului. Întâlnirile lor și urmările moștenirii ei sunt împletite într-un amalgam de credință, dragoste și regalitate, creând o lucrare care devine o oglindă a identității etiopiene și o afirmare unică a locului lor în istoria biblică.

Contextul mitic:

Printre dealurile culturii etiopiene, "Kebra Nagast" se află ca un far care luminează fundalul mitic al unui ținut încărcat de spiritualitate. Narațiunea se deschide cu legenda reginei Makeda din Saba, a cărei căutare a înțelepciunii o conduce pe domeniul regelui Solomon. Acest prim act al dramei dezvăluie simfonia regalității și a dorinței, fuzionând genealogiile biblice cu tradițiile locale pentru a crea o poveste care rezonază cu vocile strămoșilor.

Dealurile Sionului și palatele din Ierusalim se întâlnesc cu luxuriantele ținuturi etiopiene într-o întâlnire epică ce transcende granițele geografice și cronologice. În această pânză narativă, regina din Saba apare ca un simbol al înțelepciunii, al feminității puternice și al conexiunii spirituale care transcende granițele națiunilor. Fiecare pagină din "Kebra Nagast" este

impregnată de mit și misticism, împletind bogata tradiție etiopiană în țesătura universală a istoriei biblice.

Încoronarea spirituală:

Povestea reginei Makeda și a regelui Solomon este doar preludiul unei călătorii spirituale care se desfășoară în "Kebra Nagast". Inima poveștii bate cu narațiunea sosirii Chivotului Legământului în Etiopia, marcând un punct culminant în spiritualitatea etiopiană și stabilind o legătură unică între popor și Dumnezeuul său.

Încoronarea spirituală manifestată în aceste pagini este mai mult decât o tranziție fizică a unui obiect sacru; este o mărturie a credinței profunde a Etiopiei în alegerea divină. Cuvintele din "Kebra Nagast" rezonază cu o afirmație spirituală care ridică Etiopia la statutul de "Țară aleasă", un loc sacru în care legătura dintre pământesc și divin se împletește într-un dans etern.

Linia regilor:

Paginile cărții "Kebra Nagast" devin un neam de regi, desfășurând în fața noastră genealogia care îi leagă pe Solomon și pe regina din Saba de liniile regale etiopiene. Fiecare monarh încoronat în istoria Etiopiei poartă cu el povara legitimității conferite de legătura sacră cu eroii biblici.

J.O.P

THE GLORY OF KINGS

LĂUDÂNDU-L PE DUMNEZEU TATĂL, SUSȚINĂTORUL UNIVERSULUI, ȘI PE FIUL SĂU IISUS HRISTOS, PRIN CARE TOATE LUCRURILE AU FOST FĂCUTE ȘI FĂRĂ DE CARE NIMIC NU A FOST FĂCUT, ȘI PE SFÂNTUL SPIRIT TRINITAR, PARACLISERUL, CARE IESE DIN TATĂ ȘI DERIVĂ DIN FIU, NOI CREDEM ȘI NE ÎNCHINĂM TRINITĂȚII, UN SINGUR DUMNEZEU, TATĂL, FIUL ȘI SFÂNTUL SPIRIT.

1. DESPRE SLAVA REGILOR

INTERPRETAREA și explicația celor Trei sute optsprezece [Părinți] ortodocși cu privire la splendoarea, măreția și demnitatea și la modul în care Dumnezeu le-a dat fiilor lui Adam, și mai ales cu privire la măreția și splendoarea Sionului, Cortul (tâbôt) Legii lui Dumnezeu, despre care El Însuși este Făcătorul și Creatorul, în tăria sfințeniei Sale înaintea tuturor lucrurilor create, [atât a îngerilor, cât și a oamenilor]. Căci Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, cu bună părtășie, cu bunăvoință dreaptă și cu înțelegere cordială, împreună au făcut Sionul ceresc locuința Slava Sa. Și atunci Tatăl, și Fiul și Duhul Sfânt au zis: "Să facem om după chipul și asemănarea noastră", și cu o concordie și bunăvoință gata de bunăvoie toți au fost de această părere. Iar Fiul a spus: "Mă voi îmbrăca în trupul lui Adam", iar Duhul Sfânt a spus: "Voi locui în inima Profeților și a Dreptilor"; și acest acord și legământ comun a fost [împlinit] în Sion, Cetatea Gloriei Sale. Și David a spus: "Adu-Ți aminte de înțelegerea Ta, pe care ai făcut-o din vechime pentru mântuire, toiagul moștenirii Tale, în Muntele Sionului, unde locuiești".

Și El l-a făcut pe Adam după chipul și asemănarea Sa, ca să-l înlăture pe Satana, din cauza mândriei lui, împreună cu oștirea lui, și să-l întemeieze pe Adam - propria Lui plantă - împreună cu cei drepti, copiii Lui, pentru lauda Sa. Pentru că planul lui Dumnezeu a fost hotărât și decretat, în sensul că El a spus: "Mă voi face om și voi fi în tot ceea ce am creat, voi locui în trup". Și în zilele care au urmat, prin buna Sa plăcere s-a născut în trup al doilea Sion, al doilea Adam, care a fost Mântuitorul nostru Hristos. Aceasta este slava și credința noastră, nădejdea și viața noastră, al doilea Sion.

2. DESPRE MĂREȚIA REGILOR

Să ne întoarcem, aşadar, şi să ne gândim şi să începem [să declarăm] care dintre regii pământului, de la primul până la ultimul, în ceea ce priveşte Legea şi rânduielile şi onoarea şi măreţia, trebuie să mărim sau să discredităm.

Grigore, făcătorul de minuni şi miracole, care a fost aruncat într-o peşteră din cauza [iubirii sale] pentru martiriul lui Hristos şi care a suferit neazuri timp de cincisprezece ani, a spus: "Când eram în groapă, reflectam la această chestiune şi la nebunia regilor Armeniei şi am spus: "În măsura în care o pot concepe, [în] ce [constă] măreţia regilor? Oare în mulţimea soldaţilor, sau în splendoarea averilor lumeşti, sau în extinderea stăpânirii asupra oraşelor şi cetăţilor? Acesta era gândul meu ori de câte ori mă rugam, iar gândul meu mă îndemna din nou şi din nou să meditez asupra măreţiei regilor. Şi acum voi începe.

3. DESPRE ÎMPĂRĂȚIA LUI ADAM

Și mă ridic din Adam și spun: Dumnezeu este într-adevăr rege, pentru El lauda este dreaptă și El l-a pus pe Adam sub El ca să fie rege peste tot ceea ce El a creat. Și l-a alungat din Grădină, din cauza apostaziei sale prin păcatul șarpelui și a uneltirilor Diavolului. Și în acel moment trist s-a născut Cain, iar când Adam a văzut că fața lui Cain era mohorâtă (sau, încruntată) și înfățișarea lui rea, s-a întristat. Apoi s-a născut Abel, și când Adam a văzut că înfățișarea lui era bună și chipul lui binevoitor a spus: "Acesta este fiul meu, moștenitorul împărăției mele".

4. DESPRE INVIDIE

Și când au crescut împreună, Satana a fost invidios pe el și a aruncat această invidie în inima lui Cain, care era invidios [pe Abel] în primul rând, din cauza cuvintelor tatălui său Adam, care a spus: "Nu, nu, nu! "Cel cu chipul frumos va fi moștenitorul împărăției mele"; și, în al doilea rând, din cauza surorii sale cu chip frumos, care se născuse împreună cu el și care fusese dată lui Abel, așa cum Dumnezeu le poruncise să se înmulțească și să umple pământul; acum, chipul surorii care se născuse împreună cu Abel semăna cu cel al lui Cain, iar tatăl lor i-a transferat (i. e., cele două surori) dându-le [în căsătorie];- și în al treilea rând, pentru că atunci când cei doi [frați] au adus jertfe, Dumnezeu a acceptat jertfa lui Abel și a respins jertfa lui Cain. Și din cauza acestei invidii, Cain l-a ucis pe Abel. Astfel, fraticidul a fost creat în primul rând de invidia lui Satana față de fiii lui Adam. Și după ce și-a ucis fratele, Cain a căzut într-o stare de cutremur și de frică cumplită și a fost renegat de tatăl și de Domnul său. Și [atunci] s-a născut Seth, iar Adam l-a privit și a spus: "Acum Dumnezeu a avut milă de mine și mi-a dat lumina feței mele. În tristă amintire mă voi mângâia (...) cu el. Numele celui care îmi va ucide moștenitorul meu va fi șters până la al nouălea său neam".

5. DESPRE ÎMPĂRĂȚIA LUI ȘET

Adam a murit, iar Seth a domnit în dreptate. Și Seth a murit, iar Hênôs (Enos) a domnit. Și Hênôs (Enos) a murit, iar Ȑâynân (Cainan) a domnit. Și Ȑâynân (Cainan) a murit, iar Malâl'êl (Mahalaleel) a domnit. Și Malâl'êl (Mahalaleel) a murit, și a domnit Yârôd (Jared). Și Yârôd a murit, iar Hênôkh (Enoh) a domnit în dreptate și s-a temut de Dumnezeu și [Dumnezeu] l-a ascuns ca să nu vadă moartea. Și a devenit rege în carnea sa în Ȑara celor vii. Și după dispariția lui Enoh a domnit Mâtûsâlâ (Matusalem). Și Mâtûsâlâ a murit, iar Lâmêkh (Lamech) a domnit. Și Lâmêkh a murit, iar Nôh (Noe) a domnit în dreptate și a plăcut lui Dumnezeu în toate lucrările sale.

6. DESPRE PĂCATUL LUI CAIN

Și acel om blestemat, Cain, ucigașul fratelui său, a înmulțit răul și sămânța lui a făcut la fel, și l-au provocat pe Dumnezeu la mânie cu răutatea lor. Ei nu aveau frica de Dumnezeu înaintea ochilor lor și nu și-au amintit niciodată că El i-a creat, nu s-au rugat niciodată Lui, nu I s-au închinat niciodată, nu L-au invocat niciodată și nu I-au slujit niciodată cu frică, ci au mâncat, au băut, au dansat, au cântat la instrumente cu coarde, au cântat cântece obscene și au săvârșit necurății fără lege, fără măsură și fără regulă. Și răutatea fiilor lui Cain s-a înmulțit, până când, în cele din urmă, în măreția necurăției lor, au introdus sămânța măgarului în iapă și a răsărit catârul, ceea ce Dumnezeu nu poruncise; ca și cei care își dau copiii lor credincioși celor ce se leapădă de Dumnezeu, iar urmașii lor devin sămânța necuraților Gomorrei, fiind jumătate din ei din sămânță bună și jumătate din sămânță rea. Cât despre cei ce fac [această] răutate, judecata lor este pregătită, iar greșeala lor îndurată.

7. DESPRE NOAH

Noe a fost un om neprihănit. El se temea de Dumnezeu și a păzit dreptatea și Legea pe care i-o declaraseră părinții săi - acum Noe era a zecea generație de la Adam - și a ținut minte și a făcut ceea ce era bun, și-a ferit trupul de desfrânare și și-a sfătuit fiii, poruncindu-le să nu se amestece cu fiii lui Cain, tiranul arogant, împărțitorul împărăției, [care] a umblat în sfatul Diavolului, care face să înflorească răul. Și i-a învățat tot ceea ce Dumnezeu urăște: mândria, lăudăroșenia, lăudăroșenia în cuvânt, lăudăroșenia de sine, calomnia, acuzația falsă și jurământul fals. Și, pe lângă acestea, în răutatea necurăției lor, care era nelegiuită și contrară regulii, bărbatul făcea desfrânare cu bărbatul și femeia făcea ceea ce era urâcios cu femeia.

8. DESPRE POTOP

Și aceasta a fost rău înaintea lui Dumnezeu și El i-a nimicit cu apa Potopului, care era mai rece decât gheața. El a deschis porțile cerului și cataractele Potopului s-au revărsat; a deschis izvoarele care erau sub pământ și izvoarele Potopului au apărut pe pământ. Și păcătoșii au fost nimiciți, căci au cules rodul pedepsei lor. Împreună cu ei au pierit toate fiarele și târătoarele, căci toate au fost create pentru mulțumirea lui Adam și pentru slava lui, unele pentru a-i asigura hrana, altele pentru plăcerea lui, iar altele ca nume pentru slăvirea Creatorului lor, ca să le cunoască, după cum spune David: "Și ai pus toate lucrurile sub picioarele lor"; de dragul lor au fost create și de dragul lor au fost distruse, cu excepția a Opt Suflete și a șapte din fiecare fel de animale și târătoare curate și două din fiecare fel de animale și târătoare necurate.

9. DESPRE LEGĂMÂNTUL LUI NOE

Și Noe cel drept a murit, iar Sem a domnit în înțelepciune și dreptate, căci a fost binecuvântat de Noe, zicând: "Fii Dumnezeu pentru fratele tău. Iar lui Ham i-a spus: "Fii rob fratelui tău". Iar lui Iafet a zis: "Fii robul lui Sem, moștenitorul meu, și supune-te lui". Și din nou, după Potop, Diavolul, dușmanul nostru, nu a încetat în ostilitatea sa împotriva fiilor lui Noe, ci l-a incitat pe Canaan, fiul lui Ham, și a devenit tiranul violent (sau uzurpatorul) care a luat regatul de la fiii lui Sem. Aceștia și-au împărțit țara între ei, iar Noe i-a pus să jure pe Numele Dumnezeului lor că nu vor încălca granițele unul altuia, că nu vor mânca animalul care a murit de unul singur sau a fost sfâșiat [de animalele sălbatice] și că nu vor cultiva prostituția împotriva legii, ca nu cumva Dumnezeu să se mânie din nou pe ei și să-i pedepsească cu Potopul. În ceea ce-l privește pe Noe, el s-a smerit și a adus jertfe, a strigat, a gemut și a plâns. Și Dumnezeu a vorbit cu Noe, care i-a spus: "Dacă vrei să distrugi pământul a doua oară cu un Potop, șterge-mă dintre cei ce vor pieri". Și Dumnezeu i-a zis: "Voi încheia cu tine un legământ prin care să le spui copiilor tăi că nu vor mânca animale moarte de la sine sau sfâșiate de fiare sălbatice și că nu vor cultiva curvia împotriva legii, iar Eu, de partea Mea, [fac] legământ că nu voi distruge pământul a doua oară cu un Potop și că voi da copiilor tăi iarna și vara, semănatul și secerișul, toamna și primăvara".

10. DESPRE SION

"Și jur pe Mine Însuși și pe Sion, Cortul legământului Meu, pe care l-am creat ca propice și pentru mântuirea oamenilor, și în zilele din urmă îl voi coborî la urmașii voștri, că Mă voi bucura de jertfele copiilor voștri pe pământ, iar Cortul legământului Meu va fi cu ei în veci. Și când va apărea [pe cer] un nor, ca să nu se teamă și să nu-și închipuie că [vine] un Potop, voi face să coboare din locuința Mea din Sion arcul legământului Meu, adică curcubeul, care va încununa Cortul Legii Mele. Și când păcatele lor se vor înmulți și Eu voi dori să Mă mâni pe ei, Îmi voi aduce aminte de Cortul Legământului Meu și voi așeza curcubeul [pe cer] și voi întoarce mânia Mea și voi trimite compasiunea Mea. Și nu voi uita cuvântul Meu și nu voi trece cu vederea ceea ce a ieșit din gura Mea. Chiar dacă cerul și pământul vor trece, cuvântul Meu nu va trece."

Iar arhiepiscopii care erau acolo au răspuns și au zis către fericitul Grigorie: "Iată acum înțelegem limpede că mai înainte de orice lucru creat, chiar și de îngeri, și mai înainte de ceruri și de pământ, și mai înainte de stâlpii cerului și de adâncurile mării, El a creat Cortul Legământului, iar ceea ce este în ceruri umblă pe pământ".

11. DECLARAȚIA UNANIMĂ A CELOR TREI SUTE OPTSPREZECE PĂRINȚI ORTODOCȘI.

Ei au răspuns și I-au zis: "Da, cu adevărat, Cortul Legământului a fost primul lucru pe care El l-a creat și nu există minciună în cuvântul Tău; este adevărat, drept, corect și nealterat. El a creat Sionul înainte de orice altceva pentru a fi locuința gloriei Sale și a fost planul Său de legământ, când a spus: "Mă voi îmbrăca cu carnea lui Adam, care este din țărână, și Mă voi prezenta tuturor celor pe care i-am creat cu mâna Mea și cu glasul Meu". Și dacă nu s-ar fi coborât Sionul ceresc și dacă nu s-ar fi îmbrăcat în carnea lui Adam, atunci Dumnezeu Cuvântul nu s-ar fi arătat, iar mântuirea noastră nu ar fi avut loc. Mărturia (sau dovada) este în asemănare; Sionul ceresc trebuie considerat ca fiind asemănarea Mamei Răscumpărătorului, MARIA. Căci în Sionul zidit sunt depuse cele Zece Cuvinte ale Legii, care au fost scrise de mâinile Sale, iar El Însuși, Creatorul, a locuit în pântecul Mariei și prin El toate lucrurile au luat ființă".

12. DESPRE CANAAN

Canaan a fost cel care a luat regatul de la fiii lui Sem și a încălcat jurământul pe care tatăl lor, Noe, îi pusese să îl jure. Fiii lui Canaan au fost șapte oameni puternici, a luat șapte cetăți puternice din țara lui Sem și a pus pe fiii săi peste ele; și și-a făcut și el o parte dublă. În zilele de pe urmă, Dumnezeu s-a răzbunat pe fiii lui Canaan și a făcut ca fiii lui Sem să moștenească țara lor. Iată neamurile pe care le-au moștenit ei: canaaniții, fereziții, fereziții, heviții, hetii, amoriții, iebusiții și gherghiții; aceștia sunt cei pe care Canaan i-a luat cu forța de la urmașii lui Sem. Pentru că nu era drept ca el să invadeze împărăția [lor] și să contrazică jurământul, și din această cauză au încetat să mai fie și memorialul lor a pierit, pentru că au încălcat porunca [lui Dumnezeu] și s-au închinat la idoli și s-au închinat la cei care nu erau dumnezei.

Și după moartea lui Sem a domnit Arfaxad, iar după moartea lui Arfaxad a domnit Kâynân (Cainan), iar după moartea lui Kâynân a domnit Sâlâ (Salah), iar după el a domnit Eber, și după el a domnit Pâlêk (Peleg), și după el a domnit Râgâw (Reu), și după el a domnit Sêrôh (Serug), și după el a domnit Nakhôr (Nahor), și după el a domnit Târâ (Terah). Aceștia sunt cei care au făcut imagini magice și s-au dus la mormintele părinților lor și au făcut o imagine (sau, imagine) de aur, de argint și de bronz, iar un demon obișnuia să converseze cu ei din fiecare dintre imaginile părinților lor și să le spună: "O, fiul meu, așa și așa, oferă-mi ca jertfă pe fiul pe care îl iubești". Și ei își sacrificau fiii și fiicele demonilor și vărsau sânge nevinovat pentru demonii necurați.

13. DESPRE ABRAHAM

Și Târâ (Terah) a născut un fiu și l-a numit "Avraam" (sau, Abram). Și când Avraam a împlinit doisprezece ani, tatăl său Târâh i-a poruncit să vândă idoli. Și Avraam a spus: "Aceștia nu sunt dumnezei care pot face eliberare"; și a luat idoli ca să-i vândă, chiar așa cum îi poruncise tatăl său. Și a zis celor cărora voia să-i vândă: "Vreți să cumpărați dumnezei care nu pot face izbăvire, [lucruri] făcute din lemn, piatră, fier și aramă, pe care le-a făcut mâna unui meșter?". Și au refuzat să cumpere idoli de la Avraam, pentru că el însuși defăimase chipurile tatălui său. Când s-a întors, s-a abătut de la drum, a pus imaginile pe pământ, s-a uitat la ele și le-a zis: "Mă întreb acum dacă sunteți în stare să faceți ceea ce vă cer în acest moment și dacă sunteți în stare să-mi dați pâine să măncânc sau apă să beau". Și nici unul dintre ei nu i-a răspuns, pentru că erau bucăți de piatră și de lemn; și el le maltrata și le aduna insulte, iar ei nu voiau să spună nici un cuvânt. Pe unul l-a lovit la față, pe altul l-a lovit cu picioarele, pe al treilea l-a doborât și l-a sfărâmat cu pietre și le-a zis: "Dacă nu sunteți în stare să vă izbăviți de cel care vă lovește și nu puteți răsplăti cu o rană pe cel care vă rănește, cum puteți fi numiți "dumnezei"? Cei care se închină vouă o fac în zadar, iar în ceea ce mă privește, vă disprețuiesc cu totul și nu veți fi dumnezeii mei". Apoi și-a întors fața spre Răsărit și, întinzându-și mâinile, a zis: "Fii Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Creatorul cerurilor și al pământului, Creatorul soarelui și al lunii, Creatorul mării și al uscatului, Creatorul măreției cerurilor și al pământului, al celor văzute și al celor nevăzute, Creatorul universului, fii Tu Dumnezeul meu. În Tine îmi pun încrederea mea și de astăzi nu-mi voi pune încrederea în nimeni altcineva decât în Tine. Și atunci i s-a arătat un car de foc arzând, iar Avraam s-a speriat și a căzut cu fața la pământ, iar [Dumnezeu] i-a spus: "Nu te teme, ridică-te drept". Și i-a luat frica.

14. DESPRE LEGĂMÂNTUL LUI ABRAHAM

Dumnezeu a stat de vorbă cu Avram și i-a spus: "Nu te teme. Din această zi ești robul Meu și voi încheia legământul Meu cu tine și cu sămânța ta după tine, voi înmulți sămânța ta și voi mări numele tău nespus de mult. Și voi coborî Cortul Legământului Meu pe pământ șapte generații după tine și va înconjura sămânța ta și va fi o mântuire pentru neamul tău; iar după aceea voi trimite Cuvântul Meu pentru mântuirea lui Adam și a copiilor lui pentru totdeauna. Și în acest moment, cei care sunt din neamul tău sunt oameni răi (sau, răzvrățiți), iar divinitatea Mea, care este adevărată, ei au respins-o. Iar în ceea ce te privește pe tine, pentru ca zi de zi să nu te seducă, vino, ieși din țara aceasta, țara părinților tăi, în țara pe care ți-o voi arăta și o voi da seminței tale după tine." Și Avram a făcut ascultare de Dumnezeu și s-a supus Dumnezeului său. Și [Dumnezeu] i-a zis: "Numele tău va fi Avraam"; și i-a dat salutul de pace și s-a înălțat la cer. Și Avraam s-a întors la locuința sa și a luat-o pe Sârâ (Sara), soția sa, și a ieșit și nu s-a mai întors la tatăl său, la mama sa, la casa sa și la rudele sale; și i-a părăsit pe toți de dragul lui Dumnezeu. Și a venit în cetatea Sâlêm, a locuit acolo și a domnit în dreptate și nu a încălcat porunca lui Dumnezeu. Și Dumnezeu l-a binecuvântat nespus de mult și, în cele din urmă, a posedat [3]18 slujitori stolnici, care erau antrenați în război și care stăteau înaintea lui și îi executau voia. Ei purtau tunici bogat brodate cu aur, aveau lanțuri de aur la gât și brâuri de aur la brâu, și aveau pe cap cununi de aur; și cu ajutorul acestor oameni Avraam l-a învins pe dușmanul [său]. Și a murit glorios în Dumnezeu și a fost mai milostiv și mai excelent decât cei dinaintea lui. El a fost milostiv, și onorat, și foarte apreciat.

15. DESPRE ISAAC ȘI JACOB

Isaac, fiul său, a devenit rege și nu a încălcat porunca lui Dumnezeu; și a fost curat în suflet și în trup și a murit în cinste. Fiul său Iacov a domnit, și el de asemenea nu a încălcat porunca lui Dumnezeu, iar averile lui au devenit numeroase și copiii lui au fost mulți; Dumnezeu l-a binecuvântat și a murit în cinste.

16. DESPRE RÔBÊL (REUBEN)

După el, fiul întâi născut al lui Iacov a călcat porunca lui Dumnezeu și împărăția s-a depărtat de la el și de la urmașii lui, pentru că a pângărit pe soția tatălui său; acum nu este bine să calci legea pe care a poruncit-o Dumnezeu. Și tatăl său l-a blestemat și Dumnezeu s-a mâniat pe el și a ajuns cel mai mic dintre frații săi, iar copiii lui au devenit leproși și scorjiți; și, deși era fiul întâi născut [al lui Iacov], împărăția s-a îndepărtat de la el. Și a domnit fratele său mai mic, care din acest motiv s-a numit Iuda. Și sămânța lui a fost binecuvântată, și împărăția lui a înflorit, și fiii lui au fost binecuvântați. Și după el a domnit Phârês (Pharez), fiul său. Și el a murit și a domnit 'Isârôm (Hezron), fiul său. Și după el a domnit fiul său 'Orni (Oren?), și după el a domnit Arâm (Aram), fiul său, și după el a domnit Amînâdab, fiul său, și după el a domnit Nasôn (Naasson), fiul său, și după el a domnit Sâlâ (Salmon?), fiul său, a domnit, iar după el a domnit Bâ'ôs (Boaz), fiul său, iar după el a domnit 'Yyûbêd (Obed), fiul său, iar după el a domnit Ê'sêy (Isai), fiul său. Și iată ce spun [cu privire la] regat: Binecuvântarea tatălui [a fost] asupra fiului, astfel încât acesta (adică regatul) a fost binecuvântat cu prosperitate. Iar în ceea ce privește domnia peste Israel, după moartea lui Isai, David a domnit în dreptate, integritate și har.

17. CU PRIVIRE LA SLAVA LUI SION

În ceea ce privește Sionul, Cortul Legii lui Dumnezeu: la început, de îndată ce Dumnezeu a întemeiat cerurile, El a rânduit ca acesta să devină locuința gloriei Sale pe pământ. Și intenționând acest lucru, El l-a coborât pe pământ și i-a permis lui Moise să facă o asemănare a lui. Și i-a spus: "Fă un chivot (sau tabernacol) din lemn care nu poate fi mâncat de viermi și acoperă-l cu aur curat. Și să pui în el Cuvântul Legii, care este Legământul pe care l-am scris cu propriile Mele degete, pentru ca ei să păzească Legea Mea, cele două Tablete ale Legământului." Or, [originalul] ceresc și duhovnicesc care se află în ea este de diferite culori și lucrarea ei este minunată și se aseamănă cu jaspul, cu piatra sclipitoare, cu topazul, cu piatra de jacint (...), cu cristalul și cu lumina, și atrage ochiul cu putere, uimește mintea și o uimește cu uimire; ea a fost făcută de mintea lui Dumnezeu și nu de mâna meșterului, a omului, ci El Însuși a creat-o pentru locuința slavei Sale. Și este un lucru duhovnicesc și este plin de compasiune; este un lucru ceresc și este plin de lumină; este un lucru de libertate și o locuință a Dumnezeirii, a Cărei locuință este în ceruri și al Cărei loc de mișcare este pe pământ, și locuiește cu oamenii și cu îngerii, o cetate a mântuirii pentru oameni și o locuință pentru Duhul Sfânt. Și înăuntru este un Gomor de aur [care conține] o măsură din mana care s-a coborât din cer; și toiagul lui Aaron care a înmugurit după ce s-a uscat deși nimeni nu l-a udat cu apă și cineva l-a despicaț în două părți și a devenit trei toiaguri fiind [inițial] un singur toiag.

Și Moise a acoperit [Chivotul] cu aur curat și i-a făcut toiege cu care să-l poarte și inele [în care să le așeze] și l-au purtat înaintea poporului până când l-au adus în țara moștenirii [lor], care este Ierusalimul, Cetatea Sionului. Când treceau Iordanul și preoții îl duceau, apele au stat drepte ca un zid până când a trecut tot poporul, iar după ce a trecut tot poporul, preoții au trecut ducând Chivotul și l-au depus în cetatea lui Iuda, țara [lor] de moștenire. Au fost numiți profeți peste copiii lui Israel în Cortul Mărturie, iar preoții purtau efodul pentru a sluji în Cortul Mărturie, iar marii preoți aduceau jertfe pentru a obține iertarea păcatelor lor și ale poporului.

Dumnezeu a poruncit lui Moise și lui Aaron să facă vase sacre pentru Cortul Mărturie, pentru mobila Locului Preasfânt, și anume vase de aur, boluri și oale, ulcioare și mese sacre, pânze de plasă și coifuri pentru stâlpi, lămpi și vase pentru umplerea lor, sfeșnice și stingătoare de lumânări, clești,

sfeșnice, inele și stâlpi pentru a le purta, boluri mari și platouri, draperii și perdele brodate, coroane și veșminte sculptate, pânze purpurii și articole din piele, covoare și perdele, unguente pentru ungerea preoților și regilor, perdele de iacint și purpură, covoare de dublă grosime și perdele de mătase (?), piei de capră și piei roșii de berbec, pietre de sardiu, rubine, safire și smaralde [și puneți-le] în Cortul Martorilor, unde locuiește Sionul, locuința gloriei Sale. [Și Dumnezeu le-a spus] să facă pentru ea "pântecul unei corăbii" cu cele Două Tablete, care au fost scrise de degetele lui Dumnezeu: Sionul se va odihni pe ele; și să-i faci un cort din lemn pe care viermii nu-l pot mânca, pe care se va odihni Sionul; doi coți și jumătate de cotitură să fie lungimea lui și un cotit și jumătate de cotitură lățimea lui, și să-l acoperi cu aur curat, atât pe dinafară, cât și pe dinăuntru. Să-i faci monturile și acoperământul din aur fin, și să faci inele de jur împrejurul lui; și să faci în cele patru laturi ale lui patru găuri pentru stâlpii de povară. Să-l faci din lemn pe care nu-l pot mânca viermii și să-l acoperi cu aur curat, și în el să porți cortul Legii.

Așa i-a poruncit Dumnezeu lui Moise pe muntele Sinai și i-a arătat lucrarea, clădirea și modelul Cortului, după care trebuia să-l facă. Și ea (adică Sionul) era venerată și avea o măreție nespus de mare în Israel și era recunoscută de Dumnezeu ca locuință a slavei Sale. Și El Însuși S-a coborât pe muntele sfințeniei Sale și a stat de vorbă cu aleșii Săi și le-a deschis [o cale de] mântuire și i-a eliberat din mâna vrăjmașilor lor. Și a vorbit cu ei de pe stâlpul de nor și le-a poruncit să păzească Legea Sa și poruncile Sale și să umble după poruncile lui Dumnezeu.

18. CUM S-AU PUS DE ACORD PĂRINȚII ORTODOCȘI ȘI EPISCOPII

Și iarăși a răspuns Conciliul celor trei sute optsprezece și a zis: "Amin. Aceasta este mântuirea copiilor lui Adam. Căci de când s-a pogorât Cortul Legii lui Dumnezeu, ei vor fi numiți "Oameni ai casei lui Dumnezeu", după cum spune David: "Și locuința lor este în Sion". Și iarăși zice prin gura Duhului Sfânt: "Și locuința Mea este aici, căci Eu am ales-o". Și voi binecuvânta pe preoții ei și voi bucura pe săracii ei. Și lui David îi voi da sămânță în ea, și pe pământ unul care va fi rege și, mai mult, în ceruri unul din sămânța lui va domni în trup pe tronul Dumnezeirii". Cât despre vrăjmașii lui, ei vor fi adunați sub scăunelul lui și vor fi pecetluiți cu pecetea lui"".

19. CUM A FOST GĂSITĂ ACEASTĂ CARTE

Și Dēmâtēyôs (Domitius), arhiepiscopul de Rôm (adică Constantinopol, Bizanț), a spus: "Am găsit în biserica [Sfânta] Sofia, printre cărțile și comorile regale, un manuscris [care spunea] că întreaga împărăție a lumii [aparținea] împăratului din Rôm și împăratului Etiopiei".

20. DESPRE ÎMPĂRTIREA PĂMÂNTULUI.

De la mijlocul Ierusalimului și de la nordul său până la sud-est este partea împăratului de Rôm; iar de la mijlocul Ierusalimului, de la nordul său până la sud și până la vestul Indiei este partea împăratului Etiopiei. Căci amândoi sunt din neamul lui Sem, fiul lui Noe, din neamul lui Avraam, din neamul lui David, fiii lui Solomon. Căci Dumnezeu a dat slavă seminției lui Sem, datorită binecuvântării tatălui său Noe. Împăratul Rhumului este fiul lui Solomon, iar împăratul Etiopiei este întâiul născut și cel mai mare fiu al lui Solomon.

21. DESPRE REGINA SUDULUI

Și cum s-a născut această regină am descoperit scris în acel manuscris, și în acest fel și ambii Evangheliști pomenesc pe această femeie. Iar Domnul nostru Iisus Hristos, condamnând poporul iudeu, pe răstignitorii care trăiau în acea vreme, a vorbit zicând: "Împărăteasa Sudului se va ridica în Ziua Judecății și va certa, va osândi și va birui acest neam care n-a vrut să asculte propovăduirea cuvântului Meu, pentru că a venit de la marginile pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon". Iar regina din sud despre care vorbea El era regina Etiopiei. Iar prin cuvintele "marginile pământului" [El face aluzie] la delicatețea constituției femeii, la distanța mare a călătoriei, la căldura arzătoare a soarelui, la foamea de pe drum și la setea de apă. Această regină a sudului era foarte frumoasă la înfățișare, iar statura ei era mândră, iar înțelegerea și inteligența pe care i le dăduse Dumnezeu erau de un caracter atât de înalt, încât a mers la Ierusalim pentru a asculta înțelepciunea lui Solomon; or, acest lucru s-a făcut la porunca lui Dumnezeu și a fost pe placul Lui. În plus, ea era foarte bogată, căci Dumnezeu îi dăduse glorie, bogăție, aur, argint, haine splendide, cămile, sclavi și negustori. Aceștia se ocupau de afacerile ei și făceau trafic pentru ea pe mare și pe uscat, și în India, și în 'Aswân (Syene).

22. DESPRE TÂMRÎN, NEGUSTORUL

Era un om înțelept, conducător al unei caravane de negustori, al cărui nume era Tâmrîn, care încărca cinci sute douăzeci de cămile și care avea în posesie vreo trei sute șaptezeci de corăbii.

În vremea aceea, regele Solomon dorea să construiască Casa lui Dumnezeu și a trimis mesaje printre toți negustorii din est și din vest, din nord și din sud, poruncind negustorilor să vină și să ia de la el aur și argint, ca să ia de la ei tot ce era necesar pentru lucrare. Niște oameni l-au informat despre un negustor etiopian bogat, iar Solomon i-a trimis un mesaj și i-a spus să aducă din țara Arabiei tot ce dorește: aur roșu, lemn negru care nu poate fi mâncat de viermi și safire. Și negustorul acela, care se numea Tâmrîn, negustorul reginei Etiopiei, s-a dus la regele Solomon; și Solomon a luat de la el tot ce a dorit și i-a dat negustorului tot ce a dorit în mare abundență. Și negustorul acela era un om cu multă pricepere și a văzut și a înțeles înțelepciunea lui Solomon și s-a minunat [de ea] și a urmărit cu atenție să afle cum răspundea regele cu cuvântul său și să înțeleagă judecata lui, promptitudinea gurii lui și discreția vorbirii lui, felul în care trăia, cum ședea și cum se ridica, ocupațiile lui, dragostea lui, administrația lui, masa lui și legea lui. Celor cărora Solomon trebuia să le dea porunci le vorbea cu smerenie și blândețe, iar atunci când comiteau o greșală îi admonesta [cu blândețe]. Căci el își rânduia casa cu înțelepciune și cu frică de Dumnezeu, zâmbea cu bunăvoință celor nebuni și îi punea pe calea cea bună, iar pe slujnice le trata cu blândețe. Își deschidea gura în pilde și cuvintele lui erau mai dulci decât cea mai pură miere; toată purtarea lui era admirabilă și toată înfățișarea lui plăcută. Căci înțelepciunea este iubită de oamenii înțelepți și respinsă de nebuni.

Negustorul, văzând toate acestea, a rămas uimit și s-a mirat foarte tare. Căci cei care erau obișnuiți să-l vadă pe Solomon îl țineau cu toată afecțiunea și el [a devenit] învățătorul lor; și din cauza înțelepciunii și a excelenței sale, cei care veniseră odată la el nu-l lăsau și nu se depărtau de el. Și dulceața cuvintelor lui era ca apa pentru cei însetați și ca pâinea pentru cei flămânzi, ca vindecarea pentru cei bolnavi și ca îmbrăcăminte pentru cei goi. Și era ca un tată pentru cei fără tată. Și judeca cu dreptate și nu accepta persoana nimănui (adică era imparțial). Avea glorie și bogăție, pe care Dumnezeu i-o dăduse din belșug, și anume: aur, argint și pietre prețioase, haine bogate, vite,

oi și capre nenumărate. Pe vremea regelui Solomon, aurul era la fel de comun ca arama și argintul ca plumbul; iar arama, plumbul și fierul erau la fel de abundente ca iarba câmpurilor și ca trestiile din pustiu; și lemnul de cedru era și el din belșug. Și Dumnezeu îi dăduse slavă, bogăție, înțelepciune și har în atâta belșug, încât nu era nimeni ca el printre predecesorii săi, iar printre cei care au venit după el nu era nimeni ca el.

23. CUM S-A ÎNTORS NEGUSTORUL ÎN ETIOPIA

Când negustorul Tâmrîn a dorit să se întoarcă în țara sa, s-a dus la Solomon, s-a închinat în fața lui, l-a îmbrățișat și i-a spus: "Pacea fie cu Maiestatea Voastră! Ia-ți la revedere de la mine și lasă-mă să plec în țara mea împreună cu doamna mea, căci am stat mult timp să privesc gloria ta, înțelepciunea ta și abundența de bunătăți cu care m-ai ospătat. Și acum vreau să mă duc la doamna mea. Aș vrea să pot rămâne cu tine ca unul dintre cei mai mici dintre robii tăi, căci fericiți sunt cei care ascultă glasul tău și fac ce le poruncești. Aș vrea să pot rămâne aici și să nu te părăsesc niciodată, dar trebuie să mă trimiți la Doamna mea pentru ceea ce mi s-a încredințat, ca să-i pot duce bunurile ei. În ceea ce mă privește, eu sunt servitorul tău." Și Solomon a intrat în casa lui și i-a dat toate lucrurile de valoare pe care le dorea pentru țara Etiopiei și l-a trimis în pace. Tâmrîn l-a concediat și a ieșit, a călătorit pe drumul său, a venit la stăpâna sa și i-a dat toate bunurile pe care le adusese. Și i-a povestit cum a ajuns în țara lui Iuda [și] la Ierusalim și cum a intrat în fața regelui Solomon și tot ce a auzit și a văzut. Și i-a povestit cum Solomon administra o judecată dreaptă, cum vorbea cu autoritate, cum hotăra cu dreptate în toate chestiunile pe care le întreba și cum răspundea cu blândețe și cu bunăvoință, cum nu era nimic fals în el și cum numea inspectori peste cei șapte sute de tăietori de lemne care cărau lemnul și peste cei opt sute de zidari care tăiau piatra, și cum a căutat să afle de la toți negustorii și meseriașii despre meșteșugul iscusit și despre lucrarea sa, și cum a primit informații și le-a transmis de două ori, și cum toate meșteșugurile și lucrările sale au fost executate cu înțelepciune.

Și în fiecare dimineață, Tâmrîn îi relata reginei [despre] toată înțelepciunea lui Solomon, despre cum administra el judecata și făcea ceea ce era drept, despre cum își rânduia masa și cum făcea ospete și despre cum învăța înțelepciunea, și cum își conducea slujitorii și toate afacerile lor într-un sistem înțelept, și cum mergeau la comenzi la porunca lui, și cum nimeni nu a înșelat pe altul, și cum nimeni nu a furat proprietatea aproapelui său, și cum nu a existat nici un hoț și nici un tâlhar în zilele lui. Pentru că în înțelepciunea sa îi cunoștea pe cei care au greșit, îi pedepsea și îi făcea să se teamă, iar ei nu repetau faptele lor rele, ci trăiau într-o stare de pace în care se amesteca frica de rege.

Toate aceste lucruri Tâmrîn i le-a povestit reginei și în fiecare dimineață își amintea de lucrurile pe care le văzuse împreună cu regele și i le descria. Regina a rămas mută de uimire la auzul lucrurilor pe care le auzise de la negustorul, slujitorul ei, și se gândea în sinea ei că va merge la el; și plângea din pricina marii plăceri pe care i-o făceau lucrurile pe care i le povestise Tâmrîn. Și era foarte nerăbdătoare să meargă la el, dar când s-a gândit la drumul lung, s-a gândit că era prea departe și prea greu de întreprins. Și iarăși și iarăși i-a pus lui Taman întrebări despre Solomon, și iarăși și iarăși Tâmrîn i-a povestit despre el, și ea a devenit foarte dornică să se ducă pentru a-i asculta înțelepciunea, pentru a-i vedea fața, pentru a-l îmbrățișa și pentru a-i cere domnia. Și inima ei era înclinată să meargă la el, pentru că Dumnezeu îi făcuse inima înclinată să meargă și îi făcuse dorința de a merge la el.

24. CUM S-A PREGĂTIT REGINA SĂ PORNEASCĂ LA DRUM

Și regina le-a zis: "Ascultați, voi care sunteți poporul meu, și dați ascultare cuvintelor mele. Căci eu doresc înțelepciune și inima mea caută să găsească înțelegere. Iubirea de înțelepciune m-a rănit și corzile înțelegerii m-au strâns; căci înțelepciunea este cu mult mai bună decât comorile de aur și de argint și înțelepciunea este cea mai bună dintre toate câte au fost create pe pământ. Cu ce va fi comparată înțelepciunea sub ceruri? Ea este mai dulce decât mierea, se bucură mai mult decât vinul, strălucește mai mult decât soarele și este mai de iubit decât pietrele prețioase. Ea îngrașă mai mult decât untdelemnul și sătură mai mult decât cărnurile delicate și dă [omului] mai mult renume decât mii de aur și argint. Ea este un izvor de bucurie pentru inimă, o lumină strălucitoare și strălucitoare pentru ochi, un dătător de viteză pentru picioare, un scut pentru piept, un coif pentru cap, un lanț pentru gât și un brâu pentru coapse. El face ca urechile să audă și inimile să înțeleagă, El este învățătorul înțelepților și mângâietorul celor discreți și prudenți și dă faimă celor care o caută. Cât despre o împărăție, ea nu poate sta în picioare fără înțelepciune, iar bogățiile nu pot fi păstrate fără înțelepciune; piciorul nu poate păstra locul unde este așezat fără înțelepciune. Iar fără înțelepciune ceea ce spune limba nu este acceptabil. Înțelepciunea este cea mai bună dintre toate comorile. Cine adună aur și argint nu are nici un folos fără înțelepciune, dar cine adună înțelepciune, nimeni nu i-o poate smulge din inimă. Ceea ce adună cei nebuni, înțelepții consumă. Și din cauza răutății celor răi, cei dreți sunt lăudați; și din cauza faptelor rele ale nebunilor, cei înțelepți sunt iubiți. Înțelepciunea este un lucru înalt și bogat: o voi iubi ca pe o mamă, și ea mă va îmbrățișa ca pe fiul ei. Voi călca pe urmele înțelepciunii și ea mă va păzi în veci; voi căuta înțelepciunea și ea va fi cu mine în veci; voi merge pe urmele ei și ea nu mă va lepăda; mă voi sprijini pe ea și ea va fi pentru mine un zid de diamant; mă voi adăposti la ea și ea va fi pentru mine putere și tărie; mă voi bucura în ea și ea va fi pentru mine har din belșug. Căci este drept să mergem pe urmele înțelepciunii și tălpile picioarelor noastre să stea în pragul porților înțelepciunii. Să o căutăm și o vom găsi; să o iubim și nu se va depărta de la noi; să o urmărim și o vom dobândi; să cerem și vom primi; și să ne întoarcem inima spre ea, ca să nu o uităm niciodată. Dacă [ne] amintim de ea, ea ne va ține minte; iar în privința nebunilor nu vă veți aminti

de înțelepciune, căci ei nu o cinstesc și ea nu-i iubește. A cinsti înțelepciunea înseamnă a-i cinsti pe cei înțelepți, iar a iubi înțelepciunea înseamnă a-i iubi pe cei înțelepți. Iubește-l pe înțelept și nu te îndepărta de el, și prin privirea lui vei deveni înțelept; ascultă ce spune gura lui, ca să devii ca el; privește locul unde a pus piciorul și nu-l părăsi, ca să primești restul înțelepciunii lui. Și eu îl iubesc numai auzind de el și fără să-l văd, și toată povestea care mi s-a spus despre el este pentru mine ca o dorință a inimii mele și ca apa pentru cel însetat".

Iar nobilii ei, slujitorii, roabele, roabele și sfetnicii ei au răspuns și i-au zis: "O, Doamna noastră, în ce privește înțelepciunea, nu-ți lipsește și din pricina înțelepciunii tale ai cea mai de jos înțelepciune. Cât despre noi, dacă te vei duce, vom merge cu tine, iar dacă vei șede, vom șede cu tine; moartea noastră va fi cu moartea ta și viața noastră cu viața ta". Atunci regina a pornit la drum cu mare pompă și măreție, cu mare echipament și multe pregătiri. Căci, prin voia lui Dumnezeu, inima ei dorea să meargă la Ierusalim pentru a asculta înțelepciunea lui Solomon, căci o ascultase cu nerăbdare. Așa că s-a pregătit să plece. Au fost încărcate șapte sute nouăzeci și șapte de cămile și nenumărați catări și măgari, iar ea a pornit la drum și și-a continuat drumul fără oprire, iar inima ei avea încredere în Dumnezeu.

25. CUM A AJUNS REGINA LA REGELE SOLOMON

Ea a venit la Ierusalim și i-a adus regelui foarte multe daruri prețioase, pe care el dorea foarte mult să le aibă. Iar el i-a făcut o mare cinste și s-a bucurat și i-a dat locuință în palatul regal, lângă el. Și i-a trimis hrană atât pentru masa de dimineață, cât și pentru masa de seară, de fiecare dată cincisprezece măsuri pe kôrî de făină albă fin măcinată, gătită cu ulei și sos din belșug, și treizeci de măsuri pe kôrî de făină albă măcinată din care se făcea pâine pentru trei sute cincizeci de persoane, cu vasele și tăvile necesare, și zece boi în grajduri, și cinci tauri și cincizeci de oi, fără a (număra) căprioarele, cerbii, gazelele și păsările îngrășate, și un vas de vin care conținea șaiszeci de măsuri de gerrât și treizeci de măsuri de vin învechit, și douăzeci și cinci de bărbați cântăreți și douăzeci și cinci de femei cântărețe, și cea mai fină miere și dulciuri bogate, și o parte din mâncarea pe care o mânca el însuși, și o parte din vinul din care bea. Și în fiecare zi o îmbrăca în unsprezece veșminte care vrăjeau ochii. Și el o vizita și se bucura, iar ea îl vizita și se bucura, și vedea înțelepciunea lui, judecățile lui drepte, splendoarea lui și harul lui, și auzea elocvența vorbelor lui. Și ea s-a minunat în inima ei și a fost cu totul uimită în mintea ei și a recunoscut în înțelegerea ei și a perceput foarte clar cu ochii ei cât de minunat era el; și s-a minunat nespus de mult de ceea ce a văzut și a auzit la el: cât de desăvârșit era el în cumpănă, și înțelept în înțelegere, și plăcut în har, și impunător în statură. Și a observat subtilitatea glasului său și discreția buzelor sale, că dădea poruncile sale cu demnitate și că răspunsurile sale erau făcute cu glas scăzut și cu frică de Dumnezeu. Toate acestea le-a văzut și s-a mirat de belșugul înțelepciunii lui și nu-i lipsea nimic din ceea ce vorbea și din ceea ce spunea, ci tot ceea ce spunea era desăvârșit.

Solomon lucra la zidirea Casei lui Dumnezeu și, sculându-se, mergea la dreapta și la stânga, înainte și înapoi. Și arăta muncitorilor măsura și greutatea și spațiul acoperit [de materiale], și spunea muncitorilor în metal cum să folosească ciocanul, burghiul și dalta (?), și arăta cioplitorilor în piatră unghiul [măsura] și cercul și suprafața [măsura]. Și toate lucrurile se făceau prin porunca lui și nu era nimeni care să se opună cuvântului lui, căci lumina inimii lui era ca o lampă în întuneric și înțelepciunea lui era la fel de bogată ca nisipul. Și din vorbirea fiarelor și a păsărilor nimic nu era ascuns de el, iar pe demoni îi silea să i se supună prin înțelepciunea sa. Și a făcut toate acestea

prin capacitatea pe care i-a dat-o Dumnezeu atunci când l-a rugat; căci nu a cerut biruință asupra dușmanului său și nu a cerut bogății sau faimă, ci a cerut lui Dumnezeu să-i dea înțelepciune și pricepere ca să poată conduce poporul său și să zidească Casa Sa și să înfrumusețeze lucrarea lui Dumnezeu și tot ceea ce i-a dat El [în] înțelepciune și pricepere.

26. ÎN TIMP CE REGELE STĂTEA DE VORBĂ CU REGINA

Regina Mâkêdâ i-a vorbit regelui Solomon și i-a zis: "Binecuvântat ești, domnul meu, pentru că ți s-a dat o asemenea înțelepciune și o asemenea pricepere. În ceea ce mă privește, aș vrea doar să fiu ca una dintre cele mai mici dintre roabele tale, ca să-ți pot spăla picioarele, să-ți ascult înțelepciunea, să-ți înțeleg priceperea, să-ți slujesc maiestatea și să mă bucur de înțelepciunea ta. Cât mă bucur de răspunsul tău, de dulceața glasului tău, de frumusețea umblării tale, de harul cuvintelor tale și de promptitudinea cuvintelor tale! Dulceața glasului Tău bucură inima, îngrașă oasele, dă curaj inimii, bunăvoință, har buzelor și putere umblării. Mă uit la tine și văd că înțelepciunea ta este nemăsurată și înțelegerea ta inepuizabilă și că este ca o lampă în întuneric, ca o rodie în grădină, ca o perlă în mare, ca Steaua dimineții printre stele, ca lumina lunii în ceață și ca o zare și un răsărit de soare glorios în ceruri. Și mulțumesc Celui care m-a adus aici și mi-a arătat-o și m-a făcut să calc pragul porții Tale și m-a făcut să aud glasul Tău."

Regele Solomon i-a răspuns și i-a zis: "Din tine însuți ies înțelepciunea și priceperea. Cât despre mine, [le posed] numai în măsura în care Dumnezeuul lui Israel mi le-a dat pentru că le-am cerut și le-am implorat. Iar tu, deși nu-l cunoști pe Dumnezeuul lui Israel, ai această înțelepciune pe care ai făcut-o să crească în inima ta și [te-a făcut să vii] să mă vezi pe mine, vasalul și sclavul Dumnezeuului meu, și clădirea sanctuarului Său pe care îl ridic și în care slujesc și mă mișc în jurul Doamnei mele, Cortul Legii Dumnezeuului lui Israel, Sionul sfânt și ceresc. Acum sunt sclavul Dumnezeuului meu și nu sunt un om liber; nu slujesc după voia mea, ci după voia Lui. Iar această vorbire a mea nu izvorăște din mine însumi, ci exprim doar ceea ce El mă face să exprim. Tot ce-mi poruncește El, asta fac; oriunde vrea El să merg, acolo merg; tot ce mă învață El, asta vorbesc; tot ce-mi dă El înțelepciune, asta înțeleg. Pentru că din numai țărână m-a făcut trup, și din numai apă m-a făcut om solid, și din numai o picătură ejectată, care, aruncată pe pământ, s-ar fi uscat la suprafața pământului, El m-a modelat după chipul și asemănarea Sa și m-a făcut după chipul Său".

27. DESPRE LUCRĂTOR

În timp ce Solomon vorbea astfel cu regina, a văzut un muncitor care purta pe cap o piatră și pe gât și pe umeri un burduf cu apă, iar în jurul coapselor îi erau [legate] mâncarea și sandalele, iar în mâini avea bucăți de lemn; hainele îi erau zdrențuite și zdrențuite, sudoarea îi cădea în picături de pe față, iar apa din burduf îi picura pe picioare. Și a trecut boierul prin fața lui Solomon și, pe când trecea pe lângă el, regele i-a zis: "Stai pe loc!" Și a stat pe loc boierul. Iar regele s-a întors spre regină și i-a zis: "Uită-te la omul acesta; în ce sunt eu mai presus de omul acesta, în ce sunt mai bun decât omul acesta și în ce mă voi lăuda mai presus de omul acesta? Căci eu sunt un om, țărăină și cenușă, care mâine va deveni vierme și putreziciune, și totuși în clipa aceasta apar ca unul care nu va muri niciodată. Cine s-ar plânge împotriva lui Dumnezeu dacă i-ar da acestui om ceea ce mi-a dat mie și dacă m-ar face așa cum este acest om? Nu suntem amândoi ființe, adică oameni? Ca și moartea lui, [la fel] este și moartea mea; și ca și viața lui, [la fel] este și viața mea. Cu toate acestea, acest om este mai puternic să lucreze decât mine, căci Dumnezeu dă putere celor slabi așa cum vrea El". Și a zis Solomon către sluga cea angajată: "Pune-te la lucru".

Și a vorbit mai departe reginei, zicând: "La ce ne folosește nouă, copii ai oamenilor, dacă nu ne exercităm bunătatea și dragostea pe pământ? Nu suntem oare cu toții nimic, o simplă iarbă a câmpului, care se usucă la vremea ei și arde în foc? Pe pământ suntem aprovizionați cu delicatese delicioase și îmbrăcați în haine scumpe, dar chiar și în viață suntem corupție imputită; suntem aprovizionați cu parfumuri dulci și unguente delicate, dar chiar și în viață suntem morți în păcat și fărădelegi; fiind înțelepți, devenim nebuni prin neascultare și fapte de nelegiuire; fiind ținuți în cinste, devenim josnici prin magie, vrăjitorie și închinare la idoli. Acum, omul care este o ființă de cinste, care a fost creat după chipul lui Dumnezeu, dacă face ceea ce este bun, devine asemenea lui Dumnezeu; dar omul care este un lucru de nimic, dacă săvârșește un păcat, devine asemenea diavolului - diavolul arogant care a refuzat să se supună poruncii Creatorului său - și toți cei aroganți dintre oameni merg pe calea lui și vor fi judecați împreună cu el. Iar Dumnezeu îi iubește pe cei smeriți, iar cei care practică umilința merg pe calea lui și se vor bucura în împărăția lui. Binecuvântat este omul care cunoaște înțelepciunea, adică compasiunea și frica de Dumnezeu."

Auzind acestea, regina a spus: "Cât mă încântă vocea ta! Și cum mă încântă cuvintele tale și rostirea gurii tale! Spune-mi acum: cui este drept să mă închin? Noi ne închinăm la sup, așa cum ne-au învățat părinții noștri, căci noi spunem că soarele este regele zeilor. Și mai sunt și alții printre supușii noștri [care se închină la alte lucruri]; unii se închină la pietre, alții la lemn (adică la copaci), alții la figuri cioplite și alții la imagini de aur și de argint. Iar noi ne închinăm soarelui, pentru că el ne gătește mâncarea și, mai mult decât atât, luminează întunericul și îndepărtează frica; și îl numim "Regele nostru", și îl numim "Creatorul nostru", și ne închinăm la el ca la un zeu al nostru; căci nimeni nu ne-a spus că în afară de el există un alt zeu. Dar noi am auzit că există cu voi, o, Israel, un alt Dumnezeu pe care nu-L cunoaștem, și oamenii ne-au spus că El a trimis la voi din ceruri un Cort și v-a dat o Tabletă a rânduielii îngerilor, prin mâna lui Moise, Profetul. Și aceasta am auzit și noi, că El Însuși se coboară la voi și vă vorbește și vă informează despre rânduielile și poruncile Sale".

28. CUM A DAT SALOMON PORUNCI REGINEI.

Și regele a răspuns și i-a zis "Cu adevărat, este drept ca ei (adică oamenii) să se închine lui Dumnezeu, Care a creat universul, cerurile și pământul, marea și uscatul, soarele și luna, stelele și corpurile strălucitoare din ceruri, copacii și pietrele, animalele și păsările cu pene, fiarele sălbatice și crocodilii, peștii și balenele, hipopotamii și șopârlele de apă, fulgerele și tunete, norii și tunete, binele și răul. Se cuvine să ne închinăm numai Lui, cu frică și cutremur, cu bucurie și veselie. Căci El este Domnul Universului, Creatorul îngerilor și al oamenilor. El este Cel care ucide și dă viață, El este Cel care aplică pedepse și arată compasiune, Cel care ridică de pe pământ pe cel aflat în mizerie, Cel care înalță pe cel sărac din țărână, Cel care întristează și Cel care bucură, Cel care înalță și Cel care doboară. Nimeni nu-L poate mustra, căci El este Domnul Universului, și nu există nimeni care să-i poată spune: "Ce ai făcut? Și Lui Îi aparțin laudele și mulțumirile îngerilor și ale oamenilor. Iar în ceea ce privește ceea ce spuneți voi, că "El v-a dat Cortul Legii", cu adevărat, nouă ne-a fost dat Cortul Dumnezeului lui Israel, care a fost creat înainte de toată creația prin sfatul Său glorios. Și El ne-a coborât poruncile Sale, făcute în scris, ca să cunoaștem hotărârea Lui și judecata pe care a rânduit-o pe muntele sfințeniei Sale".

Și regina a zis: "De acum înainte nu mă voi mai închina soarelui, ci mă voi închina Creatorului soarelui, Dumnezeu lui Israel". Și acel Cort al Dumnezeului lui Israel va fi pentru mine, doamna mea, și pentru urmașii mei după mine și pentru toate regatele care sunt sub stăpânirea mea. Și pentru aceasta am găsit har înaintea ta și înaintea Dumnezeului lui Israel, Creatorul meu, care m-a adus la tine și m-a făcut să aud glasul tău, mi-a arătat fața ta și m-a făcut să înțeleg porunca ta." Apoi s-a întors în casa [ei].

Și regina obișnuia să meargă [la Solomon] și să se întoarcă neîncetat, să asculte înțelepciunea lui și să o depună în inima ei. Și Solomon obișnuia să meargă și să o viziteze și răspundea la toate întrebările pe care ea i le punea, iar regina obișnuia să îl viziteze și să îi pună întrebări, iar el o informa despre orice lucru despre care dorea să se intereseze. După șase luni de ședere, regina a dorit să se întoarcă în patria ei și i-a trimis un mesaj lui Solomon, spunându-i: "Mi-am dorit foarte mult să trăiesc cu tine, dar acum, de dragul

întregului meu popor, doresc să mă întorc în patria mea. Iar în ceea ce privește ceea ce am auzit, fie ca Dumnezeu să o facă rodnică în inima mea și în inimile tuturor celor care au auzit-o împreună cu mine. Căci urechea nu ar putea fi niciodată mulțumită de auzul înțelepciunii tale, iar ochiul nu ar putea fi niciodată mulțumit de vederea ei".

Și nu numai regina era cea care venea [să asculte înțelepciunea lui Solomon], ci veneau foarte mulți din orașe și din țări, atât de departe cât și de aproape; pentru că în acele zile nu se găsea nimeni care să se asemene cu el în înțelepciune (și nu numai oamenii veneau la el, ci și animalele sălbatice și păsările se apropiau de el, îi ascultau glasul și conversau cu el), apoi se întorceau în țările lor și fiecare dintre ei era uimit de înțelepciunea lui și se minuna de ceea ce văzuse și auzise.

Iar când regina i-a trimis mesajul ei lui Solomon, spunându-i că se pregătește să plece în țara ei, el a meditat în inima sa și a zis: "O femeie de o frumusețe atât de splendidă a venit la mine de la capătul pământului! Ce știu eu, îmi va da Dumnezeu sămânță în ea?". Acum, după cum se spune în Cartea Regilor, regele Solomon era un iubitor de femei. Și s-a căsătorit cu femei evreice, egiptene, canaanite, edomite, Iyôbawîyân (moabite?) și femei din Rîf și Kuërguë, Damasc și Sûrest (Siria), și femei despre care se spunea că sunt frumoase. Și avea patru sute de regine și șase sute de concubine. Iar acest lucru pe care l-a făcut nu a fost pentru [din cauza] curviei, ci ca urmare a intenției înțelepte pe care i-o dăduse Dumnezeu și a amintirii sale de ceea ce Dumnezeu îi spusese lui Avraam: "Voi face ca urmașii tăi să fie la număr ca stelele cerului și ca nisipul mării". Și Solomon și-a spus în inima sa: "Ce știu eu, poate că Dumnezeu îmi va da copii de parte bărbătească din fiecare dintre aceste femei". De aceea a acționat cu înțelepciune, spunând: "Fiii mei vor moșteni cetățile vrăjmașilor și vor nimici pe cei care se închină la idoli".

Or, acei oameni primitivi trăiau sub legea cărnii, pentru că nu primiseră harul Duhului Sfânt. Iar celor [care au trăit] după Hristos, li s-a dat să trăiască cu o singură soție, sub legea căsătoriei. Iar Apostolii au stabilit pentru ei o rânduială, zicând: "Toți cei ce au primit trupul și sângele Lui sunt frați. Mama lor este Biserica, iar tatăl lor este Dumnezeu, și ei strigă împreună cu Hristos, pe care L-au primit, zicând: "Tatăl nostru, Care ești în ceruri"". Cât despre Solomon, nu i s-a impus nicio lege cu privire la femei și nu i se poate imputa nicio vină pentru că s-a căsătorit cu [multe] neveste. Dar credincioșilor li s-a dat legea și porunca de a nu se căsători cu multe neveste, după cum spune

Pavel: "Cei care se căsătoresc cu multe neveste își caută propria pedeapsă. Cel care se căsătorește cu o singură femeie nu are niciun păcat". Iar legea ne oprește de la cumnată, în ceea ce privește procrearea de copii. Apostolii vorbesc [despre aceasta] în [Cartea] Conciliilor.

29. DESPRE CEI TREI SUTE OPTSPREZECE [PATRIARHI].

Acum noi rânduim la fel ca și ei. Noi știm bine ce au vorbit Apostolii dinaintea noastră. Noi, cei trei sute optsprezece, am menținut și am întemeiat credința ortodoxă, Domnul nostru Iisus Hristos fiind cu noi. Și El ne-a poruncit ce trebuie să învățăm și cum trebuie să modelăm credința.

[CONTINUĂ NARAȚIUNEA DESPRE SOLOMON ȘI REGINA DIN SABA].

Regele Solomon a trimis un mesaj reginei, zicând: "Acum, că ai venit aici, de ce vrei să pleci fără să vezi cum se administrează regatul și cum se mănâncă mesele pentru aleșii regatului, după obiceiul celor dreți, și cum se alungă poporul după obiceiul păcătoșilor? Din [vederea] aceasta ați dobândi înțelepciune. Urmează-mă acum și șezi în cortul meu de splendoare, iar eu îți voi desăvârși învățătura și vei învăța administrarea împărăției mele, pentru că ai iubit înțelepciunea și ea va locui cu tine până la sfârșitul tău și în veci." Acum, în [acest] discurs se manifestă o profeție.

Și regina a trimis un al doilea mesaj, zicând: "Din nebună am devenit înțeleaptă urmând înțelepciunea ta și, din lucru respins de Dumnezeuul lui Israel, am devenit o femeie aleasă, datorită acestei credințe care este în inima mea; și de acum înainte nu mă voi închina la alt dumnezeu decât la El. Iar în ceea ce privește ceea ce spui tu, că dorești să sporești în mine înțelepciunea și cinstea, voi proceda conform dorinței tale". Și Solomon s-a bucurat din cauza acestui [mesaj] și i-a îmbrăcat pe aleșii săi [cu haine splendide], a adăugat o provizie dublă la masa sa și a făcut ca toate aranjamentele privind administrarea gospodăriei sale să fie ordonate cu grijă, iar casa regelui Solomon era pregătită [pentru oaspeți] în fiecare zi. Și a pregătit-o cu foarte mare fast, cu bucurie și cu pace, cu înțelepciune și cu tandrețe, cu toată smerenia și umilința; și apoi a aranjat masa regală după legea regatului.

Iar regina a venit și a trecut într-un loc pus deoparte în splendoare și slavă și s-a așezat imediat după el, unde putea să vadă, să învețe și să știe toate lucrurile. Și s-a minunat nespus de mult de ceea ce vedea și de ceea ce auzea, și a lăudat în inima ei pe Dumnezeuul lui Israel; și s-a minunat de splendoarea palatului regal pe care îl vedea. Căci ea putea să vadă, deși nimeni nu o putea

vedea, așa cum cu înțelepciune îl aranjase Solomon pentru ea. El înfrumusețase locul în care ea ședea, întinsese peste el pânzeturi de purpură, pusese covoare, îl împodobise cu miskât (moschee), cu marmură și cu pietre prețioase, arsese pulberi aromatice, stropise de jur împrejur ulei de smirnă și de casia, și împrăștiase în toate părțile tămâie și tămâie scumpă. Când a fost adusă în această locuință, mirosul ei i-a fost foarte plăcut și, chiar înainte de a mânca cărnurile delicate care se aflau acolo, a fost satisfăcută de mirosul ei. Și cu intenție înțeleaptă, Solomon i-a trimis mâncăruri care să-i facă sete, băuturi amestecate cu oțet, pește și mâncăruri făcute cu piper. Așa a făcut și i-a dat reginei să mănânce. După ce s-a terminat masa împărătească de trei ori și de șapte ori, iar administratorii, sfetnicii, tinerii și slujitorii au plecat, regele s-a sculat și s-a dus la regină și i-a spus - acum erau singuri împreună - "Odihnește-te aici, din dragoste, până în zori". Iar ea i-a răspuns: "Jură-mi pe Dumnezeuul tău, Dumnezeuul lui Israel, că nu mă vei lua cu forța. Căci dacă eu, care după legea oamenilor sunt o fecioară, aș fi sedusă, aș călători în călătoria mea [de întoarcere] cu durere, cu necazuri și cu necazuri".

30. DESPRE CUM A JURAT REGELE SOLOMON REGINEI.

Solomon i-a răspuns și i-a zis: "Îți jur că nu te voi lua cu forța, dar tu trebuie să-mi juri că nu vei lua cu forța nimic din ceea ce se află în casa mea". Regina a râs și i-a zis: "Fiind un om înțelept, de ce vorbești ca un nebun? Să fur ceva sau să iau din casa regelui ceea ce nu mi-a dat regele? Să nu crezi că am venit aici din dragoste pentru bogății. Într-adevăr, propriul meu regat este la fel de bogat ca al tău și nu-mi lipsește nimic din ceea ce doresc. Într-adevăr, am venit doar ca să caut înțelepciunea ta. Iar el i-a zis: "Dacă vrei să mă juri, jură-mi, căci un jurământ este bun pentru amândoi, ca niciunul dintre noi să nu fie nedreptățit. Dar dacă nu vrei să mă faci să jur, nici eu nu te voi face să juri. Iar ea i-a zis: "Jură-mi că nu mă vei lua cu forța, iar eu, la rândul meu, jur să nu-ți iau cu forța bunurile tale"; iar el i-a jurat și a făcut-o să jure.

Și regele s-a urcat în patul ei de o parte [a camerei], iar slujitorii i-au pregătit un pat de cealaltă parte. Și Solomon a zis unui slujitor tânăr: "Spală paharul și pune o cană de apă în el cât timp regina veghează, apoi închide ușile și culcă-te". Și Solomon i-a vorbit servitorului într-o altă limbă pe care regina nu o înțelegea, iar el a făcut cum i-a poruncit regele și s-a dus să doarmă. Regele nu adormise încă, ci doar se prefăcea că doarme și o privea atent pe regină. Și casa regelui Solomon era strălucitoare ca ziua, căci în înțelepciunea sa făcuse perle strălucitoare ca soarele, luna și stelele [și le așezase] pe acoperișul casei sale.

Și regina a dormit puțin timp. Și când s-a trezit, gura ei era uscată de sete, căci mâncarea pe care i-o dăduse Solomon în înțelepciunea lui o făcuse să înseteze, și era într-adevăr foarte însetată, iar gura ei era uscată; și își mișca buzele și suga cu gura și nu găsea umezeală. Și s-a hotărât să bea apa pe care o văzuse, și s-a uitat la regele Solomon și l-a privit cu atenție și credea că doarme un somn adânc. Dar el nu dormea, ci aștepta ca ea să se ridice ca să fure apa și să-și [potolească] setea. Și ea s-a ridicat și, fără să facă zgomot cu picioarele, s-a dus la apa din vas și a ridicat ulciorul ca să bea apă. Dar Solomon a prins-o de mână înainte ca ea să poată bea apa și i-a zis: "De ce ai călcat jurământul pe care l-ai făcut că nu vei lua cu forța nimic din ce este în casa mea?". Iar ea a răspuns și i-a zis înspăimântată: "A fost încălcat jurământul pentru că beau apă?". Iar regele i-a spus: "Există oare ceva ce ai

văzut sub ceruri care să fie mai bun decât apa?". Și regina a spus: "Am păcătuțit împotriva mea, iar tu ești liberă de jurământul [tău]. Dar lasă-mă să beau apă pentru setea mea". Atunci Solomon i-a zis: "Sunt eu liberă de jurământul pe care m-ai pus să-l fac?". Și regina a răspuns: "Fii liberă de jurământul tău, dar lasă-mă să beau apă". Și el a lăsat-o să bea apă și, după ce a băut apă, și-a făcut voia cu ea și au dormit împreună.

Și după ce au dormit, i s-a arătat regelui Solomon [în vis] un soare strălucitor, care a coborât din cer și a revărsat o mare splendoare asupra lui Israel. Și după ce a rămas acolo o vreme, s-a retras deodată și a zburat în ținutul Etiopiei și a strălucit acolo cu mare strălucire pentru totdeauna, căci dorea să locuiască acolo. Și [regele a spus]: "Am așteptat [să văd] dacă se va întoarce în Israel, dar nu s-a întors. Și iarăși, în timp ce așteptam, o lumină s-a ridicat în ceruri și un Soare a coborât din ele în țara lui Iuda și a trimis o lumină care era mult mai puternică decât înainte". Iar Israel, din cauza flăcării aceluia Soare, s-a rugat la acel Soare în răutate și nu a vrut să umble în lumina lui. Și acel Soare nu a luat în seamă pe Israel, iar israeliții l-au urât și a devenit imposibil ca între ei și Soare să existe pace. Și au ridicat mâinile împotriva Lui cu vergi și cuțite și au vrut să stingă acel Soare. Și au aruncat întineric peste întreaga lume cu cutremure și întineric gros, și și-au închipuit că acel Soare nu va mai răsări niciodată asupra lor. Și au distrus lumina Lui și s-au aruncat asupra Lui și au stat de pază la mormântul Lui unde L-au aruncat. Și El a ieșit de unde nu L-au căutat și a luminat întreaga lume, mai ales Marea cea dintâi și Marea cea de pe urmă, Etiopia și Rôm. Și nu a dat atenție lui Israel și S-a urcat pe tronul Său străvechi.

Și când regele Solomon a văzut această viziune în timp ce dormea, sufletul lui s-a tulburat și înțelegerea lui a fost răpusă ca de [un fulger] și s-a trezit cu mintea tulburată. Și mai mult, Solomon s-a minunat de regină, căci era viguroasă în putere și frumoasă în forme și era imaculată în fecioria ei; și ea domnea de șase ani în țara ei și, în ciuda frumuseții ei grațioase și a formei sale splendide, își păstrase trupul pur. Și regina a zis lui Solomon: "Trimite-mă departe și lasă-mă să mă duc în țara mea. Și el a intrat în casa ei și i-a dat tot ce dorea ea de lucruri splendide și bogății, de haine frumoase care vrăjeau ochii, și tot ce era în țara Etiopiei din belșug, cămile și care, în număr de șase mii, care erau încărcate cu lucruri frumoase de cea mai mare frumusețe și care cu care se transportau încărcături prin pustiu, și o corabie cu care se putea călători pe mare și o corabie cu care se putea străbate aerul (sau

vânturile), pe care Solomon le făcuse prin înțelepciunea pe care i-o dăduse Dumnezeu.

31. DESPRE SEMNUL PE CARE SOLOMON L-A DAT REGINEI

Regina s-a bucurat și a ieșit să plece, iar regele a pus-o pe drum cu mare fast și ceremonie. Solomon a luat-o deoparte, ca să fie singuri, și, scoțându-și inelul pe care îl avea pe degetul cel mic, l-a dat reginei și i-a zis: "Ia [acesta] ca să nu mă uiți. Și dacă va avea urmași de la tine, inelul acesta îi va fi un semn; și dacă va avea un fiu, el va veni la mine; și pacea lui Dumnezeu să fie cu voi. În timp ce dormeam cu tine, am văzut multe viziuni în vis, [și părea] că un soare a răsărit peste Israel, dar s-a ridicat și a zburat și a luminat țara Etiopiei; poate că acea țară va fi binecuvântată prin tine; Dumnezeu știe. Cât despre tine, ține cont de ceea ce ți-am spus, ca să te închini lui Dumnezeu din toată inima ta și să faci voia Lui. Căci El îi pedepsește pe cei aroganți și are milă de cei umili, ia tronul celor puternici și îi onorează pe cei nevoiași. Căci moartea și viața vin de la El, iar bogăția și sărăcia sunt acordate prin voia Sa. Căci toate lucrurile sunt ale Lui și nimeni nu se poate opune poruncii și judecății Sale în ceruri, nici pe pământ, nici în mare, nici în adâncuri. Și Dumnezeu să fie cu voi. Mergeți în pace. Și s-au despărțit unul de celălalt.

32. CUM A PLECAT REGINA ȘI A VENIT ÎN ȚARA EI

Regina a plecat și a venit în țara lui Bâlâ Zadîsârêrêya la nouă luni și cinci zile după ce s-a despărțit de regele Solomon. Durerile nașterii au cuprins-o și ea a născut un copil de sex masculin, pe care l-a dat doicii cu mare mândrie și încântare. Și a rămas până când s-au terminat zilele de purificare și apoi s-a întors în țara ei cu mare fast și ceremonie. Iar ofițerii ei, care rămăseseră acolo, au adus daruri stăpânei lor, i-au făcut reverențe și i-au adus omagiu și toate hotarele țării s-au bucurat de venirea ei. Pe cei dintre ei care erau nobili i-a îmbrăcat în haine splendide, iar unora le-a dat aur și argint, haine de iacint și purpură; și le-a dat tot felul de lucruri pe care le puteau dori. Și ea își rânduia bine împărăția și nimeni nu se supunea poruncii ei, căci iubea înțelepciunea, iar Dumnezeu i-a întărit împărăția.

Și copilul a crescut și ea i-a pus numele Bayna-Leḥkem. Și copilul a ajuns la vârsta de doisprezece ani și i-a întrebat pe prietenii săi dintre băieții care erau educați împreună cu el și i-a întrebat: "Cine este tatăl meu?". Iar ei i-au răspuns: "Solomon, regele". Și s-a dus la regină, mama sa, și a zis: "Regină, spune-mi cine este tatăl meu. Și regina i-a vorbit cu mânie, vrând să-l sperie ca să nu vrea să se ducă [la tatăl său], zicând: "De ce mă întrebi pe mine despre tatăl tău? Eu sunt tatăl tău și mama ta; nu căuta să afli mai mult". Și băiatul a ieșit din fața lui și s-a așezat. Și a doua și a treia oară a întrebat-o, și a bătut-o la cap ca să-i spună. Într-o zi, însă, ea i-a spus: "Țara ta este departe, iar drumul până acolo este foarte greu; nu ai prefera să fii aici?". Tânărul Bayna-Leḥkem era chipeș, și tot trupul său, membrele și portanța umerilor săi semănau cu cele ale regelui Solomon, tatăl său, iar ochii, picioarele și tot mersul său semănau cu cele ale regelui Solomon. La vârsta de douăzeci și doi de ani era priceput în toate artele războiului și ale călăriei, în vânatoare și în prinderea animalelor sălbatice și în tot ceea ce obișnuiesc să învețe tinerii. Și a zis reginei: "Mă voi duce să mă uit la fața tatălui meu și mă voi întoarce aici prin voia lui Dumnezeu, Domnul lui Israel".

33. CUM A CĂLĂTORIT REGELE ETIOPIEI.

Regina l-a chemat pe Tâmrîn, căpetenia caravanelor și a negustorilor ei, și i-a spus: "Pregătește-te de călătorie și ia-l pe acest tânăr cu tine, căci el mă tulbură noaptea și ziua. Să-l duci în fața regelui și să-l aduci înapoi teafăr și nevătămat, dacă Dumnezeu, Domnul lui Israel, va vrea". Și ea și-a pregătit o suită potrivită cu bogăția și cu condiția ei onorabilă și a pregătit toate bunurile necesare pentru călătorie și pentru a le prezenta ca daruri regelui, precum și tot ceea ce ar fi fost necesar pentru ușurarea și confortul pe drum. A pregătit tot ce era necesar pentru a-l trimite la drum și a dat ofițerilor care urmau să-l însoțească banii de care aveau nevoie pentru el și pentru ei înșiși în timpul călătoriei. Și le-a poruncit să nu-l lase acolo, ci să-l ducă la rege, iar apoi să-l aducă înapoi la ea, când își va asuma suveranitatea asupra țării sale.

Or, în țara Etiopiei era o lege care prevedea că [numai] o femeie trebuia să domnească și că ea trebuia să fie fecioară și să nu fi cunoscut bărbat, dar regina i-a spus [lui Solomon]: "De acum înainte va domni un bărbat care este din neamul tău și nu va mai domni o femeie; numai neamul tău va domni și neamul lui după el, din generație în generație. Și aceasta să o scrii cu litere de pergament în Cartea Profetilor Lui, în bronz, și să o pui în Casa lui Dumnezeu, care va fi zidită ca o amintire și ca o profecie pentru zilele din urmă. Poporul să nu se închine nici soarelui, nici slavei cerurilor, nici munților, nici pădurilor, nici pietrelor, nici copacilor din pustiu, nici adâncurilor, nici apelor, nici chipurilor cioplite, nici figurilor de aur, nici păsărilor cu pene care zboară; să nu se folosească de ele pentru ghicire și să nu se închine la ele. Și legea aceasta va rămâne în veac. Și dacă va fi cineva care va încălca această lege, urmașii voștri îl vor judeca în veci. Dă-ne numai franjurile acoperământului sfântului Sion ceresc, Cortul Legii lui Dumnezeu, pe care îl vom îmbrățișa (sau, îl vom saluta). Pacea să fie cu tăria regatului tău și cu înțelepciunea ta strălucitoare, pe care ți-a dat-o Dumnezeu, Domnul lui Israel, Creatorul nostru".

Regina l-a luat pe tânăr deoparte și, când a rămas singur cu ea, i-a dat semnul pe care i-l dăduse Solomon, și anume inelul de pe degetul lui, ca să-l cunoască pe fiul ei și să-și aducă aminte de cuvântul ei și de legământul pe care îl făcuse [cu el], că se va închina lui Dumnezeu în toate zilele vieții ei, ea

și cei care erau sub stăpânirea ei, cu toată [puterea] pe care i-o dăduse Dumnezeu. Și atunci regina l-a concediat în pace.

Tânărul [și suita sa] și-au îndreptat drumul și au călătorit și au ajuns în ținutul din vecinătatea Gâzâ. Or, acesta este Gâzâ pe care regele Solomon l-a dat reginei Etiopiei. Iar în Faptele Apostolilor, Evanghelistul Luca a scris: "Era guvernator al întregii țări Gâzâ, un eunuc al reginei Hendakê, care crezuse cuvântul Apostolului Luca".

34. CUM A AJUNS TÂNĂRUL ÎN ȚARA MAMEI SALE.

Când tânărul a ajuns în țara mamei sale, s-a bucurat acolo de cinstea [pe care a primit-o] și de darurile [care i s-au făcut]. Și când l-au văzut oamenii, au crezut că este asemănarea desăvârșită a regelui Solomon. Și s-au închinat în fața lui și au zis: "Trăiască tatăl regal!". Și i-au adus daruri și ofrande, vite îngrășate și mâncare, ca și regelui lor. Și [oamenii din] tot ținutul lui Gâzâ, până la granița lui Iuda, s-au agitat și au spus: "Acesta este regele Solomon". Și au fost unii care au spus: "Regele este în Ierusalim, construindu-și casa" - acum terminase de construit Casa lui Dumnezeu - iar alții au spus: "Acesta este regele Solomon, fiul lui David". Și ei erau perplecși și se certau între ei, și au trimis spioni călare pe cai, care trebuiau să-l caute pe regele Solomon și să afle dacă el era într-adevăr la Ierusalim sau dacă era cu ei [în Gâzâ].

Spionii au ajuns la paznicii cetății Ierusalimului și l-au găsit acolo pe regele Solomon, s-au închinat în fața lui și i-au spus: "Trăiască, trăiască tatăl regal! Țara [noastră] este tulburată pentru că a venit la ea un negustor care seamănă cu tine ca formă și înfățișare, fără cea mai mică modificare sau variație. El seamănă cu tine prin ținuta nobilă și forma splendidă, prin statură și înfățișare; nu-i lipsește nimic în această privință și nu se deosebește în nimic de tine. Ochii lui sunt veseli, ca cei ai unui om care a băut vin, picioarele lui sunt grațioase și subțiri, iar turnul gâtului lui este ca turnul lui David, tatăl tău. El este exact ca tine în toate privințele și fiecare membru al întregului său corp este ca al tău. " Regele Solomon le-a răspuns și le-a zis: "Atunci unde vreți să mergeți? Iar ei i-au răspuns: "Noi nu ne-am interesat de el, căci este minunat ca voi. Dar cei din poporul său, când i-am întrebat: "De unde veniți și unde mergeți?", au răspuns: "Noi venim din stăpânirile lui Hendakê (Candace) și din Etiopia și mergem în țara lui Iuda, la regele Solomon".

Când regele Solomon a auzit aceasta, inima lui s-a tulburat și s-a bucurat în sufletul său, căci în acele zile nu avea copii, în afară de un băiat de șapte ani, care se numea Îyôrbe'âm (Roboam). I s-a întâmplat lui Solomon chiar așa cum declară Pavel, spunând: "Dumnezeu a făcut nebunie înțelepciunea acestei lumi", căci Solomon își făcuse un plan în înțelepciunea sa și a spus: "Prin o mie de neveste voi naște o mie de fii bărbați și voi moșteni țările vrăjmașilor și voi răsturna idolii [lor]". Dar [Dumnezeu] nu i-a dat decât trei fii. Fiul său cel mai mare a fost regele Etiopiei, fiul reginei Etiopiei, și el a

fost primul născut despre care [Dumnezeu] a vorbit în mod profetic: "Dumnezeu i-a jurat lui David cu dreptate, iar el nu s-a pocăit: "Din rodul trupului tău îl voi face să șadă pe tronul tău"". Și Dumnezeu i-a dat lui David, robul Său, har înaintea Lui, și i-a dat să șadă pe tronul Dumnezeirii Unul din urmașii Săi în trup, din Fecioară, și să judece pe cei vii și pe cei morți și să răsplătească fiecăruia după fapta sa, Unul căruia I se cuvine lauda, Domnul nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor, Amin. Și i-a dat pe pământ pe unul care să se facă rege peste Cortul Legii din sfântul și cerescul Sion, adică pe Regele Etiopiei. Iar în ceea ce privește pe cei care au domnit, care nu erau [din] Israel, aceasta s-a datorat călcării legii și a poruncii, prin care Dumnezeu nu a fost mulțumit.

35. CUM A TRIMIS REGELE SOLOMON PE FIUL SĂU COMANDANTUL ARMATEI SALE.

Și regele Solomon a trimis pe comandantul oștirii sale, pe a cărui mână obișnuia să se sprijine, cu daruri, mâncare și băutură, ca să primească pe acel călător. Și comandantul a pornit cu un mare număr de care și a venit la Bayna Leḥkem, l-a îmbrățișat și i-a dat tot ce-i trimisese regele Solomon. Și i-a zis: "Grăbește-te și vino cu mine, căci inima regelui arde ca focul pentru dragostea ta. Poate că va afla el însuși dacă ești fiul sau fratele lui, căci în înfățișarea ta și în felul tău de a vorbi (sau, de a fi) nu te deosebești cu nimic de el. Și acum, scoală-te repede, căci regele, stăpânul meu, mi-a spus: "Grăbește-te și adu-l aici la mine cu cinste, cu mângâiere, cu slujba cuvenită, cu bucurie și veselie". Tânărul a răspuns și i-a zis: "Mulțumesc lui Dumnezeu, Domnul lui Israel, că am găsit favoarea domnului meu, regele, fără să-i fi văzut fața; cuvântul lui m-a bucurat. Și acum mă voi încrede în Domnul lui Israel ca să mă arate regelui și să mă ducă în siguranță înapoi la mama mea, regina, și la patria mea, Etiopia".

Și Ioas (...), fiul lui Yôdâḥê, comandantul armatei regelui Solomon, a răspuns și i-a zis lui Bayna Leḥkem: "Stăpâne, aceasta este o chestiune foarte mică și vei găsi o bucurie și o plăcere mult mai mare la domnul meu, regele. Iar în ceea ce privește ceea ce spui tu, "mama mea" și "țara mea", regele Solomon este mai bun decât mama ta, iar această țară a noastră este mai bună decât țara ta. Iar în ceea ce privește țara voastră, am auzit că este o țară de frig și de nori, și o țară de strălucire și de căldură toridă, și o regiune de zăpadă și de gheață. Și când fiii lui Noe, Sem, Ham și Iafet, au împărțit lumea, ei au privit cu înțelepciune țara voastră și au văzut că, deși era spațioasă și largă, era o țară a vârtelurilor și a căldurii arzătoare și [de aceea] au dat-o lui Canaan, fiul lui Ham, ca parte pentru el și urmașii lui pentru totdeauna. Dar țara care este a noastră este țara moștenirii (adică țara promisă), pe care Dumnezeu ne-a dat-o conform jurământului pe care l-a făcut părinților noștri, o țară în care curge lapte și miere, în care hrana este [a noastră] fără griji, o țară care dă roade de orice fel la vremea ei, fără să epuizeze munca, o țară pe care Dumnezeu o veghează neîncetat de la un an până la începutul revoluției anului următor. Toate acestea sunt ale voastre, iar noi suntem ai voștri și vom

fi moștenitorii voștri, iar voi veți locui în țara noastră, pentru că voi sunteți sămânța lui David, stăpânul stăpânului meu, și vouă vă aparține acest tron al lui Israel."

Șefii negustorului Tâmrîn au răspuns și i-au zis lui Benaia: "Țara noastră este cea mai bună. Aerul (adică clima) țării noastre este bun, căci este fără arșiță și fără foc, iar apa țării noastre este bună și dulce și curge în râuri, ba mai mult, vârfurile munților noștri curg cu apă. Și noi nu facem cum faceți voi în țara voastră, adică să săpăm puțuri adânci [în căutarea] apei, și nu murim de căldura soarelui, ci chiar la amiază vânăm animale sălbatică, și anume bivoli sălbatici, gazele, păsări și animale mici. Iar în timpul iernii, Dumnezeu are grijă de noi de la [un] an până la începutul cursului anului următor. Iar primăvara, poporul mănâncă ceea ce a călcat cu picioarele ca [în] țara Egiptului, iar în ceea ce privește copacii noștri, ei aduc recolte bune de fructe, grâu, orz și toate fructele noastre, iar vitele sunt bune și minunate. Dar voi aveți un lucru în care sunteți mai buni decât noi, și anume înțelepciunea, și prin ea am pornit spre voi".

Iar Ioas (a se citi Benaia), comandantul armatei regelui Solomon, a răspuns [zicând]: "Ce este mai bun decât înțelepciunea? Căci înțelepciunea a întemeiat pământul, a întărit cerurile și a înlănțuit valurile mării, ca să nu acopere pământul. Totuși, scoală-te și hai să mergem la domnul meu, căci inima lui este foarte mișcată de dragoste pentru tine și m-a trimis să te aduc [la el] cu toată viteza posibilă".

Și fiul reginei s-a ridicat și l-a îmbrăcat pe Ioas (Benaia), fiul lui Yôdâhê, și pe cei cincizeci de bărbați care erau în suita lui, în veșminte magnifice, și s-au ridicat pentru a merge la Ierusalim la regele Solomon. Și când s-au apropiat de locul unde erau antrenați și dresați caii, Ioas (Benaia), fiul lui Yôdâhê, a mers înainte și a ajuns la locul unde se afla Solomon și i-a spus că [fiul reginei] era bine înfățișat, că vocea lui era plăcută, că semăna cu el la înfățișare și că toată ținuta lui era foarte nobilă. Și regele l-a întrebat: "Unde este și nu te-am trimis eu să-l aduci cât mai repede?". Și Ioas (Benaia) i-a zis: "Este aici, îl voi aduce repede". Și s-a dus Ioas (Benaia) și a zis tânărului: "Scoală-te, domnul meu, și vino!" Și, făcându-l pe Bayna Leħkem să meargă repede, l-a adus la poarta regelui. Și când l-au văzut toți ostașii, s-au închinat în fața lui și au zis: "Iată, regele Solomon a ieșit din locuința sa". Și când au ieșit oamenii care erau înăuntru, s-au mirat și s-au întors la locurile lor și au văzut din nou pe rege pe tronul său; și, minunându-se, au ieșit din nou afară și

s-au uitat la tânăr și nu puteau să vorbească și să spună nimic. Și când Ioas (Benaia), fiul lui Yôdâhê, a intrat din nou ca să anunțe pe rege despre venirea tânărului, nu era nimeni în fața regelui, ci tot Israelul se înghesuisese afară ca să-l vadă.

36. CUM A AVUT REGELE SOLOMON RELATII CU FIUL SĂU

Și Ioas (Benaia), fiul lui Yôdâhê, a ieșit și a adus pe Bayna Lehkem. Și când l-a văzut, regele Solomon s-a ridicat și a înaintat în întâmpinarea lui și a dezlegat de pe umărul său eșarfa hainei sale și l-a îmbrățișat, cu mâinile [sprijinite] pe pieptul său, și i-a sărutat gura, fruntea și ochii și i-a spus: "Iată, tatăl meu David și-a înnoit tinerețea și a înviat din morți". Regele Solomon s-a întors către cei care anunțaseră venirea tânărului și le-a spus: "Voi mi-ați spus: "Seamănă cu tine", dar nu aceasta este statura mea, ci statura lui David, tatăl meu, în zilele primei sale tinereți, și el este mai frumos decât mine". Atunci regele Solomon s-a sculat și s-a dus în camera sa și l-a îmbrăcat pe tânăr cu haine de pânză brodată cu aur și cu un brâu de aur, i-a pus o coroană pe cap și un inel pe deget. Și după ce l-a îmbrăcat cu veșminte glorioase, care vrăjeau ochii, l-a așezat pe tronul său, ca să fie egal cu el în rang. Și a zis către nobilii și ofițerii lui Israel: "O, voi care mă tratați cu dispreț între voi și spuneți că nu am fiu, iată, acesta este fiul meu, rodul care a ieșit din trupul meu, pe care mi l-a dat Dumnezeu, Domnul lui Israel, când nu mă așteptam".

Nobilii lui au răspuns și i-au zis: "Binecuvântată să fie mama care a născut pe acest tânăr și binecuvântată să fie ziua în care te-ai unit cu mama acestui tânăr. Căci din rădăcina lui Isai s-a ridicat pentru noi un bărbat strălucitor, care va fi rege al posterității noastre, al urmașilor lui. În privința tatălui său nimeni nu va pune întrebări și nimeni nu va spune: "De unde vine el? Cu adevărat, el este un israelit din neamul lui David, modelat perfect după asemănarea formei și înfățișarea tatălui său; noi suntem robii lui și el va fi regele nostru". Și i-au adus daruri, fiecare după măreția lui. Tânărul a luat inelul pe care i-l dăduse mama sa, când erau singuri împreună, și a zis tatălui său: "Ia acest inel și adu-ți aminte de cuvântul pe care l-ai spus reginei și dă-ne o parte din franjurile acoperământului Cortului Legii lui Dumnezeu, ca să ne închinăm la el în toate zilele noastre, împreună cu toți cei care ne sunt supuși și cu cei care sunt în împărăția reginei". Regele a răspuns: "De ce îmi dai inelul ca semn? Fără ca tu să-mi dai un semn, am descoperit asemănarea formei tale cu mine însumi, căci tu ești într-adevăr fiul meu."

Negustorul Tâmrîn i-a vorbit din nou regelui Solomon, spunându-i: "Ascultă, o, rege, mesajul pe care roaba ta, regina, doamna mea, l-a trimis

pentru mine: "Ia-l pe acest tânăr, unge-l, consacră-l și binecuvântează-l și fă-l rege peste țara noastră, dă-i poruncă ca niciodată o femeie să nu mai domnească [în această țară] și trimite-l înapoi în pace. Și pacea să fie cu puterea regatului tău și cu înțelepciunea ta strălucitoare. În ceea ce mă privește, eu nu i-am dorit niciodată să vină acolo unde vă aflați, dar el a insistat foarte mult să i se permită să vină la voi. În plus, mă temeam pentru el, ca nu cumva să mă îmbolnăvesc în timpul călătoriei, fie din cauza setei de apă, fie din cauza căldurii soarelui, și să-mi duc cu durere în mormânt părul meu cărunt. Atunci mi-am pus nădejdea în sfântul și cerescul Sion, Cortul Legii lui Dumnezeu, ca nu cumva să-l reții în înțelepciunea ta. Căci nobilii tăi nu pot să se întoarcă în casele lor și să se uite la copiii lor, din pricina belșugului de înțelepciune și de hrană pe care le dai, după dorința lor, și spun: "Masa lui Solomon este mai bună pentru noi decât să ne bucurăm și să fim mulțumiți în casele noastre". Și din această cauză, eu, de frica mea, am căutat ocrotire ca să nu-l stabilești la tine, ci să-l trimiți [înapoi] la mine în pace, fără boală și fără suferință, în dragoste și în pace, pentru ca inima mea să se bucure că te-am găsit pe tine".

Regele a răspuns: "În afară de a naște cu el și de a-l alăpta, ce altceva trebuie să facă o femeie cu un fiu? Fiica aparține mamei, iar fiul aparține tatălui. Dumnezeu a blestemat-o pe Eva, zicând: "Naște cu angoasă și durere în inimă și [după] naștere va avea loc întoarcerea ta la soțul tău"; cu jurământ a spus: "Naște" și, după ce a jurat, [va urma] întoarcerea ta la soțul tău. Cât despre acest fiu al meu, nu-l voi da reginei, ci îl voi face rege peste Israel. Căci acesta este întâiul meu născut, cel dintâi din neamul meu pe care mi l-a dat Dumnezeu".

Atunci Solomon i-a trimis tânărului, seara și dimineața, delicatese, haine frumoase, aur și argint. Și i-a zis: "Este mai bine pentru tine să locuiești aici, în țara noastră, cu noi, unde este Casa lui Dumnezeu, unde este Cortul Legii lui Dumnezeu și unde locuiește Dumnezeu". Și tânărul, fiul său, i-a trimis un mesaj, zicând: "Aurul, argintul și hainele [bogate] nu lipsesc în țara noastră. Dar eu am venit aici ca să ascult înțelepciunea ta, să-ți văd fața, să te salut, să aduc omagiu împărăției tale și să mă supun ție, iar apoi [am intenționat] să mă trimiți la mama mea și în țara mea. Căci nimeni nu urăște locul în care s-a născut și fiecare iubește lucrurile patriei sale. Și chiar dacă îmi dai mâncăruri delicate, eu nu le iubesc și ele nu sunt potrivite pentru trupul meu, dar mâncărurile cu care cresc și devin puternic sunt cele care mă mulțumesc. Și

deși țara [voastră] îmi place ca pânza unei grădini, totuși inima mea nu este mulțumită de ea; munții din țara mamei mele, unde m-am născut, sunt mult mai buni în ochii mei. Iar în ceea ce privește Cortul Dumnezeului lui Israel, dacă mă voi închina Lui acolo unde sunt, El îmi va da slavă, și voi privi Casa lui Dumnezeu pe care ați zidit-o voi și acolo Îi voi aduce jertfe și cereri. Iar în ceea ce privește Sionul, Cortul Legii lui Dumnezeu, dă-mi [o parte din] franjurile acoperământului său și mă voi închina la el împreună cu mama mea și cu toți cei care sunt supuși suveranității mele. Căci doamna mea, regina, i-a dezrădăcinat deja pe toți cei care slujeau idolilor și pe cei care se închinau la obiecte străine, pietre și copaci, i-a dezrădăcinat și i-a adus în Sion, Cortul Legii lui Dumnezeu. Pentru că auzise de tine și învățase și făcuse după cuvântul tău, iar noi ne închinăm lui Dumnezeu." Iar regele nu a putut să-l facă pe fiul său să consimtă să rămână [la Ierusalim] cu toate [convingerile sale].

37. CUM L-A INTEROGAT SOLOMON PE FIUL SĂU

Și iarăși Solomon a stat de vorbă cu fiul său, când era singur, și l-a întrebat: "De ce vrei să pleci de la mine? Ce-ți lipsește aici de vrei să te duci în țara păgânilor? Și ce te îndeamnă să părăsești împărăția lui Israel?".

Fiul său a răspuns: "Este imposibil pentru mine să trăiesc aici. Nu, trebuie să mă duc la mama mea, iar tu mă vei favoriza cu binecuvântarea ta. Căci tu ai un fiu care este mai bun decât mine, și anume Îyôrbe'âm (Roboam), care s-a născut din soția ta în mod legal, în timp ce mama mea nu este soția ta conform legii".

Și regele i-a răspuns: "De vreme ce vorbești așa, după lege, eu însumi nu sunt fiul tatălui meu David, pentru că el a luat pe soția altuia pe care l-a ucis în luptă și m-a născut pe mine din ea; dar Dumnezeu este milostiv și l-a cruțat. Cine este mai rău și mai nebun decât oamenii? Și cine este mai milostiv și mai înțelept decât Dumnezeu? Dumnezeu m-a făcut pe mine din tatăl meu, iar pe tine te-a făcut din mine, după voia Lui. Cât despre tine, fiule, temându-te de Domnul nostru Dumnezeu, nu face violență în fața tatălui tău, pentru ca în vremurile viitoare să nu întâmpini violență din partea celui care va ieși din pântecul tău și pentru ca urmașii tăi să prospere pe pământ. Fiul meu Roboam este un flăcău de șase ani, iar tu ești întâiul meu născut și ai ajuns să domnești și să ridici sulita celui care te-a născut. Iată, eu am domnit douăzeci și unu de ani, iar mama ta a venit la mine în al șaptelea an al domniei mele; și să dea Dumnezeu să ajung la durata zilelor tatălui meu. Și când mă voi aduna la părinții mei, tu vei ședea pe tronul meu și vei domni în locul meu, iar bătrânii lui Israel te vor iubi nespus de mult; și-ți voi face o soție și-ți voi da toate reginele și concubinele pe care le dorești. Și vei fi binecuvântat în această țară de moștenire cu binecuvântarea pe care Dumnezeu a dat-o părinților noștri, așa cum a făcut legământ cu Noe, robul său, și cu Avraam, prietenul său, și cu cei drepti, urmașii lor după ei, până la David, tatăl meu. Tu mă vezi pe mine, slăbănogule, pe tronul părinților mei, și tu vei fi ca mine după mine și vei judeca neamuri fără număr și familii care nu pot fi numărate. Cortul Dumnezeului lui Israel îți va aparține ție și urmașilor tăi, la care vei aduce jertfe și vei înălța rugăciuni. Și Dumnezeu va locui în el pentru totdeauna și va asculta rugăciunile tale în el; vei face în el

tot ce va vrea Dumnezeu și amintirea ta va fi în el din generație în generație."

Iar fiul său i-a răspuns: "Stăpâne, îmi este cu neputință să-mi părăsesc țara și pe mama mea, căci mama m-a pus să mă jur pe sânul ei că nu voi rămâne aici, ci că mă voi întoarce curând la ea și, de asemenea, că nu mă voi căsători cu o femeie de aici. Iar Cortul Dumnezeului lui Israel mă va binecuvânta oriunde mă voi afla, iar rugăciunea voastră va fi cu mine oriunde mă voi duce. Am dorit să-ți văd fața, să-ți aud glasul și să primesc binecuvântarea ta, iar acum doresc să plec la mama mea în siguranță".

38. CUM PLĂNUIA REGELE SĂ-ȘI TRIMITĂ FIUL ÎMPREUNĂ CU FIII NOBILILOR.

Atunci regele Solomon s-a întors în casa sa și a adunat pe sfetnicii săi, pe ofițerii săi și pe bătrânii regatului său și le-a spus: "Nu sunt în stare să-l fac pe acest tânăr să consimtă [să locuiască aici]. Și acum, ascultați-mă și auziți ce am să vă spun. Veniți, să-l facem rege al țării Etiopiei, împreună cu fiii voștri; voi să stați la dreapta mea și la stânga mea și, la fel, cel mai mare dintre fiii voștri să stea la dreapta și la stânga lui. Veniți, sfetnici și ofițeri, să îi dăm [lui] pe fiii voștri întâi născuți și vom avea două regate; eu voi domni aici cu voi, iar fiii noștri vor domni acolo. Și îmi pun încrederea în Dumnezeu că a treia oară îmi va da urmași și că un al treilea rege va fi pentru mine. Acum, Baltâsôr, regele din Rôm, dorește ca eu să dau pe fiul meu fiicei sale și să îl fac, împreună cu fiica sa, rege peste toată țara Rôm. Căci, în afară de ea, el nu mai are alt fiu, și a jurat că nu va face rege decât pe un om care este din neamul lui David, tatăl meu. Și dacă vom domni acolo vom fi trei regi. Iar Roboam va domni aici peste Israel. Căci așa spune profetia tatălui meu David: "Sămânța lui Solomon va deveni trei căpetenii de regate pe pământ". Noi le vom trimite preoți și vom face legi pentru ei, iar ei se vor închina și vor sluji Dumnezeului lui Israel sub cele trei capete regale. Și Dumnezeu va fi lăudat de neamul poporului Său Israel și va fi înălțat pe tot pământul, așa cum a scris tatăl meu în Cartea sa, zicând: "Spuneți neamurilor că Dumnezeu este rege" ; și iarăși a spus: "Vestiți popoarelor lucrarea Lui, lăudați-L și cântați-I"; și iarăși spune: "Lăudați-L pe Dumnezeu cu o cântare nouă". Lauda lui este în adunarea celor drepti, Israel se va bucura în Creatorul său'. Nouă ne aparține gloria suveranității și noi îl vom lăuda pe Creatorul nostru. Iar națiunile care slujesc idolilor se vor uita la noi, se vor teme de noi și ne vor face regi peste ele, și vor lăuda pe Dumnezeu și se vor teme de El. Și acum, haideți să-l facem rege pe acest tânăr și să-l trimitem departe cu copiii voștri, voi care posedați bogăție și poziție. După poziția și bogăția pe care o aveți aici, fiii voștri [vor domni] acolo. Și ei vor vedea rânduiala de domnie și Noi îi vom întemeia după legea Noastră și îi vom îndruma și le vom da ordine și îi vom trimite să domnească acolo."

Preoții, ofițerii și sfetnicii au răspuns și i-au zis: "Tu trimite-ți întâiul tău

născut și noi vom trimite și pe fiii noștri, după dorința ta. Cine se poate împotrivi poruncii lui Dumnezeu și a regelui? Ei sunt robii tăi și urmașii tăi, după cum ai vestit. Dacă vreți, puteți să-i vindeți pe ei și pe mamele lor ca sclavi; nu ne stă în putință să încălcăm porunca ta și porunca Domnului Dumnezeului tău." Și atunci s-au pregătit să facă pentru ei (adică pentru copiii lor) ceea ce era corect să facă și să-i trimită în țara Etiopiei, ca acolo să domnească și să locuiască pentru totdeauna, ei și urmașii lor din generație în generație.

39. CUM L-AU FĂCUT REGE PE FIUL LUI SOLOMON

Au pregătit mirul de untdelemn regal și sunetele cornului mare și ale cornului mic, ale flautului, ale cimpoiului, ale harpei și ale tobei au umplut aerul, iar cetatea a răsunat de strigăte de bucurie și de veselie. Și l-au dus pe tânăr în Sfânta Sfintelor și a apucat coarnele altarului, iar suveranitatea i-a fost dată prin gura preotului Țadoc și prin gura preotului Ioas, comandantul armatei regelui Solomon, și l-a uns cu untdelemnul sfânt al ungerii împărătești. Și a ieșit din casa Domnului și i-au pus numele David, pentru că numele de rege i-a venit prin lege. Și l-au pus să călărească pe catârul regelui Solomon și l-au dus în jurul cetății și i-au spus: "Noi te-am numit de acum înainte"; apoi i-au strigat: "Bâh [Trăiască] tatăl regal!". Și au fost unii care au spus: "Este drept și corect ca stăpânirea ta asupra Etiopiei să fie de la râul Egiptului până la vestul soarelui (adică până la apusul soarelui); binecuvântată fie sămânța ta pe pământ!" și de la Shoa până la estul Indiei, căci vei fi pe placul [oamenilor din aceste ținuturi]. Și Domnul Dumnezeu lui Israel îți va fi călăuză și Cortul Legii lui Dumnezeu va fi cu tot ceea ce vei vedea. Și toți vrăjmașii și potrivnicii tăi vor fi răsturnați înaintea ta, și desăvârșirea și desăvârșirea vor fi pentru tine și pentru urmașii tăi după tine; vei judeca multe națiuni și nimeni nu te va judeca pe tine." Și iarăși tatăl său l-a binecuvântat și i-a zis: "Binecuvântarea cerului și a pământului va fi binecuvântarea ta" și toată adunarea lui Israel a zis: "Amin". Și tatăl său a mai zis preotului Țadoc: "Fă-i cunoscut și spune-i despre judecata și hotărârea lui Dumnezeu pe care o va respecta acolo" [în Etiopia].

40. CUM A DAT PORUNCILE PREOTUL ȚADOC REGELUI DAVID

Preotul Țadoc a luat cuvântul și i-a spus tânărului: "Ascultă ce am să-ți spun. Dacă o vei face, vei trăi pentru Dumnezeu, iar dacă nu o vei face, Dumnezeu te va pedepsi și vei deveni cel mai mic dintre toate neamurile și vei fi învins de dușmanii tăi. Și Dumnezeu Își va întoarce fața Sa de la voi, iar voi veți fi consternați, întristați și mâhniți în inima voastră, iar somnul vostru va fi fără răcoare și fără sănătate. Să ascuți cuvântul lui Dumnezeu și să-l împlinești și să nu te abați nici la dreapta, nici la stânga de la ceea ce-ți poruncim astăzi; și să nu slujești altui dumnezeu. Iar dacă nu vei asculta cuvântul lui Dumnezeu, atunci ascultă toate blestemele amintite aici, care vor veni peste tine. Blestemat vei fi pe câmp, blestemat vei fi în cetate. Blestemat va fi rodul pământului tău, blestemat va fi rodul pântecelui tău, blestемate vor fi turmele vitelor tale, blestемate vor fi turmele oilor tale. Dumnezeu va trimite peste tine foamete și ciumă, și va nimici tot ce ai pus mâna pe tine, până ce, în sfârșit, te va nimici, pentru că n-ai ascultat de cuvântul Lui. Și cerurile de deasupra ta se vor preface în aramă și pământul de sub tine se va preface în fier; și Dumnezeu va face ca ploaia [care ar trebui să cadă] pe pământul tău să fie numai întuneric, iar praful se va coborî din cer peste tine până te va acoperi și te va nimici. Și veți fi loviți în luptă înaintea dușmanilor voștri. Vei ieși să-i ataci pe un drum, iar pe șapte drumuri vei fugi înaintea fețelor lor și vei fi învins; iar cadavrul tău va deveni hrană pentru păsările cerului și nu va fi nimeni care să te îngroape. Și Dumnezeu te va pedepsi cu răni (sau, lepră), cu boală de moarte, cu febră care nimicește, cu pedepsele (adică plăgile) Egiptului, cu orbire și groază în inimă; și vei bâjbâi ziua ca un orb în întuneric și nu vei găsi pe nimeni care să te ajute în necazul [tău]. Te vei căsători cu o soție, și un alt bărbat ți-o va lua cu forța. Vei zidi o casă și nu vei locui în ea. Să plantezi o vie și să nu culegi strugurii ei. Oamenii îți vor ucide boii grași sub ochii tăi, și nu vei mânca din carnea lor. Oamenii îți vor răpi măgarul și nu ți-l vor da înapoi. Oile tale vor fugi la sclavi și la vrăjmașul tău, și nu vei găsi pe nimeni care să te ajute. Fiii tăi și fiicele tale vor urma alte popoare, și vei vedea cu ochii tăi cum sunt răniți, și nu vei putea face nimic. Un vrăjmaș pe care nu-l cunoști va devora hrana pământului tău și munca ta, și nu vei putea să-l împiedici; și vei deveni un om al suferinței și al nenorocirii. Când va răsări ziua, vei spune: "De-ar veni seara!" Și când va

cădea noaptea, vei spune: "De-ar veni dimineața!", din cauza măreției fricii tale..... [Toate aceste lucruri vor veni peste voi] dacă nu veți asculta cuvântul Domnului. Dar dacă, într-adevăr, veți asculta cuvântul Domnului - ascultați-l - bunătatea lui Dumnezeu vă va găsi și veți stăpâni țările vrăjmașului și veți moșteni gloria veșnică a Domnului Dumnezeu lui Israel, Care stăpânește totul. Căci El cinstește pe cel care Îl cinstește și iubește pe cel care Îl iubește, căci El este Domnul morții și al vieții și El conduce și stăpânește întreaga lume cu înțelepciunea Sa, cu puterea Sa și cu brațul Său [puternic]".

41. DESPRE BINECUVÂNTAREA REGILOR.

"Ascultă acum binecuvântarea care va veni peste tine, dacă vei face voia lui Dumnezeu. Binecuvântat vei fi în toate căile tale, binecuvântat vei fi în cetate, binecuvântat vei fi pe câmp, binecuvântat vei fi în casa ta, binecuvântat vei fi afară și binecuvântat va fi rodul pântecelui tău. Și cei adunați au zis: Amin. Binecuvântat va fi rodul pământului tău. Amin. Binecuvântați vor fi izvoarele apelor tale. Amin. Binecuvântat să fie rodul pe care l-ai plantat. Amin. Binecuvântate sunt turmele tale și turmele oilor tale. Amin. Binecuvântate sunt hambarele și grânarele voastre. Amin. Binecuvântat ești tu la intrarea ta. Amin. Binecuvântat să fii la ieșirea ta. Amin.

"Și Dumnezeu va aduce pe vrăjmașii tăi, care s-au ridicat împotriva ta, și vor fi umiliți sub picioarele tale. Amin. Și Dumnezeu va trimite binecuvântarea Sa peste casele voastre și peste tot ce ți-ai pus mâna. Amin. Și Dumnezeu vă va înmulți lucrurile bune, adică copiii din trupul vostru, produsele pământului vostru și nașterile din turmele și cirezile voastre. Amin. Și în țara pe care a jurat [să o dea] părinților voștri, El vă va da vouă după zilele cerului. Amin. Și Dumnezeu va deschide pentru tine depozitul binecuvântării din ceruri și îți va da ploaie binecuvântată și va binecuvânta rodul muncii tale. Amin. Să împrumuți la multe popoare, dar să nu împrumuți. Amin. Vei stăpâni peste multe popoare, dar ele nu te vor stăpâni pe tine. Amin. Și Dumnezeu te va pune în frunte și nu la coadă, și vei fi în vârf și nu la coadă. Amin. Și vei aduna din toate binecuvântările pământului pentru turmele și cirezile tale, și vei lua prada neamurilor pentru armata ta și se vor pleca înaintea ta pe fața pământului, înaintea suveranității tale, din cauza măreției slavei tale. Onoarea Ta va fi înălțată ca cedrul și, ca steaua dimineții, strălucirea slavei Tale va fi înaintea tuturor neamurilor pământului și înaintea fiecărei seminții a poporului Tău Israel.

"Căci Dumnezeu va fi cu tine în toate căile tale și va face voia ta în tot ceea ce vei hotărî. Și vei moșteni țările vrăjmașului tău, iar măreția poporului tău va fi lăudată prin măreția măreției tale și prin mulțimea ostașilor tăi. Și toți cei care nu fac voia lui Dumnezeu se vor teme de tine, pentru că tu faci voia Lui și Îi slujești și de aceea El îți va da o mare măreție în ochii celor care

te vor vedea. Inimile lor vor tremura la frâul cailor tăi, la tolba arcului tău și la strălucirea scutului tău și se vor pleca pe fața pământului, pentru că inimile lor se vor îngrozi la vederea măreției tale. Și când te vor vedea de departe cei din munți, vor coborî la câmpie, și vor ieși cei din mări și din apele adânci, ca să-i aducă Domnul în mâna ta, pentru că au călcat porunca lui Dumnezeu. Iar tu, când vei face voia Lui, vei primi de la El tot ceea ce i-ai cerut, căci dacă Îl iubești, El te va iubi și, dacă vei păzi porunca Lui, îți va îndeplini cererea inimii tale și tot ceea ce vei căuta vei primi de la El. Căci El este Bunul pentru cei buni și Compătimitorul pentru cei milostivi, și El face voia celor care se tem de El și dă răsplată celor care Îl așteaptă cu răbdare. Fiți răbdători față de mânie și, în cele din urmă, El vă va face să vă bucurați; iubiți dreptatea și El va face ca viața să înflorească pentru voi. Fiți buni cu cei buni și muștrați-i pe păcătoși. Înlăturați răutatea celui rău muștrându-l și îndreptându-l, iar pe cel rău care face violențe asupra aproapelui condamnați-l și dezonoarați-l în scaunul de judecată. Faceți dreptate săracilor și orfanilor și scăpați-i din mâna celui ce le face rău. Și izbăviți pe cel lipsit și pe omul care este în mizerie și eliberați-l din mâna celui care îl face să sufere. Nu judecați cu părtinire, nici cu părtinire, ci judecați cu dreptate. Când te pregătești să judeci, nu iubi darurile (adică mita) și nu accepta persoane. Și îndemnați pe conducătorii (sau, judecătorii) voștri să nu accepte daruri și să nu accepte persoane de la prieteni sau de la dușmani, de la bogați sau de la săraci, atunci când judecă; și ei vor judeca cu siguranță pe aproapele lor cu dreptate și cu judecată dreaptă.

42. DESPRE CELE ZECE PORUNCI

"Și ascultă, Israele, ce-ți poruncește Dumnezeu să păzești; El spune: "Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te-am scos din țara Egiptului și din casa robiei. Să nu fie alți dumnezei în afară de Mine și să nu faci nici un dumnezeu cioplit, nici un dumnezeu asemănător cu cei care sunt sus în ceruri, sau cu cei care sunt jos pe pământ, sau cu cei care sunt în apele de sub pământ. Să nu vă plecați înaintea lor și să nu le slujiți, căci Eu, Domnul Dumnezeuul vostru, sunt un Dumnezeu gelos. [Eu sunt Cel care fac să cadă păcatul tatălui asupra copiilor până la a treia și a patra generație a celor care Mă urăsc, iar celor care Mă iubesc și păzesc poruncile Mele le fac milă până la o mie (sau zece mii) de generații.

"Să nu juri strâmb în Numele Domnului Dumnezeuului tău, căci Domnul nu va ține nevinovat pe omul care jură strâmb în Numele Lui.

"Și să sfințești ziua de Sabat, cum a poruncit Domnul Dumnezeuul tău. Șase zile să-ți faci lucrul tău, iar în ziua a șaptea, Sabatul Domnului Dumnezeuului tău, să nu faci nici o lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici măgarul tău, nici animalul tău, nici străinul care stă cu tine. Căci în șase zile a făcut Dumnezeu cerurile și pământul, marea și tot ce este în ele, și s-a odihnit în ziua a șaptea; de aceea a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și a declarat-o liberă [de muncă].

"Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine în multele zile pe care le vei sta în țara pe care ți-a dat-o Domnul Dumnezeuul tău.

"Să nu te duci cu soția [altui] bărbat.

"Să nu ucizi o viață".

"Să nu comiți curvie". Să nu furi.

"Să nu depui mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău.

"Să nu râvnești la nevasta aproapelui tău, nici la casa lui, nici la pământul lui, nici la robul lui, nici la roaba lui, nici la servitoarea lui, nici la boul lui, nici la vitele lui, nici la măgarul lui, nici la vreun animal pe care l-a dobândit aproapele tău."

Acesta este cuvântul pe care l-a rostit Dumnezeu, Legea Sa și rânduiala Sa. Iar pe cei care păcătuiesc îi muștră, ca să nu se confirme în greșală și să

se abțină de la spurcăciunea care nu este plăcută lui Dumnezeu. Și aceasta este ceea ce nu este plăcut lui Dumnezeu și este drept ca oamenii să se abțină de la ea.

"Nimeni să nu descopere rușinea celui cu care este rudă, căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău. Să nu descoperi rușinea tatălui tău și a mamei tale, căci ea este mama ta. Să nu descoperi rușinea soției tatălui tău, căci ea este rușinea mamei tale. Să nu descoperi rușinea surorii tale, născută din tatăl tău sau din mama ta. Fie că i s-a născut din afară, fie că este rudă cu tine, să nu-i descoperi rușinea. Să nu descoperi rușinea fiicei fiului tău, nici rușinea fiicei fiicei fiicei tale, căci ea este rușinea ta. Să nu descoperi rușinea fiicei soției tatălui tău, căci este sora ta, fiica mamei tale, și să nu-i descoperi rușinea. Să nu descoperi rușinea surorii tatălui tău, pentru că este din casa tatălui tău. Să nu descoperi rușinea surorii mamei tale, căci ea este din casa mamei tale. Să nu descoperi rușinea soției fratelui fratelui tatălui tău, pentru că ea este din ruda ta. Să nu descoperi rușinea soției fiului tău, pentru că este soția fiului tău. Să nu descoperi rușinea fiicei tale și rușinea soției fiului fratelui tău, căci ele sunt rușinea ta. Să nu descoperi rușinea nevestei fratelui tău, căci ea este rușinea fratelui tău, cât timp va trăi fratele tău. Să nu descoperi rușinea femeii, nici rușinea fiicei ei, nici rușinea fiicei fiului ei, nici rușinea fiicei fiicei fiicei ei. Să nu faci să i se descopere rușinea; este casa ta și este păcat.

"Să nu iei de nevastă o fecioară și pe sora ei, astfel încât fiecare să fie geloasă pe cealaltă; să nu descoperi rușinea lor, nici rușinea uneia și a celeilalte, cât timp va trăi prima soră. Să nu te duci la o femeie cu menstruație, până nu se va purifica, ca să-i descoperi rușinea, cât timp va fi necurată. Să nu te duci la nevasta aproapelui tău, ca să te culci cu ea, și să nu lași sămânța ta să intre la ea.

"Și să nu-ți dai copiii tăi în făgăduială lui Moloc, ca să profanezi Numele Celui Sfânt, Numele Domnului.

"Și să nu te culci cu un bărbat ca și cu o femeie, căci este o spurcăciune.

"Și să nu te apropii de o fiară și să nu te culci cu ea ca să iasă sămânța ta pe ea, ca să nu te spurci prin aceasta. Și femeia să nu se apropie de o fiară ca să se culce cu ea, căci este o spurcăciune. Să nu vă spurcați cu nici unul din aceste lucruri, căci prin ele s-au spurcat neamurile pe care le-am izgonit de dinaintea voastră, și prin ele să nu vă spurcați trupurile voastre.

Și sfințiți sufletele și trupurile voastre lui Dumnezeu, căci El este Cel Sfânt și îi iubește pe cei ce-și sfințesc sufletele și trupurile lor pentru El. Căci El este sfânt și vrednic de temut și este înalt, milostiv și plin de compasiune. A Lui să fie lauda în vecii vecilor. Amin.

43. CUM AU PRIMIT PORUNCILE [LUI] BĂRBAȚII DIN ARMATA LUI ISRAEL

Și cetatea s-a bucurat pentru că regele îl făcuse rege pe fiul său și îl făcuse rege de pe teritoriul său pe teritoriul altuia, dar și cetatea s-a bucurat pentru că regele îl făcuse rege pe fiul său și îl făcuse rege de pe teritoriul său pe teritoriul altuia, dar și cetatea s-a întristat. Dar și cetatea s-a întristat pentru că regele poruncise să renunțe la fiii lor care se numeau "întâii născuți". Iar cei din dreapta trebuiau să șadă cum ședeau părinții lor la regele Solomon, așa că trebuiau să șadă la dreapta fiului său David, regele Etiopiei; iar cei din stânga trebuiau să șadă cum ședeau părinții lor la regele Solomon, așa că trebuiau să șadă la stânga fiului său David, regele Etiopiei; și rangul lor trebuia să fie ca al părinților lor și numele lor trebuia să fie ca al părinților lor. Și fiecare trebuia să fie după rânduiala sa, și fiecare după mărirea sa, și fiecare după poziția sa de autoritate, și fiecare după salariul său, și fiecare după rangul său; așa să fie. Cum a făcut Solomon pentru nobilii săi, așa va face David pentru nobilii săi; și cum a rânduit Solomon pentru guvernatorii săi, așa va rândui David pentru conducerea casei sale.

Și numele celor care au fost rânduiți pentru a fi destituiți au fost acestea:-

'Azâryâs (Azarias), fiul lui Zâdôk, preotul, care era mare preot.

'Êlyâs, fiul lui 'Arnî, arhidiaconul; acum tatăl lui 'Arnî era arhidiaconul lui Natan, profetul.

'Adrâm, fiul lui 'Ardêrônes, căpetenia popoarelor.

Fankêrâ, fiul lui Sôbâ, scribul boilor.

'Akônîhêl, fiul lui Tôfêl, tânărul.

Sâmënyâs, fiul lui 'Akîâtalam, registratorul.

Fikârôs, fiul lui Nêyâ, comandant al oamenilor înarmați, adică șef al trupelor.

Lêwândôs, fiul lui 'Akîrê, comandant al recruților (?).

Fâkûtên, fiul lui 'Adrây, comandant pe mare.

Mâtân, fiul lui Benyâs, șef al casei.

Ad'araz, fiul lui Kîrêm, servitor al decorațiilor.

Dalakêm, fiul lui Mâtrêm, șef al soldaților călare.

'Adaryôs, fiul lui Nêdrôs, comandant al soldaților de jos.

Awstêrân, fiul lui Yôdâd, purtător de "glorie".

'Astar'ayôn, fiul lui 'Asâ, mesager al palatului (?).

Îmî, fiul lui Matâtyâs, comandant al armatei (?).

Mâkrî, fiul lui 'Abîsâ, judecător al palatului.

'Abîs, fiul lui Kâryôs, evaluator de taxe (zeciuală?).

Lîk Wendeyôs, fiul lui Nêlenteyôs, judecător de adunare.

Kârmî, fiul lui Hădnëyâs, șef al muncitorilor regali.

Serânyâs, fiul lui 'Akâz'êl, intendent al casei regale.

Aceștia sunt toți cei care au fost dați lui David, regele Etiopiei, fiul lui Solomon, regele lui Israel. Solomon i-a mai dat cai, care, trăsură, trăsură, catări și căruțe pentru cărat poveri, aur, argint, haine splendide, byssus, purpură, pietre prețioase, perle și pietre scumpe; și i-a dat fiului său tot ce se dorea în țara Etiopiei.

Și atunci s-au pregătit să plece și [deși] era mare bucurie la nobilii regelui Etiopiei, era întristare la nobilii regelui lui Israel, pentru că prin fiul întâi născut al lui Solomon, regele lui Israel, adică al regelui Etiopiei, fiilor întâi născuți ai nobililor lui Israel le-a fost dat să stăpânească țara Etiopiei împreună cu fiul regelui Solomon. Atunci s-au adunat și au plâns, împreună cu părinții lor, cu mamele lor, cu rudele lor, cu apropiații lor, cu rudele lor, cu rudele lor, cu satele lor și cu conaționalii lor. L-au blestemat pe ascuns pe rege și l-au ocărât pentru că luase pe fiii lor împotriva voinței lor. Dar ei i-au spus regelui: "Pentru aceasta ai făcut bine. Înțelepciunea ta este atât de bună, încât regatul lui Israel, prin voia lui Dumnezeu și prin înțelepciunea ta, se întinde până în țara Etiopiei. Și Dumnezeu va aduna celelalte împărății [ale lumii] în mâna ta, pentru că ai o minte dreaptă față de Dumnezeu și dorești ca ele să slujească Dumnezeului lui Israel și să fie nimiciți idolii din lume".

Iar ei l-au lăudat și i-au zis: "Acum știm că Dumnezeu a vorbit despre tine tatălui nostru Avraam [când a zis]: "În urmașii tăi vor fi binecuvântate toate

neamurile pământului"." Și și-au înfățișat fețele lor cu bucurie, au glumit înaintea lui și l-au lăudat nespus (adică cu efuziune) din cauza înțelepciunii lui. Și când i-au spus acestea, el le-a înțeles în înțelepciunea [lui] și le-a răbdat; acum Dumnezeu ne rabdă bine cunoscând toate păcatele noastre. Și tot pământul, cerurile și marginile lumii, marea și uscatul sunt împărăția lui Dumnezeu. El judecă. Și a dat pământul împăratului ca să i se supună, ca să judece (sau, să domnească), așa cum face El, pe cei ce fac răul, ca să le răsplătească cu rău, și pe cei ce fac binele, ca să le răsplătească cu bine. Căci Duhul lui Dumnezeu se odihnește în inima împăratului, mâinile Lui sunt în mintea lui și cunoștința Lui este în priceperea lui.

44. CUM ESTE NEPOTRIVIT SĂ ÎL INSULȚI PE REGE

Nu este drept să-l insulti pe rege, pentru că el este unsul lui Dumnezeu. Nu este nici decent și nici bun. Dacă face ceea ce este bine, nu va suferi nicio pierdere în trei regate: ÎN PRIMUL rând, Dumnezeu va doborî pentru el pe vrăjmașul său și nu va fi prins de mâna dușmanului său. ÎN al DOILEA rând, Dumnezeu îl va face să domnească împreună cu El și cu dreptatea Lui și îl va face să șadă la dreapta Lui. ÎN AL TREILEA rând, Dumnezeu îl va face să domnească pe pământ cu glorie și cu bucurie, îi va dirija împărăția pentru el și va face ca neamurile să cadă sub picioarele lui. Iar dacă se va purta cu ușurință cu Dumnezeu și nu va face ce este bun și nu va umbla el însuși pe calea dreptății, Dumnezeu va lucra cum va vrea împotriva lui; pe pământ îi va face zilele puține, iar în ceruri (sic) locuința lui va fi locuința lui Șeol cu Diavolul. Iar pe pământ nu se va bucura nici de sănătate, nici de bucurie [și va trăi] în frică și groază, fără pace și cu tulburare.

Nu este bine ca vreunul dintre cei care se află sub stăpânirea unui rege să îl insulte, căci răsplata aparține lui Dumnezeu. Acum, preoții sunt asemenea profeților, doar că sunt mai buni decât profeții, pentru că misterele le sunt date pentru ca ei să apuce soarele dreptății, în timp ce serafimii, care au fost creați din foc, nu pot apuca misterele decât cu cleștele. Cât despre preoți, el i-a numit "sare", iar mai mult, i-a numit pe preoți "lampă", dar și "lumina lumii", dar și "soarele care luminează întunericul", Hristos, Soarele dreptății, fiind în inimile lor. Iar preotul care are înțelegere în sine îl mustră pe împărat despre lucrarea pe care a văzut-o. Iar ceea ce nu a văzut, Dumnezeu îl va întreba pe el și nu este nimeni care să-i ceară socoteală. Mai mult, poporul nu trebuie să-i ocărăască pe episcopi și pe preoți, căci ei sunt fiii lui Dumnezeu și oamenii casei Lui, de aceea trebuie să-i mustre [pe oameni] pentru păcatele și greșelile lor. Iar tu, preotule, dacă vezi păcatul la un om cunoscut, nu ezita să-l mustri; să nu te sperie nici sabia, nici izgonirea. Și auziți cât de supărat a fost Dumnezeu pe Isaia pentru că nu l-a mustrat pe regele 'Ūzyân (Ozia). Și auziți de asemenea despre profetul Samuel, cum l-a mustrat pe Saul, regele, fără să se teamă de el, și cum i-a luat împărăția [de la el] prin cuvântul său; și [auziți de asemenea] cum Ilie [l-a mustrat] pe Ahab. Tu, așadar, nu te teme și mustră și învață pe cel ce calcă strâmb.

Și Israelul din vechime și-a ocărât regii și a provocat la mânie pe profeții lor, iar mai târziu L-a răstignit pe Mântuitorul lor. Dar poporul creștin credincios trăiește în pace, fără boală și fără suferință, fără ură și fără jignire, cu împăratul nostru... care iubește pe Dumnezeu și nu scoate din inima lui ceea ce este drept, și credința în biserici și în credincioși. Iar vrăjmașii lor vor fi risipiți prin puterea Crucii lui Iisus Hristos.

45. CUM PLÂNGEAU ȘI FĂCEAU UN PLAN CEI CE ERAU CONCEDIAȚI.

Fiii nobililor lui Israel, cărora li se poruncise să plece împreună cu fiul împăratului, s-au consultat între ei, zicând: "Ce vom face? Căci ne-am părăsit patria și locul nostru de naștere, rudele noastre și oamenii din cetatea noastră. Acum, haideți să încheiem între noi numai un legământ, despre care rudele noastre să nu știe nimic, că ne vom iubi unii pe alții în țara aceea; nimeni nu se va grăbi și nu va zăbovi aici, și nu ne vom teme și nu vom avea îndoieli. Pentru că Dumnezeu este aici și Dumnezeu este acolo, și voia lui Dumnezeu să se facă! Și lauda Lui să fie în vecii vecilor! Amin." Și 'Azâryâs și 'Êlmîyâs, fiii preoților, au răspuns: "Nu cealaltă chestiune - că neamurile noastre ne urăsc - să ne provoace tristețe, ci să ne întristeze din cauza Doamnei noastre Sion, căci ne obligă să o părăsim. Căci în ea ne-au încredințat pe noi lui Dumnezeu și pe ea am slujit-o până în ziua de azi; și să ne întristăm pentru că ne fac să o părăsim. Pentru ea și mai ales pentru aceasta ne-au făcut să plângem". Iar ceilalți, răspunzând, le-au zis: "Cu adevărat ea este Doamna noastră și nădejdea noastră și lauda noastră și noi am crescut sub binecuvântarea ei și cum este cu putință să părăsim Sionul, Doamna noastră? Pentru ea ne-am dat pe noi înșine și ce vom face? Dacă ne vom împotrivi poruncii ei, regele ne va uide, iar noi nu suntem în stare să călcăm cuvântul părinților noștri și nici porunca regelui. Și ce vom face noi în privința Sionului, Doamna noastră?".

Și 'Azâryâs, fiul preotului Țadoc, a răspuns și a zis: "Te voi sfătui eu ce vom face. Dar faceți un legământ cu mine până la sfârșitul vieții voastre; și jurați-mi că nu-l veți repeta chiar dacă vom trăi sau chiar dacă vom muri, sau chiar dacă vom fi luați prizonieri sau chiar dacă vom ieși [nestingheriți]". Și i-au jurat în Numele Domnului Dumnezeu lui Israel și pe Sionul cel ceresc, Cortul Legii lui Dumnezeu, și pe ceea ce Dumnezeu promisese lui Avraam, și pe puritatea și excelența lui Isaac, și pe faptul că a adus și a moștenit lui Iacov o țară din care era străin și pe urmașii lui după el.

Și după ce i-au jurat astfel, el a răspuns și le-a zis: "Veniți acum, să luăm [cu noi] pe Doamna noastră Sion; dar cum o vom lua? Eu vă voi arăta vouă. Îndepliniți planul meu și, cu voia lui Dumnezeu, vom putea să o luăm pe Doamna noastră cu noi. Și dacă vor afla despre faptele noastre și ne vor

ucide, asta nu ne va deranja, pentru că vom muri pentru Doamna noastră Zion. S-au ridicat cu toții și i-au sărutat capul, fața și ochii și i-au spus: "Vom face tot ce ne-ai sfătuit; fie că vom muri sau vom trăi, noi suntem cu tine pentru Doamna noastră Zion. Dacă vom muri, nu ne va cauza durere, iar dacă vom trăi: facă-se voia lui Dumnezeu!". Iar unul dintre ei, fiul lui Ioas (Benaia), al cărui nume era Zaharia, a spus: "Nu pot să stau jos din cauza mării bucurii care este în inima mea. Spune-mi, de altfel, poți să o iei cu adevărat și nu este o minciună? Poți intra în Casa lui Dumnezeu în locul tatălui tău Țadoc, iar cheile sunt întotdeauna în mâna ta. Dar meditează bine la ceea ce te sfătuim înainte de a ți se lua cheile din mână. Cunoști deschiderile (sau ferestrele) ascunse pe care le-a făcut regele Solomon; dar niciunul dintre preoți nu poate intra în ele, cu excepția tatălui tău, o dată pe an, pentru a aduce jertfe în Locul Preasfânt în numele lui și al poporului. Reflectați, gândiți-vă și nu dormiți în ceea ce privește dorința de a vă duce în Sion. Vom pleca cu ea de îndată ce ne va fi încredințată în grija noastră și vom avea bucurie, iar părinții noștri se vor întrista când va ajunge cu noi în țara Etiopiei. " Și Azâryâs le-a spus: "Faceți cum vă spun eu și vom reuși. Dați-mi fiecare dintre voi câte zece dîdrahme, iar eu le voi da unui tâmplar pentru ca el să se grăbească să-mi pregătească niște scânduri bune de lemn - acum, din dragoste de bani, le va îmbina foarte repede - de înălțimea, și lățimea, și lungimea și mărimea Doamnei noastre [Sion]. Îi voi da dimensiunile persoanei mele și îi voi spune: "Pregătește-mi bucăți de lemn pentru un cadru (...) ca să fac din ele o plută, căci vom călători pe mare și, în caz că se scufundă corabia, voi putea să mă urc pe plută și vom fi salvați de mare. Și voi lua cadrul fără ca piesele de lemn ale acestuia să fie unite între ele și le voi face să fie unite în Etiopia. Și le voi pune în locuința Sionului și le voi acoperi cu veșmintele Sionului, și voi lua Sionul, și voi săpa o groapă în pământ și voi pune Sionul acolo, până vom călători și o vom lua cu noi acolo. Și nu voi spune împăratului această întâmplare până nu vom călători departe".

Și fiecare dintre ei i-a dat câte zece dîrdâme, iar acești bani s-au ridicat la o sută patruzeci de dîrdâme, iar el i-a luat și i-a dat unui tâmplar, care a modelat imediat o lucrare bună din rămășițele de lemn ale casei sanctuarului, iar Azâryâs s-a bucurat și a arătat-o fraților săi.

46. CUM AU FĂCUT UN PLAN DESPRE ZION

În timp ce Azâryâs dormea în timpul nopții, Îngerul Domnului i s-a arătat și i-a spus: "Ia-ți patru capre, fiecare de un an de zile - acum vor fi pentru păcatele tale, tu însuși, și 'Ēlmeyâs, și 'Abîs, și Mâkrîs - și patru oi pure, de asemenea de un an de zile, și un bou pe care nu s-a pus niciodată jugul. Și să aduci bou ca jertfă în partea de est a lui (adică a Sionului), iar oile și caprele la dreapta și la stânga lui și la vest, care este aproape de ieșirea lui. Domnul tău David va vorbi cu regele Solomon și-i va zice: "Un singur lucru îți cer, părinte: să aduc jertfă cetății sfinte Ierusalim și Doamnei mele Sion, Cortul sfânt și ceresc al Legii lui Dumnezeu". Și Solomon îi va zice: 'Fă-o! Și David îi va spune: "Fiul preotului să aducă jertfă în numele meu, așa cum știe el"; și el îți va da porunca și tu vei aduce jertfa. După ce vei aduce afară Cortul Legii lui Dumnezeu, după ce vei aduce jertfa, îți voi arăta iarăși ce trebuie să faci cu privire la el când îl vei scoate, căci aceasta vine de la Dumnezeu. Căci Israel a provocat pe Dumnezeu la mânie și din această cauză va face să se depărteze de el Cortul Legii lui Dumnezeu".

Și când Azâryâs s-a trezit din somn, s-a bucurat foarte mult, iar inima și mintea lui erau limpezi, și și-a amintit tot ceea ce îi arătase Îngerul Domnului în timpul nopții și cum îl pecetluse [cu semnul Crucii], și cum îi dăduse putere și îl încurajase. Și s-a dus la frații săi și, când s-au adunat, le-a povestit tot ceea ce îi arătase Îngerul Domnului: cum le fusese dat Cortul Legii lui Dumnezeu și cum Dumnezeu își făcuse ochiul orb în ceea ce privește împărăția lui Israel și cum slava ei fusese dată altora, iar ei înșiși urmau să ia Cortul Legii lui Dumnezeu, și cum împărăția lui Solomon urma să fie luată de ei - cu excepția a două "toiege" - și cum nu trebuia să fie lăsată lui Îyôrbě'âm (Roboam), fiul său, și cum urma să fie împărțită împărăția lui Israel. Și [Azâryâs a spus]: "Bucurați-vă cu mine. Mă bucur pentru că mi s-a arătat astfel; căci harul preoției și al regatului său va pleca cu noi, și va fi prin voia lui Dumnezeu. Așa mi-a spus el (adică Îngerul). Și acum, veniți și să mergem să spunem lui David, Domnul nostru, ca să spună tatălui său: "Voi aduce o jertfă".

Și ei au mers și i-au spus [lui David, fiul lui Solomon], iar el s-a bucurat și l-a trimis pe Yô'as (Benaia), fiul lui Yôdâhê, să vină la el, ca să-l trimită la

tatăl său, iar el a venit. Și David l-a trimis la tatăl său, Solomon, și i-a spus: "Trimite-mă, căci voi pleca în țara mea, împreună cu tot ceea ce mi-a dat bunătatea ta; și fie ca rugăciunile tale să mă însoțească întotdeauna oriunde mă voi duce. Dar acum vreau să-ți fac o singură cerere, dacă, din întâmplare, am găsit har în tine și nu-ți întorci fața de la mine. Căci eu, robul Tău, voi pleca și doresc să aduc o jertfă de ispășire (sau, de mântuire) pentru păcatele mele în această cetate sfântă a Ta, Ierusalimul și Sionul, Cortul Legii lui Gad. Și pace [fie] cu Maiestatea Ta".

47. CU PRIVIRE LA JERTFA LUI AZÂRYÂS (AZARIA) ȘI A REGELUI

Și Yôâs (Benaia), fiul lui Yôdâh, s-a dus și i-a spus regelui Solomon, iar regele s-a bucurat de aceasta și le-a poruncit să pregătească altarul de jertfă pentru ca fiul său să poată jertfi. Și a adus și i-a dat ceea ce jurase lui Dumnezeu: o sută de tauri, o sută de boi, zece mii de oi, zece mii de capre, zece din fiecare fel de animal care poate fi mâncat și zece din fiecare fel de pasăre curată, pentru ca el să aducă jertfe de băutură și sacrificii Dumnezeului lui Israel; și douăzeci de sâhaluri de argint de făină albă fină, fiecare cântărind douăsprezece sicli, și patruzeci de coșuri de pâine. Toate aceste lucruri le-a dat Solomon, regele, fiului său David. Și din nou David a trimis un mesaj, spunând: "Preotul Azâryâs să aducă jertfă în numele meu"; și Solomon i-a spus: "Fă ce vrei". Și Azâryâs s-a bucurat de acest lucru și s-a dus și a adus din turma tatălui său un bou pe care nu fusese pus niciodată jugul, patru capre de un an și patru pui curați de oaie. Și regele s-a dus să aducă jertfă, iar preoții s-au pregătit, iar oamenii săraci s-au adunat, iar păsările cerului s-au bucurat și toți au fost uniți în marea lor bucurie din acea zi. Și Azâryâs a amestecat [jertfele sale] cu jertfele regelui și a făcut o jertfă cu vasele sale, așa cum îi poruncise Îngerul lui Dumnezeu să facă în timpul nopții. Și apoi, după ce și-au adus jertfele, s-au întors la casele lor și au dormit.

48. CUM AU FOST DUȘI LA ZION

Și iată că Îngerul Domnului s-a arătat din nou lui Azâryâs și a stat deasupra lui ca un stâlp de foc și a umplut casa cu lumina lui. Și l-a ridicat pe Azâryâs și i-a spus: "Ridică-te, fii tare și trezește-l pe fratele tău Êlmëyâs, pe 'Abësâ și pe Mâkarî, ia bucățile de lemn și îți voi deschide ușile sanctuarului. Și luați Cortul Legii lui Dumnezeu și-l veți purta fără necazuri și fără probleme. Iar eu, așa cum am fost rânduit de Dumnezeu să fiu cu el pentru totdeauna, voi fi călăuza voastră când îl veți duce.

Și Azâryâs s-a sculat imediat și i-a trezit pe cei trei bărbați, frații săi, și au luat bucățile de lemn și au intrat în casa lui Dumnezeu - acum au găsit toate ușile deschise, atât cele de afară, cât și cele dinăuntru - chiar în locul unde Azâryâs a găsit Sionul, Cortul Legii lui Dumnezeu; și a fost purtat de ei imediat, într-o clipită, îngerul Domnului fiind prezent și diriguind. Și dacă Dumnezeu nu ar fi vrut, Sionul nu ar fi putut fi luat imediat. Și cei patru dintre ei au luat Sionul și l-au dus în casa lui Azâryâs, și s-au întors la casa lui Dumnezeu, și au pus bucățile de lemn în locul unde fusese Sionul, și le-au acoperit cu acoperământul Sionului, și au închis ușile și s-au întors la casele lor. Au luat lămpi și le-au pus în locul unde era ascuns [Sionul], au jertfit oi acolo și au ars acolo jertfe de tămâie, au întins peste el pânze purpurii și l-au pus într-un loc secret timp de șapte zile și șapte nopți.

49. CUM A BINECUVÂNTAT TATĂL SĂU PE FIUL SĂU

Atunci regele Etiopiei s-a ridicat ca să plece în țara sa și a venit la tatăl său ca să se roage pentru el și a spus: "Binecuvântează-mă, tată"; și i-a adus omagiu. Și regele l-a ridicat și l-a binecuvântat, i-a îmbrățișat capul și a zis: "Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu meu, care l-a binecuvântat pe tatăl meu David și care l-a binecuvântat pe tatăl nostru Avraam. Fie ca El să fie cu tine în toate zilele și să binecuvânteze pe urmașii tăi așa cum a binecuvântat pe Iacov și a făcut pe urmașii lui numeroși ca stelele cerului și ca nisipul mării. Și așa cum Avraam l-a binecuvântat pe Isaac, tatăl meu, așa să fie binecuvântarea voastră: roua cerului și lățimea pământului, și fie ca toate animalele și toate păsările cerului, toate fiarele câmpului și peștii mării să vă fie supuse. Să fii plin și să nu-ți lipsească plinătatea; să fii desăvârșit și să nu-ți lipsească perfecțiunea; să fii milostiv și să nu fii încăpățânat; să fii sănătos și să nu suferi; să fii generos și să nu fii răzbunător; să fii curat și să nu te mânjești; să fii drept și să nu păcătuiești; să fii milostiv și să nu fii asupritor; să fii sincer și să nu fii pervers; să fii răbdător și să nu fii predispus la mânie. Și vrăjmașul se va teme de tine, și potrivnicii tăi se vor arunca sub talpa piciorului tău. Și Doamna mea Sion, cea sfântă și cerească, Cortul Legii lui Dumnezeu, îți va fi călăuză în orice moment, călăuză pentru ceea ce trebuie să gândești în inima ta și să faci cu degetele tale, fie că este departe de tine sau aproape de tine, fie că este jos sau sus pentru tine, fie că este puternic sau slab pentru tine, fie că este în afara sau înăuntrul tău, fie pentru tine în casă sau pe câmp, fie că este vizibil sau invizibil pentru tine, fie că este departe sau aproape de tine, fie că este ascuns de tine sau dezvăluit ție, fie că este secret sau făcut public pentru tine, pentru tine Doamna noastră Sion, cea sfântă și cerească, Cortul curat al Legii lui Dumnezeu, va fi o călăuză. "Și David s-a binecuvântat, s-a închinat și a plecat.

50. CUM L-AU ALUNGAT PE TATĂL SĂU ȘI CUM A PLÂNS CETATEA

Și-au luat rămas bun de la el [regele] și au plecat. Și mai întâi de toate au pus Sionul noaptea într-un car împreună cu o mulțime de lucruri fără valoare, cu haine murdare și cu provizii de tot felul și de tot felul. Și [când] toate căruțele au fost încărcate, când stăpânii caravanei s-au ridicat, când s-a sunat din goarnă, când orașul s-a entuziasmat și când tinerii au strigat cu putere, splendoarea l-a încununat și harul l-a înconjurat (adică Sionul). Bătrânii au jelit, copiii au plâns, văduvele au plâns și fecioarele au jelit, pentru că fiii nobililor lor, vitejii lui Israel, se ridicaseră să plece. Dar cetatea nu a plâns numai pentru ei, ci pentru că odată cu ei fusese luată și măreția cetății. Și, deși nu știau cu adevărat că Sionul le fusese luat, nu s-au înșelat cu inima și au plâns cu amar; și au fost atunci ca atunci când Dumnezeu a ucis pe întâii născuți ai Egiptului. Nu era casă în care să nu plângă, de la om până la animal; câinii urlau, măgarii țipau, și toți cei rămași acolo își amestecau lacrimile. Era ca și cum generalii unei oștiri puternice ar fi asediat o mare cetate, ar fi luat-o cu asalt, ar fi jefuit-o, ar fi luat prizonieri pe locuitori și i-ar fi ucis cu ascuțișul sabiei; așa era acea cetate a Sionului - Ierusalimul.

Împăratul Solomon s-a înspăimântat de plânsul și de strigătele cetății și, privind de pe acoperișul palatului, cetatea casei împărătești, a văzut toată cetatea plângând și urmându-i pe ei. Și ca un copil pe care-l ia mama sa din pânțece și-l lasă, îi urmează pașii, plângând și plângând, așa plângea și plângea poporul, își arunca țărână pe cap și vărsa lacrimi cu ochii. Iar Solomon, văzând măreția celor plecați, s-a cutremurat și s-a cutremurat și i s-au cutremurat măruntaiele și lacrimile îi cădeau picătură cu picătură pe haina lui și a zis: "Vai mie, căci slava mea s-a dus și cununa strălucirii mele a căzut și pânțelece meu s-a pârlolit pentru că acest fiu al meu s-a dus și s-a dus măreția cetății mele și a celor liberi, fiii puterii mele. Din acest timp a trecut slava noastră și împărăția noastră a fost dusă la un popor străin, care nu-L cunoaște pe Dumnezeu, după cum spune profetul: "Poporul care nu m-a căutat m-a găsit". De acum înainte li se va da legea, înțelepciunea și înțelegerea. Și tatăl meu a profețit despre ei, zicând: "Etiopia i se va pleca, iar dușmanii lui vor mânca țărâna". Iar în alt [loc] spune: 'Etiopia își va întinde mâinile către Dumnezeu și El o va primi cu cinste, iar regii pământului vor lăuda pe Dumnezeu'. Iar într-un al treilea [loc] spune: 'Iată filistenii, tiranii și

poporul etiopian, care s-au născut fără Lege. Legea le va fi dată lor și ei vor zice către Sion: 'Mama noastră printr-un om care se va naște. Va fi deci acest om fiul meu, care este născut de mine?''.

51. Așa cum i-a spus preotul lui Țadoc: "Du-te și adu acoperământul (sau, haina) care este peste ea (adică Sionul)."

Și a zis preotului Țadoc: "Du-te și adu acoperământul care este peste Sion și ia pentru tine acest acoperământ care este mai bun decât acela și pune-l peste cei doi [heruvimi] care sunt sub el". (Or, această învelitoare era făcută din fire din cea mai fină sârmă de aur răsucită și ciocănită într-un model, și nu erau țesute ca firele de purpură). "Și cei cinci șoareci care au fost dați Sionului și cele zece figuri ale rușinii ei (adică smaraldele) pe care nobilii filistenilor le-au făcut pentru răscumpărarea ei - acum pe margini sunt figurile de aur care au ieșit din țara lui Kâdês, pe care Moise, la Sinai, a poruncit să fie făcute (sau, lucrate) în franjurile hainei lui Aaron, fratele său - adunați [toate acestea] în acoperământul Sionului și dați-le [fiului meu David]. Căci mama lui a spus în [mesajul] său prin Tâmrîn, slujitorul său: "Dă-ne o parte din franjurile acoperământului Sionului, ca să ne închinăm la el, noi și cei care ne sunt supuși și toată împărăția noastră". Și acum, dă-i-o și spune-i: 'Ia [și] închină-te la acest acoperământ al Sionului, căci mama ta a trimis un mesaj despre aceasta și ți-a spus: 'Dă-ne o parte din franjuri acoperământului său, ca să ne închinăm, ca să nu ne închinăm, ca păgânii, la un alt [dumnezeu]". Iar Sionul, Cortul Legii lui Dumnezeu, va fi călăuza voastră oriunde vă veți afla. Dar el trebuie să rămână cu noi perpetuu, deși nu i-am acordat toată cinstea care i se cuvine; iar voi, deși nu este cu voi, trebuie să-l cinstiți și să-l venerați după cum i se cuvine și după cum i se cuvine. Căci Dumnezeu i-a spus lui Eli prin gura profetului Samuel: "Am vrut ca tu și casa tatălui tău să rămâneți, să aduceți tămâie la Cortul Legii Mele și să locuiți înaintea Mea pentru totdeauna, dar acum m-am pocăit. Îmi voi întoarce fața de la voi, pentru că ați tratat cu dispreț jertfele Mele și Mi-ați preferat copiii voștri. Și acum îl voi onora pe cel care Mă onorează și îl voi disprețui pe cel care Mă disprețuiește și voi nimici toți urmașii voștri". Acest lucru l-a spus pentru că leviții L-au disprețuit. Spune-i: "Ia acest acoperământ al Sionului, și acest voievodat va fi la locul lui, și pune-l în sanctuarul tău. Și când vei jura și vei pune pe altul să jure, jură tu și fă-l să jure pe el, ca să nu pomeniști numele altor dumnezei ai păgânilor. Și când jertfești, să ai fața spre noi și să jertfești Ierusalimului și Sfântului Sion; și când te rogi, să ai fața spre Ierusalim și să te rogi spre noi."

52. CUM A PLECAT PREOTUL ȚADOC.

Preotul Țadoc s-a dus și a predat lui David acoperământul Sionului și i-a dat toate poruncile pe care le spusese Solomon. Și David, fiul lui Solomon, s-a bucurat de acest lucru și s-a minunat și s-a considerat extrem de binecuvântat și a zis, când i s-a încredințat acoperământul Cortului Legii lui Dumnezeu: "Aceasta va fi pentru mine Doamna mea". Și Azâryâs a răspuns și a spus în fața tatălui său: "Tu te bucuri pentru acoperământ, dar cu cât mai mult te vei bucura pentru Doamna acoperământului!" Iar tatăl său i-a spus: "Cu adevărat, el se bucură pentru Doamna acoperământului și ar putea să ne subjuge pe toți dacă nu s-ar duce în țara lui." Și el i-a spus regelui: "Fă acum cu mine un legământ prin care să-i dai acestui fiu al meu această stăpânire pentru Doamna lui, pentru patronul lui și pentru ocrotirea lui, ca să o păstreze în toate zilele vieții lui, pentru el și pentru urmașii lui după el; Și că-i vei da zeciuială și că-i vei da o cetate de refugiu în împărăția ta și, de asemenea, o zecime din cetățile din toată împărăția ta; și că-ți va fi preot, văzător, profet și învățător pentru tine și pentru urmașii tăi după tine și ungător cu untdelemn al împărăției tale pentru fiii tăi și pentru fiii fiilor tăi. " Și el a spus: "Sunt de acord". Și au pecetluit (adică au făcut) un legământ, iar el a primit de la tatăl său ex-voto, acoperământul Sionului și un colier de aur.

Și au încărcat carele, caii și catării ca să plece, și au pornit cu bine și au călătorit mai departe. Și îngerul Mihail [Arhanghelul] mergea în frunte și, întinzându-și [aripile], i-a făcut să mășăluiască prin mare ca pe uscat, iar pe uscat le-a făcut drum și, întinzându-se ca un nor peste ei, i-a ascuns de arșița soarelui. Cât despre carele lui, nimeni nu a tras carul lui, ci el însuși (adică Mihail) a mășăluit cu carul. Mihail) mășăluia cu carele și, fie că erau bărbați, fie cai, fie catări, fie cămile încărcate, fiecare dintre ele era ridicat deasupra pământului la înălțimea unui cot; și toți cei care călăreau pe fiare erau ridicați pe coapsele lor la înălțimea unui metru de om și toate diferitele feluri de bagaje care erau încărcate pe fiare, precum și cei care călăreau pe ele, erau ridicate la înălțimea unui metru de om, iar fiarele erau ridicate la înălțimea unui metru de om. Și fiecare călătorea în carele ca o corabie pe mare când bate vântul, ca o pălărie în aer când dorința pântecelui îl împinge să-și devoreze semenii și ca un vultur când trupul său planează deasupra vântului. Astfel călătoreau ei; nu era nimeni în fața sau în spatele lor și nu erau deranjați nici la dreapta, nici la stânga.

53. CÂND CĂRUȚA A FOST LIVRATĂ ÎN ETIOPIA

S-au oprit la Gâzâ, cetatea mamei regelui, pe care regele Solomon o dăduse reginei Etiopiei când aceasta venise la el. Și de acolo au ajuns într-o zi la granița Gēbēš (Egipt), al cărei nume este "Mesrîn". Și când fiii războinicilor lui Israel au văzut că au parcurs într-o singură zi o distanță de treisprezece zile de marș și că nu erau nici obosiți, nici flămânzi, nici însetați, nici oameni, nici animale, și că toți [simțeau] că au mâncat și au băut pe săturate, acești fii ai războinicilor lui Israel au știut și au crezut că aceasta era de la Dumnezeu. Și au zis împăratului lor: "Să coborâm carele, căci am ajuns la apa Etiopiei. Aceasta este Takkazî care coboară din Etiopia și udă Valea Egiptului"; și și-au coborât acolo carele și și-au așezat corturile.

Fiii războinicilor lui Israel s-au dus și au alungat tot poporul și au spus împăratului lor [David]: "Să-ți spunem o chestiune? Poți să o ții [secretă]?". Regele le-a răspuns: "Da, pot [să o țin în secret]. Și dacă mi-o veți spune, nu voi lăsa să se afle sau să se repete până în ziua morții mele". Iar ei i-au zis: "Soarele a coborât din cer și a fost dat la Sinai lui Israel și a devenit mântuirea neamului lui Adam, de la Moise până la sămânța lui Isai, și iată că este la tine prin voia lui Dumnezeu. Nu prin noi s-a făcut aceasta, ci prin Voința lui Dumnezeu; nu prin noi s-a făcut aceasta, ci prin Voința Celui care a format-o și a făcut-o s-a întâmplat aceasta. Noi am dorit, și Dumnezeu a împlinit [dorința noastră]; noi am fost de acord cu ea, și Dumnezeu a făcut-o bună; noi am conversat [despre ea], și Dumnezeu a împlinit-o; noi am meditat [asupra ei], și Dumnezeu a conceput planul; noi am vorbit, și Dumnezeu a fost mulțumit; noi ne-am îndreptat privirea, și Dumnezeu a îndreptat-o bine; noi am meditat, și Dumnezeu a justificat. Și acum Dumnezeu te-a ales pe tine și Dumnezeu a fost mulțumit de cetatea ta, pentru ca tu să fii slujitorul Sionului sfânt și ceresc, Cortul Legii lui Dumnezeu; și ea îți va fi călăuză pentru totdeauna, ție și urmașilor tăi după tine, dacă vei păzi porunca Lui și vei face voia Domnului Dumnezeului tău. Căci tu nu poți să o îndepărtezi, chiar dacă vrei, și tatăl tău nu poate să o prindă, chiar dacă vrea, căci ea merge de bună voie unde vrea și nu poate fi îndepărtată de pe scaunul ei decât dacă vrea ea. Și iată, ea este Doamna noastră, Maica noastră și mântuirea noastră, tăria noastră și locul nostru de adăpost, slava noastră și adăpostul siguranței noastre, pentru cei ce se sprijină pe ea".

Și Azâryâs i-a făcut un semn lui Êlmeyâs, iar el i-a spus: "Du-te, înfrumusețează-o și îmbracă-o pe Doamna noastră, pentru ca Regele nostru să o vadă." Și când Azâryâs a spus aceasta, regele David s-a tulburat și și-a pus ambele mâini pe pieptul său, a respirat de trei ori și a spus: "Cu adevărat, Doamne, Tu ți-ai adus aminte de noi în mila Ta, de naufragiați, de poporul pe care Tu l-ai respins, ca să văd locuința Ta cea curată, care este în ceruri, Sionul cel sfânt și ceresc? Cu ce Îi vom răsplăti Domnului pentru tot binele pe care ni l-a făcut? Nu există la El nici slavă, nici laudă! El ne-a încununat cu harul Său, ca să cunoaștem pe pământ lauda Lui și să Îi slujim cu toții după mărirea Lui. Căci El este Bun pentru aleșii Săi și Lui îi aparține lauda în veci."

Și s-a sculat regele [David] și a sărit ca o oaie tânără și ca un ied de capră care a supt lapte din belșug de la mama sa, așa cum s-a bucurat bunicul său David înaintea Cortului Robului lui Dumnezeu. Și ce voi spune despre marea bucurie și veselie care era în tabăra regelui Etiopiei? Un om a povestit-o aproapelui său, iar ei au bătut pământul cu picioarele ca niște tauri tineri, au bătut din palme, s-au mirat, și-au întins mâinile spre cer, s-au plecat cu fața la pământ și au mulțumit lui Dumnezeu în inimile lor.

54. CUM A PROFETIT DAVID [REGELE ETIOPIEI] ȘI CUM A SALUTAT ZIONUL

Regele [David] a venit și a stat în fața Sionului, a salutat-o și s-a închinat în fața ei și a zis: "Doamne, Dumnezeul lui Israel, Ție să-Ți fie lauda, căci Tu faci voia Ta și nu voia oamenilor. Tu faci pe omul înțelept să-și uite înțelepciunea și nimicești sfatul sfetnicului, ridici pe cel sărac din adânc și pui talpa piciorului său pe o stâncă tare. Căci un pahar plin de slavă este în mâna Ta pentru cei ce Te iubesc, și un pahar plin de rușine pentru cei ce Te urăsc pe Tine. Cât despre noi, mântuirea noastră va veni din Sion și El va lua păcatul poporului Său, iar bunătatea și mila se vor revărsa peste întreaga lume. Căci noi suntem lucrarea mâinilor Lui și cine ne va mostra dacă El ne iubește ca pe poporul Său Israel și cine Îl va ocări dacă ne ridică la ceruri tronul Său? Pentru că moartea și viața vin de la El, iar slava și dezonoarea sunt în mâna Lui, El are puterea de a pedepsi și de a înmulți compasiunea Sa, poate să se mânie și să înmulțească mila Sa, căci El este Cel care încearcă inima și frâiele.

El dă și ia, El plantează și El smulge. El construiește și El dăruiește. El înfrumusețează și El deformează, căci toate lucrurile Îi aparțin, toate sunt ale Lui și toate există în El. Iar în ceea ce te privește pe tine, Tabernacol al Legii lui Dumnezeu, mântuirea să fie acolo unde mergi și de unde ieși; mântuirea să fie în casă și pe câmp, mântuirea să fie aici și acolo, mântuirea să fie în palat și în locul smerit, mântuirea să fie în mare și în uscat, mântuirea să fie pe munți și pe dealuri, mântuirea să fie în ceruri și pe pământ, mântuirea să fie în podele tari și în adâncuri, mântuirea să fie în moarte și în viață, mântuirea să fie în venirea Ta și în plecarea Ta, mântuirea să fie în copiii noștri și în seminția poporului Tău, mântuirea să fie în țările Tale și în cetățile Tale, mântuirea să fie în împărați și în nobili, mântuirea să fie în plante și în fructe, mântuirea să fie în oameni și în animale, mântuirea să fie în păsări și în târâtoarele pământului; Fii mântuire, fii mijlocitor și milostiv și ai grijă de poporul tău. Fii pentru noi un zid, iar noi vom fi pentru tine un gard; fii pentru noi un rege, iar noi vom fi poporul tău; fii pentru noi o călăuză, iar noi te vom urma. Și nu te impacienta, nu te uita cu atenție și nu te mânia pentru mulțimea păcatelor noastre, căci suntem un popor care nu are Legea și care nu a învățat lauda Ta. Și de acum înainte călăuzește-ne și învață-ne, dă-ne pricepere și dă-ne înțelepciune, ca să învățăm lauda Ta. Și numele Tău să fie

lăudat de noi în toată vremea, în toată ziua, în fiecare zi, în fiecare zi, în fiecare noapte, în fiecare ceas și în toată lungimea timpului. Dă-ne putere ca să Te slujim. Scoală-te, Sionule, și îmbracă-te cu tăria ta, și biruiește pe vrăjmașii tăi, și dă-ne nouă putere, împărăteasa noastră, și rușinează-i pe cei ce te urăsc pe tine, și fă să se bucure cei ce te iubesc pe tine. "Și apoi a făcut un circuit și a zis: "Iată Sionul, iată mântuirea, iată cea care se bucură, iată splendoarea ca soarele, iată cea care este împodobită cu laude, iată cea care este împodobită ca o mireasă, nu în haina slavei trecătoare, ci cea care este împodobită cu slava și lauda care sunt ale lui Dumnezeu, pe care se cuvine ca [oamenii] să o privească cu dorință și nu o vor părăsi; Pe care [oamenii] o vor dori mai presus de toate și nu o vor respinge; pe care [oamenii] o vor iubi de bunăvoie și nu o vor urî; de care [oamenii] se vor apropia de bunăvoie și nu vor sta departe. Ne vom apropia de tine și nu te vei întoarce de la noi; ne vom sprijini pe tine și nu ne vei lăsa să scăpăm; te vom implora și nu vei pleca urechea surdă la noi; vom striga către tine; ascultă strigătul nostru în tot ceea ce-ți cerem și nu te vei întoarce de la noi, până când va veni Domnul tău și va domni peste tine, căci tu ești locuința Dumnezeului cerului".

Așa a vorbit regele David, fiul lui Solomon, regele lui Israel. Pentru că duhul profeției s-a coborât peste el din cauza bucuriei sale și nu știa ce spune și era ca Petru și Ioan pe vârful muntelui Tâbôr. Și toți se mirau și ziceau: "Acesta, fiul unui prooroc, va fi oare numărat între prooroci?".

55. CUM S-A BUCURAT POPORUL ETIOPIAN

Și [poporul etiopian] a luat flaute și a suflat în cornuri, [a cântat] la tobe și [a suflat] în flaute, iar pâ râul Egiptului a fost mișcat și uimit de zgomotul cântecelor și al bucuriei lor; și împreună cu ei s-au amestecat strigăte și strigăte de bucurie. Și idolii lor, pe care îi făcuseră cu mâinile lor și care erau în formă de oameni, de câini și de pisici, au căzut, iar turnurile înalte (piloni sau obeliscuri?), precum și figurile de păsări, [făcute] din aur și argint, au căzut și ele și s-au sfărâmat în bucăți. Căci Sionul strălucea ca soarele și, la măr eția ei, s-au îngrozit. Și au îmbrăcat Sionul cu veșmintele lor, i-au adus daruri înaintea ei, au așezat-o pe un car, au întins purpură sub ea și au acoperit-o cu pânze de purpură și au cântat cântece înaintea și în spatele ei.

Atunci căruțele s-au ridicat (adică și-au reluat călătoria) ca mai înainte și au pornit dis-de-dimineată, iar poporul cânta cântări Sionului și toate s-au ridicat pe o distanță de un cot și, când poporul țării Egiptului și-a luat rămas bun de la ele, au trecut înaintea lor ca niște umbre, iar poporul țării Egiptului s-a închinat lor, căci au văzut Sionul mișcându-se în ceruri ca soarele, și toți au alergat cu căruța Sionului, unii înaintea ei și alții în spatele ei. Și au ajuns la marea Al-Ahmar, care este Marea Eritreea (adică Marea Roșie), care a fost împărțită de mâna lui Moise, și copiii lui Israel au mărșăluit prin adâncurile ei, urcând și coborând. Or, pe vremea aceea, Cortul Legii lui Dumnezeu nu fusese dat lui Moise și, de aceea, apa nu făcea decât să se unească între ele, cu un perete la dreapta și unul la stânga, și permitea lui Israel să treacă cu animalele lor, cu copiii și cu soțiile lor. După ce au trecut marea, Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și i-a dat Cortul Legământului cu Cartea Legii. Și când Sfântul Sion a trecut dincolo cu cei care o însoțeau și cântau cântece în sunetul harpelor și al flautelor, marea i-a primit și valurile ei au sărit așa cum sar munții înalți când sunt despărțiți în două, și a răcnit așa cum răcnește un leu când se înfurie, și a tunat ca tunetul de iarnă din Damasc și Etiopia când fulgerul rănește norii, și sunetul ei s-a amestecat cu sunetul instrumentelor muzicale. Și marea s-a închinat Sionului. Și în timp ce valurile ei se zvârcoleau ca munții, carele sale se ridicau deasupra valurilor cu un spațiu de trei coți, iar în mijlocul sunetului cântecelor, [zgomotul] spargerii valurilor mării era minunat. Zdrobirea valurilor mării era maiestuoasă și stupefiantă, și era puternică și puternică. Și creaturile care erau în mare, cele care puteau fi

recunoscute și cele invizibile, au ieșit și s-au închinat Sionului; iar păsările care erau pe ea și-au bătut aripile și au acoperit-o cu umbra lor. Și a fost bucurie pentru marea Eritreei și pentru poporul etiopian, care a ieșit la mare și s-a bucurat nespus de mult, cu o bucurie mai mare decât a avut Israel când a ieșit din Egipt. Și au ajuns în fața muntelui Sinai și au locuit în Țadêș și au rămas acolo în timp ce îngerii cântau laude; și faptele spiritului au amestecat laudele lor cu [cele] ale fiilor pământului, cu cântece, psalmi și tamburine cu bucurie.

Apoi și-au încărcat căruțele, s-au ridicat și au plecat și au călătorit în țara Medyâm și au ajuns în țara Bêlontôs, care este o țară din Etiopia. Și s-au bucurat acolo și au tăbărât acolo, pentru că ajunseseră la hotarul țării lor cu slavă și bucurie, fără neazuri pe drum, într-un car de duh, prin puterea cerului și a Arhanghelului Mihail. Și toate provinciile Etiopiei s-au bucurat, pentru că Sionul a trimis o lumină ca lumina soarelui în întuneric, oriunde ar fi ajuns.

56. DESPRE ÎNTOARCEREA PREOTULUI ȚADOC ȘI DESPRE ADUCEREA JERTFEI

Când preotul Țadoc s-a întors la regele Solomon, l-a găsit întristat. Regele a luat cuvântul și i-a spus preotului Țadoc: "Când a venit regina, mi s-a arătat noaptea această vedenie: mi s-a părut că stau în camera Ierusalimului și soarele a coborât din cer peste țara lui Iuda și a strălucit peste ea cu mare strălucire. Și după ce a zăbovit o vreme, a coborât și a strălucit peste țara Etiopiei și nu s-a mai întors în țara lui Iuda. Și iarăși a coborât soarele din cer în țara lui Iuda și a strălucit mai tare decât prima dată; dar israeliții nu l-au ascultat și au căutat să-i stingă lumina. Și a răsărit sub pământ într-un loc unde nu era așteptat și a luminat ținutul Roamului și ținutul Etiopiei și, după aceea, pe toți cei care au crezut în el."

Preotul Țadoc a luat cuvântul și i-a zis: "O, domnul meu, de ce nu mi-ai spus mai înainte că ai avut o vedenie de acest fel? Tu îmi faci să îmi tremure genunchii. Vai de noi, dacă fiii noștri ne-au răpit pe Doamna noastră, Sionul cel sfânt și ceresc, Cortul Legii lui Dumnezeu". Regele i-a răspuns și i-a zis: "Înțelepciunea noastră este uitată și înțelepciunea noastră îngropată. Cu adevărat, soarele care mi s-a arătat cu mult timp în urmă, când dormeam cu regina Etiopiei, era simbolul sfântului Sion. Dar spune-mi: ieri, când ai îndepărtat splendidul înveliș care acoperea Sionul, nu ai constatat că Sionul era [acolo]?". Preotul Țadoc a răspuns: "Nu am făcut-o, domnule; avea trei învelitori pe el și am îndepărtat pe cel mai de afară și am îmbrăcat Sionul cu învelitoarea pe care mi-ai dat-o și ți-am adus-o [pe cealaltă]". Și regele a zis lui Țadoc: "Du-te repede și uită-te la Doamna noastră și examinează-o îndeaproape". Și preotul Țadoc a luat cheile și s-a dus și a deschis casa sanctuarului și a examinat [locul] repede și nu a găsit în ea nimic altceva decât scândurile de lemn pe care Azârîs le fixase împreună și le făcuse să semene cu laturile pedestalului Sionului.

57. CU PRIVIRE LA CĂDEREA PREOTULUI ȚADOC

Când Țadoc a văzut aceasta, a căzut cu fața în față, întins pe pământ, și duhul lui s-a revărsat asupra lui, pentru că era îngrozit; și a devenit ca un mort. Și când a întârziat să iasă, Solomon a trimis la el pe Îyôas (Benaia), fiul lui Yôdâhê, care l-a găsit pe Zadok ca un om mort. Și a ridicat capul lui Țadoc și i-a pipăit inima și nasul ca să știe dacă mai are vreun semn de suflare în el; și l-a vânturat, l-a ridicat, l-a frecat și l-a pus pe masă. Și sculându-se, s-a uitat la locul unde fusese așezat Sionul și nu l-a găsit, și a căzut la pământ. Și a aruncat țărână pe capul său și [apoi] s-a sculat și a ieșit și a plâns la porțile Casei lui Dumnezeu; și sunetul strigătelor lui s-a auzit până la casa regelui. Și s-a ridicat regele și a poruncit crăișorului să se întoarcă și ostașilor să sune din trâmbițe, ca poporul să iasă în urmărirea oamenilor din țara Etiopiei și, dacă îi vor ajunge, să prindă pe fiul său și să-l aducă în Sion, iar pe [ceilalți] oameni să-i ucidă cu sabia. Căci cu gura lui a vorbit și a zis: "Viu este Domnul Dumnezeul lui Israel, aceștia sunt oameni de moarte și nu de viață; căci, într-adevăr, merită moartea, pentru că au jefuit casa sanctuarului lui Dumnezeu și au căutat să pângărească locuința Numelui Său într-o țară unde nu există Lege".

58. CUM S-A RIDICAT SOLOMON CA SĂ-I UCIDĂ.

Așa a vorbit regele Solomon. Regele s-a sculat de mânie și a ieșit să îi urmărească [pe oamenii din Etiopia]. Și când regele, nobilii și vitejii lui s-au ridicat [adică au pornit], bătrânii lui Israel, văduvele și fecioarele s-au adunat în Casa lui Dumnezeu și au plâns pentru Sion, pentru că le fusese luat Cortul Legii lui Dumnezeu. După ce Țadoc a rămas [fără simțuri] o vreme, inima lui și-a revenit. Atunci regele a poruncit soldaților să iasă la dreapta și la stânga, ca nu cumva vreunul dintre [fugari] să se abată de frica jafului. Regele însuși s-a ridicat și a urmat urma drumului oamenilor din Etiopia și a trimis călăreți călare, ca să [meargă înaintea lui și] să afle unde sunt, să se întoarcă și să-i aducă vești [despre ei]. Călăreții și-au continuat drumul și au ajuns în țara lui Mesr (Egipt), unde oamenii Etiopiei își așezaseră tabăra împreună cu regele lor și unde făcuseră pace cu Sionul, și s-au bucurat. Soldații împăratului Solomon au întrebat poporul, iar oamenii din țara Egiptului le-au spus: "Acum câteva zile, niște oameni din Etiopia au trecut pe aici; și călătoreau repede în care, ca niște îngeri, și erau mai iuți decât vulturii din ceruri". Și soldații regelui i-au întrebat: "Cu câte zile în urmă au plecat de la voi?". Iar egiptenii le-au răspuns: "Astăzi este a noua zi de când ne-au părăsit". Unii dintre călăreții regelui care se întorceau i-au spus regelui Solomon: "Au trecut nouă zile de când ați plecat din Egipt. Unii dintre tovarășii noștri au plecat să-i caute în Marea Eritreei, dar noi ne-am întors ca să vă raportăm acest lucru. Gândește-te bine, rege, te implor. În a doua zi au plecat de la tine și au ajuns în a treia zi la râul Takkazî [din] țara lui Mesr (Egipt). Iar noi, trimiși de tine de la Ierusalim, am venit în ziua de Sabat. Și ne întoarcem la tine astăzi [care este] a patra zi a săptămânii. Gândește-te în înțelepciunea ta la distanța pe care au parcurs-o acei oameni." Regele s-a înfuriat și a spus: "Luați-i pe cei cinci, până vom afla adevărul cuvintelor lor".

Regele și soldații săi au mărșăluit repede și au ajuns la Gâzâ. Și regele i-a întrebat pe oameni, spunând: "Când v-a părăsit fiul meu?" Iar ei i-au răspuns: "Ne-a părăsit acum trei zile. Și, după ce și-au încărcat căruțele, niciunul dintre ei nu a călătorit pe pământ, ci în căruțe suspendate în aer; și erau mai iuți decât vulturii care sunt pe cer, și toate bagajele lor călătoreau cu ei în căruțe deasupra vânturilor. Cât despre noi, am crezut că Tu, în înțelepciunea Ta, i-ai făcut să călătorească în care deasupra vânturilor". Și regele i-a

întrebat: "Oare Sionul, cortul legii lui Dumnezeu, a mers cu ei? Iar ei i-au
răspuns: "Nu am văzut nimic".

59. CUM A INTEROGAT REGELE UN EGIPTEAN, SLUJITOR AL FARAONULUI.

Solomon a ieșit din locul acela și a întâlnit un nobil dintre nobilii Egiptului, pe care regele Faraon îl trimisese la el cu un dar; și era cu el o comoară din belșug, iar el a venit și s-a închinat regelui. Și regele Solomon s-a grăbit să-l întrebe, chiar înainte de a-și prezenta darul și ambasada, și i-a zis: "Ai văzut tu oameni din Etiopia fugind pe aici?". Ambasadorul lui Faraon a răspuns și i-a zis regelui: "O, rege, trăiește în veci! Stăpânul meu, regele faraon, m-a trimis la tine din Alexandria. Și iată, îți voi spune cum am venit. Plecând din Alexandria, am ajuns la Kâhērâ (Cairo), orașul regelui, și la sosirea mea acolo au sosit și acești oameni din Etiopia despre care vorbești. Ei au ajuns acolo după o călătorie de trei zile pe Takkazî, râul Egiptului, și cântau la flaut și călătoreau în care ca oștirea ființelor cerești. Iar cei care i-au văzut au spus despre ei: "Aceștia, după ce au fost odinioară făpturi ale pământului, au devenit ființe ale cerului. Cine este atunci mai înțelept decât Solomon, regele lui Iuda? Dar el nu a călătorit niciodată în acest fel într-un car al vânturilor. Iar cei care erau în cetăți și în sate au fost martori că, atunci când acești oameni au venit în țara Egiptului, zeii noștri și zeii regelui au căzut și s-au sfărâmat, și turnurile idolilor s-au sfărâmat și ele. Ei au întrebat pe preoții zeilor, pe ghicitorii Egiptului, care este motivul pentru care zeii noștri au căzut, iar ei ne-au spus: "Cortul Dumnezeului lui Israel, care s-a coborât din cer, este cu ei și va rămâne în țara lor pentru totdeauna". Și din această cauză, când au intrat în țara Egiptului, zeii noștri s-au sfărâmat în bucăți. Iar tu, împărate, a cărui înțelepciune nu are egal sub ceruri, de ce ai renunțat la Cortul Legii Domnului Dumnezeului tău, pe care părinții tăi l-au păstrat curat pentru tine? Căci, după cum am auzit, Cortul acela vă izbăvea din mâna vrăjmașilor voștri, iar duhul profeției, care era în el, vorbea cu voi, iar Dumnezeul cerului locuia în el în Duhul Său cel Sfânt, și voi sunteți numiți oameni ai casei lui Dumnezeu. De ce ați dat slava voastră altuia?". Solomon a răspuns cu înțelepciune și a zis: "Cum ar putea el (adică David) să o ia pe Doamna noastră, căci ea este cu noi?".

60. CUM A PLÂNS SOLOMON PENTRU SION

Solomon a intrat în cortul său, a plâns cu amar și a spus: "O, Doamne, ne vei lua Tu Cortul Legământului Tău în zilele mele? De-ai fi luat viața mea înainte de aceasta pe care mi-ai luat-o în zilele mele! Căci Tu nu poți să faci minciună din cuvântul Tău și nu poți să rupi legământul pe care l-ai făcut cu părinții noștri, cu Noe, robul Tău, care a păzit dreptatea, cu Avraam, care nu a călcat porunca Ta, cu Isaac, robul Tău, care și-a păstrat trupul curat de spurcăciunea păcatului, și cu Israel, sfântul Tău, pe care Tu l-ai făcut mulți prin Duhul Sfânt și l-ai numit "urmașul Tău" [sic], Israel, și cu Moise și Aaron, preoții Tăi, în zilele cărora ai coborât din cer pe pământ Cortul Legii, fiilor lui Iacov, moștenirea Ta, cu Legea Ta și porunca Ta, în forma constituției îngerilor. Căci Tu deja întemeiasem Sionul ca locuință a slavei Tale, pe muntele sanctuarului Tău. Și iarăși i-ai dat-o lui Moise ca să o slujească cu noblete pe pământ și ai făcut-o să locuiască în "Cortul Martorilor", pentru ca Tu însuși să vii acolo de pe muntele sanctuarului Tău și să faci ca poporul să audă glasul Tău, ca să umble în Poruncile Tale".

"Acum știi că Tu îți prețuiești moștenirea Ta mai puțin decât poporul Tău Israel. Până acum a fost la noi și noi nu i-am slujit drept și de aceea Te-ai mâniat pe noi și Ți-ai întors fața Ta de la noi. Doamne, nu te uita la faptele noastre rele, ci ia aminte la bunătatea strămoșilor noștri. Tatăl meu David, robul Tău, a vrut să zidească o casă pentru numele Tău, pentru că auzise cuvântul profetului Tău, care zicea: "Care este casa pentru locuința mea și care este locul în care să mă odihnesc?" Oare nu mâinile mele au făcut toate acestea, zice Domnul, care guvernează toate lucrurile? Și după ce a meditat la aceasta, Tu i-ai spus: 'Este cu neputință ca tu să construiești aceasta, dar cel care a ieșit din pântecul tău îmi va construi o casă'. Și acum, Doamne, cuvântul Tău nu a fost făcut minciună și am zidit casa Ta, Tu fiind ajutorul meu. Și când am terminat de zidit Casa Ta, am adus în ea Cortul Legământului și am adus jertfe Numelui Tău cel de trei ori sfânt, iar Tu le-ai privit [cu bunătate]. Și casa s-a umplut de slava Ta, întreaga lume s-a umplut de Divinitatea Ta, iar noi, poporul Tău, ne-am bucurat văzând slava Ta în ea. Și astăzi se împlinesc trei ani de atunci, iar Tu ai luat de la noi lumina Ta pentru a-i lumina pe cei care sunt în întuneric. Ne-ai luat onoarea pentru a-i onora pe cei nevrednici; ai șters măreția noastră pentru a-i face maiestuoși pe

cei nevrednici; ne-ai luat viața pentru a-l zidi pe cel a cărui viață este departe de Tine.

"Vai de mine, vai de mine! Plâng pentru mine însumi. Ridică-te, David, tatăl meu, și plânge cu mine pentru Doamna noastră, căci Dumnezeu ne-a neglijat și a luat-o pe Doamna noastră de la fiul tău. Vai de mine! vai de mine! vai de mine! vai de mine! căci Soarele dreptății a neglijat pe cel nepoliticos. vai de mine! căci am neglijat porunca Dumnezeului nostru și am devenit rebuturi pe pământ. Ca preoți nu am acționat corect, și ca împărați nu am făcut ceea ce este drept cu privire la judecata celor fără de tată. Vai de noi! vai de noi! Ceea ce este drept a trecut de la noi și suntem muștrați. vai de noi! Bucuria noastră s-a întors de la noi la vrăjmașii noștri, și harul care era al nostru ne-a fost luat. Vai de noi! vai de noi! Ne-au întors spatele la sulilele vrăjmașilor noștri. Vai de noi! vai de noi! vai de noi! vai de noi! Copiii noștri au devenit prada și captivii celor pe care de curând i-am jefuit și i-am luat prizonieri. Vai de noi! Vai de noi! Vai de noi! Vai de noi! Vădulele noastre plâng și fecioarele noastre jelesc, Vai de noi! Vai de noi! Bătrânii noștri plâng și tinerii noștri jelesc; Vai de noi! vai de noi! Femeile noastre varsă lacrimi, și cetatea noastră e pustie; Vai de noi! Vai de noi! Vai de noi! Vai de noi! De azi și până la sfârșitul zilelor noastre [trebuie să plângem], și copiii noștri; vai de noi! vai de noi! vai de noi! Căci slava glorioasei fiice a Sionului a fost luată, iar slava fiicei Etiopiei, cea josnică, a crescut.

"Dumnezeu este mânios și cine va avea milă? Dumnezeu a spurcat, și cine va purifica? Dumnezeu a plănuit, și cine se va opune planului său? Dumnezeu a vrut, și cine se va opune intenției Sale? Dumnezeu vorbește, și totul se va întâmpla. Dumnezeu a smerit, și nu există nimeni care să promoveze onoarea. Dumnezeu a luat, și nu există nimeni care să se întoarcă. Dumnezeu urăște, și nu este nimeni care să-L facă iubit. Vai de noi! Numele nostru a fost onorat, astăzi nu mai este nimic. Vai de noi! Din oameni ai casei am devenit oameni din afară, și din oameni ai cămărilor interioare am fost alungați pentru păcatele noastre. Căci Dumnezeu iubește pe cei curați, dar preoții nu au iubit pe cei curați și au iubit pe cei necurați. Profeții ne-au muștrat, dar noi nu am acceptat muștrarea, și [ei] au vrut să ne asculte, dar noi nu am ascultat. Vai de noi! Pentru păcatele noastre am fost respinși și din cauza defectiunii noastre vom fi pedepsiți. Suveranitatea nu folosește la nimic fără puritate, judecata nu folosește la nimic fără dreptate, bogăția nu folosește la nimic fără frică de Dumnezeu. Preoții iubesc cuvintele fabulelor mai mult

decât cuvintele Scripturii, iubesc sunetul harpei mai mult decât sunetul Psaltirii, iubesc slujba lumii mai mult decât rugăciunea, iubesc certurile lumii mai mult decât glasul Dumnezeirii, iubesc râsul și desfrânarea mai mult decât plânsul vieții; și iubesc mâncarea trecătoare mai mult decât postul pentru Dumnezeu; și iubesc vinul și băuturile dulci mai mult decât jertfele pentru Dumnezeu; și iubesc trândăvia mai mult decât rugăciunea; și iubesc bunurile mai mult decât milostenia; și iubesc somnul mai mult decât lauda; și iubesc somnolența mai mult decât privegherea. Vai de noi, vai de noi!

"O, Regină, am fost neglijenți în ceea ce privește porunca lui Dumnezeu. Am iubit cuvintele fabulatorilor mai mult decât cuvântul preoților. Am iubit să privim fața femeilor noastre mai mult decât fața lui Dumnezeu în pocăință. Am iubit să ne uităm la copiii noștri mai mult decât să ascultăm cuvântul lui Dumnezeu. Ne-am mângâiat mai mult cu piatra sardelor decât cu administrarea drepte judecări pentru orfani. Am iubit să ne privim onoarea mai mult decât să auzim glasul lui Dumnezeu. Am iubit mai mult cuvintele nebunilor decât cuvintele înțelepților. Am iubit cuvintele nebunilor mai mult decât să ascultăm cuvintele profeților. Vai de noi! Prin propria noastră voință ne-am spurcat viața; vai de noi, vai de noi! Nu am făcut pocăința și milostenia pe care le iubește Dumnezeu, vai de noi! El ne-a dat slava și noi am risipit-o. Ne-a făcut foarte înțelepți, iar din propria noastră voință am devenit mai nebuni decât fiarele. Ne-a dat bogății, iar noi am cerșit până la [cerșetorie] de pomană. Ne-am uitat la caii noștri și am uitat de întoarcerea noastră. Am iubit lucrurile trecătoare și nu le-am recunoscut pe cele ce rămân. Am făcut din zilele noastre o bătaie de joc de viața noastră, am preferat luxurianța mâncării, care devine balebă, hranei vieții care rămâne pentru totdeauna. [Ne-am îmbrăcat] în haine care nu sunt de folos sufletului și ne-am dezbrăcat de hainele gloriei care sunt pentru totdeauna. Conducătorii noștri și poporul fac ceea ce urăște Dumnezeu și nu iubesc ceea ce iubește Dumnezeu: iubirea aproapelui, smerenia, harul, mila față de săraci, răbdarea, iubirea casei lui Dumnezeu și închinarea la Fiul. Dar ceea ce urăște Dumnezeu este: augurarea cu ajutorul păsărilor, idolatria, cercetarea vrăjitoarelor, ghicitul, magia, muștele, 'așarînô, animalul sfâșiat și trupul mort al unei fiare, furtul, asuprirea, curvia, invidia, fraudă, băutura și beția, jurământul fals [împotriva] vecinilor și mărturia mincinoasă [împotriva] vecinilor.

"Toate aceste lucruri pe care le urăște Dumnezeu le fac ei. Și din cauza

lor, Dumnezeu ne-a luat Cortul Legământului Său și l-a dat poporului care face voia Sa, Legea Sa și rânduiala Sa. El Și-a întors fața de la noi și a făcut ca fața Lui să strălucească asupra lor. El ne-a disprețuit pe noi și i-a iubit pe ei. Le-a arătat milă față de ei și ne-a șters pe noi, pentru că a luat de la noi Cortul Legământului Său. Căci El a jurat pe Sine Însuși că nu va desființa iarna și vara, vremea semănatului și a secerișului, rodul și munca, soarele și luna, cât timp Sionul va fi pe pământ, că nu va nimici cerul și pământul cu mânia, nici prin potop, nici prin foc, că nu va șterge pe om, nici pe animal, nici pe târătoare și nici pe dobitoace, ci că va arăta milă față de lucrarea mâinilor Sale și va înmulți mila Sa asupra a ceea ce a format. Și când Dumnezeu va lua Cortul Legământului Său, va nimici cerurile și pământul și toată lucrarea lor; iar astăzi Dumnezeu ne-a disprețuit și a luat Cortul Legii Sale". Și pe când Solomon spunea aceste lucruri, nu înceta să plângă și lacrimile îi curgeau neîncetat pe obraji.

Iar Duhul Profeției a luat cuvântul și i-a zis: "De ce ești așa de trist? Pentru că acest lucru s-a întâmplat prin voia lui Dumnezeu. Și [Sionul] nu a fost dat unui străin, ci fiului tău cel întâi născut, care va ședea pe tronul lui David, Tatăl tău, Căci Dumnezeu i-a jurat lui David cu adevărat, și el nu se pocăiește, că din rodul trupului său va face să șadă pe tronul Său pentru totdeauna, în Cortul Legământului Său, Sfântul Sion. Îl voi pune peste împărații pământului și tronul lui va fi ca zilele cerurilor și ca rânduiala lunii în veci. Și Cel ce șade pe tronul Dumnezeirii în ceruri va stăpâni peste cei vii și peste cei morți în trup în veci. Și îngerii și oamenii Îi vor sluji Lui, și orice limbă Îl va lăuda și orice genunchi I se va pleca în adâncuri și în râuri. Mângâie-te cu acest [cuvânt] și întoarce-te în casa ta și nu lăsa ca inima ta să fie cu totul întristată."

Iar regele s-a mângâiat cu acest [cuvânt] și a zis: "Facă-se voia lui Dumnezeu, iar nu voia omului". Și iarăși Îngerul lui Dumnezeu i s-a arătat în mod deschis și i-a zis: "Cât despre tine, tu vei zidi Casa lui Dumnezeu și ea va fi slavă și ca un sprijin pentru tine; iar dacă vei păzi Porunca Lui și nu vei sluji altor dumnezei, vei fi iubit de Dumnezeu, ca David, tatăl tău".

61. CUM S-A ÎNTORS SOLOMON LA IERUSALIM.

Solomon s-a întors în cetatea Ierusalimului și a plâns acolo, împreună cu bătrânii Ierusalimului, un mare plâns în Casa lui Dumnezeu. După aceasta, regele și preotul Țadoc s-au îmbrățișat și au plâns cu amar în locuința Sionului și au tăcut multă vreme. Bătrânii s-au ridicat și s-au adresat regelui, zicând: "Nu te întrista pentru aceasta, Domnul nostru, căci noi știm, de la început până la sfârșit, că fără voia lui Dumnezeu Sionul nu va locui [nicăieri] și că nimic nu se întâmplă fără voia lui Dumnezeu. Cât despre Sion în vechime, în zilele preotului Eli, înainte ca părinții noștri să ceară un rege, filistenii au luat Sionul în captivitate în tabăra [lor] - Dumnezeu neglijând Israelul în luptă, iar preoții ei 'Afnî (Hofni) și Pînâhas (Fineas) căzând în ascuțișul sabiei. Filistenii au luat Cortul Legii lui Dumnezeu, l-au adus în cetatea lor și l-au pus în casa zeului lor Dagon. Și Dagon a fost sfărâmat și nimicit și a ajuns ca țărâna, iar țara lui a devenit un pustiu pentru șoareci, care au mâncat toate roadele pământului lui, iar persoanele lui au devenit răni și bube. Și au adunat preoții lor, magicienii și astrologii, și i-au rugat și le-au zis: "Cum vom fi ușurați de aceste răni și de necazul care a venit peste noi și peste țara noastră?". Și acei magicieni au meditat și s-au retras pentru a fi singuri, și-au adus instrumentele lor magice și au meditat, au cumpănit și au gândit cum ar putea să-i scape de necazul cetății lor și al persoanelor lor. Și au aflat că această pedeapsă căzuse asupra lor și asupra cetății lor din cauza Sionului. Și s-au dus la împărații lor și la guvernatorii lor și le-au spus: "Toate acestea au venit peste voi din cauza Sionului ceresc, Cortul Legii lui Dumnezeu. Și acum, să știți cum o veți aduce înapoi în cetatea ei, în patria ei și în căminul ei. Și nu trebuie nicidecum să o trimitem cu mâna goală, ci trebuie să-i aducem o jertfă, ca să vă ierte păcatele și să ia necazul vostru, când se va întoarce în cetatea ei. Iar dacă nu o trimiteți înapoi în cetatea ei, nu vă va folosi la nimic să o faceți să trăiască cu voi, ci veți continua să fiți pedepsiți până la distrugere'.

"Și regii și guvernatorii ei au zis preoților ei: "Ce dar spuneți acum că trebuie să-i dăm și cum să o trimitem înapoi?". Aflați și spuneți-ne ce vom face'. Și preoții filistenilor s-au întrunit din nou în consiliu și au zis regilor și guvernatorilor lor: 'Faceți pentru ea, după căpeteniile caselor voastre, șaizeci de figurine de șoareci în aur, căci șoarecii v-au distrus țara, și șaizeci de

figurine de membre de om, căci oamenii voștri au suferit răni și furuncule pe membrele lor'. Și filistenii au făcut cum li s-a poruncit o sută douăzeci de jertfe de aur și le-au dat Sionului. Și au întrebat iarăși pe preoți: "Cum o vom alunga?" Și cine ziceți voi că o va așeza în cetatea ei?" Și iarăși magii filistenilor le-au zis: "Să aducă două cămile care au născut în același timp pe întâii lor născuți și să le unească un car, să le țină puii și să-i închidă în casă și să unească cele două cămile, apoi să le dea drumul și să le lase să se ducă unde vor vrea". Și dacă vor mărșălui drept spre Ierusalim, vom ști că poate Dumnezeu a avut milă de țara noastră; dar dacă vor rătăci, vor merge înapoi și înapoi și se vor întoarce în locul de unde au pornit, atunci vom ști că Dumnezeu este [încă] mânios pe noi și nu-și va îndepărta pedeapsa până nu ne va șterge pe noi și cetatea noastră.

"Și filistenii au făcut cum au poruncit preoții conducătorilor lor și au alungat Sionul și s-au închinat în fața lui. Iar cămilele acelea au mers drept în țara lui Iuda și au ajuns la arie, iar casa rudelor tale le-a primit. Iar cei care nu le-au primit au fost bărbații din casa lui Dan și nu s-au închinat Sionului, căci o priveau cu mânie ca pe Dumnezeul lor distrus (?). Și au tăiat bucățile de lemn din car și au adus jertfe acelor cămile și Sionul s-a întors la locul său. Și cât timp Sionul a stat în casa [lui], Samuel, Profetul, i-a slujit și i s-au revelat viziuni și profeții, iar el l-a mulțumit pe Dumnezeu în toate faptele sale și a domnit în Israel patruzeci și opt de ani.

"După el, poporul nostru l-a rugat pe Dumnezeu să le dea un rege asemenea națiunilor care erau în jurul lor. Proorocul Samuel l-a uns rege pe Saul și acesta a domnit patruzeci de ani. El era din seminția lui Beniamin, care era cea mai tânără ramură a poporului lui Israel. Și tot Samuel, profetul, l-a uns pe David, tatăl tău. Și când filistenii s-au luptat cu regele Saul, Saul a fost înfrânt și a murit împreună cu [Iô]nathân, fiul său. Iar cei dintre fiii săi care au rămas au vrut să ia Sionul, când au aflat că tatăl și fratele lor au murit. Și atunci când au vrut să o ascundă și să o mute în Valea Gêlâbûhê (Gilboa), ca tatăl tău David să nu o ia, ea nu le-a permis să o ia până când tatăl tău a venit și a luat-o din cetatea ei, dar nu cu jertfe, nu cu tămâie și arderi de tot. Căci era cu neputință să ia Sionul dacă ea nu dorea acest lucru, iar Dumnezeu nu dorea acest lucru. Și, de asemenea, când tatăl tău a domnit cu dreptate peste Israel, a luat-o din cetatea Samariei și a adus-o aici, la Ierusalim, dansând în picioare înaintea ei și scuturând palmele de bucurie pentru ea, căci a fost luată de el ca să vină în cetatea lui David, tatăl tău. Iar în ceea ce

privește ceea ce spui despre Sionul care se duce în cetatea sa, în țara Etiopiei, dacă Dumnezeu a vrut și ea însăși a vrut, nimeni nu o poate împiedica, căci de bunăvoie s-a dus și de bunăvoie se va întoarce, dacă Dumnezeu va vrea. Iar dacă nu se va întoarce, va fi voia lui Dumnezeu. Iar în ce ne privește pe noi, cu voia lui Dumnezeu, vom avea Ierusalimul, unde ne-ai zidit o casă a lui Dumnezeu. Și acum, să nu se întristeze inima voastră, ci să se mângâie prin ceea ce v-am spus. Și înțelepciunea pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul lui Israel, a ieșit din voi. Căci înțelepciunea este un lucru ciudat. Precum lampa nu este soarele, și cum oțetul și aloe nu sunt adaosuri folositoare și utile la miere, tot așa cuvintele nebunilor nu sunt folositoare înțeleptului. Și precum fumul este pentru ochi și fructul necopt pentru dinte, tot așa cuvintele nebunilor nu sunt de folos înțeleptului."

62. DESPRE RĂSPUNSUL LUI SOLOMON CĂTRE EI.

Atunci regele Solomon a luat cuvântul și le-a zis: "Ascultați-mă și ascultați ce am să vă spun. Să presupunem că m-ar fi luat pe mine în timp ce purtam Sionul, ce este cu neputință la Dumnezeu? Și să presupunem că v-ar fi luat pe voi în timp ce-l purtați, ce este cu neputință la Dumnezeu? Și să presupunem că v-ar fi făcut pe voi să moșteniți cetatea noastră și ne-ar fi distrus pe noi, ce este cu neputință la Dumnezeu? Căci toate sunt ale Lui și nimeni nu poate contrazice voința Lui și nu există nimeni care să poată încălca porunca Lui în cerurile de sus sau pe pământ de jos. El este Regele a Cărui împărăție nu va trece niciodată, niciodată, Amin. Dar acum să mergem și să îngenunchem în Casa lui Dumnezeu".

Bătrânii lui Israel împreună cu regele lor au mers în Casa lui Dumnezeu, au intrat în Locul Preasfânt, au făcut o rugăciune, au căzut jos și au binecuvântat pe Dumnezeu. Și Solomon a plâns în locuința Sionului ceresc, Cortul Legii lui Dumnezeu, și toți au plâns împreună cu el, iar după o vreme au tăcut. Solomon a luat cuvântul și le-a zis: "Încetați, ca nu cumva cei netăiați împrejur să se laude cu noi și să nu ne zică: "Slava lor s-a luat de la ei și Dumnezeu i-a părăsit". Nu mai dezvăluiți nimic poporului străin. Să ridicăm aceste tezaure, care zac bătute în cuie aici, și să le acoperim cu aur, să le împodobim după felul Doamnei noastre Sionul și să punem în ele Cartea Legii. Ierusalimul cel liber care este în ceruri deasupra noastră, pe care l-a văzut tatăl nostru Iacov, este cu noi, iar jos este Poarta Cerului, acest Ierusalim pe pământ. Dacă vom face voia lui Dumnezeu și buna Lui plăcere, Dumnezeu va fi cu noi și ne va izbăvi din mâna vrăjmașului nostru și din mâna tuturor celor ce ne urăsc; voia lui Dumnezeu să se facă, iar nu voia noastră, și buna plăcere a lui Dumnezeu să se facă, iar nu buna noastră plăcere. Cu aceasta ne-a mâhnit El. De acum încolo mânia Lui se va răci față de noi și nu ne va abandona vrăjmașilor noștri, nu-și va întoarce mila Sa de la noi și își va aduce aminte de legământul încheiat cu părinții noștri Avraam, Isaac și Iacov. El nu va face din cuvântul Său o minciună și nu va încălca legământul Său, care prevedea ca sămânța părinților noștri să fie nimicită."

63. CUM AU FOST DE ACORD NOBILII LUI ISRAEL [CU REGELE].

Atunci bătrânii lui Israel au luat cuvântul și i-au zis: "Facă-se voia ta și voia Domnului Dumnezeu! Cât despre noi, niciunul dintre noi nu va încălca cuvântul Tău și nu vom raporta niciunui alt popor că Sionul a fost luat de la noi." Și au stabilit acest legământ în Casa lui Dumnezeu, bătrânii lui Israel cu regele lor Solomon, până în ziua de azi. Și Solomon a trăit [astfel] unsprezece ani după ce Sionul a fost luat de la el, apoi inima lui s-a îndepărtat de dragostea lui Dumnezeu și și-a uitat înțelepciunea, din cauza iubirii sale excesive pentru femei. Și a iubit-o foarte mult pe fiica lui Faraon, regele Egiptului, care se numea Mâkshârâ, și a adus-o la ea în casa pe care o făcuse; iar pe acoperișul ei erau figuri ale soarelui, ale lunii și ale stelelor și era luminată noaptea la fel de puternic ca și ziua. Grinzile ei erau de bronz, acoperișul de argint, panourile de plumb, iar pereții de piatră, roșii cu negru, maro cu alb [și] verde; și podeaua era din blocuri de safir și piatră de sardiu. Și el obișnuia să meargă și să locuiască acolo din cauza iubirii sale pentru casa sa și pentru soția sa Mâkshârâ, fiica lui Faraon, regele Egiptului.

Or, regina poseda niște idoli pe care tatăl ei îi dăduse ca să se închine la ei și pentru că, văzând-o pe Solomon că le jertfește și se închină la ei, nu a muștrat-o și nici nu a părăsit-o, Dumnezeu s-a mâniat pe el și l-a făcut să uite de înțelepciunea sa. Și a înmulțit jertfele lor, închinarea lor și nebunia lor, după nebunia egiptenilor, și tot poporul casei lui s-a închinat idolilor și a învățat slujba cea nebună a idolilor. Și, bucurându-se de plăcerea slujbei lor nebunești, s-au închinat la fiica lui Faraon, și copiii lui Israel s-au unit cu ea, iar femeile și roabele ei s-au unit cu ea în închinarea și slujba nebună a idolilor. Și însuși Solomon a găsit plăcere să audă de slujba ei nebună și de nebunia ei. Și când ea a văzut că el o iubea, că o asculta și tăcea și că pune multe întrebări despre slujba nebună a zeilor egiptenilor, s-a făcut nespus de plăcută lui și i-a vorbit cu cuvinte de miere, cu vorbirea blândă a femeilor, cu zâmbetul dulce care însoțește prezentarea unei fapte rele, cu întoarcerea feței și asumarea unei priviri de bună intenție și cu plecarea capului. Prin acțiuni de acest fel, ea i-a abătut inima de la intenția lui bună și l-a atras spre răul faptei sale, dorind să-l tragă în nebunia slujirii nebunești a idolilor prin nepăsare. Și așa cum marea adâncă târăște în adâncurile ei un om care nu știe să înoate, până când apa îl copleșește și îi distruge viața, tot așa femeia aceea

a dorit să-l scufunde pe regele Solomon.

64. CUM L-A SEDUS FIICA FARAONULUI PE SOLOMON

Fiica lui Faraon a venit la Solomon și i-a spus: "Este bine să te închini zeilor ca tatăl meu și ca toți regii Egiptului care au fost înaintea tatălui meu". Solomon i-a răspuns: "Ei numesc dumnezei lucrurile care au fost făcute de mâinile meșterului în metal, ale tâmplarului, ale olarului, ale pictorului, ale meșterului în piatră și ale sculptorului; acestea nu sunt dumnezei, ci opera mâinii omului, în aur și în argint, în aramă și în plumb, în fier și în lut și în piatră, iar voi numiți "dumnezeii noștri" lucrurile care nu sunt dumnezeii voștri. Dar noi nu ne închinăm decât Sfântului Dumnezeu al lui Israel și Doamnei noastre, sfântul și cerescul Sion, Cortul Legii lui Dumnezeu, pe care El ni l-a dat ca să ne închinăm, nouă și urmașilor noștri după noi."

Iar ea, răspunzând, i-a zis: "Fiul tău a răpit-o pe Doamna ta Sion, pe fiul tău pe care l-ai născut, care vine dintr-un popor străin, cu care Dumnezeu nu ți-a poruncit să te căsătorești, adică dintr-o femeie etiopiană, care nu este de culoarea ta și nici înrudit cu țara ta, și care, pe lângă aceasta, este negru". Solomon i-a răspuns: "Deși vorbești așa, nu ești tu însuși din [acel neam] cu privire la care Dumnezeu nu ne-a poruncit să ne luăm soții din ea? Și neamul tău este neamul ei, căci toți sunteți fii ai lui Ham; și Dumnezeu, după ce a nimicit din neamul lui Ham șapte regi, ne-a făcut pe noi moștenitori ai acestei cetăți, pentru ca noi și neamul nostru după noi să locuim în ea în veci. Iar în ceea ce privește Sionul, voia lui Dumnezeu s-a împlinit și El le-a dat-o ca să se închine. Cât despre mine, nu voi jertfi și nu mă voi închina idolilor voștri și nu voi împlini dorința voastră". Și deși ea i-a vorbit astfel și deși i-a arătat bunătate seara și dimineța, noaptea și ziua, el a continuat să-i refuze [cererea]. Și într-o zi ea s-a înfrumusețat și s-a parfumat pentru el și s-a purtat cu el cu aroganță și l-a tratat cu dispreț. Iar el a întrebat-o: "Ce să fac? Ți-ai întors fața rea spre mine, iar privirea ta spre mine nu mai este ca înainte și forma ta frumoasă nu mai este la fel de atrăgătoare ca de obicei. Întreabă-mă și-ți voi da ceea ce dorești și voi împlini ceea ce dorești, astfel încât fața ta (sau atitudinea ta) să fie din nou blândă față de mine ca înainte"; dar ea tăcea și nu-i răspundea nici un cuvânt. El i-a repetat cuvintele că va face tot ceea ce dorea ea, iar ea i-a spus: "Jură-mi pe Dumnezeul lui Israel că nu mă vei înșela". Iar el i-a jurat că-i va da tot ce-i va cere și că va face pentru ea tot ce-i va spune. Ea a legat un fir stacojiu în mijlocul ușii [casei] dumnezeilor ei și a

adus trei lăcuste și le-a pus în casa dumnezeilor ei. Și ea a zis lui Solomon: "Vino la mine fără să rupi firul stacojiu și pleacă-te și omoară aceste lăcuste înaintea mea și smulge-le gâtul"; și el a făcut așa. Și ea i-a zis: "De acum înainte voi face voia ta, pentru că ai jertfit zeilor mei și te-ai închinat lor". Iar el făcuse așa din cauza jurământului său, ca să nu încalce jurământul pe care ea îl făcuse să îl facă, deși știa că era o crimă (sau, păcat) să intre în casa zeilor ei.

Și Dumnezeu poruncise copiilor lui Israel, zicând: "Să nu vă căsătoriți cu femei străine, ca nu cumva să vă corupă cu dumnezeii lor, cu răutatea faptelor lor și cu dulceața glasurilor lor; căci ele înmoaie inima tinerilor simpli cu dulceața glasurilor lor blânde și cu frumusețea formelor lor distrug înțelepciunea omului nebun". Cine a fost mai înțelept decât Solomon? și totuși a fost sedus de o femeie. Cine a fost mai drept decât David? și totuși a fost sedus de o femeie. Cine a fost mai puternic decât Samson? Și totuși a fost sedus de o femeie. Cine a fost mai frumos decât 'Amon? și totuși a fost sedus de Tamar, fiica lui David, tatăl său. Și Adam a fost prima creație a lui Dumnezeu, dar a fost sedus de Eva, soția sa. Și prin această seducție a fost creată moartea pentru fiecare lucru creat. Iar această seducție a bărbaților de către femei a fost cauzată de Eva, pentru că toți suntem copiii Evei.

65. DESPRE PĂCATUL LUI SOLOMON

Solomon a săvârșit un păcat foarte mare prin închinarea la idoli și, din înțelept, a devenit nebun, iar păcatul lui este scris în Cartea Profetilor. Și arhiepiscopii care erau acolo au răspuns și au zis: "A avut Dumnezeu milă de Solomon pentru această greșeală care este scrisă [ca] păcat al lui?". Da, Dumnezeu a avut milă de el și numele lui este numărat împreună cu [numele lui] Avraam, Isaac și Iacov și cu David, tatăl său, în Cartea Vieții din ceruri. Căci Dumnezeu este iertător de păcate. Veniți acum și gândiți-vă, care a fost mai mare dintre cele două, păcatul tatălui său David sau păcatul fiului său Solomon? David a pus să-l ucidă pe Urie în luptă printr-un plan de înșelăciune, ca să poată lua pe soția lui, Bêrsâbêh (Batșeba), mama lui Solomon; dar el s-a pocăit, și Dumnezeu a avut milă de el. Pe când era pe moarte, l-a sfătuit pe fiul său Solomon, zicând: "Omoară-l pe Ioab, cum l-a omorât pe 'Amêr (Abner), și omoară-l pe Șimei, pentru că m-a blestemat" ; și el a împlinit voința tatălui său și i-a omorât după moartea tatălui său David. Și Solomon nu a ucis pe nimeni în afară de fratele său când a vrut să se căsătorească cu Samênâwît, soția tatălui său David, al cărei nume era 'Abîs (Abisag). Iar în ceea ce privește greșeala lui Solomon, care este scrisă, v-o voi descoperi, așa cum mi-a descoperit-o Dumnezeu.

66. DESPRE PROFETIA LUI HRISTOS

Acum, conform interpretării profeției, numele Solomon însemna în discursul secret "Hristos". Și după cum Solomon a zidit casa lui Dumnezeu, tot așa Hristos a ridicat Trupul Său și l-a făcut Biserica. Iar când le-a spus iudeilor: "Dărâmați casa aceasta și în trei zile o voi zidi din nou", le-a vorbit despre casa Trupului Său. Și după cum Solomon înmulțea neveste de la popoare străine pentru frumusețea și farmecul lor, și [se nășteau] în el dorințe în dragostea lui prefăcută [pentru ele], tot așa Hristos a adunat de la popoare străine pe cei care nu aveau Legea, dar care credeau în El. Și nu era pentru El nici necircumciși, nici păgâni; și nu era nici sclav, nici iudeu, nici rob, nici liber ; ci El i-a adunat pe toți în împărăția Sa cerească prin Trupul și Sângele Său. Iar în Cântarea Cântărilor însuși Solomon a cântat și a spus: "Sunt șaiszeci de viteji în jurul patului lui Solomon, toți antrenați în război și ținând săbii, fiecare cu sabia pe coapsă". Numărul șaiszeci a indicat numărul dreptilor Patriarhi, al Profetilor, al Apostolilor, al Martirilor, al Credincioșilor, al Sfinților și al Monahilor care s-au împotrivit gândului rău și războiului Satanei. Iar cuvântul "sabie" este, interpretat, cuvântul Scripturii. Cuvântul Domnului taie ca un brici drept și ascuțit, și tot așa Scripturile taie din inima oamenilor primejdia provocată de visele mincinoase din timpul nopții. Iar cuvintele "patul lui Solomon" sunt, fiind interpretate, Biserica lui Hristos.

Și iarăși a cântat Solomon, mântuind: "Împăratul Solomon s-a făcut așternut", iar aceste cuvinte se interpretează că Hristos S-a îmbrăcat cu trupul nostru. Numele Solomon în limba evreilor este, fiind interpretat, "Hristos". Iar evreii nebuni își închipuie că cuvintele lui David: "Domnul mi-a zis: "Tu ești fiul meu și astăzi te-am născut"", au fost rostite cu privire la fiul său Solomon. "Doamne, dă-i împăratului judecata Ta și fiului împăratului dreptatea Ta, ca să judece cu dreptate pe poporul Tău și cu dreptate pe nevoiașii Tăi. Și el va trăi și-i vor da din aurul Arabiei, și se vor ruga neîncetat pentru el, și-l vor urma [cu vorbe bune], și el va fi un sprijin pentru tot pământul, pe vârfurile munților, și rodul lui va fi mai mare decât cedrul, și va înflori în cetate ca iarba pământului, și numele lui va fi binecuvântat în veci și numele lui va fi înaintea soarelui. Eu te-am născut din pânțece înaintea stelei dimineții. Dumnezeu a jurat, și nu se va căi, că tu ești preotul Lui pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec".

Iar în legătură cu această profeție și cu altele asemănătoare, pe care David a profețit-o despre Hristos, iudeii cei nebuni, orbi la inimă, spun că ceea ce a spus David la începutul cărții sale a fost spus despre fiul său Solomon; aceasta spun iudeii și îl fac pe Hristos să fie Solomon, din cauza asemănării numelui și a înțelepciunii și pentru că era Fiul lui David în trup. Și cu toate că cei care au venit după David și Solomon, adică Ilie și Elisei, știau acest lucru, totuși i-au atribuit păcatul lui Solomon în Cartea Regilor, pentru a-i face de rușine pe evrei, care sunt orbi la inimă și dușmani ai dreptății. Iar regele Solomon, fiul regelui și proorocului David, a fost și el însuși rege și prooroc și a proorocit multe asemănări despre Hristos și despre Biserică, a scris patru cărți de proorocii și este socotit împreună cu Avraam, Isaac și Iacov și cu David, tatăl său, în împărăția cerurilor.

67. DESPRE JALEA LUI SOLOMON

Și acum vă voi spune cum a murit. Zilele lui erau de șaizeci [de ani], când a fost lovit de o boală. Și zilele lui nu au fost ca zilele lui David, tatăl său, ci au fost cu douăzeci [de ani] mai scurte decât ale lui, pentru că a fost sub stăpânirea femeilor și s-a închinat la idoli. Și a venit îngerul morții și l-a lovit [în] picior, iar el a plâns și a zis: "Doamne, Dumnezeul lui Israel, am fost înfrânt de legea pământească, căci nu este nimeni nepătat înaintea Ta, Doamne, și nu este nimeni drept și înțelept înaintea Ta, Doamne. Căci Tu cercetezi și încerci inima. Nimic nu este ascuns de Tine. Tu privești lucrurile ascunse [ca și cum ar fi] descoperite și cercetezi inima. Ai milă de mine, Doamne! Tu cercetezi inima omului și testezi frâiele. Ai milă de mine, Doamne. Tu auzi șoapta și tunetul. Ai milă de mine, Doamne. Și dacă Tu ai milă de cel neprihănit, care nu a călcat poruncile Tale, ce este minunat în mila Ta? Ai milă de mine, Doamne! Dar dacă Tu ai avea milă de mine, păcătosul, mila Ta ar fi un lucru minunat și plin de har. Ai milă de mine, Doamne! Și chiar dacă am păcătuیت, adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Iacov, părinții mei, care nu au călcat porunca Ta. Ai milă de mine, Doamne, Cel ce ești milostiv și iertător; pentru robul Tău David, ai milă de mine, Doamne. Doamne al lumii, al împăraților și al conducătorilor, miluiește-mă, Doamne, miluiește-mă! Tu, Cel ce faci pe nebuni înțelepți și pe înțelepți nebuni, miluiește-mă pe mine, Doamne! Biruitorule al păcătoșilor și Răsplătitorule al dreptilor, miluiește-mă, Doamne". În timp ce rostea aceste cuvinte, lacrimile îi curgeau pe față și a întins mâna după șervețelul său.

Îngerul lui Dumnezeu s-a coborât la el și i-a spus: "Ascultă ce am să-ți spun, pentru care m-a trimis Dumnezeu. Din înțelept ai devenit nebun, din bogat ai devenit sărac și din rege ai devenit un om mic, călcând porunca lui Dumnezeu. Și începutul răutății tale a fost că ți-ai luat multe neveste, pentru că prin aceasta ai călcat Legea Lui, hotărârea Lui și rânduiala lui Dumnezeu pe care Moise a scris-o și ți-a dat-o ție, lui Israel, ca să nu te însori cu neveste de la popoare străine, ci numai cu neamurile tale și din casa părinților tăi, ca sămânța ta să fie curată și sfântă și ca Dumnezeu să locuiască cu tine. Dar voi ați disprețuit legea lui Dumnezeu, crezând că sunteți mai înțelepți decât Dumnezeu și că veți avea mulți fii. Dar nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât înțelepciunea oamenilor, și El v-a dat numai trei fii: pe cel care a dus slava ta într-o țară străină și a făcut locuința lui Dumnezeu în

Etiopia; pe cel șchiop de picioare, care va sta pe tronul tău pentru poporul lui Israel, fiul rudei rudelor tale de la Țarbâna, din casa lui Iuda; și pe cel care este fiul unei femei grecești, o roabă, care în zilele din urmă îl va nimici pe Roboam și pe tot neamul tău din Israel; și această țară va fi a lui, pentru că el crede în Cel ce va veni, Mântuitorul. Iar seminția lui Roboam și rămășița lui Israel vor răstigni pe Cel ce va veni, Mântuitorul, și amintirea voastră va fi ștersă din țară. Căci ei vor pune la cale un plan pe care nu-l vor putea pune în aplicare, iar El se va mânie pe ei și le va șterge amintirea.

"Cât despre tine, Iosif, fiul lui Iacov, el va fi un simbol al tău. Pentru că frații lui l-au vândut în țara Egiptului din Siria, țara lui Lâbâ (Laban), și în timpul coborârii lui în țara Egiptului a apărut o foamete în Siria și în toată lumea. Și prin coborârea sa și-a chemat rudele și le-a izbăvit de foamete și le-a dat o locuință în țara Egiptului, al cărei nume este Gêshên (Gosen). Căci el însuși a fost rege sub Faraon, regele Egiptului. Tot așa, Mântuitorul care va veni din neamul vostru vă va izbăvi prin venirea Lui și vă va scoate din Locuința morților, unde până la venirea Mântuitorului veți suferi dureri, împreună cu părinții voștri; și El vă va scoate. Căci din sămânța ta va ieși un Mântuitor, care te va izbăvi pe tine și pe cei dinaintea ta și pe cei ce [vor] veni după tine, de la Adam până la venirea Lui, în neamul neamului tău, și te va scoate din Locuința morților, precum Iosif a scos neamul său din foamete, adică din prima Locuință morților, în țara foametei, tot așa și Mântuitorul te va scoate pe tine, care ești neamul Lui, din Locuința morților. Și cum după aceea egiptenii au făcut sclavi [pe rudele lui Iosif], tot așa și demonii v-au făcut sclavi pe voi prin rătăcirea idolilor.

"Și după cum Moise a scos pe rudele sale din robie [din Egipt], tot așa Mântuitorul vă va scoate pe voi din robia Șeolului. Și după cum Moise a făcut zece minuni și pedepse (sau, plăgi) înaintea regelui Faraon, tot așa Mântuitorul Care va veni din neamul vostru va face zece minuni pentru viață înaintea poporului vostru. Și după cum Moise, după ce a făcut minunile, a lovit marea și a făcut ca poporul să treacă prin ea ca pe uscat, tot așa Mântuitorul Care va veni va dărâma zidurile Sheolului și te va scoate de acolo. Și după cum Moise l-a înecat pe Faraon cu egiptenii în Marea Eritreea, tot așa Mântuitorul îl va îneca pe Satana și pe demonii lui în Sheol; căci marea trebuie interpretată pentru Sheol, iar Faraon pentru Satana și oștile lui de egipteni pentru demoni. Și după cum Moise i-a hrănit [cu] mană în pustiu fără oboseală, tot așa Mântuitorul vă va hrăni pe voi cu hrana Grădinii (adică

a Paradisului) pentru totdeauna, după ce vă va scoate din Sheol. Și așa cum Moise i-a făcut să locuiască în pustiu timp de patruzeci de ani, fără ca hainele lor să se uzeze și fără ca tălpile picioarelor lor să se rupă, tot așa Mântuitorul vă va face să locuiți fără oboseală după Înviere. Și așa cum Iosua i-a dus pe ei în Țara Făgăduinței, tot așa Mântuitorul vă va duce pe voi în Grădina Deliciilor. Și așa cum Iosua i-a ucis pe cei șapte regi ai Canaanului, tot așa Mântuitorul va ucide cele șapte capete ale lui 'Iblîs. Și așa cum Iosua a distrus poporul din Canaan, tot așa Mântuitorul îi va distruge pe păcătoși și îi va închide în cetatea Șeol. Și așa cum tu ai zidit casa lui Dumnezeu, tot așa se vor construi biserici pe vârfurile munților".

68. DESPRE MARIA, DOAMNA NOASTRĂ A MÂNTUIRII.

"Și mai mult decât atât, va fi pentru tine un semn că Mântuitorul va veni din urmașii tăi și că El te va izbăvi pe tine împreună cu părinții tăi și pe urmașii tăi după tine prin venirea Lui. Mântuirea voastră a fost creată în pântecul lui Adam sub forma unei Perle înainte de Eva. Și când a creat-o pe Eva din coastă, a adus-o la Adam și i-a spus: "Înmulțiți-vă din pântecul lui Adam". Perla nu a ieșit nici în Cain, nici în Abel, ci în cel de-al treilea care a ieșit din pântecul lui Adam și a intrat în pântecul lui Set. Și trecând de la el, Perla a intrat în întâiul născut și a ajuns până la Avraam. Și nu a trecut de la Avraam la întâiul său născut Ismael, ci s-a oprit și a intrat în Isaac cel pururea născut. Și nu a trecut de la el în întâiul său născut, îngâmfatul Esau, ci a intrat în Iacov cel smerit. Și nu a intrat de la el în întâiul său născut, rebele Ruben, ci în Iuda, cel nevinovat. Și nu a ieșit din Iuda până nu s-au născut patru păcătoși, ci a intrat în Fârês (Perez), răbdătorul. Și de la el a plecat această Perlă la întâii născuți, până când a ajuns în pântecul lui Isai, tatăl tatălui vostru. Apoi a așteptat până ce s-au născut șase mâncăcioși, după care a ajuns la al șaptelea, David, tatăl vostru nevinovat și smerit; căci Dumnezeu urăște pe cei trufași și mândri și iubește pe cei nevinovați și smeriți. Și apoi a așteptat în pântecul tatălui tău până ce s-au născut cinci nebuni rătăcitori, după care a venit în pântecul tău, din pricina înțelepciunii și a priceperii tale. Și atunci Perla a așteptat și nu a ieșit în primul tău născut. Căci acei oameni buni din țara lui nu L-au renegat și nici nu L-au răstignit, ca Israel, poporul tău; când L-au văzut pe Cel ce făcea minuni, care avea să se nască din Perlă, au crezut în El când au auzit de El. Iar Perla nu s-a născut în fiul tău cel mai tânăr, 'Adrâmî. Căci acei oameni buni nici nu L-au răstignit, nici nu L-au renegat, când au văzut minunile și miracolele făcute de Cel ce avea să se nască din Perlă, iar după aceea au crezut în El prin ucenicii Săi.

"Acum, Perla, care va fi mântuirea voastră, a ieșit din pântecul tău și a intrat în pântecul lui 'Îyôrbě'âm (Roboam), fiul tău, din cauza răutății lui Israel, poporul tău, care, în negarea și în răutatea lor, L-a răstignit. Dar dacă nu ar fi fost răstignit, El nu ar fi putut fi mântuirea lor. Căci fără de păcat a fost răstignit și fără de stricăciune a înviat. Și pentru aceasta S-a pogorât la voi în Locuința morților și a dărâmat zidurile ei, ca să vă izbăvească, să vă scoată și să vă miluiască pe toți. Voi, în pântecul cărora va fi purtată Perla,

veți fi salvați împreună cu soțiile voastre, și niciunul dintre voi nu va fi distrus, de la tatăl vostru Adam până la cel care va veni, ruda voastră 'Êyâkêm (Ioiachim), și de la Eva, mama voastră, soția lui Adam, până la Noe și soția sa Tarmîzâ, până la Târâ (Taré) și soția sa 'Amînyâ, până la Avraam și soția sa Sârâ (Sara), lui Isaac și soției sale Rëbkâ (Rebeca), lui Iacov și soției sale Lëyâ (Lea), lui Yahûdâ și soției sale Të'emâr (Tamar), și tatălui tău și soției sale Bërsâbêh (Batșeba), și ție însuți și lui Tarbânâ, soția ta, și lui Roboam, fiul tău, și soției sale 'Amîsâ, și lui Îyô'akêm (Ioiachin), ruda ta, care va veni, și soției sale Hännâ.

"Nici unul dintre voi care va fi purtat Perla nu va fi distrus și, fie că este vorba de bărbații voștri sau de femeile voastre, cei care vor fi purtat Perla nu vor fi distruși. Căci Perla va fi purtată de bărbații care vor fi drepti, iar femeile care vor fi purtat Perla nu vor fi distruse, căci ele vor deveni pure prin acea Perlă, căci ea este sfântă și pură, și prin ea vor fi făcute sfinte și pure; și de dragul lor și de dragul Sionului El a creat întreaga lume. Sionul și-a stabilit reședința cu întâiul tău născut și ea va fi salvarea poporului etiopian pentru totdeauna; și Perla va fi purtată în pânțele lui 'Ayôrbě'âm (Roboam), fiul tău, și ea va fi salvatoarea întregii lumi. Și când va veni timpul hotărât, această Perlă se va naște din sămânța ta, căci ea este extrem de pură, de șapte ori mai pură decât soarele. Și Răscumpărătorul va veni din scaunul Divinității Sale și va locui peste ea și se va îmbrăca cu trupul Său, și îndată tu însuți îi vei vesti ceea ce-mi vorbește Domnul meu și Domnul tău.

"Iar eu sunt Îngerul Gabriel, ocrotitorul celor care vor purta Perla din trupul lui Adam în pânțele lui Hännâ, ca să vă feresc de robia și de spurcăciunea în care va locui Perla. Iar lui Mihail i s-a poruncit să îndrume și să păzească Sionul oriunde va merge, iar Uriel va îndruma și va păzi lemnul din desișul care va fi Crucea Mântuitorului. Și când poporul tău, din invidie, L-a răstignit, se va năpusti asupra Crucii Lui, din cauza mulțimii de minuni care vor avea loc prin ea, și vor fi rușinați când vor vedea minunile Lui. Iar în vremurile din urmă, un urmaș al fiului tău 'Adrâmîs va lua lemnul Crucii, al treilea [mijloc] de mântuire care va fi trimis pe pământ. Îngerul Mihail este cu Sionul, cu David, întâiul tău născut, care a luat tronul lui David, tatăl tău. Și eu sunt cu Perla curată pentru cel care va domni în veci, cu Roboam, al doilea fiu al tău; iar Îngerul Uriel este cu fiul tău cel mai tânăr, 'Adrâmî[s]. Acest lucru ți l-am spus și să nu-ți întristezi inima pentru mântuirea ta și a fiului tău."

După ce Solomon a auzit aceste cuvinte, i s-au întors [înapoi] puterile pe patul său și s-a prosternat înaintea Îngerului lui Dumnezeu și a spus: "Îi mulțumesc Domnului, Domnului meu și Domnului tău, ființă strălucitoare a spiritului, pentru că m-ai făcut să aud un cuvânt care mă umple de bucurie, și pentru că El nu a tăiat sufletul meu din moștenirea tatălui meu din cauza păcatului meu, și pentru că pocăința mea a fost acceptată după chinul meu, și pentru că El a privit la lacrimile mele și a auzit strigătul meu de durere și a privit la necazul meu și nu m-a lăsat să mor în durerea mea, ci m-a făcut să mă bucur înainte ca sufletul meu să iasă din trupul meu. De acum înainte nu voi mai fi trist la gândul morții și voi iubi moartea așa cum iubesc viața. De acum înainte voi bea din paharul amar al morții ca și cum ar fi miere, și de acum înainte voi iubi mormântul ca și cum ar fi o locuință cu pietre prețioase. Și când voi fi coborât și voi fi împins în adâncurile Sheôlului din cauza păcatelor mele, nu voi suferi durere, căci am auzit cuvântul care m-a bucurat. Și când voi fi coborât în adâncurile Sheôlului, din pricina păcatelor mele, ce-mi va păsa? Și dacă mă va fărâmița în mâna Sa și mă va risipi la marginile pământului și în vânturi din cauza păcatelor mele, nu mă voi întrista, căci am auzit cuvântul care m-a bucurat și Dumnezeu nu a tăiat sufletul meu din moștenirea părinților mei. Și sufletul meu va fi cu sufletul tatălui meu David și cu sufletul lui Avraam, Isaac și Iacov, părinții mei. Și va veni Mântuitorul și ne va lua din Locuința morților, împreună cu toți părinții mei și cu rudele mele, bătrâni și tineri. Cât despre copiii mei, ei vor avea pe pământ trei îngeri puternici care îi vor ocroti. Eu am găsit împărăția cerurilor și împărăția pământului. Cine este ca Dumnezeu, Cel Milostiv, care arată milă față de lucrarea Sa și o slăvește, care iartă păcatele păcătoșilor și nu șterge amintirea celui care se pocăiește? Căci întreaga Sa Persoană este iertare și întreaga Sa Persoană este milă și Lui îi aparține lauda". Amin.

69. DESPRE ÎNTREBAREA LUI SOLOMON

Solomon s-a întors și s-a uitat la Înger, și-a întins ambele mâini și a întrebat: "Domnul meu, este aproape sau departe venirea Mântuitorului despre care vorbești?". Și Îngerul i-a răspuns: "El va veni pentru treizeci și trei de generații ale seminței tale și ale urmașilor tăi și te va izbăvi. Dar Israel îl va urî pe Mântuitorul lor și îl va invidia pentru că va face semne și minuni înaintea lor. Îl vor răstigni și-L vor ucide, iar El va învia și-i va izbăvi, căci El este milostiv cu cei milostivi și bun cu cei aleși ai Săi. Și iată, vă spun limpede că El nu va lăsa în Șeol pe rudele Sale din Israel pentru care a fost luată Perla".

Și după ce Îngerul lui Dumnezeu i-a spus aceste cuvinte lui Solomon, i-a zis: "Pace ție". Iar Solomon a răspuns și i-a zis: "Stăpâne, te rog, îți pun o întrebare; nu nesocoti strigătul meu". Și Îngerul i-a zis: "Vorbește, pune-mi întrebarea ta și îți voi spune ce am auzit și ce am văzut". Și Solomon i-a zis: "Acum sunt mâhnit din pricina lui Israel, poporul Său, pe care l-a ales ca întâiul născut al Său dintre toate semințiile străvechi ale moștenirii Sale; spune-mi, oare vor fi ei șterși după venirea Mântuitorului?". Îngerul lui Dumnezeu i-a răspuns din nou și i-a zis: "Da, ți-am spus că ei îl vor răstigni pe Mântuitor. Și după ce-și vor vărsa sângele pe lemnul Crucii, vor fi împrăștiați în toată lumea". Și Solomon a spus: "Plâng pentru poporul meu. Vai de poporul meu, care de la început până la sfârșit a provocat mereu mânia Creatorului său. Eu și cei care au fost înaintea mea suntem nevrednici să ni se arate milă din cauza răutății faptelor noastre, căci suntem un neam necredincios. Vai de cei care varsă sânge nevinovat, calomniază pe cei dreți și își împart prada, și nu cred în cuvântul Lui și nu umblă după porunca Lui! Judecata lor așteaptă, iar greșala lor rămâne; mare este pedeapsa lor. Păcatul lor așteaptă, și nu le va fi iertat niciodată, și păcatul părinților lor va fi amintit, căci lucrarea lor a fost păcatul, și vor fi nimiciți de ceea ce ei înșiși și-au închipuit. Și vai și de sufletul meu, căci eu, care am fost cinstit, la moartea mea voi fi tratat cu dispreț; și eu, care am fost vestit pentru înțelepciunea mea pe pământ, voi fi transformat în țărână. În ce este superior regele, dacă nu a făcut bine pe pământ săracilor? Căderea lui în mormânt este aceeași, și drumul lui în adâncuri este același: la ce folos suntem noi, oamenii? Am fost creați în zadar, iar după puțin timp suntem ca și cum nu am

fi fost creați niciodată. Cât despre suflarea pe care o respirăm, dacă încetează pentru puțin timp, sufletul nostru se stinge, iar dacă bătaia scânteii inimii care se mișcă în mintea noastră se stinge, devenim țărână, iar prietenii și cunoscuții noștri ne privesc ca pe un lucru scârbos. Și înțelegerea minții noastre care este pe [în] capul nostru [se distruge] când sufletul nostru se varsă, și devenim viermi și murdărie; și când căldura trupului nostru a trecut, devenim nimic și trecem ca dizolvarea unui nor. Ce se întâmplă atunci? Înmulțirea vorbirii este inutilă, și bunătatea statorniciei este distrusă, și tăria împăraților este ștearsă, și puterea conducătorilor este distrusă și nu mai este de găsit. Și noi toți trecem ca niște umbre și, după ce am trecut în moarte, numele nostru este uitat și nu se mai găsește nici o urmă de noi; după trei generații de copii ai noștri, nimeni nu-și mai amintește de numele nostru."

Apoi și-a întors fața spre Roboam, fiul său, și i-a zis: "Fiul meu, abține-te de la rău și fă binele, ca să găsești multe zile pe pământ. Și nu te pleca în fața zeilor străini și nu te închina lor, ci teme-te și cinstește numai pe Dumnezeu, ca să biruiști pe vrăjmașii tăi și pe potrivnicii tăi și să moștenești locuința tatălui tău în ceruri și, de asemenea, viața veșnică."

Iar el i-a zis: "Scrie-mă în sulul Cărții și pune-l în cufăr". Și a zis preotului Țadoc: "Unge-l pe fiul meu și fă-l rege. Așa cum tatăl meu, David, domnul meu, m-a făcut rege cât a trăit, așa îl fac rege pe fiul meu Roboam. Și urmașii lui vor fi mântuirea mea și a părinților mei în veci, după cum mi-a vorbit Îngerul Domnului".

70. CUM A DOMNIT ROBOAM.

Preotul Ţadoc l-a luat pe Roboam şi l-a făcut rege, l-a uns şi a făcut pentru el tot ceea ce cerea Legea. Roboam a pus o scândură de lemn pe Cort şi a găsit-o cu numele tatălui său Solomon [scris pe ea], apoi au pus-o pe catârul regelui şi i-au spus: "Slavă Domnului! Şi cetatea a răsunat de strigăte şi s-a sunat din trâmbiţă. Şi înainte ca Roboam să se întoarcă la tatăl său, Solomon a murit. Şi l-au pus pe Solomon în mormântul tatălui său David şi l-au plâns cu mare jale, căci în zilele acelea nu s-a găsit nimeni ca el în înţelepciune.

După şapte zile, Roboam a făcut să înceteze jalea pentru tatăl său. Şi poporul lui Israel s-a adunat la Roboam şi i-a zis: "Fă-ne uşoară munca [noastră], căci tatăl tău ne-a îngreunat-o foarte mult la tăierea lemnului şi la cioplirea pietrei şi la facerea carelor ca să aducă lemn de cedru". Atunci Roboam s-a sfătuit cu sfetnicii şi cu bătrânii din casa regelui şi ei i-au zis: "Răspunde-le cu bunăvoinţă. Căci în vremea aceasta eşti ca un animal tânăr şi coapsele tale nu pot să suporte jugul. Şi acum vorbeşte-le cu bunăvoinţă şi spune-le: "Voi face pentru voi tot ce veţi dori". Şi când mâna ta va fi stăpânit peste ei, vei putea face cu poporul tău ce vei dori". Atunci Roboam a alungat pe bătrâni şi a adus pe tinerii nebuni care fuseseră crescuţi cu el, S-a sfătuit cu ei şi le-a spus mesajul pe care i-l trimisese casa lui Israel şi ceea ce îl sfătuiseră bătrânii din casa regelui să facă. Tinerii aceia nebuni i-au zis: "Un bătrân dă sfatul unui bătrân, un bătrân dă sfatul unui bătrân, un bărbat în vârstă dă sfatul unui bărbat în vârstă, iar un tânăr ca tine dă sfatul unui tânăr. Cât despre aceşti bătrâni, coapsele lor sunt la fel de fragede ca ale unui animal tânăr care nu poate merge. Iar în ceea ce priveşte această chestiune despre care vorbeşti, cine poate contesta porunca Domnului nostru Regele?". Şi unul dintre ei a sărit în aer în faţa lui Roboam, iar altul şi-a scos sabia, altul şi-a fluturat suliţa, iar altul şi-a luat arcul şi tolba. Şi după ce şi-au terminat jocul, s-au sfătuit cu el, zicând: "O, domnul nostru, să fim noi cu tine şi tu cu noi! Acum, tatăl tău, cu înţelepciune, ne-a dat pe noi, fii de bărbaţi din Israel pricepuţi în arta războiului, să creştem cu tine, ca să fie puternică împărăţia ta după el. Doamne al nostru, nu arăta o faţă timidă acestor oameni, ca să nu creadă că eşti slab şi că nu eşti în stare să faci război împotriva lor şi împotriva duşmanilor tăi. Căci dacă vor vedea în noi o atitudine de slăbiciune în cuvânt şi în faptă, vom fi dispreţuiţi de ei şi nu ne vor da nici daruri, nici

cadouri, nici sclavi, nici tribut și împărăția ta va fi distrusă. Dar adresează-te lor cu cuvinte îndrăznețe și vorbește-le cu aroganță, zicând: 'Despre tatăl meu spuneți în lemn și în piatră, dar eu vă voi face să mă slujiți cu lanțuri de fier și cu biciuri de scorpion. Căci flancul meu subțire va fi mai tare decât partea cea mai groasă a trupului tatălui meu și sfatul meu este mai mare decât sfatul tatălui meu care m-a născut. Nimeni nu va micșora pentru voi truda și serviciul forțat; ba chiar vi le va spori în toate privințele. Iar dacă nu veți împlini porunca mea, voi face din vitele voastre prada mea, copiii voștri vor fi captivi și cuțitul meu de măcelărie vă va mistui. Și voi pune stăpânire pe cetățile voastre, pe câmpurile voastre, pe plantațiile voastre, pe fântânile voastre, pe livezile voastre, pe livezile voastre, pe pământurile voastre și pe roadele (sau, recoltele) voastre, și voi lega cu lanțuri de fier pe oamenii voștri de cinste, iar bogățiile voastre vor servi [ca] hrană pentru slujitorii mei, iar soțiile voastre vor fi pentru podoaba casei nobililor mei. Și nu voi schimba această hotărâre a mea, nu o voi micșora, nu o voi face mincinoasă și nu o voi face fără efect; și o voi duce la îndeplinire repede și o voi scrie pentru totdeauna. Căci toată țara aceasta a fost dată lui David, bunicul meu, pentru împărăția lui, și tatălui meu Solomon, după el. Și [Dumnezeu] mi l-a dat mie, după părinții mei, ca și lor, și vă voi face să mă slujiți așa cum i-am slujit noi pe ei; și acum sfătuiți-vă și ascultați-mă".

Așa a vorbit Roboam și către bătrânii lui Israel. Și tot poporul s-a ridicat laolaltă și a zis: "Întoarceți-vă [la] casele voastre, Israele; n-avem pe nimeni altcineva pe care să-l punem rege decât în casa lui Iuda și în casa lui Benjamin? Vom lepăda casele lor și pe bărbații ambelor și vom pune ca rege și conducător al nostru pe omul pe care-l dorim și în care se bucură sufletul nostru". Și luându-și armele de război, au fugit în trup și au venit în cetatea Samaria din Bêth Êfrâtâ, unde s-au sfătuit și s-au adunat în trup. Și casa lui Israel a tras la sorți între ei, ca să pună împărat pe omul pe care îl vor alege din casa tatălui celui în care a căzut sorțul. Și sorțul a căzut asupra casei lui Efraim, asupra fiului lui Nâbât, și au ales un om din casa tatălui său și au făcut rege pe Ieroboam. Astfel s-a despărțit împărăția lui Roboam, fiul lui Solomon, și nu i-a rămas decât casa lui Benjamin și casa lui Iuda, tatăl său.

Iar cuvântul pe care l-a spus Dumnezeu robului său David nu era minciună: "Din rodul trupului tău îl voi face să șadă pe tronul tău"; și iarăși a spus: "Rânduiește ca luna în veci"; și iarăși a spus: "Dumnezeu a jurat lui David cu adevărat și nu se va pocăi". Cel care a domnit pe tronul lui David, tatăl

său, a fost Iisus Hristos, ruda lui în carne și oase prin fecioară, Care a șezut pe tronul dumnezeirii Sale; iar pe pământ a îngăduit să domnească pe tronul Său pe regele Etiopiei, întâiul născut al lui Solomon. Lui Roboam, Dumnezeu i-a dat doar doi urmași (sau, rădăcini); iar regele din Rômê este fiul cel mai tânăr al lui Solomon. Și Dumnezeu a făcut acest lucru pentru ca oamenii nebuni să nu ne numească evrei, din cauza lui Solomon și din cauza lui Roboam, fiul său - acum Dumnezeu cunoaște inima - și a făcut acest lucru pentru ca ei să nu-și imagineze așa ceva. L-au numit pe Roboam "rege al lui Iuda", iar pe regele Samariei l-au numit "rege al lui Israel". Și din generațiile lui Roboam, de la Roboam până la 'Îyâkêm (Ioachim) au fost patruzeci și unu de generații. Și lui Malkî i s-au născut doi fii, Levi și Sem, tatăl lui Hônâsê. Și Hônâsê l-a născut pe Țalâmîyôs, și Țalâmîyôs l-a născut pe Ioachim, și Ioachim a născut-o pe Maria, fiica lui David. Și iarăși 'Îlî l-a născut pe Malkî, și Malkî l-a născut pe Mâtî, și Mâtî l-a născut pe 'Êlî, și pe Iacov, și pe Hanna, soția lui Ioachim. Și 'Êlî și-a luat o soție și a murit fără copii. Și Iacov a luat-o de soție pe Yôhadâ, soția lui 'Êlî, și a născut din ea pe Iosif tâmplarul, care era logodnicul Mariei. Și Iosif era fiul lui Iacov în carne și oase și fiul lui 'Êlî, după Lege; căci Dumnezeu îi poruncise lui Moise ca israeliții să se căsătorească cu rudele lor, fiecare în casa părinților săi, și să nu se căsătorească cu femei străine.

71. DESPRE MARIA, FIICA LUI DAVID

De aici rezultă că Maria era fiica lui David și că Iosif era fiul lui David. De aceea, Maria a fost logodită cu Iosif, ruda ei, după cum se spune în Evanghelie: "O, Iosif, fiul lui David, nu te teme să iei de soție pe Maria, logodnica ta, căci ceea ce se va naște din ea este de la Duhul Sfânt, Cuvântul lui Dumnezeu". Și din ea s-a născut Dumnezeu, Cuvântul, Lumină din Lumină, Dumnezeu din Dumnezeu, Fiul Tatălui, care a venit și a izbăvit creația Sa; din mâna Locuinței morților și a Satanei, și de moarte ne-a izbăvit pe noi toți cei ce am crezut în El, și ne-a atras la Tatăl Său, și ne-a înălțat la cerul tronului Său, ca să fim moștenitorii Lui, căci El este iubitorul de oameni, și Lui îi aparține lauda în vecii vecilor. Amin.

72. DESPRE REGELE ROMEI (CONSTANTINOPOL)

Și vom începe să vă spunem ceea ce am auzit, ceea ce am găsit scris și ceea ce am văzut cu privire la regele de Rômê. Regatul lui Rômê a fost partea și stăpânirea lui Iafet, fiul lui Noe. Și șezând, au făcut douăsprezece cetăți mari, iar Darius a construit cele mai mari cetăți ale regatelor lor: 'Antôkyâ (Antiohia), Dîresyâ (Tir?), Bârtonyâ (Parția?) și Râmyâ (Roma?), și cei care au domnit au locuit acolo; iar regele Constantin a construit Constantinopolul după numele său. În timpul bătăliei, semnul Crucii i s-a arătat sub forma unor stele tăiate în ceruri, el a fost eliberat din mâinile dușmanului său; și de atunci regii din Rômê și-au făcut acolo reședința. Și acel Darius a avut mulți urmași; și de la Darius până în zilele lui Solomon au fost optsprezece generații. Și din urmașii lui s-a născut un bărbat al cărui nume era Zanbarês și care a făcut cu înțelepciune un desen al astrolabului și a așezat stele pe el și [a făcut] și o balanță (adică un ceas) pentru soare. Și [pre]a văzut ce avea să urmeze și că împărăția nu va rămâne pentru fiii lui Iafet, ci va trece la urmașii lui David, din seminția lui Sem. Și când a văzut acest lucru, a trimis un mesaj regelui David, spunând: "Ia-o pe fiica mea pentru fiul tău"; și David, regele, a luat-o și a dat-o fiului său Solomon, iar Solomon a născut un fiu din ea și i-a pus numele "Adrâmî". Și Zanbarês a murit înainte [de aceasta] și Bałtasôr, care era din rudele sale, a devenit rege. Și el nu avea urmași de sex masculin care să domnească după el pe tronul său și era gelos că fiii tatălui său vor domni după el. Și a trimis un mesaj scris regelui Solomon, zicând: "Trăiască măreția regatului tău și cinstita ta înțelepciune! Și acum dă-mi pe fiul tău, pe care îl voi pune rege peste cetatea Rômê. Căci eu nu am putut să nasc fii, ci numai trei fiice. Îi voi da pe oricare dintre fiicele mele pe care o va dori, îi voi da tronul meu și va fi rege, el și urmașii lui după el, în cetatea Rômê, pentru totdeauna."

După ce a citit această scrisoare, regele Solomon a meditat, zicând: "Dacă voi refuza pe fiul meu, el va trimite la regele Orientului, care îi va da pe fiul său, și ceea ce am plănuțit va fi anulat; de aceea îi voi da pe fiul meu". El s-a sfătuit cu consilierii săi din casa lui Israel și le-a spus: "Noi am dat deja pe fiul nostru și pe fiii noștri țării Etiopiei, iar Israel are un regat acolo. Și acum, pentru ca să avem o a treia împărăție, țara Rômê, voi trimite acolo pe 'Ardâmîs, fiul meu cel mai tânăr. Nu mi-l țineți în ciudă ca pe un lucru rău pe

care l-am luat mai înainte de la fiii voștri, căci este un lucru plăcut lui Dumnezeu că oamenii din Etiopia au învățat Numele Lui și au devenit poporul Lui. În același mod, bărbații din Rômê, dacă le vom da copiii noștri, vor deveni poporul lui Dumnezeu și vom primi și noi numele de "poporul lui Dumnezeu", fiind numiți și chemați astfel: 'Poporul lui Israel a luat regatul Etiopiei și regatul lui Rômê'. Dați copiilor voștri mai mici ca înainte [le-ați dat celor mai mari], iar cei de vârstă mijlocie să rămână în orașul nostru".

Ei s-au sculat, s-au sfătuit și s-au întors și i-au spus: "Vom vorbi despre această chestiune regelui și el va face voia lui". Iar el le-a zis: "Lăsați-mă să aud ce vreți să spuneți". Iar ei i-au zis: "Ai luat deja pe cel mai bătrân din casele noastre, iar acum ia-l pe cel mai tânăr dintre fiii lui". Și el a fost mulțumit de acest sfat și a făcut pentru ei cum au dorit ei. Și l-a pus înaintea lui pe 'Adrâmî, fiul său, care a luat pe unii dintre nobilii de rang inferior ai casei lui Israel, iar sorțul a căzut asupra lui în numele tatălui său Solomon; și i-au dat un preot din tribul leviților, al cărui nume era 'Akîmîhêl, și l-au așezat pe 'Adrâmî pe catârul regelui și i-au strigat: "Slavă! [Trăiască] părintele regal!". Și tot poporul a spus: "Așa este corect și potrivit". Și l-au uns cu untdelemnul regalității și i-au poruncit să respecte toate legile regatului și l-au pus să jure că nu se va închina la alt dumnezeu decât la Dumnezeul lui Israel. L-au binecuvântat așa cum îl binecuvântaseră pe David, fratele său, și l-au sfătuit pe 'Adrâmî așa cum îl sfătuiseră pe David, și l-au însoțit pe drumul său spre malul mării.

Și regele Solomon a scris și a trimis o scrisoare, spunând: "Pace lui Bałtasôr, regele din Rômê! Ia-l pe fiul meu 'Adrâmî, dă-i-o pe fiica ta și fă-l rege în cetatea Rômê. Tu ai dorit un rege din sămânța tatălui meu David și eu am făcut voia ta. Și ți-am trimis nobilii lui, paisprezece la dreapta lui și paisprezece la stânga lui, care vor respecta Legea împreună cu el și îți vor fi supuși, după voia ta."

Și au venit acolo cu ambasadorii regelui Rômê, împreună cu multă splendoare și cu tot echipamentul necesar pentru țara Rômê. Și au venit în cetatea Rômê, la regele Bałtasâr, și au repetat tot ce le trimisese Solomon să spună și i-au predat pe fiul său. Și Bałtasâr s-a bucurat nespus de mult și i-a dat pe fiica lui cea mai mare, al cărei nume era 'Adlônnyâ; și a făcut un mare ospăț de nuntă, potrivit cu măreția regatului său, și l-a așezat peste toată cetatea lui Rômê. Și l-a binecuvântat, pentru că era nobil de statură, înțelepciunea lui era minunată și era foarte puternic în puterea lui.

Și într-o zi, Baltăsâr a vrut să-și dovedească știința sa în judecarea cazurilor, un om, posesor al unei vii, venind la el și apelând la el, salvând: "Stăpâne, 'Arsânî, fiul lui Yôdâd, a încălcat cuvântul tău și a devastat via mea cu oile sale. Și iată, i-am confiscat oile și ele sunt în casa mea; la ce hotărâre vei ajunge în privința mea?". Proprietarul oilor a venit la rege și a apelat la el, spunând: "Dă-mi înapoi oile mele, pentru că mi le-a luat pentru că am intrat în via lui". Și regele i-a spus: "Du-te și pledează-ți cauza în fața regelui tău 'Adrâmî și ce-ți va spune el să faci." Și ei s-au dus și și-au susținut cauza în fața lui. Și 'Adrâmî i-a întrebat, economisind: "Cât au mâncat oile din vie, frunzele, sau zarzavaturile, sau strugurii tineri, sau lăstarii?".

Și proprietarul viei i-a răspuns: "Au mâncat zarzavaturile și lăstarii care aveau struguri și nu a mai rămas nimic din viță decât lăstarii de lângă rădăcină". Și 'Adrâmî l-a întrebat pe proprietarul oilor, spunând: "Este adevărat?". Și proprietarul oilor i-a răspuns: "Stăpâne, au mâncat [doar] vițele cu frunze pe ele". Și 'Adrâmî a răspuns și a zis: "Omul acesta spune că au mâncat strugurii: este adevărat?" Și stăpânul oilor a răspuns și a zis: "Nu, domnul meu, ci au mâncat florile înainte ca acestea să se formeze în struguri."

73. DESPRE PRIMA JUDECATĂ A LUI 'ADRÂMÎ, REGELE RROMILOR

'Adrâmî le-a zis: "Ascultați judecata pe care vi-o voi vesti. Dacă oile au distrus toate ramurile din rădăcina viței de vie, atunci toate vă aparțin. Și dacă au mâncat frunzele ramurilor și florile strugurilor, atunci luați oile, tundeți-le lâna și [luați] și puii celor care nu au fătat încă. Dar oile care au fătat deja pentru prima dată, lăsați-le proprietarului oilor". Și toți cei care au auzit hotărârea pe care a pronunțat-o s-au mirat, iar Baltăsâr a spus: "Cu adevărat, această hotărâre este o hotărâre a poporului Dumnezeului lui Israel. De acum înainte judecă pe cel care are un caz la lege, fă război cu cel care vrea să facă război, stăpânește pe cel care vrea să fie stăpânit, ține în viață pe cel care trebuie ținut în viață și dă judecata care trebuie dată după cum vor fi judecați oamenii și ia această cetate pentru tine și pentru sămânța ta după tine". Și toți bărbații din cetatea Rômê au fost mulțumiți și l-au făcut pe 'Adrâmî rege peste ei și s-au bucurat în el cu o mare bucurie, căci așa s-a întâmplat prin voia lui și prin voia lui Dumnezeu. Și [apoi] o febră l-a cuprins pe Baltăsâr, și atunci l-a trimis pe 'Adrâmî la război și la tot ce dorea, în timp ce el însuși a rămas în cetate; și după aceasta Baltăsâr a murit, iar 'Adrâmî a condus regatul. Și cetatea Rômê a devenit stăpânirea lui 'Adrâmî și a generațiilor sale de după el, căci prin voia lui Dumnezeu întreaga împărăție a lumii a fost dată seminției lui Sem, iar robia seminției lui Ham și meșteșugurile seminției lui Iafet.

74. CU PRIVIRE LA REGELE DIN MEDJÂM

Regele din Medjâm era din neamul lui Sem. Căci din sămânța lui Isaac era Esau, care a ieșit din pântecul mamei sale cu Iacov agățat de talpa piciorului său; și Iacov a luat dreptul de întâiul născut de la Esau pentru o farfurie de mâncare. Și numele împărăției lui Esau s-a numit, după numele său de dispreț, "Edom", căci interpretarea lui "Edom" este "linte"; și din acest motiv urmașii lui Esau au fost numiți "edomiți". Căci, din cauza poftii pântecului său, el a părăsit și a pierdut dreptul de naștere al seminței lui Sem. Căci, dacă sufletul nu este stăpânit prin cumpătare, el va aduce în plasă toate poftele pântecului care sunt ale trupului. Căci trupul este lacom, dar cumpătarea stăpânește sufletul, și de aceea Pavel a spus: "Ceea ce nu dorește sufletul, dorește trupul; și ceea ce nu dorește trupul, dorește sufletul, și fiecare se ceartă cu celălalt". Dacă un om dorește un lucru, iar sufletul său se unește cu dorința trupului său, devine asemenea diavolului; dar dacă își stăpânește trupul, iar sufletul său se unește cu dorința sa, devine asemenea lui Hristos. Căci Apostolii spun că Hristos este Capul oricărui om care umblă pe calea cea dreaptă. Iar Domnul nostru a spus ucenicilor Săi: "Umblați în Duhul și nu satisfaceți poftele trupurilor voastre". Iar ei, auzind aceasta, au părăsit toate poftele trupului și au zis Domnului nostru: "Iată acum, noi am lăsat toate și Te-am urmat pe Tine; care este răsplata noastră?". Iar Mântuitorul nostru le-a spus: "Ați făcut trupurile voastre asemenea îngerilor și veți face fapte puternice asemenea mie. Și iată că v-am dat vouă putere să înviați morții și v-am dat putere să vindecați bolnavii și veți călca în picioare toată puterea vrăjmașului. Și la a doua mea venire veți judeca și veți rușina cele douăsprezece triburi ale lui Israel, pentru că nu au crezut în Mine și au tratat cu dispreț slava Mea. Cât despre cei care vor crede în Mine, îi veți mări și îi veți face să se bucure împreună cu voi în Împărăția Mea."

75. DESPRE REGELE BABILONULUI.

Acum, regele Babilonului este din sămânța lui Sem și vă vom arăta clar că regele Babilonului este din sămânța lui Sem. În zilele de demult, în regatul lui Manase, regele lui Israel, trăia un om al cărui nume era Karmîn, care era temător de Dumnezeu și care dădea multe milostenii și ofrande săracilor din Israel. Și când făcea jertfe pentru casa lui Dumnezeu, o făcea cu sinceritate, iar zeciuiala o dădea de două ori; și era bun în toate căile sale și nu era nici un rău înaintea lui. Iar Satana, vrăjmașul a tot binele, era invidios pe el, pentru că vedea că purtarea lui era bună. Omul acela era foarte bogat în cămile și cai, în turme de oi și în cirezi de vite, în aur și argint și în haine frumoase, și obișnuia să hrănească catârul împăratului în 'Armâtêm, o cetate din Israel. Locul lui natal era ținutul lui Iuda, partea părinților săi, dar din cauza acestei iubiri de bogăție s-a dus la 'Armâtêm să locuiască acolo, iar Israel i-a permis să se stabilească acolo din cauza bogăției sale, căci era extrem de bogat și avea multe averi, iar guvernatorii [lui Iuda] se temeau de el.

76. DESPRE MARTORII MINCINOȘI

Era un depravat din neamul lui Beniamin, pe nume Benyâs, care conducea catârul regelui lui Israel, iar Karmîn îl hrănea, împreună cu catârul regelui Manase. Și printre vecinii lui Karmîn erau unii oameni care îl invidiau din cauza pășunilor și a fântânilor [sale] și din cauza mulțimii turmelor și a cirezilor și a slujitorilor săi, pentru că regiunea [în care se stabilise] era moștenirea părinților săi, și din acest motiv au vrut să-l alunge din țara lor. Ei l-au urmărit cu rea intenție pe Benyâs, conducătorul catârului regelui, și l-au maltratat pe Karmîn și i-au spus lui Benyâs: "Acest Karmîn blasfemiază și l-a blasfemiat pe regele lui Israel, unsul lui Dumnezeu, spunând: 'Acest rege nu este fiul unei femei libere, ci fiul unei roabe bătrâne pe care [un anumit om] a cumpărat-o pentru două măsuri Țôrme [de grâu] pentru a lucra la moară și la fabricarea cărămizilor'. Duceți-vă la rege împotriva lui și acuzați-l, căci noi vă vom fi martori în fața regelui și nu vom îngădui să fiți rușinați". Și au făcut un legământ împreună și i-au jurat că vor depune mărturie mincinoasă împotriva lui Karmîn, prin a căru limbă nu fusese rostit niciodată un astfel de cuvânt și în mintea căruia nu intrase niciodată un astfel de gând.

Și Benyâs s-a dus la stăpânul său, regele, și i-a povestit toată această chestiune. Și regele i-a spus: "Este cineva care a auzit asta împreună cu tine?" Și Benyâs i-a răspuns: "Da, sunt unii care au auzit - doi dintre nobilii lui Israel care aparțin lui 'Armâtêm". Și regele i-a spus: "Du-te acum și adu-i aici în secret ca să aflăm dacă sunt de acord cu cuvintele tale; [și dacă sunt de acord] îi vom tăia capul lui Karmîn." Și Benyâs a plecat și i-a adus pe Zaryôs și pe Kârmêlôs, din tribul lui Manase, pentru că se înțeleseseră între ei că nu-l vor face de rușine în fața regelui în chestiunea mărturiei sale mincinoase. Acești doi bărbați s-au pus de acord împreună și au plănuit când erau pe [drumul lor], zicând: "După ce vom vorbi cu regele, dacă ne va întreba apoi separat (ca să afle adevărul cuvintelor noastre), zicând: "Unde ați auzit aceste cuvinte?", fiecare dintre noi va răspunde și-i va spune: "Când beam vin cu el". Iar când ne va întreba: "În ce zi [era]?", vom spune: "La cinci zile după luna nouă". Și când ne va întreba: "La ce oră [din zi]?", vom spune: "La ceasul al nouălea, când ședea cu noi și beam vin împreună". Și când ne va întreba: "Din ce ați băut și unde ați stat jos?", îi vom spune: "Din cupe de aur, iar locurile noastre erau în holul casei lui, unde erau așezate pernele pentru a ne întinde.""". Și s-au înțeles împreună asupra acestui complot ticălos [în

timp ce se aflau] pe drum.

Și când au ajuns în prezența regelui Benyâs, acesta i-a adus în față, iar regele i-a interogat, iar ei i-au repetat toate sfaturile lor mincinoase. Și el i-a întrebat - așa cum presupuseseră pe drum - cu ce ocazie, în ce zi și la ce oră au băut [vin] și s-au așezat [în sală], iar ei i-au spus. Acum, Dumnezeu a poruncit regilor, guvernatorilor și tuturor celor cu funcții înalte să cerceteze o acuzație, așa cum a poruncit Dumnezeu lui Moise.

După ce regele a cercetat toată această chestiune, a chemat pe căpitanul armatei sale, care se afla în fața lui, și i-a spus: "Mergeți mâine în zori și înconjurați casa lui Karmîn și nu lăsați să vă scape niciunul dintre oamenii lui, nici bărbat, nici femeie, și ucideți-i [pe toți] cu sabia. Cât despre Karmîn, tăiați-i capul și aduceți aici toate bunurile și averile lui, toate turmele și cirezile lui, aurul și argintul lui."

Și mincinoșii aceia s-au bucurat și s-au întors în districtul lor, au intrat în casa lui Karmîn și au discutat cu el cu vorbe de pace, i-au făcut complimente și l-au batjocorit în față, răutatea lor fiind în inimile lor. Și atunci s-a împlinit asupra lor profeția lui David, care a spus: "Celor care vorbesc cuvinte de pace cu aproapele lor și [au] răutatea în inima lor, răsplătește-le după răutatea faptelor lor și după răutatea gândurilor lor". Și s-au îmbătat în casa lui Karmîn și s-au culcat împreună cu el. Și după ce au adormit, iată că îngerul lui Dumnezeu a fost trimis la Karmîn, l-a trezit și i-a zis: "Lasă toate averile tale și salvează-te, căci oamenii au primit poruncă de la regele Manase să-ți taie capul. Ia tot ce poți din averea ta și fugi în altă țară, căci acest Manase este un ucigaș de profeți și un căutător de sânge de oameni nevinovați".

Atunci Karmîn s-a sculat imediat, și-a căutat comoara în aur și a luat-o. Și-a trezit soția și cei doi fii ai săi, și-a trezit și servitorii săi aleși, i-a încărcat cu bunuri de mare valoare și a plecat noaptea. Și a concediat pe soția sa și pe fiii săi împreună cu doi slujitori ca să meargă la Ierusalim, iar el a plecat cu doi dintre slujitorii săi într-o țară îndepărtată - o distanță de trei luni de călătorie - și a ajuns în Babilon. Și a venit la Balâ'ôn, regele Babilonului, și i-a dat un dar și i-a povestit ce i se întâmplase. Și Balâ'ôn l-a iubit pe Karmîn și i-a dat o cameră lângă casa negustorului său, care plecase într-o țară îndepărtată pentru o perioadă de trei ani.

Iar pe acei oameni care au depus mărturie mincinoasă i-au ucis în pat în casa lui Karmîn.

Iar soția negustorului îl iubea pe Karmîn, a fost sedusă de el și a rămas însărcinată; acum comportamentul femeilor este rău. Și soțul femeii a părăsit-o când era însărcinată, iar ea a născut și a dat copilul unei doici care l-a crescut. Iar în al doilea an s-a rătăcit și a rămas însărcinată cu Karmîn, pentru că persoana lui Karmîn era foarte bună în Israel. Și femeia a dorit să arunce copilul pe care îl născuse în râu când s-a născut și să-l aștepte pe negustor, soțul ei, ca și cum nu s-ar fi rătăcit și nu ar fi făcut nimic [rău]. Așa cum spune înțeleptul Solomon: "Sunt trei lucruri care sunt dificile în mintea mea, iar pe al patrulea dintre ele nu-l pot înțelege: - Urma vulturului în ceruri, calea șarpelui în stâncă, urma unei corăbii în mare". Iar cea de-a patra dintre ele despre care vorbește se referă la femeia rea, care, după ce și-a nedreptățit soțul și s-a spălat, stă ca o femeie care nu a făcut nimic și jură pe nedrept.

Și în acea vreme, soția lui Balâ'ôn, regele Babilonului, a conceput și a dat naștere la ceva care semăna cu un vultur, o pasăre perfectă, dar complet lipsită de aripi. Ea a chemat o servitoare favorită și a trimis lucrul într-un coș de răchită și i-a poruncit să-l arunce în mare (adică în râu), fără ca nimeni să știe de el. A venit vremea să nască soția negustorului, iar ea a născut un copil de sex masculin, cu o figură frumoasă [și vrednică de] compasiune. Și fără să-l alăpteze, ea a chemat o slujnică care era preferata ei, l-a pus într-o cutie și i-a poruncit să-l arunce în mare (adică în râu), fără ca nimeni să știe, căci se temea de soțul ei. În aceeași noapte au născut două femei, [soția negustorului] și soția regelui, iar în zorii zilei cele două femei și-au trimis roabele să își arunce copiii în râu.

Și, prin voia lui Dumnezeu, aceste două roabe s-au întâlnit înainte de a arunca copiii în râu și au vorbit împreună. Și roaba regelui a întrebat-o pe roaba negustorului, zicând: "Ce ai în cutia ta?" Și ea i-a arătat copilul cel frumos. Și roaba regelui a întrebat-o: "De ce l-ai adus aici?". Iar roaba negustorului i-a răspuns: "Pentru că soția stăpânului meu s-a rătăcit cu un israelit, a rămas însărcinată și a născut un copil și mi-a poruncit să-l arunc în râu". Iar roaba împăratului i-a zis: "De ce nu crește un copil atât de frumos?". Iar roaba negustorului i-a zis: "Soțul ei a lăsat-o însărcinată, iar ea a născut un fiu și îl crește; cum va crește atunci pe acest copil care este din neam străin și străin?". Iar roaba negustorului a întrebat cu parcimonie pe roaba regelui: "Ce ai în cutia ta?". Iar roaba regelui i-a răspuns: "Stăpâna mea a născut un copil care nu are înfățișare de om, ci de vultur fără aripi, și mi-a poruncit să-l arunc în râu. Și acum dă-mi pe acest fiu al tău, ca să-l dau stăpânei mele, și ia

această pasăre și arunc-o în râu", și așa au făcut. Și roaba regelui a adus copilul [lui Karmîn] stăpânei sale, iar regina s-a bucurat și i s-a raportat regelui că regina a născut un fiu. Și regina a dat copilul dăruit dădacilor și el a crescut în casa regelui, iar ea i-a pus numele "Nâbûkēdnâsar" (Nabucodonosor), ceea ce înseamnă, fiind interpretat, "Prin soarta păsării".

Și prin aceasta se știe bine că regele Babilonului este sămânța lui Sem. Și a venit și a răsturnat Ierusalimul prin voia lui Dumnezeu și a luat pe fiii lui Israel prizonieri și i-a făcut să rătăcească în cetatea Babilonului împreună cu nepoții lui Manase. Și era atât de bogat, încât a ridicat în câmpia Babilonului un stâlp de aur înalt de șaizeci de coți, și era foarte arogant și spunea: "Eu fac să strălucească soarele în ceruri"; și se închina la idoli. Și Dumnezeu l-a smerit ca să-L cunoască, și și-a pus partea lui cu fiarele câmpului. Și când a cunoscut Numele Domnului, după șapte ani, i s-a făcut milă de el și l-a adus înapoi cu pocăință. Și împărăția Babilonului a fost a lui și a aparținut neamului său pentru totdeauna.

77. DESPRE REGELE PERSIEI

Și regele Persiei este, de asemenea, din neamul lui Sem, și vă vom informa despre cele ce-l privesc. Și Iuda a născut doi fii și a adus-o pe Tě'măr (Tamar) prin fiul său cel mare, iar el a murit. Și Iuda a trimis la ea pe fiul său cel mai tânăr, ca să ridice urmași fratelui său prin soția fratelui său. El a făcut ceea ce Dumnezeu urăște și nu a vrut să ridice urmaș fratelui său, cum îi poruncise tatăl său Iuda. Când s-a culcat cu Tamar, a făcut ca sămânța ei să se ducă în pământ, ca să nu germineze în pânțele ei și să nu fie numită sămânța fratelui său, ci a vrut să ridice sămânță de la propria lui soție în numele lui. Dumnezeu, văzând fapta lui cea rea, și-a întors fața de la el și l-a omorât. Iuda, socrul lui Tamar, a adus-o înapoi, a așezat-o în casa tatălui ei și a zis rudelor sale Păstrați cu grijă pe această femeie israelită și să nu se spurce cu un străin. Căci eu am un fiu mic și, dacă Dumnezeu îl va lăsa să crească, i-l voi da ei". Pe când Tamar trăia ca văduvă în casa tatălui ei, iată că Iuda, socrul ei, a venit în locul unde erau stânele ei, ca să tundă lâna cu mare satisfacție și plăcere. Tamar, când a auzit că a venit socrul ei, și-a dat jos hainele de văduvă, s-a îmbrăcat cu haine frumoase, s-a acoperit cu un voal ca o curvă, l-a urmat și s-a așezat la masă. El i-a trimis un mesaj, zicându-i: "Doresc să am tovărășie cu tine". Iar ea i-a zis: "Ce-mi dai pentru chirie? Iar el i-a zis: "Îți voi trimite dis-de-dimineată un miel de lapte"; iar ea i-a zis: "Dă-mi un gaj până când îmi vei da mielul". Și el i-a dat toiagul [lui], inelul și căciula încinsă care era sub coif. Și el a mers cu ea, iar ea a luat [lucrurile] și s-a dus la casa ei. Și i-a trimis mielul dis-de-dimineată. Și slujitorii lui au întrebat și au zis: "Unde este casa curvei?". Iar ei i-au răspuns: "Nu este nicio curvă în cetatea noastră"; și s-au întors în cetatea lui și i-au spus că nu este nicio curvă în cetatea lui. Și Iuda le-a zis: "Lăsați [asta]; facă-se voia lui Dumnezeu".

Atunci Tamar a rămas însărcinată și i-au spus socrului ei că a rămas însărcinată. Acesta s-a dus și a adus pe bătrânii lui Israel la tatăl lui Tamar și i-a zis: "Adu-mi pe fiica ta care a rămas însărcinată, ca să o ucidem cu pietre, cum a poruncit Moise, căci a adus ocară asupra casei lui Israel". Și tatăl lui Tamar și rudele ei i-au spus că socrul ei a vorbit astfel. Ea a scos inelul, toiagul și căciula și le-a dat tatălui ei și rudelor sale și le-a zis: "Proprietarul acestor lucruri m-a sedus; să mă ucidă cu pietre împreună cu el". Iuda, văzându-și bunurile, le-a recunoscut și a zis: "Tamar este mai dreaptă decât

mine"; a lăsat-o și a venit la casa lui. Și Tamar a născut gemeni, două neamuri, Fârês (Perez) și Lira. Și Fârs (Persia) a fost întemeiată în numele lui Fârês, iar el a domnit peste ea și urmașii ei după el și au fost numiți "Farasâwîyân" (persani). Iată acum, este dovedit că regele Persiei este din sămânța lui Sem.

78. CU PRIVIRE LA REGELE MOABULUI

Și regele Moabului este din sămânța lui Sem și vă vom informa cum s-a întâmplat acest lucru. Și când Dumnezeu l-a făcut pe Avraam să plece din țara tatălui său în țara lui Kirin (Harran), a făcut ca Lot să treacă în țara Sodomei și Gomorei. Și când Dumnezeu a vrut să-i extermine pe locuitorii Sodomei și Gomorei, a trimis pe îngerii Săi Mihail și Gabriel să-l scoată pe Lot și să ardă cetățile Sodomei și Gomorei; și ei le-au distrus și l-au scos pe Lot cu copiii săi. Iar soția lui s-a întors să vadă cetatea tatălui ei și a mamei sale. Și mânia lui Dumnezeu s-a pogorât peste cetatea Sodomei sub forma unei ploi de foc din cer, care a ars munții și dealurile și stâncile și pământul. Și s-au pogorât fulgere, fulgere în furcă, tunete amestecate cu zgomotul mâniei lui Dumnezeu și un nor de foc, care a făcut ca focul să fumege. Și când s-a auzit toată această zarvă, îngerii au zis lui Lot: "Nu te întoarce după ce ai ieșit din cetate, nu te întoarce ca să nu mori de moarte". Dar când 'Akmâbâ, soția lui Lot, a auzit acest lucru, s-a întors înapoi și a devenit un stâlp de sare, și există până în ziua de azi, chiar până în ziua de azi. Cât despre Lot, Dumnezeu l-a făcut să locuiască în munții Ararat. Și a plantat o nouă vie, iar fiicele lui l-au făcut pe tatăl lor să bea vin și au pus la cale o conspirație rea, spunând: "Cum (adică, de ce) se va pierde (sau se va șterge) posesiunea tatălui nostru? Mama noastră a fost distrusă pe drum și nu este nimeni care să ne căsătorească, aici". Și l-au îmbătat pe tatăl ei, iar fiica lui cea mare s-a culcat cu el, în timp ce mintea lui era întunecată de vin, iar Lot cel drept nu a știut când s-a culcat fiica lui cu el și când s-a ridicat de la el, căci mintea lui era întunecată de băutura tare. Și Noe era beat și dezbrăcat în fața soției și a copiilor săi și a blestemat pe fiul său care râdea de el; și [fapta de a se culca cu fiica sa]] nu a fost socotită de Lot ca un păcat, căci a făcut-o fără să știe. Iar fiica sa cea mai mare a rămas însărcinată și a născut un fiu, căruia i-a pus numele "Moab", ceea ce înseamnă, fiind interpretat, "De la tatăl meu pe genunchi". Și el a fost tatăl moabiților și al hagarenilor. Iată acum că este clar că regele Moabului este din neamul lui Sem.

79. DESPRE REGELE LUI AMALEC

După ce fiica cea mare a lui Lot a născut pe fiul său, ea a zis fiicei celei mai tinere: "Vino acum, hai să-l facem pe tatăl nostru să bea vin, ca să te unești și tu cu el, ca să ai, poate, sămânță". Și iarăși au pregătit vin și iarăși i-au spus cuvinte nebunești și i-au zis: "Bea vin, tatăl nostru, ca să ți se mângâie inima"; iar el, omul cel simplu, a băut și s-a îmbătat. Și iarăși, după ce a băut și mintea lui era tulburată de vin, a venit fiica cea mai tânără și s-a culcat cu el, și iarăși el nu știa că s-a culcat cu el, nici că s-a sculat de la el. Și ea a rămas însărcinată și a născut un fiu, căruia i-a pus numele Amon și el este tatăl amaleciților.

Iată acum că este clar că regele lui Amalec este din neamul lui Sem.

80. DESPRE REGELE FILISTENILOR

Și iată că sămânța lui Samson a domnit peste filistenii. Și Samson era din sămânța lui Dan, [unul] dintre cei doisprezece fii ai lui Iacov, și era fiul roabei lui Iacov; și vă vom informa cum a apărut acest Samson. Îngerul Domnului s-a arătat mamei lui Samson și i-a zis: "Ferește-te de orice spurcăciune și nu te lipi de nimeni, afară de bărbatul tău, căci cel ce se va naște din tine va fi nazireu, sfânt pentru Domnul, și va fi izbăvitorul lui Israel din mâna filistenilor". Și atunci ea l-a născut pe Samson. Și din nou Îngerul i s-a arătat și i-a spus: "Să nu lași să treacă lama de ras peste capul lui, să nu mănânce carne și să nu [bea] vin și să nu se căsătorească cu o femeie străină, ci numai cu o femeie din familia lui și din casa tatălui său". Și cum i-a dat Dumnezeu putere ați auzit în Cartea Judecătorilor. Dar el a călcat porunca lui Dumnezeu și a venit și s-a căsătorit cu o fată a filistenilor necircumciși. Din această cauză, Dumnezeu s-a mâniat și l-a dat în mâinile unor oameni ai filistenilor necircumciși, care i-au orbit ochii și l-au pus să facă pe bufonul în casa regelui lor. Și a dărmănat acoperișul peste ei și a ucis șapte sute de mii dintre ei, iar în timpul vieții sale a ucis șapte sute de mii dintre ei cu fierul, cu piatra, cu toiagul [său] și cu osul de măgar. Căci numărul lor era ca numărul lăcustelor, până când a izbăvit pe Israel din slujba filistenilor.

Apoi Dalilâ (Dalila) a rămas însărcinată cu Samson și, pe când era însărcinată, Samson a murit cu filistenii; și Dalila a născut un fiu și i-a pus numele "Menahem", care, fiind interpretat, înseamnă "Sămânța celui puternic". Acum Dalila era sora lui Maksâbâ, soția regelui filistenilor, și când Samson l-a ucis pe regele filistenilor în casă cu poporul și familia lui și a murit cu el, Dalila s-a dus la sora ei, Maksâbâ, regina filistenilor. Amândouă femeile erau frumoase și nu aveau copii, dar amândouă au rămas însărcinate; Maksâbâ fusese însărcinată șase luni cu K̄wôlâsôn, regele filistenilor, iar Dalila fusese însărcinată patru luni cu Samson; și soții amândurora erau morți. Și cele două femei se iubeau foarte mult. Și dragostea lor nu era ca o dragoste de surori, ci ca dragostea mamei pentru fiu și a fiului pentru mamă; așa era dragostea lor. Și au trăit împreună. Și stăpânirea asupra celor care au rămas din măcelul [făcut] de Samson în casa regelui a fost în mâinile lui Maksâbâ, pentru că nu a mai rămas niciunul dintre puternicii războinici ai regatului filistenilor, și de aceea Maksâbâ a stăpânit peste cei care au rămas. Și ei îi vorbeau dimineața și seara, spunând: "Nu avem alt rege în afară de

tine și în afară de cel care va ieși din pântecul tău. Dacă domnul nostru Dâgôn ne va face o favoare, ceea ce este în pântecul tău va fi un fiu, care îl va venera pe zeul nostru Dâgôn și va domni peste noi. Iar dacă va fi o fiică, o vom face să domnească peste noi, pentru ca numele tău și numele lui Ẹwôlâsôn, domnul nostru, să fie memorialul tău peste noi."

Și atunci Maksâbâ a născut un copil de parte bărbătească și toți bărbații filistenilor s-au bucurat, i-au adus omagiu și au cântat, spunând: "Dâgôn și Bêl au onorat-o și au iubit-o pe Maksâbâ, iar sămânța lui Ẹwôlâsôn s-a regăsit din Maksâbâ." Și Dalila a născut și ea un fiu, iar cele două femei au crescut copiii în mare stare și demnitate. Și când copiii au împlinit cinci ani, au mâncat și s-au jucat împreună în fața lor, iar mamele le-au făcut haine din lucruri scumpe și [le-au pus] pumnale la brâu și lanțuri la gât. Și poporul l-a așezat pe fiul lui Maksâbâ pe tronul tatălui său și l-a făcut rege peste filisteni.

81. CUM L-A UCIS FIUL LUI SAMSON PE FIUL REGELUI FILISTENILOR

Și celălalt fiu, Akamhêl, fiul lui Samson, a vorbit cu mama sa Dalila, spunând: "De ce nu domnesc și nu mă așez pe acest tron?". Și mama lui i-a zis: "Încetează, fiul meu. Tronul acesta nu a fost al tatălui tău și cetatea aceasta nu a fost cetatea tatălui tău; când Dumnezeuul tatălui tău te va lăsa să crești mare, vei merge la tronul tatălui tău." Iar fiul ei i-a spus: "Nu, nici eu nu te voi părăsi pe tine, mama mea, nici pe Maksâbâ, mama mea, și voi fi rege aici".

Într-o zi, cei doi tineri s-au îmbătat după ce s-a terminat masa [lor], iar ușile erau închise. Și cele două femei stăteau împreună pe punctul de a mânca carne, iar cei doi tineri se jucau în fața lor, iar ele mâncau împreună cu ei, iar o servitoare ținea farfuria între ele. Și 'Akêmêhêl, fiul Dalilei, a luat din farfurie [o bucată de] carne, care-i umplea cele două mâini, și a dus-o la gură, iar Țebrêlêș, fiul lui Maksâbâ, regele filistenilor, i-a smuls partea de carne care-i ieșea din gură. Și 'Akêmêhêl a scos sabia și i-a tăiat capul, iar el a căzut în farfurie înainte de a putea înghiți ceea ce apucase, iar trupul lui a căzut pe gresia casei; mâinile și picioarele îi tremurau convulsiv și a murit pe loc. Frica și consternarea au cuprins cele două mame, care nu au spus nimănui nici un cuvânt pentru că le era frică, ci au înghițit mâncarea pe care o aveau în gură și se uitau una la alta, neștiind ce să facă.

Și roaba aceea s-a ridicat din mijlocul lor, a luat capul lui Țebrêlêș din farfurie, l-a pus la loc la gâtul ei și l-a acoperit cu mantia ei. Și Dalila s-a sculat și a luat sabia fiului mort al surorii sale și s-a dus să-l ucidă pe 'Akêmêhêl, dar el s-a salvat ascunzându-se după un stâlp. Și a pornit să-și ucidă mama. Sora lui s-a ridicat și a apucat-o, zicând: "De ce să ne distrugă [cearta] lui?" Acest [tânăr] este [născut] din rădăcină rea și nu poate [da] roade bune; vino, sora mea, ca nu cumva să te distrugă și pe tine." Și ea a luat sabia din mâna lui și a scos din perna lui (...) bogate haine purpurii purtate de regi și i le-a dat și i-a spus cuvinte bune, zicând: "Ia haina, fiule, și tu însuși vei ședea pe tronul împărăției filistenilor." Și 'Akêmêhêl s-a înfuriat ca un urs sălbatic, căci voia să le ucidă pe amândouă femeile până când le va alunga din casă. Ele au ieșit și, după ce le-a făcut să părăsească casa, a luat haina purpurie și a ieșit. Cele două femei s-au întors, au pregătit trupul pentru

înmormântare și l-au îngropat în taină.

Și când a venit vremea cinei, tinerii și administratorii l-au căutat [pe regele lor] și nu l-au găsit și au întrebat de el, iar mama lui le-a zis: "Regele vostru este bolnav și acesta va ședea în locul lui". L-au luat și l-au așezat pe tron, și au pregătit un ospăț și s-au bucurat. Și de atunci fiul lui Samson a domnit peste ei și nimeni nu a mai călcat porunca lui; și a săvârșit acest act [de ucidere] la cincisprezece ierni după ce s-a născut, iar împărăția filistenilor a devenit a lui și a urmașilor lui după el. De aceea, iubiților, este bine știut că regatul filistenilor aparține seminției lui Sem.

82. DESPRE COBORÂREA LUI ABRAHAM ÎN EGIPT

Și am mai putea să vă informăm că, după ce Dumnezeu i-a dat lui Avraam glorie și bogăție, îi lipsea un fiu. Și Sârâh și Avraam au discutat împreună pe patul lor, iar el i-a spus: "Tu ești stearpă", iar ea i-a răspuns: "Nu eu sunt stearpă, ci tu însuși"; și au continuat să discute și să se certe împreună pe această temă. Și a venit o foamete în țara Canaanului, iar Avraam a auzit că în țara Egiptului, țara lui Faraon, se găsea ceva de mâncare. Și, după ce și-a cheltuit toate bunurile sale în caritate pentru săraci în zilele de foamete, fără să facă provizii pentru ziua următoare, a venit foametea în țara Canaanului și i-a lipsit hrana. Și a zis: "Mulțumesc lui Dumnezeu că ceea ce mi-a dat am cheltuit pentru robii mei. Dar în ceea ce te privește pe tine, sora mea Sârâh, vino, să mergem în țara Egiptului pentru a ne salva de la moartea prin foamete". Iar ea i-a spus: "Facă-se voia Ta, stăpâne, și dacă vei muri, voi muri cu tine, iar dacă vei trăi, voi trăi cu tine; nu-mi stă în putință să contrazic cuvântul Tău pentru totdeauna." Și atunci s-au sculat și au pornit la drum.

Și când s-au apropiat [de Egipt], Avraam i-a spus lui Sârâh: "Un singur lucru trebuie să te rog, și fă ceea ce îți cer"; iar Sârâh a spus: "Vorbește, domnul meu". El i-a spus: "Am auzit că obiceiurile egiptenilor sunt nelegiuite și că ei trăiesc în idolatrie și curvie. Și când te vor vedea, vor născoci rele împotriva mea și mă vor ucide din cauza bunătății frumoasei tale figuri, căci nu este nimeni printre ei care să se poată compara cu tine. Și acum, ca să-mi salvezi viața, spune, dacă te vor întreba despre mine: "Eu sunt sora lor", ca să-mi salvezi sufletul de la moarte prin mâna străinilor". Și Sârâh a spus: "Facă-se voia ta. Cuvântul pe care mi-l spui îl voi rosti și ceea ce îmi spui să fac voi face". Și au plâns și s-au închinat lui Dumnezeu și au intrat în marea cetate a regelui Egiptului.

Și când egiptenii i-au văzut pe Avraam și pe Sârâh, s-au minunat de frumusețea înfățișării lor, căci își închipuiau că fuseseră născuți de aceeași mamă. Și l-au întrebat pe Avraam: "Ce este femeia aceasta pentru tine?" Și Avraam le-a răspuns: "Este sora mea". Și au întrebat-o și pe Sârâh: "Ce este pentru tine bărbatul acesta?" Și ea le-a răspuns: "Este fratele meu". De aceea, poporul a făcut o relatare lui Faraon că a venit un cuplu de formă bună, una femeie și celălalt tânăr, și că nu era nimeni ca ei în toată țara. Faraon s-a

bucurat și a trimis un mesaj lui Avraam, zicând: "Dă-mi pe sora ta ca să mi-o logodești". Și Avraam s-a gândit în mintea sa, zicând: "Dacă o voi refuza, mă va uide și o va lua"; și a zis: "Fă așa, dacă îmi ești pe plac". Și Faraon i-a dat o mie de taflâhet de argint, iar el a luat-o pe Sârâh ca s-o facă soția lui. Și a adus-o în casa lui și a așezat-o pe patul lui, iar Faraon, regele Egiptului, ar fi vrut să o însoțească. Dar Îngerul Domnului i s-a arătat noaptea purtând o sabie de foc și s-a apropiat de el și a luminat toată camera cu flacăra lui aprinsă și ar fi vrut să-l ucidă pe Faraon. Și Faraon a fugit de la un perete al camerei la altul, și de la un colț al camerei la altul; oriunde mergea, Îngerul îl urmărea, și nu mai era niciun loc unde să poată fugi și să se ascundă. Atunci Faraon și-a întins mâinile și a zis Îngerului: "Doamne, iartă-mi acest păcat al meu". Și Îngerul i-a zis: "De ce ataci soția [altui] bărbat?". Și Faraon i-a spus: "Doamne, nu uide sânge nevinovat. Căci el mi-a spus: "Ea este sora mea", și astfel am luat-o pentru mine nevinovat. Ce să fac ca să mă scap din mâinile tale?". Îngerul i-a zis: "Dă-i înapoi pe soția lui Avraam, dă-i un dar și trimite-l în țara lui". Și îndată Faraon l-a chemat pe Avraam și i-a dat pe soția sa Sârâh, împreună cu o roabă al cărei nume era 'Agâr (Agar), și i-a dat aur, argint și haine scumpe și l-a trimis în pace.

Și Avraam și soția sa s-au întors în țara lor în pace. Și Sârâh i-a spus lui Avraam: "Știu că sunt stearpă. Intră tu la această roabă a mea pe care mi-a dat-o Faraon; poate că Dumnezeu îți va da sămânță în ea. Cât despre mine, persoana mea este micșorată și uscată, iar floarea trupului meu s-a uscat". Și ea i l-a dat pe 'Agâr. Și Avraam a intrat la 'Agâr, iar ea a rămas însărcinată prin el și a născut un fiu și i-a pus numele Ismael, care, fiind interpretat, înseamnă: "Dumnezeu m-a ascultat". Și după aceea, Dumnezeu i-a dat lui Avraam sămânță de la soția sa Sârâh și el l-a născut pe Isaac. Iar după aceea Sârâh a devenit geloasă pe Ișmael, fiul roabei sale, pentru că va ajunge la maturitate înaintea fiului ei, și a spus: "Poate că el îl va uide pe fiul meu și va moșteni casa tatălui său". Atunci Avraam a adus jertfe lui Dumnezeu și a spus: "Doamne, ce să fac cu privire la Ismael, fiul meu, primul meu născut? Doresc ca el să trăiască pentru mine înaintea Ta, dar Sârâh, sora mea, este geloasă pentru că mi-ai dat sămânță la bătrânețe". Or, Ismael avea paisprezece ani înainte ca Isaac să se nască. Și Dumnezeu i-a spus lui Avraam: "Ceea ce spune Sârâh este adevărat; aruncă afară roaba cu fiul ei Ismael. Lasă-l pe Ismael să trăiască înaintea Mea și voi face din el o națiune mare, va naște douăsprezece națiuni și va domni peste ele. Și Eu voi stabili legământul Meu cu Isaac, robul Meu, fiul lui Sârâh, și în el voi binecuvânta

toate națiunile pământului și voi face pentru el o mare împărăție peste toate națiunile pământului, iar în ceruri, de asemenea, îl voi face rege."

83. DESPRE REGELE ISMAELIȚILOR.

De aceea, fiii lui Ismael au devenit împărați peste Tereb, peste Kebebeț, peste Nôbâ, peste Sôba, peste Kuergue, peste Kîfî, peste Mâkâ, peste Mornâ, peste Fînkanâ, peste 'Arsîbânâ, peste Lîbâ și peste Mase'a, pentru că ei erau sămânța lui Sem. Și Isaac a domnit peste Iuda și peste 'Amôrêwôn, și peste Kêtêwôn, și 'Îyâbûsêwôn, și Fêrzêwôn, și 'Eêwêwôn, și Kêkêdêwôn, și Romyâ, și 'Anșôkyâ (Antiohia), și Sôryâ (Siria), și Armenia, și Felesteem (Palestina), și Etiopia, și Edom, și Filistia, și Îyôâb, și Amalek, și Frigia, și Babilon, și Yônânest, și 'Ebrâyast. Căci așa cum Dumnezeu a jurat că a dat toate împărățiile sămânței lui Sem și un tron înalt și o stăpânire seminței lui Sem, așa cum tatăl său Noe, prin cuvântul lui Dumnezeu, l-a binecuvântat pe fiul său Sem, zicând: "Fii stăpânul fraților tăi și domnește peste ei". Și aceasta a spus-o referindu-se la Răscumpărătorul, la Împăratul nostru al tuturor, Iisus Hristos, Împăratul cerului și al pământului, Care îi mărește pe împărați și Care, atunci când vrea, abrogă puterea lor, căci Lui îi aparțin puterea și stăpânirea asupra tuturor lucrurilor create în vecii vecilor. Amin.

84. DESPRE REGELE ETIOPIEI ȘI DESPRE CUM S-A ÎNTORS ÎN ȚARA SA

Regele Etiopiei s-a întors în țara sa cu mare bucurie și veselie; și mășăluind cu cântecele lor, cu flautele lor și cu carele lor, ca o armată de ființe cerești, etiopienii au venit de la Ierusalim până la cetatea Waķêrôm într-o singură zi. Și au trimis mesageri în corăbii pentru a o anunța [sosirea lor] pe Mâkêdâ, regina Etiopiei, și pentru a o informa cum au găsit toate lucrurile bune, cum fiul ei a devenit rege și cum au adus Sionul ceresc. Și ea a făcut ca toate aceste vești glorioase să se răspândească peste tot și a făcut ca un vestitor să meargă prin toată țara care îi era supusă, poruncind poporului să găsească pe fiul ei și mai ales Sionul ceresc, Cortul Dumnezeuului lui Israel. Și au suflat în cornuri înaintea ei și tot poporul Etiopiei s-a bucurat, de la cel mai mic până la cel mai mare, bărbați și femei, iar soldații s-au ridicat împreună cu ea pentru a-l întâmpina pe Regele lor. Și ea a ajuns în cetatea Guvernului, care este cea mai mare cetate a regatului Etiopiei; în vremurile de mai târziu, acest [oraș] a devenit principala cetate a creștinilor din Etiopia. Și în ea a pus să se pregătească nenumărate parfumuri din India, și de la Bâltê la Gâltêt, și de la 'Alsâfu la 'Azazat, și a pus să fie adunate acolo. Și fiul ei a venit prin 'Azyâbâ la Waķêrôm, și a ieșit la Masas, și a urcat la Bûr, și a ajuns în orașul guvernului, capitala [orașului] Etiopiei, pe care regina însăși îl construisese și îl numise "Dabra Mâkêdâ", după numele ei.

85. DESPRE BUCURIA REGINEI MÂKEDÂ

Regele David a venit cu mare fast în cetatea mamei sale și atunci a văzut pe înălțime Sionul ceresc trimițând lumină ca soarele. Și când regina a văzut aceasta, a mulțumit Dumnezeuului lui Israel și L-a lăudat. Ea s-a plecat, și-a lovit pieptul, și-a ridicat capul, a privit spre cer și a mulțumit Creatorului ei; și-a strâns palmele, a scos strigăte de râs prin gură, a dansat cu picioarele pe pământ și și-a împodobit tot trupul de bucurie și veselie cu toată voința lăuntrică. Și ce voi spune despre bucuria care a avut loc atunci în țara Etiopiei și despre bucuria poporului, atât a oamenilor, cât și a animalelor, de la cel mai mic până la cel mai mare, și atât a femeilor cât și a bărbaților? Și au ridicat cabine și corturi la poalele lui Dabra Mâkêdâ, în câmpie, lângă apa bună, și au sacrificat treizeci și două de mii de boi și tauri în grajduri. Au așezat Sionul pe cetatea Dabra Mâkêdâ și au pregătit pentru el trei sute de gărzi care fluturau săbii, ca să păzească pavilionul Sionului, împreună cu oamenii lor și cu nobilii lor, vitejii lui Israel. Și gărzile lor proprii erau trei sute de oameni care purtau săbii, iar pe lângă aceștia, fiul lor David avea șapte sute [de gărzi]. Și ei s-au bucurat nespus de mult cu mare slavă și plăcere [fiind îmbrăcați] în haine frumoase, pentru că regatul a fost condus de ea de la Marea 'Alêbâ până la Marea 'Osêkâ și toți s-au supus poruncii ei. Și ea a avut onoare și bogății extrem de mari; nimeni înainte de ea nu a avut vreodată așa ceva și nimeni după ea nu va avea vreodată așa ceva. În acele zile, Solomon era rege la Ierusalim, iar Mâkêdâ era regină în Etiopia. Amândurora le-a fost dată înțelepciune, glorie, bogăție, har, înțelegere, frumusețe a vocii (sau, elocvență a vorbirii) și inteligență. Aurul și argintul erau la fel de ieftine ca și bronzul, iar pânda bogată în care era țesut aurul era la fel de comună ca și hainele de in, iar vitele și caii erau nenumărați.

86. CUM ȘI-A FĂCUT REGINA MÂKĚDÂ FIUL EI REGE PE REGINA MÂKĚDÂ

În a treia zi, MâkĚdâ i-a dat fiului ei șaptesprezece mii șapte sute de cai aleși, care urmau să păzească armata dușmanului și să jefuiască din nou cetățile dușmanului, și șapte mii șapte sute de iepe care fătaseră mânji, și o mie de catări femele și șapte sute de catări aleși, și haine de onoare, aur și argint măsurate cu gômôr și măsurate cu kôr, unele șase și altele șapte, și i-a dat fiului său tot ce era al său prin lege și tot tronul regatului său.

87. CUM AU DEPUȘ JURĂMÂNTUL NOBILII (SAU GUVERNATORII) DIN ETIOPIA.

Regina a zis nobililor ei: "Vorbiți acum și jurați pe Sionul ceresc că nu veți face femei regine și nu le veți așeza pe tronul regatului Etiopiei și că nimeni altcineva decât urmașii de parte bărbătească ai lui David, fiul regelui Solomon, nu va domni niciodată peste Etiopia și că nu veți face niciodată femei regine". Și toți nobilii din casa regelui, guvernatorii, consilierii și administratorii au depus jurământul.

Și ea i-a făcut pe Êlměyâs și pe 'Azâryâs (Azarias) șefii preoților și șefii diaconilor, și au făcut din nou regatul, iar fiii celor puternici din Israel au executat Legea, împreună cu regele lor David, în Cortul Martorilor, și regatul a fost făcut din nou. Și inimile poporului au strălucit în fața Sionului, Cortul Legii lui Dumnezeu, și poporul etiopian s-a lepădat de idolii săi și s-a închinat Creatorului său, Dumnezeului care îl făcuse. Și oamenii din Etiopia și-au părăsit faptele lor și au iubit dreptatea și justiția pe care le iubește Dumnezeu. Ei au renunțat la desfrânările lor de odinioară și au ales puritatea în tabăra care era în fața Sionului ceresc. Au părăsit ghicitul și magia, și au ales pocăința și lacrimile pentru Dumnezeu. Au renunțat la ghicitul cu ajutorul păsărilor și la folosirea prezicerilor și s-au întors la ascultarea lui Dumnezeu și la aducerea de jertfe pentru El. Au abandonat plăcerile zeilor care erau demoni și au ales slujirea și lauda lui Dumnezeu. Fiicele Ierusalimului au suferit ocară, iar fiicele Etiopiei au fost onorate; fiica lui Iuda a jelit, iar fiica Etiopiei s-a bucurat; munții Etiopiei s-au bucurat, iar munții Libanului au jelit. Poporul Etiopiei a fost ales dintre idoli și din chipuri cioplite, iar poporul lui Israel a fost respins. Fiicele Sionului au fost respinse, iar fiicele Etiopiei au fost onorate; bătrânii lui Israel au devenit obiect de dispreț, iar bătrânii Etiopiei au fost cinstiți. Căci Dumnezeu a acceptat popoarele respinse și a respins pe Israel, căci Sionul a fost luat de la ei și a ajuns în țara Etiopiei. Căci acolo unde îi place lui Dumnezeu să locuiască, acolo este locuința ei, iar acolo unde nu îi place lui Dumnezeu să locuiască, acolo nu locuiește; El este întemeietorul, Făcătorul și Ziditorul ei, Bunul Dumnezeu în templul sfințeniei Sale, locuința slavei Sale, cu Fiul Său și cu Duhul Sfânt, în vecii vecilor. Amin.

Și Măkēdā, regina Etiopiei, a dat împărăția fiului ei David, fiul lui Solomon, regele lui Israel, și i-a spus: "Ia [împărăția]. Eu ți l-am dat ție. L-am făcut rege pe cel pe care Dumnezeu l-a făcut rege și l-am ales pe cel pe care Dumnezeu l-a ales ca păzitor al Pavilionului său. Sunt mulțumită de cel pe care Dumnezeu a binevoit să-l facă trimisul Cortului Legământului Său și al Legii Sale. L-am mărit pe cel pe care Dumnezeu l-a mărit [ca] director al văduvelor Sale și l-am onorat pe cel pe care Dumnezeu l-a onorat [ca] dătător de hrană celor fără tată."

Regele s-a ridicat, și-a încins haina, s-a închinat mamei sale și a zis: "Tu ești regina, doamna mea, și te voi sluji în tot ceea ce mă vei trimite, fie pentru moarte, fie pentru viață. Oriunde mă vei trimite, voi fi trimis, și oriunde îmi vei porunci să fiu, voi fi acolo, și orice îmi vei porunci să fac, voi face. Căci tu ești capul și eu sunt piciorul, tu ești stăpâna și eu sunt robul tău; totul se va face după porunca ta și nimeni nu va călca porunca ta, iar eu voi face tot ce vei dori. Dar roagă-te pentru mine ca Dumnezeul lui Israel să mă cruțe de mânia Lui. Căci El se va mânia, ni se spune, dacă nu ne vom îndrepta inimile pentru a face voia Lui și dacă nu vom respecta cu promptitudine toate poruncile Lui cu privire la Sion, locuința gloriei lui Dumnezeu. Căci Îngerul armatei Sale este cu noi, care ne-a condus și ne-a adus aici și nu se va depărta de noi și nu ne va părăsi.

"Și acum, ascultă-mă, Doamna mea. Dacă eu și cei ce vor veni după mine ne vom purta drept și vom face voia Lui, Dumnezeu va locui cu noi și ne va păzi de tot răul și de mâna dușmanului nostru. Dar dacă nu ne păstrăm inimile noastre drepte cu El, El se va mânia pe noi, Își va întoarce fața de la noi și ne va pedepsi, iar dușmanii noștri ne vor jefui, iar frica și cutremurul vor veni la noi de unde nu ne așteptăm și se vor ridica împotriva noastră, ne vor învinge în război și ne vor distruge. Pe de altă parte, dacă vom face voia lui Dumnezeu și vom face ceea ce este drept în ceea ce privește Sionul, vom deveni oameni aleși și nimeni nu va avea puterea de a se purta urât cu noi pe muntele sfînteniei Sale, cât timp locuința Lui este cu noi.

"Și iată, am adus cu noi întreaga Lege a împărăției și porunca lui Dumnezeu, pe care ne-a declarat-o marele preot Țadoc, când m-a uns cu untdelemnul suveranității în casa sfântă a lui Dumnezeu, având în mână cornul cu untdelemn, care este untdelemnul preoției și al suveranității. Și a făcut cu noi ceea ce era scris în Lege și am fost unși: Azaria pentru preoție și eu pentru regat, iar 'Almēyās, gura lui Dumnezeu, păzitorul Legii, adică

păzitorul Sionului, și urechea regelui în toate căile dreptății. Și mi-au poruncit să nu fac nimic decât sub sfatul lor și ne-au pus în fața regelui și a bătrânilor lui Israel și tot poporul a ascultat în timp ce preotul Țadoc ne dădea poruncile. Și au răsunat goarnele și orgile, și sunetele harpelor și ale instrumentelor muzicale, și zgomotul strigătelor lor care se făceau în vremea aceea, erau la porțile Ierusalimului. Dar ce să vă spun vouă, celor ce erați de față acolo? Ni s-a părut că pământul se cutremura din temelii și că cerurile de deasupra capetelor noastre trosneau, iar inimile noastre tremurau împreună cu genunchii noștri."

88. CUM A POVESTIT EL ÎNSUȘI MAMEI SALE CUM L-AU FĂCUT REGE.

"Și când acestea au tăcut, s-a ridicat preotul care ne-a dat poruncile, cu frica lui Dumnezeu, și a vărsat lacrimi, în timp ce trupurile noastre tremurau și lacrimile noastre curgeau. Dumnezeu este, cu adevărat, fără de minciună, în inimile noastre și locuiește în porunca Lui. Și porunca Lui este rostită și El nu se depărtează de cei care Îl iubesc și păzesc porunca Lui și El este cu ei în permanență. Și acum, ascultați judecata și legile pe care le-au adus bătrânii și fiii vitejilor lui Israel, pe care le-au scris înaintea regelui Solomon și ni le-au dat, ca să nu ne abatem nici la dreapta, nici la stânga de la ceea ce ne-au poruncit ei. Și ne-au mai spus și ne-au făcut să înțelegem că noi purtăm moartea și viața și că suntem ca un om care are foc în mâna stângă și apă în mâna dreaptă și care poate să bage mâna în tot ce vrea. Căci în ele sunt scrise pedeapsa și viața; pentru cei ce au făcut răul, pedeapsa, iar pentru cei ce au făcut binele, viața".

Și 'Ēlměyâs și Azaria au adus acea scriere care fusese scrisă înaintea lui Dumnezeu și înaintea regelui lui Israel și au citit-o înaintea lui Mâkědâ și înaintea marilor oameni ai lui Israel. Și când au auzit aceste cuvinte, toți cei din jur, mici și mari, s-au plecat și s-au închinat și au făcut reverență, și L-au slăvit pe Dumnezeu, Care îi făcuse să audă aceste cuvinte și le dăduse această poruncă, pentru ca ei să împlinească dreptatea și judecata lui Dumnezeu. Mai mult decât atât, El i-a făcut membri ai casei Sale, căci Sionul era în mijlocul lor și ea este locuința slavei lui Dumnezeu, iar El i-a izbăvit de tot răul și a binecuvântat roadele pământurilor lor, le-a înmulțit turmele și cirezile, le-a binecuvântat fântânile cu apă, le-a binecuvântat muncile și roadele grădinilor lor, a făcut să crească copiii lor și i-a protejat pe bătrânii lor, a devenit avangarda și ariergarda oriunde locuiau și i-a învins pe dușmanii lor oriunde mergeau. Și tot poporul etiopian s-a bucurat.

Și regina i-a spus fiului ei: "Fiul meu, Dumnezeu ți-a dat mâna dreaptă, mergi în ea și nu te abate de la ea, nici la dreapta, nici la stânga. Și iubește pe Domnul Dumnezeul tău, căci El este milostiv cu cei simpli. Căci calea Lui se cunoaște prin porunca Lui și bunătatea Lui se înțelege prin călăuzirea cuvântului Său."

Apoi s-a întors către 'Ēlměyâs și Azaria și către toți vitejii lui Israel

[zicând]: "Protejați-l și învățați-l calea împărăției lui Dumnezeu și cinstea Doamnei noastre Sion. Și ceea ce nu iubește Doamna noastră, să nu facem noi. Spuneți-ne [aceasta] cu adevărat și cu grijă pentru totdeauna și din generație în generație, ca să nu se mânie pe noi, dacă nu facem bine slujba ei, ca Dumnezeu să locuiască cu noi. Iar tu, fiule, ascultă cuvântul părinților tăi și urmează sfatul lor. Și să nu te amăgească nici băutura, nici femeile, nici mândria vestimentației, nici frâiele și hamurile cailor, nici vederea armelor de război ale celor care sunt în frunte sau în spate. Ci încrederea ta să fie în Dumnezeu și în Sion, Cortul Legii lui Dumnezeu, Creatorul tău, ca să biruiști pe vrăjmașul tău, ca sămânța ta să se înmulțească pe pământ și ca dușmanii și adversarii tăi, apropiați și depărtați, să fie răsturnați".

Iar acei fii ai celor puternici au răspuns și au zis cu un singur glas: "Doamna noastră, noi suntem totdeauna cu tine și ne vom aduce aminte de Domnul, Împăratul. Iată, ceea ce este scris și împlinirea lui se va întâmpla dacă Dumnezeul lui Israel îi va fi de ajutor și dacă va asculta cuvântul mamei sale; și noi îl vom informa pe calea faptelor bune. Căci nimeni nu se găsește în zilele acestea atât de înțelept ca tine, afară de domnul nostru, regele. Tu ne-ai atras aici, ca pe niște slujitori ai Tăi, împreună cu Doamna noastră, Sionul ceresc, Cortul Legii Domnului Dumnezeului nostru, așa cum un om trage o cămilă încărcată cu bunuri de valoare cu o bucată de frânghie subțire și tare legată la nas. Și acum, nu ne respinge și nu ne trata ca pe niște străini, ci fă-ne ca pe niște sclavi ai tăi care îți spală picioarele, căci, fie că murim, fie că trăim, suntem cu tine; nu mai avem nădejde în țara în care ne-am născut, ci numai în tine și în Doamna noastră, Sionul ceresc, locuința slavei lui Dumnezeu".

89. CUM A VORBIT ÎMPĂRĂTEASA CĂTRE COPIII LUI ISRAEL.

Regina le-a răspuns și le-a zis: "Nu ca niște robi, cum spuneți voi, ci ca tată și stăpân ne vom purta cu voi. Căci voi sunteți păzitorii Legii lui Dumnezeu și călăuzitorii poruncilor Dumnezeului lui Israel, oamenii casei lui Dumnezeu și păzitorii Sionului, Cortul Legii lui Dumnezeu, și dorim să nu călcăm poruncile voastre, căci voi ne veți fi călăuză pe calea lui Dumnezeu, departe de orice rău. Prin cuvintele voastre ne vom depărta de ceea ce nu este pe placul lui Dumnezeu și ne vom apropia de orice lucru bun de care Dumnezeu este mulțumit prin porunca voastră. Numai instruieste tot acest popor și învață-i cuvintele cunoștinței, căci niciodată până acum nu au auzit așa ceva ca astăzi. Înțelepciunea și înțelepciunea strălucesc ca lumina soarelui numai pentru cei care au pricepere în ele. Cât despre mine, până astăzi nu am băut adânc din apa cunoașterii. Acum ea este mai dulce decât mierea și potolește setea mai mult decât vinul, sătură și face să bubuie înțelepciunea și stimulează înțelegerea și îl face pe om să verse cuvinte ca un bețiv, îl face pe omul instabil ca unul care se clatină și îl înfierbântă pe om ca unul care duce o povară grea pe un drum greu, pe un pământ uscat și pârjolit de un soare arzător. Când inimile înțelepților sunt deschise la profeție și la cunoaștere, ei nu se tem de împăratul pentru măreția slavei sale dacă se abate de la calea lui Dumnezeu. Și rețineți acest lucru: Cuvântul Legii, care a fost rostit, este cu adevărat cuprinzător pentru cei care îl doresc, care îl beau și se îmbibă cu el. Te rog, Doamne Dumnezeule al lui Israel, Preasfinte Sfințite, dăruiește-mi să urmez înțelepciunea și să nu mă fac naufragiat; dăruiește-mi s-o fac zid pentru mine și să nu cad niciodată; dăruiește-mi s-o fac temelie pentru mine și să nu fiu doborât niciodată; dăruiește-mi să mă sprijin pe ea ca pe un stâlp [tare ca] un stâlp și să nu tremur niciodată; dăruiește-mi să mă ascund în ea și să nu fiu luat niciodată de lângă mine; dăruiește-mi să mă clădesc pe ea și să nu cad; dăruiește-mi să mă întăresc în ea și să nu mă epuizez; dăruiește-mi să mă țin de ea și să nu cad; dăruiește-mi să mă agăț de ea și să nu alunec; dăruiește-mi să mă agăț de ea și să nu alunec; dăruiește-mi să locuiesc în ea în pace; dăruiește-mi să mă satur la masa ei și să nu vomit, să beau din ea și să nu mă îmbăt, să mă satur de ea și să nu o scuip. "

"Am băut din ea, dar nu m-am clătinat; m-am clătinat prin ea, dar nu am căzut; am căzut din cauza ei, dar nu am fost distrus. Prin ea m-am scufundat

în marea cea mare și am apucat în locul adâncurilor ei o perlă cu care m-am îmbogățit. M-am coborât ca marea ancoră de fier cu care oamenii ancorează corăbiile pentru noapte în largul mării, am primit o lampă care să mă lumineze și m-am urcat pe frânghiile bărcii înțelegerii. Am adormit în adâncul mării și, nefiind copleșit de ape, am visat un vis. Și mi s-a părut că în pântecul meu era o stea și m-am minunat de ea, m-am agățat de ea și am întărit-o în splendoarea soarelui; m-am agățat de ea și nu o voi lăsa niciodată să plece. Am intrat pe porțile tezaurului înțelepciunii și am scos pentru mine apele înțelegerii. Am intrat în strălucirea flăcării soarelui și ea m-a luminat cu splendoarea ei, mi-am făcut un scut și m-am salvat încredințându-mă în ea, și nu numai eu, ci toți cei care umblă pe căile înțelepciunii, și nu numai eu, ci toți oamenii din țara mea, regatul Etiopiei, și nu numai ei, ci și cei care umblă pe căile ei, neamurile care sunt de jur împrejur. Căci Domnul ne-a dat o sămânță în Sion și o locuință în Ierusalim. Și mai mult decât atât, ne-a venit o parte cu cei pe care i-a ales El, sămânța lui Iacov, căci El și-a pus locuința Lui să locuiască cu noi. De acum înainte ei sunt disprețuiți, și de acum înainte noi suntem înălțați. De acum ei sunt disprețuiți și lepădați, iar noi de acum vom fi cinstiți și iubiți în vecii vecilor și în toate generațiile viitoare.

"Iar voi, o, nobili, ascultați-mă și învățați bine ce iese din gura mea și din cuvintele mele. Iubiți ceea ce este drept și urâți minciuna, căci ceea ce este drept este dreptate, iar minciuna este capul nelegiurii. Să nu folosiți între voi nici înșelăciunea, nici asuprirea, căci Dumnezeu locuiește cu voi și locuința slavei sale este în mijlocul vostru, căci ați devenit membri ai casei sale. Și de acum încolo încetați să mai respectați obiceiurile voastre de mai înainte, [și anume] să faceți augurii de păsări și de semne, să folosiți amulete, descântece, descântece, preziceri, preziceri și magie. Și dacă după această zi se va găsi cineva care să respecte toate obiceiurile voastre anterioare, casa lui va fi jefuită, iar el, soția și copiii lui vor fi condamnați."

Iar regina i-a spus lui Azaria: "Vorbește și declară cât de mult o iubești pe doamna noastră cu regele ei ceresc".

90. CUM A LĂUDAT AZARIA PE REGINĂ ȘI CETATEA EI.

Și Azaria s-a ridicat și a zis reginei: "O, Doamna noastră, cu adevărat, nu este nimeni ca tine în înțelepciune și înțelegere - care ți-au fost date de Dumnezeu - în afară de domnul meu, Regele, care ne-a adus în această țară cu Doamna noastră Sion, Cortul sfânt și ceresc al Legii lui Dumnezeu. Acum, noi și părinții noștri din vechime am spus: Dumnezeu nu a ales decât Casa lui Iacov, pe noi ne-a ales, pe noi ne-a înmulțit, pe noi ne-a păstrat pentru a-I plăcea, pe noi ne-a făcut împărați și ne-a făcut mădulare ale Casei Sale și sfetnici ai slavei Sale și ai Cortului legământului Său. Cât despre țară, noi spunem că El nu a ales altă țară decât pe a noastră, dar acum vedem că țara Etiopiei este mai bună decât țara lui Iuda. Și de când am venit în țara voastră, tot ce am văzut ni s-a părut bun. Apele voastre sunt bune și se dau fără preț (sau, plată), și [avem] aer fără evantai, iar mierea sălbatică este la fel de [abundentă ca] praful din piață și vitele ca nisipul mării. Iar în ceea ce privește ceea ce am văzut, nu este nimic detestabil și nu este nimic rău în ceea ce auzim, în ceea ce călcăm, în ceea ce atingem și în ceea ce gustăm cu gura noastră. Dar există o chestiune pe care am dori să o menționăm: sunteți negri la față și menționez acest lucru doar pentru că am văzut-o. Dacă Dumnezeu vă luminează inimile, nu există nimic care să vă facă rău."

"Și depărtați-vă de carnea care moare de la sine, de sânge, de trupurile sfâșiate de fiarele sălbatice, de curvie și de tot ceea ce urăște Dumnezeu, ca să ne bucurăm în voi când vă vom vedea temându-vă de Dumnezeu și tremurând la cuvântul Lui, așa cum Dumnezeu a poruncit părinților noștri și a zis lui Moise: "Dă-le porunci cu privire la toate și spune-le să păzească Legea Mea și rânduiala Mea". ' Și nu vă abateți nici la dreapta, nici la stânga de la ceea ce vă poruncim astăzi; și acum [vă poruncim] să vă închinați lui Dumnezeu, Sfântul lui Israel, și să faceți voia Lui, căci El a respins neamul nostru, așa cum au proorocit profeții noștri, și v-a ales pe voi. Oare Dumnezeu, Creatorul vostru, nu vă aparține tuturor? În ce dificultate va avea Dumnezeu dacă ne iubește pe noi și îi urăște pe ei? Căci toate lucrurile îi aparțin și toate sunt lucrarea Lui și nimic nu este imposibil pentru Domnul Dumnezeul lui Israel.

"Și ascultați porunca Lui, pe care v-o voi vesti. Nimeni să nu biruiască pe

aproapele său prin violență. Să nu jefuiți bunurile aproapei vostru. Să nu vă ocărați unii pe alții, să nu vă asupriți unii pe alții și să nu vă certați între voi. Iar dacă din întâmplare se va găsi printre bunurile voastre un animal al aproapei vostru, nu-l ignorați și aduceți-l înapoi la el. Iar dacă nu știți cine este proprietarul bunului, îngrijiți-l pentru el și, de îndată ce ați aflat cui aparține, înapoiati-i-l. Iar dacă proprietatea vecinului tău a căzut într-o groapă, într-o fântână, într-o scobitură sau într-o râpă, nu trece peste ea și nu o străbate până nu-l anunți și nu-l ajuti să o scoată. Iar dacă un om a săpat o fântână sau a construit un turn (sau, un adăpost), să nu lase fântâna descoperită sau turnul fără acoperiș. Și dacă este un om care poartă o sarcină grea sau dacă sarcina a alunecat de la cel care o poartă, să nu treci peste el până nu-l ajuti să o ridice sau să o ușureze, căci este fratele tău. Să nu fierbi un vițel în laptele mamei sale. Nu vei lăsa deoparte dreptul săracului și al orfanului. Nu veți accepta persoana, nici nu veți lua mită pentru a abate dreptul și nu veți depune mărturie mincinoasă.

"Și când veți găsi în țara voastră o pasăre cu puii ei, îi veți cruța viața și nu-i veți lua puii, pentru ca zilele voastre să se prelungească pe pământ și urmașii voștri să fie binecuvântați cu (sau, prin) lungime de zile. Iar când veți secera recolta hranei voastre, să nu vă îngrijiți să o strângeți pe toată. Să nu strângeți ce cade din ea, iar secerile pe care le-ați uitat să le lăsați la întoarcere, să nu le strângeți, ci să le lăsați pentru străinul din cetatea voastră, pentru ca Dumnezeu să binecuvânteze roadele țării voastre. Să nu lucrați necurăția, să nu judecați cu părtinire și să nu vă asupriți unii pe alții în nimic, ca să fiți binecuvântați, ca să crească rodul țării voastre și ca să fiți izbăviți de blestemul Legii pe care a poruncit-o Dumnezeu, zicând: "Vor blestema pe cel ce face rău". Și a scris, zicând: 'Blestemat să fie cel ce va scoate pe orb din calea lui'. Și blestemat să fie cel ce vorbește cuvinte urâte celor surzi (sau, muți). Blestemat este cel ce spurcă patul tatălui său. Blestemat să fie cel ce înșală pe aproapele său. Blestemat este cel care pervertește dreptatea în favoarea străinului pentru a ucide sânge nevinovat. Blestemat este cel care își tratează cu dispreț tatăl și mama. Și oricine își face un chip necurat din piatră sau din metal topit, lucru al mâinilor omenești, și-l ridică și-l ascunde în casa lui și i se închină ca unui dumnezeu, fără să creadă că Dumnezeu este Creatorul cerurilor și al pământului, care l-a făcut pe Adam după chipul și asemănarea Sa și l-a pus peste tot ce a creat, noi toți fiind făptura Lui, omul care nu crede [aceasta], blestemat să fie! Amin. Și oricine se va culca cu o fiară, să fie blestemat. Și oricine se va culca cu un bărbat ca și cu o femeie, să

fie blestemat. Și oricine va omorî o viață, sânge nevinovat, prin înșelăciune și violență, să fie blestemat".

Și peste toate acestea să nu vă închinați la alți dumnezei, căci Dumnezeu este gelos pe cei care Îl disprețuiesc și fac așa ceva, și își îndreaptă fața spre ei până ce le va smulge viața de pe pământ și le va șterge amintirea pentru totdeauna. Ferice de cei care ascultă glasul lui Dumnezeu, care fac și păzesc [poruncile Lui]. Și fericiți sunt cei care se îndepărtează de cei răi, ca să nu cadă asupra lor niciuna dintre pedepsele care vor cădea asupra păcătoșilor. Iar dacă vreți să păziți cuvântul lui Dumnezeu, feriți-vă din calea păcătoșilor, ca să nu fiți bătuți cu toiagul cu care vor fi bătuți ei. Așa cum spune David, bunicul Domnului nostru David: "Dumnezeu nu va lăsa ca toiagul păcătoșilor să cadă peste partea celor dreți", ca nu cumva cei dreți să ridice mâinile cu violență (sau asuprire). Când un om are puterea de a face ceea ce este bun și se păzește pe sine însuși și îi spune aproapelui său, devine ca și cum ar fi proprietarul a doi talanți, și încă doi talanți i se adaugă încă doi talanți și obține răsplată din belșug de la Dumnezeu. Pentru că a făcut el însuși ceea ce a făcut și l-a învățat pe aproapele său să facă, iar pentru aceasta răsplata lui va fi nespus de mare. Și mai mult decât atât, ferice de voi dacă veți da averile voastre, fără uzură, și nu ca împrumut".

91. IATĂ CE SĂ MÂNCAȚI: CELE CURATE ȘI CELE NECURATE.

"Și iată ce veți mânca: cele curate și cele necurate. Boul, oaia, capra, berbecul, cerbul, gazela, bivolul, antilopa deskēna, antilopa we'elâ, oryxul, gazela zērât și orice creatură cu copita bătută și cu unghii să mâncați, precum și creaturile care mestecă. Iar acestea pe care să nu le mâncați dintre cele care mestecă și au copite despicate sunt cămilele și iepurele și kârgēlyôn (coney?), pentru că ele mestecă, dar copitele lor nu sunt despicate. Lupul și porcul să nu-i mâncați, pentru că copitele lor sunt despicate, dar nu mestecă coada; să nu mâncați ceea ce este necurat. Tot ce este în ape, cu înotătoare și solzi, să mâncați; tot ce este necurat în ele, să nu mâncați. Dintre păsări, să mâncați tot ce este curat, dar să nu mâncați următoarele: vulturul 'ēlyâtân, vulturul, acvila, vulturul pescăruș, șoimul și altele asemenea, corbul, struțul, bufnița, pescărușul, pescărușul, heronul, lebăda, ibisul, pelicanul, șoimul, hulpava, cioara de noapte, cornul, uliul, uliu, gaia de apă și liliacul; acestea sunt necurate. Să nu mâncați lăcuste și nici unul din soiurile lor, nici 'akâtân și nici unul din soiurile lor, nici lăcuste și nici unul din soiurile lor, nici lăcuste de câmp și nici unul din soiurile lor. Dintre lucrurile care zboară (sau, sar) și care au două sau patru sau șase picioare, carnea lor este necurată, să nu mâncați din ea. Să nu vă atingeți de cadavrele lor și oricine se va atinge de ele va fi necurat până seara.

"V-am vestit aceste lucruri, ca să păziți și să împliniți frica lui Dumnezeu, ca să fiți binecuvântați în această țară a voastră, pe care v-a dat-o Dumnezeu pentru Sionul cel ceresc, Cortul Legii lui Dumnezeu, căci prin el ați fost aleși. Iar părinții noștri au fost lepădați, pentru că Dumnezeu a luat de la ei Sionul, Cortul Legii lui Dumnezeu, ca să vă păzească pe voi și pe urmașii voștri în veci. Și El va binecuvânta rodul pământului vostru, vă va înmulți vitele și îi va ocroti în toate lucrurile în care trebuie să fie ocrotiți.

"Cât despre tine, Doamna mea, înțelepciunea ta este bună și întrece înțelepciunea oamenilor. Nimeni nu se poate compara cu tine în ceea ce privește inteligența ta, nu numai în ceea ce privește intuiția femeilor care au fost create până în prezent, ci înțelegerea inimii tale este mai profundă decât cea a oamenilor și nimeni nu se poate compara cu tine în ceea ce privește abundența înțelegerii tale, cu excepția domnului meu Solomon. Și

înțelepciunea ta o întrece cu mult pe cea a lui Solomon, încât ai putut să atragi aici pe vitejii lui Israel și Cortul Legii lui Dumnezeu cu corzile înțelegerii tale și ai răsturnat casa idolilor lor și ai distrus chipurile lor și ai curățat ceea ce era necurat în poporul tău, căci ai îndepărtat de la ei ceea ce Dumnezeu urăște.

Iar în ceea ce privește numele tău, Dumnezeu l-a pregătit [în mod special], căci te-a numit "Mâkēdā", a cărui interpretare este "Nu-i așa". Gândiți-vă la voi [poporul] din națiunea voastră cu care Dumnezeu nu a fost mulțumit, și veți spune: 'Nu așa [este] bine, dar este bine să ne închinăm lui Dumnezeu'; 'Nu așa este bine să ne închinăm la soare, dar este bine să ne închinăm lui Dumnezeu', veți spune. 'Nu este bine să consultăm ghicitoarea, dar este mai bine să ne încredem în Dumnezeu', veți spune. Nu este bine să apelezi la magie, ci să te încrezi în Sfântul lui Israel', vei spune. Nu este bine să oferi jertfe pietrelor și copacilor, ci este bine să oferi jertfe lui Dumnezeu', veți spune. Nu este bine să ceri preziceri de la păsări, ci să te încrezi în Creator', vei spune.

"Și mai mult, în măsura în care ai ales înțelepciunea, ea a devenit pentru voi o mamă; ai căutat-o și ea a devenit pentru voi o comoară. Ai făcut din ea un loc de refugiu pentru tine, iar ea a devenit pentru tine un zid. Ai tânjit după ea, iar ea te-a iubit mai presus de orice. Ți-ai pus încrederea în ea, iar ea te-a luat la sânul ei ca pe un copil. Ai iubit-o, iar ea a devenit pentru tine ceea ce ai dorit. Te-ai agățat de ea, iar ea nu-ți va da drumul până în ziua morții tale. Te-ai întristat pentru ea, iar ea te-a făcut să te bucuri pentru totdeauna. Ai muncit pentru ea, iar ea te-a făcut viguros pentru totdeauna. Ai flămânzit de dragul ei, și ea te-a umplut de hrană pentru totdeauna. Ai însetat de înțelepciune, iar ea ți-a dat de băut din belșug în veci. Ai suferit necazuri de dragul înțelepciunii, iar ea a devenit pentru tine vindecare în veci. De dragul înțelepciunii ai devenit surd, iar ea te-a făcut să auzi în veci. Ai devenit orb de dragul înțelepciunii, iar ea te-a făcut mai strălucitor decât soarele în veci. Și toate acestea s-au întâmplat de la Dumnezeu pentru că ai iubit înțelepciunea pentru totdeauna. Căci înțelepciunea, știința și înțelegerea sunt ale Domnului. Înțelegerea și știința, și începutul înțelepciunii, și frica de Domnul, și cunoașterea, și perceperea binelui, și simpatia, și compasiunea care există în veci, toate acestea le-ai găsit, Doamna mea, la Dumnezeul lui Israel, Sfântul Sfinților, Cunoscătorul inimilor, Care cercetează ce este în inima omului; de la El este totul. Și s-a întâmplat, prin voia lui Dumnezeu, că

Sionul a venit în această țară a Etiopiei și va fi călăuză pentru regele nostru David, iubitorul de Dumnezeu, păzitorul pavilionului Său și directorul locuinței slavei Sale."

92. CUM AU REÎNNOIT REGATUL LUI DAVID.

Azaria a zis: "Aduceți aici trâmbițele jubiliare și haideți să mergem în Sion și acolo vom reface împărăția Domnului nostru David". Și a luat untdelemnul suveranității și a umplut cornul [cu el] și l-a uns pe David cu mirul, adică cu untdelemnul suveranității. Și au suflat în cornuri, în flaute și în trâmbițe, au bătut în tobe și au sunat tot felul de instrumente muzicale, și s-a cântat, s-a dansat și s-a jucat, și [s-au făcut] expoziții cu cai și cu scuturi [-oameni], și au fost de față toți bărbații și femeile din poporul țării Etiopiei, mici și mari, și negriții, în număr de șase mii, și femeile fecioare pe care Azaria le alesese prin lege pentru femeile din Sion, pe care regele David le rânduisese pentru [slujba] mesei și banchete în cetatea regală, când se urca la ea [îmbrăcat în] haine de aur fin. Și în felul acesta s-a reînnoit împărăția lui David, fiul lui Solomon, regele lui Israel, în capitala cetății, pe muntele Măkēdā, în Casa Sionului, atunci când Legea a fost instaurată pentru prima dată de regele Etiopiei.

Apoi, după ce a terminat de stabilit Legea, au făcut, după cum văzuseră la Ierusalim, Legea în Casa Sionului pentru nobilii regatului, pentru cei dinăuntru și pentru cei de afară, pentru popor, pentru insule, pentru orașe și pentru provincii; și pentru toți locuitorii și pentru toate rudele lor tribale au făcut rânduieli în același fel. Astfel, hotarul estic al regatului regelui Etiopiei este începutul cetății Gāzā din țara lui Iuda, adică Ierusalimul; și hotarul său este lacul Ierihon și trece pe malul mării sale până la Lēbā și Sābā; și hotarul său coboară până la Bīsīs și 'Asnēt; și limita sa este Marea Neagră și Nucă, și urcă pe lângă Muntele Kēbērēnēyōn până la Marea Întunericului, adică locul unde apune soarele; și limita sa se întinde până la Fēnē'ēl și Lasîfâlā; și granițele sale sunt ținuturile [de lângă] Grădina (i.e. adică Paradisul), unde există hrană din belșug și vite din belșug, și [lângă] Fēnēkēn, iar granița sa se întinde până la Zāwēl și trece până la Marea Indiei; și granița sa este până la Marea Tarsīs, iar în partea sa îndepărtată (?) este Marea Medyām, până când ajunge în țara lui Gāzā; iar granița sa este locul unde a început [enumerarea noastră]. Și, în plus, stăpânirea regelui Etiopiei îi aparține lui și seminței sale pentru totdeauna.

93. CUM AU DISTRUS OAMENII DIN RÔMÊ CREDINȚA

Și după ce au așteptat trei luni - acum Sionul a ajuns în țara Etiopiei la începutul primei luni, în limba evreilor, în greaca Târmôn și în Gě'ěz (etiopiană) Mîyâzyâ, în a șasea (sau, a șaptea) zi - au scris Legea și numele, și au depus [scrierea] ca memorial pentru zilele de mai târziu, pentru ca ceea ce era drept pentru pavilionul [Sionului] să fie făcut și pentru ca gloria regilor Etiopiei și gloria regilor din Rômê să fie bine cunoscute. Căci regii Etiopiei și regii din Rômê erau frați și aveau credința creștină. În primul rând, ei au crezut ortodox în propovăduirea apostolilor până [pe vremea] lui Constantin și a reginei 'Ēlênî (Elena), care a adus lemnul Crucii, iar ei (adică regii din Rômê) au continuat [să creadă timp de] o sută treizeci de ani.

După aceea, Satana, care a fost dușmanul omului din cele mai vechi timpuri, s-a ridicat și i-a sedus pe oamenii din țara Rômê, iar ei au corupt Credința lui Hristos și au introdus erezia în Biserica lui Dumnezeu prin gura lui Nestorius. Și Nestorius, și Arius, și Yabâsô (?) au fost aceia în inimile cărora a aruncat aceeași gelozie pe care o aruncase în inima lui Cain pentru a-l uide pe fratele său Abel. În același mod a aruncat gelozia tatăl său, Diavolul, vrăjmașul dreptății și urătorul binelui, așa cum spune David: "Ei vorbesc cu violență în înălțimile cerului, își pun gura în ceruri și limba lor se mișcă pe pământ". Și tocmai acei oameni care nu știu de unde au venit și nu știu încotro se îndreaptă, îl insultă cu limba lor pe Creatorul lor și blasfemiază slava Lui, când El este Dumnezeu, Cuvântul Domnului. El a coborât de pe tronul Dumnezeirii Sale și a îmbrăcat trupul lui Adam, și este Dumnezeu Cuvântul. Și în acel trup a fost răstignit pentru a-l răscumpăra pe Adam în nelegiuirea lui, apoi S-a înălțat la cer și a șezut pe tronul Dumnezeirii Sale în acel trup pe care l-a luat. Și va veni iarăși în slavă să judece pe cei vii și pe cei morți și va răsplăti fiecăruia după fapta lui, în vecii vecilor. Amin.

Și astfel credem și ne închinăm Sfintei Treimi. Iar cei ce nu cred așa sunt excomunicați de Cuvântul lui Dumnezeu, Împăratul cerului și al pământului, atât în lumea aceasta, cât și în cea viitoare. Iar noi suntem tari în Credința Ortodoxă pe care ne-au transmis-o Părinții Apostolici, Credința Bisericii. Și astfel Etiopia a continuat să rămână în Credința ei până la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine slava în vecii vecilor. Amin.

94. PRIMUL RĂZBOI AL REGELUI ETIOPIEI

După trei luni, ei (adică David și soldații săi) s-au ridicat să facă război din cetatea Guvernului, cu Mâkêdâ, mama sa, și cu Sion, doamna sa. Și leviții purtau Cortul Legii, împreună cu lucrurile care țineau de slujba lor, și au mășăluit cu mare măreție și, așa cum în vechime, când Dumnezeu, pe muntele Sinai, a făcut ca Sionul să coboare în sfințenie la Moise și Aaron, tot așa Azaria și 'Êlmîyâs au purtat Cortul Legii. Și ceilalți puternici războinici ai lui Israel mășăluiau la dreapta lui și la stânga lui, lângă el, în fața lui și în spatele lui și, deși erau ființe făcute din țărână, cântau psalmi și cântări ale spiritului ca oștile cerești. Și Dumnezeu le dădea glasuri frumoase și cântece minunate, pentru că îi plăcea să fie lăudat de ei.

Și ei au venit din cetatea Guvernului și au tăbărât în Mâya 'Abaw, iar în dimineața următoare au devastat districtul Zâwâ cu Hădëyâ, căci între ei exista dușmănie din vechime; și au nimicit poporul și l-au ucis cu ascuțișul sabiei. Au trecut de acolo și și-au așezat tabăra la Gêrrâ, și tot aici au devastat cetatea viperelor care aveau fețe de oameni și cozi de măgari atașate de coapsele lor.

Și [regina] s-a întors și a tăbărât în cetatea Sionului și au rămas acolo trei luni, apoi carele lor s-au mișcat și au ajuns în cetatea Guvernului. Și într-o singură zi au ajuns în cetatea Sâbâ și au devastat Nôbâ; și de acolo au tăbărât în jurul Sâbâ și au devastat până la granița Egiptului. Și măreția (sau, frica) regelui Etiopiei era atât de mare încât regele din Mědyâm și regele Egiptului au făcut să i se aducă daruri, și au venit în orașul Guvernului, și de acolo au tăbărât la 'Ab'ât, și au făcut război în țara Indiei, și regele Indiei a adus un dar și un cadou (sau, tribut), și el însuși a adus omagiu regelui Etiopiei. El (adică David) a făcut război oriunde a vrut; nimeni nu l-a cucerit, dimpotrivă, oricine l-a atacat a fost cucerit. Cât despre cei care ar fi vrut să acționeze ca spioni în tabăra lui, să audă vreo poveste și să o povestească în cetatea lui, ei nu puteau alergeră alături de carele de luptă, căci însuși Sionul făcea ca forțele dușmanului să fie epuizate. Dar regele David, împreună cu soldații săi, cu oștenii soldaților săi și cu toți cei care i-au ascultat cuvântul, au alergat alături de care fără durere sau suferință, fără foame sau sete, fără sudoare sau epuizare, și au parcurs într-o singură zi o distanță care [în mod normal] dura

trei luni. Și nu le-a lipsit absolut nimic din lucrurile pe care I-au cerut lui Dumnezeu prin Sion, Cortul Legii lui Dumnezeu, să le dea, pentru că El locuia cu ea, iar Îngerul Său o conducea și ea era locuința Lui. Iar în ceea ce privește pe regele care se ocupa de pavilionul Său - dacă el călătorea în vreo călătorie și dorea să se facă ceva, tot ce dorea și gândea în inima sa și arăta cu degetul, toate [spun] se împlineau la cuvântul lui și toți se temeau de el. Dar el nu se temea de nimeni, pentru că mâna lui Dumnezeu era cu el și îl ocrotea zi și noapte. Și a făcut voia lui, și Dumnezeu a lucrat pentru el și l-a apărât de tot răul în vecii vecilor. Amin.

Aceasta am găsit-o printre manuscrisele Bisericii Sophia din Constantinopol. Și arhiepiscopii care erau acolo i-au spus lui [Domitius?]: "Aceasta este ceea ce este scris din zilele lui Solomon împăratul". Iar Domitius al Antiohiei a spus: "Da, ceea ce este scris până în ziua morții lui Solomon trebuie să fie acceptat și ceea ce a fost scris de alți profeti după moartea lui trebuie, de asemenea, să fie acceptat".

95. CUM A FOST ACCEPTATĂ ÎN MOD UNIVERSAL STAREA ONORABILĂ A REGELUI ETIOPIEI.

Acum, prin KEBRA NAGAST știm și am aflat că, în mod sigur, regele Etiopiei este onorabil, că este regele Sionului și primul născut din sămânța lui Sem și că locuința lui Dumnezeu este în Sion și că acolo El frânge tăria și puterea tuturor dușmanilor și adversarilor săi. Iar după el, regele Rômê a fost unsul Domnului cu lemnul Crucii. Iar în ceea ce privește împărăția lui Israel - când s-a născut Perla din ei și din Perlă iarăși s-a născut Soarele Dreptății, Care S-a ascuns în trupul Său - acum, dacă nu s-ar fi ascuns în trup de om, nu ar fi putut fi văzut de ochii muritorilor - și îmbrăcându-Se în trupul nostru, S-a făcut asemenea nouă și a umblat cu [oamenii]. Și a făcut semne și minuni în mijlocul lor. A înviat morții lor, a vindecat bolnavii lor, a făcut pe orbii lor să vadă și a deschis urechile surzilor lor, a curățat leproșii lor, a hrănit pe cei flămânzi și a făcut multe minuni, dintre care unele sunt scrise și altele nu, după cum spune Ioan Evanghelistul, fiul lui Zebedeu: "Dacă toate cele făcute de Iisus ar fi fost scrise, lumea întreagă nu ar putea cuprinde toate scrierile care trebuie să fie scrise.

Și când au văzut toate acestea, copiii cei răi ai lui Israel au crezut că El este om și L-au invidiat pentru cele văzute și auzite, L-au răstignit pe lemnul Crucii și L-au omorât. Iar El a înviat din morți a treia zi și S-a înălțat la cer cu slavă, [și a șezut] pe tronul Dumnezeirii. Și a primit de la Tatăl o împărăție incoruptibilă în vecii vecilor peste ființele duhului și peste ființele pământului și peste orice ființă creată, astfel încât orice limbă se va închina Numelui Său și orice genunchi se va pleca înaintea Lui; și El va judeca pe cei vii și pe cei morți și va răsplăti fiecăruia după fapta lui. Prin urmare, când evreii Îl vor vedea, vor fi rușinați și condamnați la focul veșnic. Dar noi, cei care credem în Credința Ortodoxă, vom fi pe tronul nostru și ne vom bucura împreună cu învățătorii noștri, Apostolii, cu condiția să fi umblat pe calea lui Hristos și în poruncile Lui. După ce iudeii L-au răstignit pe Mântuitorul lumii, au fost risipiți și împărăția lor a fost distrusă, s-a terminat cu ei și au fost dezrădăcinați pentru totdeauna.

Și toți sfinții care erau adunați au zis: "Adevărat, adevărat, Regele Etiopiei este mai înălțat și mai cinstit decât orice împărat de pe pământ, din

pricina slavei și măreției Sionului ceresc. Și Dumnezeu iubește poporul etiopian, pentru că, fără să cunoască Legea Lui, a distrus idolii lor, în timp ce cei cărora li s-a dat Legea lui Dumnezeu au făcut idoli și s-au închinat zeilor pe care Dumnezeu îi urăște. Iar în vremurile de pe urmă, când S-a născut ca să răscumpere pe Adam, a făcut semne și minuni înaintea lor, dar ei nu au crezut în El, nici în propovăduirea Lui, nici în cea a părinților lor. Dar poporul etiopian a crezut într-un ucenic de încredere și de aceea Dumnezeu a iubit foarte mult poporul etiopian."

Episcopii au răspuns și i-au zis lui (Grigorie): "Ai vorbit bine și cuvântul tău este adevărat, iar ceea ce ne-ai expus și interpretat este clar. După cum spune Pavel: "Oare nu cumva sămânța lui Avraam a înălțat pe cea a lui Sem? Toți aceștia sunt împărați ai pământului, dar aleșii Domnului sunt poporul Etiopiei. Căci acolo este locuința lui Dumnezeu, Sionul ceresc, Cortul Legii Sale și Cortul Legământului Său, pe care l-a făcut scaun de îndurare prin mila [Sa] pentru fiii oamenilor; pentru ploile și apele cerului, pentru plante (sau, vegetație) și fructe, pentru popoare și țări, pentru împărați și nobili, pentru oameni și animale, pentru păsări și târătoare".

Episcopul Grigorie, care face minuni, le-a răspuns: "Cu adevărat, mântuirea ne-a fost dată nouă, întregului popor creștin, celor care am crezut în Maica Domnului, ca în Sionul cel ceresc. Căci Domnul a locuit în pântecele Fecioarei și a fost născut de ea fără unire trupească. Iar cele zece cuvinte (Decalogul) ale Legii au fost scrise de Degetul lui Dumnezeu și au fost făcute (adică așezate) în Sion, Cortul Legii lui Dumnezeu. Și acum, veniți, și vom vesti din Legea lui Moise profețiile Profetilor, Părinții noștri, sfinții din vechime, și profețiile despre Hristos, Răscumpărătorul nostru, pentru ca generațiile posterității să audă interpretarea (sau, explicația) istoriei, și le vom relata povestirea interpretării Scripturilor. Vom începe, așadar, de la începutul Cărții și vă vom face să înțelegeți în Duh, așa cum spune David, prin Duhul Sfânt: "La început a fost scrisă Cartea pentru mine".

Și răspunzând cineva, a zis: "Care este începutul Cărții?". Ei au răspuns și i-au zis: "Ce este începutul cărții?

"Este Legea care a fost scrisă despre Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și spune: "La început a făcut Dumnezeu cerurile și pământul"; și ele existau din vechime. Pământul nu avea formă, ci întunericul, vânturile, apele, ceața și praful erau amestecate între ele. Și Duhul lui Dumnezeu plutea deasupra

apelor. Aceasta înseamnă că prin Cuvântul lui Dumnezeu au fost create cerurile și pământul; iar aceste cuvinte înseamnă că Duhul lui Dumnezeu locuia deasupra întregii creații."

96. DESPRE PROFETIA REFERITOARE LA HRISTOS.

Mai mult, Moise a proclamat în Lege și a spus: "Un profet ca mine se va ridica pentru voi dintre frații voștri și pe el îl veți asculta; iar pe oricine nu-l va asculta pe acest profet, îl veți dezrădăcina din mijlocul poporului". Și aceasta a spus-o despre Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și a mai profetizat și despre Răstignirea Sa și a spus: "Când șerpii i-au chinuit pe copiii lui Israel, ei au strigat la Moise, iar Moise a strigat la Dumnezeu să-i izbăvească de șerpi. Și Dumnezeu i-a zis: 'Fă o imagine de bronz a unui șarpe și atârnă-o într-un loc unde să fie cunoscută ca semn și oricine a fost mușcat de șarpe să se uite la imaginea aceea de bronz și va trăi. Și cei care nu s-au uitat la ea au murit, iar cei care s-au uitat la ea și au crezut au trăit". Așa a fost și cu Hristos; cei care nu L-au ascultat și nu au crezut în El au pierit în Locuința morților, iar cei care au crezut și L-au ascultat au moștenit pământul vieții veșnice, unde nu va exista niciodată durere sau suferință.

Și acum vă vom spune cum nu L-au luat în seamă pe Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Când copiii lui Israel au vorbit împotriva lui Moise, spunând: "Oare Dumnezeu a vorbit numai lui Moise? Cum se face că nici noi nu am auzit cuvântul lui Dumnezeu, ca să credem în El? Dumnezeu, care cunoaște inimile oamenilor, a auzit murmurul copiilor lui Israel și i-a spus lui Moise: "Tu ceri iertare pentru poporul tău și totuși ei murmurează împotriva ta, zicând: "De ce nu ne vorbește Dumnezeu?" Și acum, dacă vor crede în Mine, vor crede în Mine. Și acum, dacă vor crede în Mine, să vină aici, la Mine, împreună cu tine. Și spune-le să se purifice și să-și spele hainele și să urce marii bărbați ai lui Israel ca să asculte poruncile pe care le voi da Eu, să asculte glasul Meu și să împlinească poruncile pe care le voi da Eu". Și Moise a spus copiilor lui Israel ceea ce i se poruncise, iar poporul s-a aruncat înaintea lui Dumnezeu și s-a purificat a treia zi. Și cei șaptezeci de bătrâni ai lui Israel s-au suit pe muntele Sinai, au plecat din tabără și s-au suit pe muntele Sinai. Și erau depărtați unul de altul cât zborul unei săgeți și stăteau în picioare, fiecare cu fața la vecinul său. Acum, deși erau mulți și se străduiau, nu puteau să urce în nor cu Moise, și frica și tremurul i-a cuprins, și umbra morții i-a învăluit; și au auzit sunetul cornului și al cimpoiilor, și (au simțit) întunericul și vânturile. Și Moise a intrat în nor și a vorbit cu Dumnezeu și toți marii lui Israel au auzit acea Voce a lui Dumnezeu, iar ei s-

au temut și au tremurat de groază și, din cauza terorii copleșitoare care era în inimile lor, nu s-au putut ridica. Și când Moise a ieșit afară, ei i-au spus: "Nu vrem să ascultăm acest cuvânt al lui Dumnezeu, ca să nu murim de spaimă. Și iată, noi știm că Dumnezeu vorbește cu tine. Și dacă este ceva ce vrea să ne spună, ascultă-l și declară-ne. Fii pentru noi o gură în ceea ce privește pe Dumnezeu și vom fi pentru El poporul Lui". Nu vedeți că ei s-au lepădat de Hristos și au spus: "Nu vom asculta de Vocea aceea ca să nu murim de frică"? Or, Hristos era Cuvântul lui Dumnezeu și, prin urmare, când au spus: "Nu vom asculta acea Voce", au vrut să spună: "Nu credem în Hristos".

Și din nou Moise a vorbit cu Dumnezeu și a spus: "Arată-mi Fața Ta". Și Dumnezeu i-a spus lui Moise: "Nimeni nu poate să privească la Fața Mea și să trăiască, ci numai ca într-o oglindă. Întoarce-ți fața spre apus și vei vedea în stâncă reflectarea Feței Mele". Și când Moise a văzut umbra Feței lui Dumnezeu, propria sa față a strălucit cu o strălucire de șapte ori mai puternică decât soarele, iar lumina era atât de puternică încât copiii lui Israel nu puteau să se uite la fața lui decât printr-un văl. Apoi a văzut că ei nu doreau să privească Fața lui Dumnezeu, căci I-au spus: "Fă-ne un văl ca să nu putem vedea Fața Ta". Și după ce au spus aceste cuvinte, este evident că ei urau să audă cuvintele Lui și să vadă Fața Lui.

Și mai mult, când Avraam l-a dus pe fiul său Isaac pe Muntele Țarmelwôs (Carmel), Dumnezeu a coborât din cer un berbec pentru răscumpărarea lui Isaac. Și Isaac nu a fost sacrificat, ci berbecul care se coborâse din cer a fost sacrificat. Acum, Avraam trebuie interpretat ca Dumnezeu Tatăl, iar Isaac ca simbol al lui Hristos Fiul. Și când S-a coborât din cer pentru mântuirea lui Adam și a copiilor săi, Dumnezeirea care se coborâse din cer nu a fost omorâtă, ci trupul Său care fusese îmbrăcat pentru noi, acel trup pământesc care fusese îmbrăcat cu Maria, a fost omorât. Puteți înțelege și cunoaște această asemănare și similitudine pentru ființa pământească Isaac, fiul lui Avraam, care a fost o jertfă de viață tatălui său? Berbecul ceresc a devenit o răscumpărare (sau, înlocuitor), iar fiul lui Avraam a fost răscumpărat. Cât despre Cel care a coborât, Fiul lui Dumnezeu, El a devenit răscumpărarea Dumnezeirii, trupul Său pentru cel pământesc, și a murit în trupul Său, Dumnezeirea nu a suferit deloc și a rămas nealterată; iar muritorul a devenit viu în Înviere cu Dumnezeirea. Și se vede limpede: prin faptul că Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne-a răscumpărat pe noi, ne-a mărit pe noi oamenii. Iar noi trebuie să cinstim în mod deosebit, atât pe

pământ cât și în ceruri, pe această Fecioară Maria, Maica lui Dumnezeu.

Și ascultați această explicație cu privire la primul om, care este tatăl nostru Adam. Eva a fost creată din om, dintr-un os din coasta lui, fără îmbrățișare sau unire trupească, și a devenit tovarășa lui. Și auzind cuvântul înșelător, din tovarășă a lui Adam a devenit ucigașă, făcându-l pe acesta să calce porunca. Iar Dumnezeu Tatăl, în mila Sa, a creat Perla în trupul lui Adam. A curățit trupul Evei și l-a sfințit și i-a făcut o locuință pentru mântuirea lui Adam. Ea [adică Maria] s-a născut fără cusur, căci El a făcut-o curată, fără pată, și și-a răscumpărat datoria fără unire și îmbrățișare carnală. Ea a născut în trup ceresc un Împărat, iar El s-a născut din ea și i-a reînnoit viața în puritatea trupului ei. Și a ucis moartea cu trupul Său curat și a înviat fără stricăciune și ne-a ridicat împreună cu El la nemurire, la tronul dumnezeirii, și ne-a ridicat la Sine, și am schimbat viața din trupul nostru muritor și am aflat viața cea nemuritoare. Prin seducția lui Adam am suferit necazuri, iar prin răbdarea răbdătoare a lui Hristos am fost vindecați. Prin fărâdelegea Evei am murit și am fost îngropați, iar prin puritatea Mariei am primit cinste și am fost înălțați la înălțime.

Și Ezechiel a profețit și el despre Maria și a spus: "Am văzut o ușă în răsărit, care era pecetluită cu o pecete mare și minunată și nimeni nu putea să intre în ea, afară de Domnul oștirilor; El a intrat prin ea și a ieșit din ea". Acum ascultați această explicație: când spune: "Am văzut o ușă", era vorba de ușa porții cerului, de intrarea sfinților în împărăția cerurilor. Iar când spune că era "la răsărit" se referă la puritatea și frumusețea ei. Oamenii o numesc "Poarta Mântuirii", dar și "Răsăritul", spre care sfinții privesc cu bucurie și veselie. Iar "închiderea" de care vorbește se referă la fecioria și la trupul ei. Iar când spune că a fost pecetluită cu "pecete mare și minunată", aceasta arată clar că a fost pecetluită de Dumnezeu, Cel Mare și Minunat, prin Duhul Sfânt. Iar când spune: "Nimeni nu trece prin ea decât Domnul oștirilor, El intră și iese", [se referă la] Creatorul cerurilor și al pământului, Creatorul îngerilor, al oamenilor și al stăpânilor. Domnul oștirilor este rodul Dumnezeirii, Care a îmbrăcat trupul nostru cu el, Hristos. El a intrat și a ieșit din el fără să-l pângărească.

Despre Maria a proorocit și Moise, zicând: "Am văzut un tufiș pe muntele Sinai, pe care focul mistuitor nu l-a mistuit". Iar sensul acestui foc este Divinitatea Fiului lui Dumnezeu, iar tufișul, care ardea fără ca frunzele sale să se ofilească, este Maria.

97. DESPRE MURMURUL LUI ISRAEL

Și iarăși copiii lui Israel au murmurat cu privire la slujba preoților înaintea Domnului, zicând: "Oare nu suntem noi Israel, noi, sămânța lui Avraam, și de ce nu putem aduce și noi jertfe ca și ei în Cortul Martorilor, lângă Cortul Legii lui Dumnezeu, în Sfântul Sion, cu cădelnițe și tămâie și cu instrumentele sacre? De ce să o facă numai Moise, fratele său Aaron și fiii săi?" Nu suntem noi un popor pe care Dumnezeu l-a ales la fel ca și ei și nu vom face voia Lui? Când Moise a auzit [acest lucru], le-a spus: "Faceți cum vreți". Bătrânii lui Israel s-au dus și au pus să se facă șaptezeci de cădelnițe cu care să aducă tămâie Sionului și să laude pe Dumnezeu; au luat tămâie și cărbuni în cădelnițe și s-au dus și au intrat în Locul Preasfânt ca să aducă tămâie. Și după ce au turnat tămâia în cădelnițe, la prima lovitură a ieșit foc din cădelnițe și acestea au ars îndată și s-au topit. Și cum se topește ceara în fața focului, așa s-au topit și cum se usucă iarba când se apropie flacăra de ea, așa s-au mistuit și ei și instrumentele lor și au rămas din ei numai cădelnițele lor. Și Dumnezeu a zis: "Sfințiți-Mi aceste cădelnițe pentru Cortul (sau, Pavilionul) Meu și ele vor fi folosite pentru jertfele Mele, pentru că sunt consacrate prin moartea acelor oameni".

Acum, cădelnița este Maria, iar Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Divinitatea, este cărbunele, iar mirosul tămâiei este parfumul lui Hristos, iar prin parfumul Lui, Apostolii, și Profeții, și Martirii, și Călugării, s-au lepădat de lume și au moștenit Împărăția Cerurilor. Iar lanțurile cădelnițelor sunt scara pe care a văzut-o Iacov, de care [îngerii] se agățau când se urcau și când se coborau; și pe parfumul tămâiei urcă rugăciunile celor curați spre tronul lui Dumnezeu.

După ce flacăra a ars pe cei păcătoși, poporul care era rudă cu cei care fuseseră nimiciți i-a ocărât pe Moise și pe Aaron și le-a zis: "Voi ați făcut să piară bătrânii noștri"; și au luat pietre ca să-i ucidă cu pietre pe Moise și pe Aaron. Dumnezeu s-a mâniat foarte tare pe Israel și a urât sfatul lui Datan și Abiram, fiii lui Core, ca pe niște zdrențe murdare. Cuvântul lui Dumnezeu a făcut un semn pe pământ, iar pământul și-a deschis gura și i-a înghițit pe ei, împreună cu toți însoțitorii lor, cu nevestele lor, cu copiii lor și cu fiarele lor. S-au coborât vii în Locuința morților, iar pământul s-a închis peste ei. Cât despre oamenii care se asociaseră cu ei și care auziseră insultele lor [împotriva lui Moise], Dumnezeu a trimis asupra lor o plagă și au murit

imediat. Moise și Aaron au venit cu tămâie și cu cădelnițe, au plâns înaintea lui Dumnezeu și L-au implorat să ierte poporul, zicând: "Adu-ți aminte, Doamne, de Avraam, prietenul Tău, de Isaac, robul Tău, și de Israel, sfântul Tău, căci noi suntem urmașii lor și copiii poporului Tău. Potolește-Ți mânia Ta împotriva noastră și grăbește-Te să ne ascuți, nu ne distruge și retrage pedeapsa Ta de la poporul Tău". Și Dumnezeu cel milostiv a văzut sinceritatea lui Moise și a avut milă de ei.

Și Dumnezeu a vorbit lui Moise și i-a zis: "Vorbește acestui popor și spune-i: "Sfințiți-vă și aduceți pentru fiecare dintre casele părinților voștri câte un toiag și scrieți [numele] pe el, ca să le cunoașteți toiagul, tu și fratele tău Aaron. Și dintre casele voastre scrieți Aaron pe toiagul lui, dar pe toiagul vostru nu faceți nici un semn, căci aceasta va fi o minune desăvârșită pentru fiii poporului vostru, o justificare pentru cei răi și un semn de viață pentru toți cei care cred. Dacă acum vei scrie [numele tău] cu ei, îți vor spune: "Acesta a fost făcător de minuni din vechime prin cuvântul lui Dumnezeu"; să spună aceasta când le va arăta o minune cu ajutorul ei (adică al toiagului). Dar pentru casa tatălui tău scrie despre toiagul lui Aaron".

98. DESPRE TOIAGUL LUI MOISE ȘI DESPRE TOIAGUL LUI AARON

Moise le-a spus aceste cuvinte și ei au adus câte un toiag pentru fiecare dintre casele părinților lor, pe care le aleseseră pentru puritate, și au fost douăsprezece toiege. Și Moise a scris pe toiagul lor numele părinților lor: pe toiagul lui Aaron a fost scris numele lui Levi, pe toiagul lui Karmîn a fost scris numele lui Iuda, pe toiagul lui Adônyâs a fost scris numele lui Ruben, iar pe toiagul fiecăruia dintre toate casele lui Israel a fost scris în același fel numele tatălui său. Și Dumnezeu i-a zis lui Moise: "Du [toiegele] în Sion, la Cortul Martorilor, și închide-le acolo până dimineața și [apoi] scoate-le în fața oamenilor și dă fiecăruia dintre ei toiagul său, după casele părinților lor ale căror nume sunt scrise pe toiege, iar omul pe toiagul căruia se va găsi un semn este cel pe care l-am ales ca să-mi fie preot". Și Moise a spus poporului aceste cuvinte, iar poporul a făcut după cum îi poruncise Dumnezeu. Când a venit dimineața, Moise a luat toiegele și au venit toți bătrânii lui Israel și Aaron. Moise a stat înaintea lor, a ridicat toiagurile și le-a adus înaintea întregului popor, iar toiagul lui Aaron a fost găsit cu fructe și flori de migdal, care dădeau un parfum mirositor. Și Moise le-a zis: "Priviți acum. Acesta este toiagul pe care l-a ales Domnul Dumnezeuul vostru, temeți-vă de El și închinați-vă Lui"; și tot poporul a căzut înaintea lui Dumnezeu.

Acum, acest toiag este Maria. Iar toiagul care a înflorit fără apă arată pe Maria, din care s-a născut, fără sămânță de om, Cuvântul lui Dumnezeu. Iar faptul că zice: "Eu am ales, voi face să se arate o minune și el Îmi va fi preot", înseamnă că Dumnezeu a ales-o pe Maria din toată adunarea lui Israel, așa cum a proorocit David, tatăl ei, zicând: "Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov", și a mai spus: "Minunată este vorbirea Lui despre tine, cetatea lui Dumnezeu". Iar când spune: "mai mult decât toate locuințele lui Israel" și "porțile ei", [se referă la] tăcerea gurii ei și la puritatea buzelor ei, la lauda care iese din gura ei, ca mierea care curge din buzele ei, și la puritatea fecioriei ei, care era fără pată, fără cusur sau impuritate înainte de a fi născută; iar după ce a fost născută a fost pură și sfântă, și așa va fi, așa cum a fost, pentru toată veșnicia. Iar în ceruri ea umblă cu îngerii ca un lucru curat; și ea este toiagul lui Aaron. Ea locuiește în Sion împreună cu vasul cel plin de mană și cu cele două table scrise cu Degetul lui Dumnezeu. Iar Sionul cel ceresc și duhovnicesc este deasupra lor, Sionul a

căru lucrare și alcătuire sunt minunate, al căru făcător și modelator este Dumnezeu Însuși, pentru locuința slavei Sale.

Și Dumnezeu i-a vorbit lui Moise [zicând]: "Fă un Cort din lemn indestructibil [de viermi și de putrezire] și acoperă-l cu plăci de aur fin, fiecare parte a lui". Iar aurul este finețea Dumnezeirii care s-a pogorât din cer, căci Dumnezeirea cuprinde tot cerul și tot pământul; și tot așa este acoperit cu aur Tabernacolul, locuința Sionului ceresc. Iar Tabernacolul trebuie interpretat ca fiind Maria, iar lemnul care este indestructibil trebuie interpretat ca fiind Hristos, Răscumpărătorul nostru. Iar Gômôr, care este vasul de aur din interiorul Tabernacolului, trebuie interpretat ca fiind Maria, iar mana care se află în vas trebuie interpretată ca fiind Trupul lui Hristos care s-a coborât din cer, iar Cuvântul lui Dumnezeu care este scris pe cele două table trebuie interpretat ca fiind Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Iar Sionul duhovnicesc trebuie interpretat ca lumina Dumnezeirii. Perla spirituală care este conținută în Cortăc este asemenea unei pietre prețioase strălucitoare, iar cel care a dobândit-o o ține strâns în mână, o apucă și o ascunde în mâna sa, iar cât timp piatra prețioasă este în mâna sa, proprietarul ei intră în Cortăc și este un deținut al acestuia. Iar cel care posedă perla este interpretat ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu, Hristos. Iar Perla spirituală care este apucată trebuie interpretată ca fiind Maria, Maica Luminii, prin care "Akrâtôs", cel "Neamestecat", și-a asumat un trup. În ea și-a făcut un Templu pentru Sine din trupul Său pur, iar din ea s-a născut Lumina Luminii, Dumnezeu din Dumnezeu, Care s-a născut din propria Sa voință și nu a fost făcut de mâna altuia, ci și-a făcut un Templu pentru Sine printr-o înțelepciune de neînțeles care transcende mintea omului.

Și cu altă ocazie, când Dumnezeu l-a scos pe Israel din Egipt, ei însetau de apă în Kâdês, murmurau și plângeau în fața lui Moise, iar Moise s-a dus la Dumnezeu și l-a făcut cunoscut acest lucru. Și Dumnezeu i-a spus: "Ia toiagul tău și lovește această stâncă" ; și Moise a lovit stânca în lung și în lat, și a izvorât apă, douăsprezece izvoare. Și au băut apă până la refuz, poporul său și animalele sale, iar după ce au băut, stânca aceea a urmat după ei. Iar stânca trebuie interpretată ca fiind Hristos, iar izvoarele de apă ca fiind Apostolii, iar ceea ce au băut ei ca fiind învățătura Apostolilor, iar toiagul este lemnul Crucii. Iar stânca este stabilă, după cum spune Evanghelia: "Cel ce zidește pe stâncă nu se va clinti de demoni". Și iarăși zice: "Eu sunt ușa", și iarăși zice: "Eu sunt ușa". Și observați că, vorbind, a făcut distincție între ucenicii Săi,

asa cum a facut si intre cei care [au venit] dupa ei, episcopii si comunitatea crestina. "Tu esti stanca", i-a spus lui Petru, "si pe tine voi zidi poporul crestin". Si iarasi a spus: "Eu sunt Pastorul oilor", si i-a spus de trei ori: "Pastre oile Mele". Si iarasi a spus: "Eu sunt tulpina vitei de vie", iar lor le-a spus: "Voi sunteți ramurile ei si ciorchinii ei de rod".

Iar toiagul lui Moise, cu ajutorul căruia a făcut minunea, trebuie interpretat ca fiind lemnul Crucii, cu ajutorul căruia i-a izbăvit pe Adam si pe copiii săi de pedeapsa demonilor. Si după cum Moise a lovit cu el apa râului si a transformat-o în sânge si a omorât peștii din ea, tot așa si Hristos a omorât Moartea cu Crucea Sa si i-a scos din Sheôl. Si după cum Moise a lovit în aer cu toiagul său si toată țara Egiptului s-a întunecat timp de trei zile si trei nopți cu un întuneric care se simțea, încât [egiptenii] nu se puteau ridica din paturile lor, tot așa Hristos, fiind răstignit pe Cruce, a luminat întunericul din inimile oamenilor si a înviat din morți în a treia zi si în a treia noapte. Si așa cum toiagul lui Moise a fost schimbat si transformat prin Cuvântul lui Dumnezeu, fiind uscat, dar având viață, iar având viață a devenit uscat, tot așa Hristos cu lemnul Crucii Sale a făcut viață pentru poporul crestin care a crezut în El si, cu semnul Crucii a făcut să fie alungați demonii. Căci demonii si creștinii s-au transformat; ființele duhovnicești au devenit reprobabile si, încălcând porunca Domnului lor, au fost alungate prin puterea Crucii Sale. Iar noi am devenit ființe duhovnicești primind Trupul si Sângele Său în locul acelor ființe duhovnicești care au fost alungate si am devenit ființe vrednice de laudă care au crezut în Crucea Sa si în Sfânta Sa Înviere. Si după cum Moise lovea munții întinzând mâinile cu toiagul său si provoca pedepse prin porunca lui Dumnezeu, tot așa Hristos, întinzându-Și mâinile pe lemnul Crucii, a izgonit demonii din oameni prin puterea Crucii Sale. Când Dumnezeu i-a spus lui Moise: "Lovește cu toiagul tău", a vrut să spună: "Fă semnul crucii lui Hristos", iar când Dumnezeu i-a spus lui Moise: "Întinde-ți mâna", a vrut să spună că, prin întinderea mâinii Sale, Hristos ne-a răscumpărat din robia vrăjmașului si ne-a dat viață prin întinderea mâinii Sale pe lemnul Crucii.

Când Amalec se lupta împotriva lui Israel, Moise s-a urcat pe munte, iar Aaron era cu el, si s-au urcat să se roage pentru că Amalec a învins. Si Dumnezeu i-a poruncit lui Moise si i-a zis: "Întinde mâna ta până când Israel va obține putere [asupra lui Amalec]". Si se spune în Tôrâh că mâinile lui Moise au fost întinse până la apusul soarelui; dar mâinile lui Moise s-au

îngreunat și, fiindu-i frică, a lăsat să cadă mâinile care fuseseră întinse, și atunci Israel a încetat să mai învingă și dușmanii lor i-au învins. Și când Moise și-a ținut mâinile ridicate și întinse, Amalec a fost învins, iar Israel a pus pe fugă și l-a învins pe dușmanul lor Amalec. Când Aaron și Hôr (Hur) au văzut acest lucru, au adunat pietre la dreapta și la stânga lui Moise și au făcut ca mâinile lui Moise să se sprijine pe pietrele pe care le adunaseră, iar Aaron, la dreapta, și Hôr, la stânga, l-au sprijinit pe Moise cu umerii lor, astfel încât mâinile lui să nu cadă din poziția lor întinsă.

Și acum vă voi explica acest lucru. Războiul lui Amalec împotriva lui Israel este războiul credincioșilor împotriva demonilor, iar înainte ca Hristos să fie răstignit, demonii i-au cucerit pe credincioși. Dar când El Și-a întins mâna pe lemnul Crucii din cauza păcatului lui Adam și al copiilor săi și când Și-a întins mâna și palma Sa a fost străpunsă [cu cuie], cei care au fost pecetluiți cu semnul Crucii lui Hristos i-au învins (adică demonii). Întinderea mâinii lui Moise indică Crucea lui Hristos; iar faptul că Aaron și Hôr au construit pietre indică lemnul Crucii și al cuiei. Și Aaron a indicat: hoțul din dreapta, iar Hôr hoțul din stânga; și Amalec indică demonii, iar regele Amalecului indică pe Satana. Iar în ceea ce privește faptul că ei (amaleciții) au fost biruiți, aceasta indică faptul că noi am biruit demonii și pe Satana prin Învierea lui Hristos și prin Crucea Sa.

Și, de asemenea, când Israel a ieșit din Egipt, au ajuns la ape amare și le-a lipsit băutura, pentru că apa era amară; și mai întâi au murmurat din cauza amărăciunii apei. Și Dumnezeu i-a zis lui Moise: "Ridică toiagul tău și aruncă-l în apă și arată-i cu semnul Crucii la dreapta și la stânga". Acum observați ce urmează. Dacă Dumnezeu i-ar fi spus: "Să se îndulcească", atunci apa nu ar fi devenit dulce? Dar El a manifestat că prin Semnul Crucii totul devine bun, iar apa amară devine dulce și că prin puterea Crucii lui Iisus Hristos orice lucru poluat devine bun și plăcut.

Și aici vă voi declara încă și alte chestiuni din restul Profețiilor cu privire la Răstignirea Sa. David spune: "Mi-au străpuns mâinile și picioarele"; acum acest lucru se referă în mod clar la cuiele din mâinile și picioarele Sale. Și iarăși spune: "Mi-au dat să beau oțet pentru setea Mea", iar acest lucru arată clar că El a băut oțet din cauza păcatului lui Adam. Suflarea Vieții care suflase asupra lui Adam a băut oțet, iar Mâna care a întemeiat pământul a fost străpunsă cu un cui. Cel care, de dragul lui Adam, S-a smerit pe Sine Însuși, S-a născut și a luat forma unui rob.

99. DESPRE CEI DOI SLUJITORI

Un anumit rege avea doi sclavi: unul era arogant și puternic, iar celălalt era smerit și slab. Sclavul arogant l-a învins pe cel smerit, l-a bătut și aproape că l-a omorât și l-a jefuit, iar regele de pe tronul său i-a văzut. Și regele coborând a prins pe sclavul arogant, l-a bătut, l-a zdrobit, l-a legat cu lanțuri și l-a aruncat într-un loc întunecos. Apoi a ridicat pe sclavul cel smerit și slab, l-a îmbrățișat, l-a prăfuit, l-a spălat, i-a turnat untdelemn și vin în rănilor lui, l-a pus pe măgarul său, l-a adus în cetatea sa, l-a așezat pe tronul său și l-a așezat la dreapta sa. Acum, regele este într-adevăr Hristos, iar servitorul arogant pe care l-am menționat este Satana, iar servitorul umil este Adam. Și când Hristos a văzut cum robul arogant l-a învins pe cel smerit și l-a aruncat în țărână, S-a coborât de pe tronul Său și l-a ridicat pe Adam, robul Său, și l-a legat pe Satana cu lanțuri în teroarea lui Șeol. Apoi a așezat trupul lui Adam pe tronul Divinității Sale, l-a mărit, l-a înălțat și l-a onorat; și a fost lăudat de toate ființele pe care le crease, de îngeri și de arhangheli, de mii de mii și zeci de mii de ființe spirituale. Pentru că El i-a coborât pe cei aroganți și i-a înălțat pe cei umili, i-a redus la rușine pe cei aroganți și i-a înălțat spre cinstire pe cei umili, i-a respins pe cei aroganți și i-a iubit pe cei umili, i-a disprețuit pe cei mândri și a avut milă de cei umili. A coborât pe cel arogant de pe locul său înalt și a ridicat pe cel sărac din țărână. El a luat onoarea celor puternici și a ridicat pe cel sărac din corupție, căci la El sunt onoarea și rușinea. Pe cine vrea El să onoreze, El onorează, iar pe cine vrea să dezonoreze, El dezonorează.

100. DESPRE ÎNGERII CARE S-AU RĂZVRĂTIT

Au fost anumiți îngeri cu care Dumnezeu s-a mâniat - căci El, Cunoșcătorul inimii, îi cunoștea - și care l-au insultat pe Adam, spunând: "De vreme ce Dumnezeu și-a arătat dragostea față de el, ne-a pus în slujba lui și pe noi, și animalele și târâtoarele, și peștii mării, și păsările cerului, și toate fructele, și copacii câmpului, și de asemenea cerurile și pământul; și a rânduit ca cerurile să-i dea ploaie și pământul să-i dea roade. Și i-a mai dat și soarele și luna, soarele ca să-i dea lumină ziua și luna ca să-i dea lumină noaptea. Și l-a modelat cu degetele Sale și l-a creat după chipul Său, l-a sărutat și a suflat asupra lui duhul vieții și i-a zis: "Fiul meu, întâiul meu născut, iubitul meu. L-a așezat într-o grădină ca să mănânce și să se bucure fără boală și fără suferință, fără muncă și fără osteneală, dar i-a poruncit să nu mănânce din niciun pom. Și fiindu-i date toate acestea de către Dumnezeu, Adam a încălcat legea și a mâncat din pomul acela și a devenit urât și respins, iar Dumnezeu l-a alungat din Grădină și din acel moment Adam și-a abandonat speranța, pentru că a încălcat porunca Creatorului său."

Dumnezeu a răspuns îngerilor care îl insultau astfel pe Adam și le-a zis: "De ce îl insultați astfel pe Adam? Pentru că el este carne și sânge, cenușă și țărână". Îngerii au răspuns și I-au zis: "Putem noi să declarăm înaintea Ta păcatul lui Adam? Și Dumnezeu le-a zis: "Declarați [păcatul lui] și Eu vă voi asculta și Eu Însumi vă voi răspunde cu privire la Adam, robul Meu". Căci Dumnezeu acționase în numele lui Adam. Și Dumnezeu a spus: "Eu l-am creat din țărână și nu voi lepăda ceea ce am format. L-am scos din inexistență și nu voi face din lucrarea Mea un motiv de râs pentru dușmanii lui. Și acei îngeri au spus: "Slavă Ție, Doamne. Căci Tu, Cunoșcătorul inimilor, știi că noi l-am ocărât pe Adam pentru că a încălcat porunca Ta de a nu mânca dintr-un singur pom, după ce Tu l-ai făcut stăpân peste tot ce ai creat și l-ai pus peste orice lucrare a mâinilor Tale. Și dacă Tu nu i-ai fi spus și dacă nu i-ai fi poruncit să nu mănânce dintr-un singur pom, nu ar fi fost nici o ofensă [din partea lui]; și dacă ar fi mâncat din lipsă de hrană, nu ar fi fost nici o ofensă [din partea lui]. Dar cuvântul Tău s-a făcut cunoscut lui și i-ai spus: "Pentru că ai mâncat din acest pom, vei muri". Iar el, după ce a auzit aceasta, a îndrăznit și a mâncat. Și Tu nu l-ai lăsat să ducă lipsă de fructe dulci pe care să le mănânce din Grădină și nu l-ai lăsat să ducă lipsă de ceva care să-l

mângâie și de un tovarăș ca el. Și aceste lucruri Ți le spunem și Ți le facem cunoscute și Ți-am dezvăluit cum a încălcat porunca Ta".

Iar Cel Milostiv și Iubitor de milă le-a răspuns în numele lui Adam și a spus: "Pe voi v-am creat din foc și din aer cu singura intenție [ca voi] să Mă lăudați. Pe el l-am creat din de două ori mai multe elemente decât voi, din țărână și apă, din vânt și foc; și a devenit [o ființă] din carne și sânge. Și în el sunt zece gânduri (sau intenții), cinci bune și cinci rele. Și dacă inima lui îl îndeamnă la bine, el umblă cu o intenție bună; iar dacă diavolul îl seduce, el umblă cu el pe o cale rea. În ceea ce vă privește, nu aveți alt obiect în mintea voastră decât lauda Mea, cu excepția celui arogant care a adus răul și a devenit o ființă rea și a fost alungat din adunarea voastră. Și acum, de ce vă preaslăviți mai presus de Adam; dacă ați fi fost ca el și v-aș fi creat din apă și țărână, ați fi fost din carne și sânge și ați fi încălcat porunca Mea mai mult decât a făcut-o el și ați fi negat cuvântul Meu." Și îngerii I-au zis: "Slavă Ție, Doamne, departe de noi! Nu vom călca porunca Ta și nu ne vom împotrivi cuvântului Tău, căci noi suntem ființe spirituale pentru viață, iar el este o făptură de țărână [osândită] la nebunie. Și acum încearcă-ne bine și pune-ne la încercare, ca să știi dacă suntem în stare să păzim cuvântul Tău".

Și după ce s-au lăudat astfel, Dumnezeu, Iubitorul de oameni, le-a spus: "Dacă acum vă rătăciți atât de mult încălcând cuvântul Meu, greșeala va cădea asupra capetelor voastre, [căci] Jahannam (sau, iadul), focul, pucioasa, căldura arzătoare și vârtejul vor fi locuința voastră până în Ziua cea Mare: veți fi ținuți în lanțuri care nu vor putea fi dezlegate și nici rupte în veci. Dar dacă veți păzi cuvântul Meu în adevăr și veți împlini porunca Mea, veți șede la dreapta și la stânga Mea. Căci oricine a biruit este puternic, și cel ce a biruit va fi biruit. Or, Satana nu are nici o putere, căci el are doar ceea ce face să germineze în minte; și nu poate apuca cu fermitate, nici nu poate realiza nimic, nici lovi, nici trage, nici nu poate apuca, nici nu poate lupta; el poate doar face să germineze gândurile în liniște în minte. Iar cel care este apucat de mintea rea îl pregătește pentru distrugere; iar dacă [un om] a biruit mintea rea, el găsește har și are o răsplată care este veșnică. Iar vouă, după cum veți vrea, vi se va da mintea omului și trupul omului. Dar luați seama la voi înșivă să nu călcați cuvântul Meu și să nu călcați porunca Mea, să nu vă spurcați nici mâncând, nici bând, nici curvind, nici făcând orice altceva, și să nu călcați cuvântul Meu."

Și îndată li s-a dat cu cuvântul Său carne, sânge și inimă de fii ai

oamenilor. Și s-au mulțumit să părăsească înălțimea cerului și s-au coborât pe pământ, la nebunia dansurilor fiilor lui Cain, cu toată lucrarea lor de meșteșug, pe care o făcuseră în nebunia curviei lor, și la cântecele lor, pe care le însoțeau cu tamburină, cu flaute, cu cimpoaie, cu multe strigăte, cu strigăte mari de bucurie și cu cântece zgomotoase. Fiicele lor erau acolo și se bucurau fără rușine de acele orgii, căci erau parfumate de bărbații care le desfătau și își pierdeau echilibrul minții lor. Bărbații nu se stăpâneau nici o clipă, ci își lua soții dintre femeile pe care și le aleseseră și săvârșeau cu ele păcate. Căci Dumnezeu nu are odihnă în inima celor aroganți și ocărăți, ci rămâne în inima celor smeriți și sinceri. Și a grăit în Evanghelie, zicând: "Vai de cei ce se fac drepti și disprețuiesc pe aproapele lor". Și iarăși a spus: "Dumnezeu îi iubește pe cei smeriți și îi disprețuiește pe cei care se înalță".

Și îndată Dumnezeu s-a mâniat pe ei și i-a legat în groaza lui Șeol până în ziua răscumpărării, după cum spune Apostolul: "S-a purtat aspru cu îngerii Săi. Nu i-a cruțat, ci i-a făcut să locuiască într-o stare de judecată și au fost legați în lanțuri până în ziua cea mare". Cuvântul lui Dumnezeu, care l-a modelat pe Adam după asemănarea (sau, forma) sa, a învins, iar cei care l-au insultat și l-au batjocorit pe Adam au fost înfrânți. Fiicele lui Cain, cu care îngerii își ținuseră companie, au rămas însărcinate, dar nu au putut să nască și au murit. Iar dintre copiii care erau în pântecul lor, unii au murit, iar alții au ieșit; și după ce au deschis pântecul mamelor lor, au ieșit prin buric. Iar când au crescut și au ajuns la vârsta omenească, s-au făcut uriași, a căror înălțime ajungea până la nori; și pentru ei și pentru păcătoși s-a potolit mânia lui Dumnezeu, care a zis: "Duhul Meu se va odihni peste ei numai o sută douăzeci de ani și apoi îi voi nimici cu apele Potopului", pe ei și pe toți păcătoșii care nu au crezut în cuvântul lui Dumnezeu. Iar cei care au crezut în cuvântul părinților lor și au făcut voia Lui, nu au fost vătămați de apele Potopului, ci El i-a izbăvit, zicând: "Dacă veți crede în cuvântul Meu, veți putea fi salvați de Potop". Iar Noe a spus: "Doamne, eu cred în cuvântul Tău, fă-mi cunoscut prin ce mijloace pot fi salvat". Și Dumnezeu i-a spus: "Te poți salva din apă cu lemn". Și Noe a întrebat: "Cum, Doamne?". Și Dumnezeu i-a zis: "Fă-ți o arcă cu patru laturi, construiește-o cu tâmplărie, fă-i trei etaje pe dinăuntru și intră în ea cu toată casa ta". Și Noe a crezut în cuvântul lui Dumnezeu, a făcut [arca] și a fost salvat.

Acum, ascultați-mă și vă voi explica despre aceasta. Când Dumnezeu a dat porunca, ar fi putut să-i dea lui Noe o aripă de vultur și să-l ducă în

pământul celor vii, cu toată casa lui, până la mânia Lui cu păcătoșii care nu crezuseră în cuvântul lui Dumnezeu și în cuvântul părinților lor, s-ar fi potolit, sau ar fi putut să-l ridice în aer, sau ar fi putut porunci ca apa Potopului - [care era] ca un zid - să nu se apropie de singurul munte unde voia ca Noe și fiii lui să locuiască și să nu scufunde fiarele și vitele pe care le dorea El. Dar să știți că Dumnezeu a fost mulțumit ca prin lemnul care fusese sfințit să aibă loc mântuirea creației Sale, adică arca și lemnul crucii. Dumnezeu i-a spus lui Noe: "Fă ceea prin care te vei mântui", adică Cortul Bisericii; iar când i-a spus: "Fă-l cu patru laturi", a arătat că semnul crucii era cvadruplu. Or, cele patru colțuri ale chivotului sunt coarnele altarului; și El i-a poruncit lui Moise să facă chivotul din lemn indestructibil. El a spus: "Te voi sfinți prin această lucrare cerească și spirituală a mâinii Mele. Să te sfințești pe tine însuți de necurăție, de impuritate, de curvie, de răzbunare și de minciună, împreună cu fratele tău și cu casa ta. Și jertfește-Mi o jertfă curată, cu curățire, și te voi accepta după ce te vei fi sfințit pe tine și casa ta; poruncește întregului popor să se sfințească, căci lucrurile Mele sfinte [trebuie să fie oferite] de către cei sfinți. Și aceasta să cauți, Cortul Legământului Meu, pe care l-am creat pentru lauda Mea. Și dacă veți veni cu puritate de inimă, cu dragoste și cu pace, fără batjocură și fără injurii, și dacă vă veți îndrepta inimile față de Mine și față de aproapele vostru, Eu voi asculta rugăciunile voastre și voi asculta cererile voastre cu privire la tot ceea ce Îmi veți supune, și voi veni și voi fi cu voi, voi umbla printre voi și voi locui în inimile voastre și voi Îmi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru cu adevărat."

101. DESPRE CEL CARE EXISTĂ ÎN TOATE ȘI PRETUTINDENI.

Și din nou Dumnezeu i-a spus lui Moise: "Fă pentru Mine un spațiu deschis în fața curții Cortului; niciun om necurat și necurat sexual nu va intra acolo și nimeni care nu este pur. Pentru că Eu sunt acolo, și nu numai acolo, ci în orice astfel de loc în care Numele Meu este chemat în puritate. Eu am fost cu Daniel în groapa [de lei], am fost cu Iona în pântecul peștelui cel mare, am fost cu Iosif în groapă și am fost cu Ieremia în fântâna [alimentată de] lac. Eu sunt sub adânc, ca munții să nu se scufunde sub ape; și sunt sub ape, ca să nu se scufunde în foc și în pucioasă; sunt sub foc și pucioasă, ca să nu se scufunde în vânturi și în rugină. Eu sunt sub vânturi și sub ceata de rugină pentru ca ei să nu se scufunde sub întuneric. Eu sunt sub întunericul cel mai adânc și sub abisuri, și tot ce am creat se sprijină pe Mine, și tot ce am creat vine la Mine ca la un loc de refugiu.

Eu sunt pe pământ și sunt la capătul lumii și sunt Stăpânul tuturor. Eu sunt în aer, locul Meu de ședere, și sunt pe carul heruvimilor, și sunt lăudat veșnic de toți îngerii și de oamenii sfinți. Și Eu sunt deasupra înălțimilor cerului și Eu umplu toate lucrurile. Eu sunt deasupra celor șapte ceruri. Eu văd toate lucrurile și examinez toate lucrurile, și nu este nimic care să-mi fie ascuns. Eu sunt în orice loc și nu este alt dumnezeu în afară de Mine, nici în cerul de sus, nici pe pământ de jos; nu este nimeni ca Mine, zice Dumnezeu; mâna Mea a pus temeliile pământului și dreapta Mea a întărit cerurile; Eu și Fiul Meu și Duhul Sfânt."

102. DESPRE ÎNCEPUT

După cum a profețit David prin gura Duhului Sfânt, zicând: "Cu Tine a fost căpetenia în ziua puterii". Acum, ce înseamnă aceste cuvinte, "ziua puterii?" Nu este oare ziua în care Hristos, Cuvântul Tatălui, a creat cerul și pământul? Căci Moise spune la începutul cărții: "La început a făcut Dumnezeu cerurile și pământul". Să se înțeleagă, deci, că "La început" înseamnă "în Hristos"; interpretarea lui "început" este Hristos. Apostolul Ioan, fiul lui Zebedeu, spune despre Hristos: "Acesta este cel dintâi (sau, începutul) pe Care L-am auzit și L-am văzut, pe Care L-am cunoscut și pe Care mâinile noastre L-au pipăit". Și noi vă vom spune cum avem parte cu El, iar voi, cei ce credeți cuvintele noastre, veți avea parte cu noi. Iar ucenicul Luca spune în Faptele Apostolilor: "La început am vorbit despre toate", și aceasta spune [arată] că Hristos a fost răscumpărarea tuturor și noi credem în El. Iar Marcu Evanghelistul Marcu, la începutul cărții sale, a scris: "Începutul Evangheliei este Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu" ; și aceste cuvinte înseamnă că Hristos a fost vestea cea bună pentru Prooroci și pentru Apostoli, și că noi toți ne-am împărtășit din harul Său. Și iarăși Ioan Evanghelistul a scris, spunând: "La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu"; iar în alt loc cuvântul său arată [acest lucru] clar, și spune: "Și tot așa, la început era Dumnezeu Cuvântul". Și acum observați că acel Cuvânt al Tatălui este Hristos, prin care El a făcut cerurile și pământul și orice lucru creat. El este Cel care a creat, și fără El nimic din ceea ce a luat ființă, absolut nimic: "El a vorbit și au luat ființă; El a poruncit și au fost create". Și al treilea lucru glorios, ascultați-l: "Cu suflarea gurii Sale a creat toată oștirea Sa". Acest lucru scoate în evidență Duhul Sfânt, la care se referă în mod clar.

Și ce să spunem noi? Să plângem pentru ei. Vai de iudeii și de păgânii ('Arami) care s-au îndepărtat de adevăr și au refuzat să se supună iubirii lui Dumnezeu, cu care, în bunătatea Sa, a iubit pe om. Căci după ce Adam a fost respins pentru păcatul său, El l-a salvat prin măreția milei Sale, fiind răstignit pe lemnul Crucii, cu mâinile străpunse de cuie. Cu palma întinsă în smerenie și cu capul plecat într-o parte, pentru noi, El, căruia suferința îi era nepotrivită, a suferit în măreția veșnică a Dumnezeirii Sale. A murit pentru a distruge moartea; a suferit epuizarea pentru a da putere ființei obosite de țărână; însetat a băut oțet, a fost încoronat cu o coroană de spini; nu s-a temut și nu i-a fost rușine de batjocura, ura și scuipările iudeilor spurcați. A fost

bătut, a fost bătut cu pumnii, a fost străpuns, a fost străpuns cu cuie, a fost hulit și batjocorit, fiind Dumnezeu și Împăratul morții și Dătătorul de slavă, și de aceea a răbdat orice rușine. Obosit și mizerabil, L-au întristat când L-au respins și L-au urât; dar puternic și glorios, ce putea să-L întristeze când aduceau acuzații false împotriva Lui? Pentru că El Însuși Își cunoștea Dumnezeirea Sa, Își cunoștea slava și Se cunoștea pe Sine. Și nu era nimeni care să-L cunoască, căci El era Creatorul tuturor. Și dacă L-ar fi cunoscut, nu L-ar fi răstignit pe Domnul laudelor (sau, slavei). Și El a spus în mila Sa: "Iartă-i, Tată, că nu știu ce fac". L-au comparat pe Creatorul lor cu ceva creat și au ucis un străin care nu aparținea făpturilor muritoare, și El nu era un lucru făcut cu mâna. Ci El Însuși era Creatorul și El Însuși era Creatorul, Lumină din Lumină, Dumnezeu din Dumnezeu, Fiul Tatălui, Iisus Hristos.

El a fost Refugiu, El a fost Hrănitor, El a fost Director; El, a Cărui stăpânire era mai presus de cele de sus și mai presus de toate, S-a smerit pe Sine. Chiar așa cum spune Isaia, omul cuvintelor ascuțite dintre profeti: "El a fost un om smerit și înfățișarea Lui a fost respinsă, ca o rădăcină S-a ascuns în pământ uscat, a venit în trup, o ființă de pe pământ, [deși era] Susținătorul universului și Mântuitorul universului". Iar David Îi atribuie frumusețea, spunând: "În frumusețea Ta și în bunătatea formei Tale". Și iarăși spune: "Forma Lui este mai frumoasă decât a fiilor oamenilor". Și iarăși spune: "Harul se revarsă de pe buzele Tale". Și iarăși spune: "El conduce drept cu prosperitate și domnește prin dreptate, justiție și sinceritate". Și iarăși zice despre iudei, vrăjmașii adevărului: "Săgețile Tale sunt ascuțite și puternice în inimile celor ce urăsc pe Împărat"; "este drept să le străpungă inimile", zice, "cei ce nu vor ca Eu să fiu Împărat, și vor fi aduși înaintea Mea și străpuși" [cu sulile]. Și iarăși Isaia spune despre iudei: "I-am căutat și nu i-am găsit; i-am chemat și nu Mi-au răspuns; i-am iubit și ei M-au urât. Și iarăși David spune: "Ei Mi-au răsplătit rău pentru bine și M-au urât în schimbul iubirii mele pentru ei". Și iarăși Isaia spune: "Cu buzele lor Îmi mărturisesc iubire, dar în inimile lor se țin departe de Mine și închinarea lor la Mine este un lucru gol". Și așa cum spune Moise: "Ei M-au înfuriat cu dumnezeii lor și îi voi înfuria cu ceea ce nu este o națiune, căci sunt un popor al cărui sfat este distrus".

Iar celor care au spus: "Noi nu avem nici o Lege", lor li s-a dat Legea, căci Dumnezeu este Legiuitorul fiecăruia. Și Dumnezeu a răsplătit pe iudei după răutatea lor, iar cu neamurile s-a purtat cu ele după simplitatea lor. Căci

El este milostiv și plin de compasiune față de cei care Îl cheamă și se adăpostesc în El și se purifică de orice necurăție în Biserică și în Cortul Legii lui Dumnezeu; și iubește pe cei care plâng și se pocăiesc, cum spune Ștefan, [unul] dintre cei șaptezeci de ucenici. Or, printre cei șaptezeci de ucenici au fost șapte care au fost aleși să slujească alături de cei doisprezece apostoli, să slujească alături de Sini, de Barnaba, de Marcu, de Luca și de Pavel. Și acest Ștefan a vorbit evreilor în timp ce stătea în picioare pentru martiriu și evreii îl omorau, și le-a spus în timp ce le arăta nebunia lor de a nu fi păzit porunca lui Dumnezeu: "Voi nu ați păzit Tôrâh-ul după rânduiala îngerilor, așa cum l-ați primit". Și se spune în Faptele Apostolilor [ale Apostolilor]: "Auzind aceasta, ei au înnebunit de mânie și și-au scrâșnit dinții". Acum ascultați-mă. În afirmația lor: "Voi nu ați păzit Tôrâh-ul după rânduiala îngerilor", [avem] o formă și o umbră [anterioară] a ceea ce este în ceruri, și anume Ierusalimul ceresc și liber, locuința Celui Preaînalt, a cărei situație și construcție sunt de neînțeles pentru inima muritoare. În el se află tronul Celui Preaînalt, care este înconjurat de foc, iar patru fiare îl țin în locul său, care este al șaselea cer. Și un tron se urcă la cerul al șaptelea, locuința Tatălui, și acolo locuiește Cel ce este cu Tatăl Său și cu Duhul Sfânt, care dă viață tuturor lucrurilor. Iar Cortul Bisericii este o asemănare a Ierusalimului care este în ceruri.

103. PE COARNELE ALTARULUI

Acum, Cortul simbolizează coarnele altarului, unde sfinții preoți aduc jertfa, unde se așează țarapîzâ, (adică masa), asemănare a mormântului unde El (adică Hristos) a fost îngropat pe Golgota. Iar ceea ce se află pe masă, adică jertfa, este simbolul întăietății, adică Trupul lui Emanuel, [sau] "Akrâtôs", cel "curat", cel "neamestecat", pe care Mântuitorul nostru l-a luat de la Maria, despre care a spus Sfinților Săi Apostoli: "Mâncăți Trupul Meu; oricine nu mănâncă din Trupul Meu nu va avea parte cu Mine și nu va avea viața veșnică. Dar cel care a mâncat din Trupul Meu, chiar dacă va fi mort, va trăi în veci, [pentru că] s-a asociat cu Trupul și Sângele Meu și a devenit moștenitorul Meu, și va zice Tatălui Meu: "Tatăl nostru care ești în ceruri", iar Tatăl îi va răspunde: "Tu ești Fiul Meu", iar coroana (adică acoperământul), care se află pe jertfă, este o asemănare a pietrei cu care evreii sigilau mormântul. Iar când preotul va spune: "Trimite Duhul Sfânt", Duhul Sfânt va fi trimis, iar Trupul Domnului nostru va fi desăvârșit (sau, complet). Iar când vom primi, vom fi părtași la Trupul și Sângele Domnului și Răscumpărătorului nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu, și la Duhul Sfânt, de acum și până în veci. De aceea, vorbiți-vă unii altora, ca să nu se laude cu noi iudeii cei orbi la inimă, care sunt vrăjmașii noștri și ai Domnului nostru Dumnezeu. Ei zic: "Zei voștri sunt mulți, iar voi vă închinați lemnului" (adică Crucii), și zic, propovăduind deschis cuvântul Proorocului Isaia: "Voi vă închinați la jumătate din ea, iar cu cealaltă jumătate coaceți trupul și-l mâncăți". Isaia vorbește astfel despre cei care se închină la chipuri cioplite și la idoli. Iar ei spun [că noi spunem]: "Aceștia sunt dumnezeii noștri și ei ne-au creat pe noi"; și că noi le vorbim și ne închinăm lor ca Domnului Dumnezeului nostru. Și aceștia sunt și cei pe care demonii îi rățesc în răutatea lor, iar David spune despre ei: "Zei păgânilor sunt demoni, dar Dumnezeu a creat cerurile; adevărul și bunătatea sunt înaintea Lui".

104. MAI MULTE DESPRE CHIVOT ȘI DESPRE CONVERSAȚIA CELOR RĂI.

Cât despre Arcă: Dumnezeu l-a salvat pe Noe în Arcă. Și Dumnezeu a stat de vorbă cu Avraam în pădurea Manbar, adică în pădurea care nu poate fi distrusă; și l-a salvat pe Isaac cu ajutorul berbecului prins în desiş; și l-a îmbogăţit pe Iacov cu ajutorul a trei vergele de lemn pe care le-a pus în apă curgătoare; și prin capătul vergelei lui Iacov a fost binecuvântat. Și a zis lui Moise: "Fă un cort de lemn care să nu poată fi distrus, după chipul Sionului, Cortul Legământului". Și când David a luat-o din cetatea Samariei, a ridicat Cortul Legii într-un Cort nou și s-a bucurat înaintea lui. Pentru că de la început Dumnezeu făcuse din Cortolul ca mijloc de mântuire și, prin forma și asemănarea lui, s-au făcut prin el multe semne și minuni. Ascultați-mă acum și vă voi arăta clar cum Dumnezeu rânduisese mântuirea prin lemnul crucii Sale, în cortul legii Sale, de la început și până la sfârșit.

Mântuirea a venit la Adam prin pom. Pentru că prima fărădelege a lui Adam a venit prin pom și, de la început, Dumnezeu a rânduit mântuirea pentru el prin pom. Căci Dumnezeu însuși este Creatorul și Dătătorul vieții și al morții și totul se realizează prin Cuvântul Său, El a creat totul și îl face neprihănit pe cel care Îi slujește în curăție în Cortul pur al Legii Sale. Căci se numește "scaunul îndurării", și se mai numește și "loc de refugiu", și se mai numește și "altar", și se mai numește și "loc de iertare a păcatelor", și se mai numește și "mântuire", și se mai numește și "poarta vieții", și se mai numește și "glorificare", și se mai numește și "cetate de refugiu", "corabie", și se numește "refugiu al mântuirii", și se numește "casă de rugăciune", și se numește "loc de iertare a păcatelor pentru cel care se roagă în curăție în ea", pentru ca [oamenii] să se roage în ea în curăție și să nu-și pângărească trupul. Dumnezeu îi iubește pe cei curați, căci El este locuința celor curați. Pe cei care vin la locuința Sa și sunt acceptați în Cortul sfânt și care se roagă Lui din toată inima lor, El îi va auzi și îi va salva în ziua necazului lor și le va împlini dorința. Căci El a făcut din sfântul Cortârnac o asemănare a tronului Său. Dar sunt unii dintre cei pe care ni i-ați adus la noi, care sunt asemenea nouă, creștinilor, dar care nu au renunțat la păcatul pe care tatăl lor, diavolul, a făcut să răsară în ei. Și el a spus: "Astfel, este drept să ne rugăm în Sion, Cortul Legii lui Dumnezeu; așa a fost la început și așa este și acum. Asemănarea și rodul ei este Maica Răscumpărătorului, Maria; este drept să ne

închinăm ei, căci în numele ei a fost binecuvântat Cortul Legii lui Dumnezeu. Și este corect să ne închinăm lui Mihail și Gabriel".

Arhiepiscopul Chiril le-a răspuns: "Și dacă el v-a spus aceasta, vă vom spune și noi: Ce a spus Domnul nostru Iisus Hristos când i-a învățat pe cei ce credeau în El? A venit unul de afară și i-a spus: "Iată, tatăl tău și mama ta te caută afară". Iar Hristos, Iubitorul de oameni, a răspuns și, întinzând mâna spre cei pe care îi învăța, a zis, fără să facă nici o deosebire sau diferență între bărbat și femeie: "Iată tatăl Meu și mama Mea și fratele Meu. Oricine a ascultat cuvântul Meu și a făcut voia Tatălui Meu, acela este tatăl Meu și mama Mea și fratele Meu". O, iudeu cu inima oarbă, nu poți vedea mila și dragostea Lui pentru oameni când a vorbit astfel? El nu a făcut nici o separare sau distincție, ci le-a spus: "Fratele Meu". Căci El îi iubește pe cei care Îl iubesc și păzesc porunca Lui, mai ales pe martiri, care pentru El s-au dat pe ei înșiși la moarte, deși cunoșteau amărăciunea morții; și pe călugării singuratici care păzesc porunca lui Dumnezeu și Îl iubesc din toată inima, iar El îi iubește. Și mormintele lor care se zidesc, adică ale martirilor, și bisericile care se construiesc în numele lor, și tabernacolele pe care episcopii le sfințesc în numele lor; toate sunt sfinte în casa Sanctuarului lui Dumnezeu. Iar pe omul care se roagă în numele lor, Dumnezeu îl ascultă. Iar cei care se roagă în curăție, fără necurăție sau pată, cu umilință și sinceritate, într-un tabernacol care a fost sfințit - fie că este în numele unui martir, fie că este în numele unui înger, fie că este în numele unui drept, fie că este în numele unei fecioare, fie că este în numele unor femei sfinte - dacă este sfințit, Duhul Sfânt se coboară peste ei și schimbă lemnul, astfel încât acesta devine o ființă spirituală. Astfel, Dumnezeu a transformat toiagul lui Moise prin cuvântul Său, iar acesta a devenit un lucru de viață și l-a făcut pe Moise să se teamă de Domnul său. În același fel, Iosif s-a închinat la capătul toiagului lui Iacov atunci când acesta a stat în fața lui; nimeni nu l-a obligat, ci prin credința tatălui său s-a închinat la capătul toiagului. Iar aceasta pe care a scris-o Moise este o proorocie pentru zilele din urmă, ca să știm că tabieturile în numele martirilor și al dreptilor sunt sfinte, și anume: când l-a văzut Moise s-a închinat la capătul toiagului său.

Și vă voi vesti și ceea ce este scris despre mândria lui Faraon. Moise a făcut cum i-a poruncit Dumnezeu și a făcut din toiagul său un șarpe, iar Faraon a poruncit magilor, vrăjitorilor, să facă același lucru cu toiagul lor. Și ei și-au transformat toiagul în trei șerpi, care, prin magie, s-au răsucit înaintea

lui Moise și a lui Aaron, înaintea lui Faraon și a nobililor Egiptului. Și toiagul lui Moise a înghițit toiagurile vrăjitorilor, pentru că acești înșelători făcuseră magie pentru vederea ochilor oamenilor. Or, ceea ce se întâmplă prin cuvântul lui Dumnezeu întrece orice [fel de] magie care poate fi făcută. Și nimeni nu poate găsi că este greșit, pentru că Duhul Sfânt este Cel care îl călăuzește și îl îndrumă pe cel care crede cu inimă dreaptă și fără neglijență. Așa cum spune Pavel: "Prin credință s-au mântuit părinții din vechime". El a vrut să facă cunoscut pe fiecare pe nume, de la Adam, și Noe, și Avraam, până la Rahab, prostituata care a primit pe spioni. Iar tu, o, iudeu orb, nu poți înțelege din ceea ce citești în Lege, adică din Tôrâh în care crezi, că în măsura în care nu poți păzi poruncile Lui, ești blestemat prin aceasta? Căci atunci când spune: "Toți cei care umblă în ea, dacă nu păzesc ceea ce este scris în ea, blestemați sunt", o spune către voi. Dar pe noi, cei care credem în Hristos, Fiul lui Dumnezeu, harul lui Dumnezeu ne-a ales pe noi, zicând: "Cel ce va crede și se va boteza se va mântui".

105. DESPRE CREDINȚA LUI ABRAHAM.

Și nu înțelegeți că au fost îndreptățiți prin credință: Avraam, și David, și toți Profeții, unul după altul, care au profețit despre venirea Fiului lui Dumnezeu. Și Avraam a zis: "Oare, Doamne, în zilele mele vei arunca la pământ cuvântul Tău? Și Dumnezeu i-a răspuns: "În nici un caz. Timpul Său nu a venit încă, dar îți voi arăta o asemănare a venirii Lui. Treci Iordanul și, trecând, scufundă-te în apă și vino în cetatea Sâlêm, unde îl vei găsi pe Melchisedec și-i voi porunci să-ți arate semnul și asemănarea Lui". Și Avraam a făcut acest lucru și l-a întâlnit pe Melchisedec, iar acesta i-a dat taina pâinii și a vinului, aceeași care se sărbătorește la Paștele nostru pentru mântuirea noastră prin Domnul nostru Iisus Hristos. Aceasta a fost dorința și bucuria lui Avraam, care a umblat în jurul altarului pe care îl făcuse Melchisedec, purtând ramură și ramură de palmier în ziua de Sabat. Vedeți cum s-a bucurat în credința sa și vedeți cum a fost îndreptățit prin credința sa, o, iudeu orb, care deși ai ochi nu vezi și urechi nu auzi, așa cum spune profetul Isaia despre tine: "Ochii lor sunt orbi și inima lor este acoperită de întuneric, ca să nu înțeleagă și Dumnezeu să nu le arate milă".

106. O PROFETIE DESPRE VENIREA LUI HRISTOS.

Și acum auziți cum fiecare dintre ei a profețit despre El, [căci narațiunea] este plăcută de auzit. Proorocul Isaia a profețit despre venirea Lui și a spus: "Un Fiu ni s-a născut nouă. Un Prunc ne-a fost dat nouă. Stăpânirea este scrisă pe umărul Lui. El este Dumnezeu, puternic în guvernare, Împărat, mare Consilier este numele Lui". Acum înțelesul acestui lucru este evident: S-a născut Fiul lui Dumnezeu, a cărui suveranitate a fost scrisă înainte de a fi lumea și El este mai înțelept decât oricine altcineva: [iată ce] vă spune. Și iarăși Isaia a profețit și a spus: "Iată robul Meu pe care L-am ales, în care este desfătarea sufletului Meu, și neamurile își vor pune încrederea în El". Și aceste cuvinte ne dau să înțelegem că Hristos este Duhul lui Dumnezeu, Cuvântul Tatălui, Care S-a îmbrăcat în trupul nostru și S-a născut pentru noi; și popoarele din Rômê și din Etiopia și toate celelalte națiuni au crezut în El. Și a vorbit poporului lui Israel și iarăși a proorocit, zicând: "Mulți Te vor urma pe Tine, cu coapsele lor încununate și cu spatele legat cu lanțuri, și se vor ruga Ție și Ți se vor închina Ție, căci Tu ești Dumnezeu, iar noi nu Te-am recunoscut pe Tine". Or, aceasta a spus-o în legătură cu martirii și cu cei care au devenit călugări în deșert și călugări solitari, a căror inimă a fost legată cu porunca Lui și care s-au rugat Lui, însemnând că răsplata era potrivită atât pentru martiri, cât și pentru călugării solitari. "Și noi nu Te-am recunoscut": Israel s-a orbit, L-a răstignit și a refuzat să umble în dreptatea Lui. Și iarăși Isaia a profețit și a spus: "Dumnezeu va veni și neamurile se vor încrede în El și Îl vor cunoaște"; aceasta înseamnă că Hristos va veni, iar evreii Îl vor respinge, dar neamurile vor crede în El. Și iarăși a profețit și a spus: "Întăreșteți-vă, mâini slabe și genunchi obosiți, și bucurați-vă, inimi deznădăjduite, căci a venit Dumnezeu, care va plăti datoria noastră și ne va mântui. El va deschide ochii orbilor și va face să audă urechile surzilor, să alerge picioarele șchiopilor și să vorbească limbile muților". Aceste cuvinte sunt rostite cu privire la cei care greșesc în închinarea la idoli, la cei care sunt morți în păcat, la cei a căror inimă este întunecată și la voi, care nu știți că Dumnezeu v-a creat. Bucurați-vă astăzi: a venit Cel care va răscumpăra păcatul lui Adam și va face a Lui datoria lui Adam. El a fost răstignit când era liber de păcat. El a omorât Moartea prin propria Sa moarte, iar orbii văd, șchiopii umblă, surzii aud, iar muții vorbesc fără dificultate și, pe lângă toate

acestea, morții înviază. Acesta este sensul acestei profeții.

Astfel, profetul David a profețit și a spus: "Dumnezeu va veni într-o formă vizibilă, iar Dumnezeul nostru nu va tăcea".

Așa a profețit Ieremia și a spus: "Dumnezeu se va coborî pe pământ și va umbla cu oameni ca noi".

Astfel, profetul Ezechiel a profețit și a spus: "Eu, Dumnezeul vostru, voi veni și voi umbla printre ei și ei mă vor cunoaște că Eu sunt Dumnezeul lor".

Așa a profețit David și a zis: "Binecuvântat este cel ce vine în numele lui Dumnezeu; noi v-am binecuvântat pe voi în numele Domnului".

Așa a proorocit Habacuc și a zis: "Dumnezeu va veni de la sud și Sfântul din muntele Phârân și din cetățile lui Iuda".

Astfel a profețit Ilie, profetul, și a spus: "Cu un legământ nou va veni Dumnezeu la noi".

Astfel a proorocit Profetul Ioel și a spus: "Emanuel cel ceresc va veni și va izbăvi lucrarea pe care a format-o cu mâna Sa din mâna Diavolului, înșelătorul, și a demonilor lui care rătăcesc."

Așa a proorocit profetul David și a spus: "Dumnezeul dumnezeilor se va manifesta în Sion. Poporul spune din Sion: "Un om s-a născut în ea și El, Cel Preaînalt, a întemeiat-o".

Așa a proorocit Solomon, fiul său, și a spus: "Cu adevărat, Dumnezeu va fi cu oamenii și va umbla pe pământ".

Așa a proorocit David, tatăl său, și a zis: "El va coborî ca roua pe lână și ca picătura de rouă care cade pe pământ, și dreptatea va răsări în zilele lui".

Așa a proorocit Solomon, fiul său, și a zis: "Din Sion se va naște un Mântuitor, care va ridica păcatul lui Iacov".

Așa a proorocit Osea, Proorocul, și a zis: "Eu voi veni la tine, Sionule, și voi umbla pentru tine, Ierusalime, zice Dumnezeu, Sfântul lui Israel".

Astfel, profetul Miheia a profețit și a spus: "Cuvântul lui Dumnezeu se va arăta în Ierusalim și Legea va ieși din Sion".

Astfel, profetul Osea a profețit și a spus: "Dumnezeu se va arăta pe pământ și va locui cu oameni ca noi".

Astfel, profetul Ieremia a profețit și a spus: "Un Mântuitor va fi trimis din Sion și El va ridica păcatul poporului lui Israel".

Astfel, profetul Miheia a profețit și a spus: "Dumnezeu va veni din ceruri și va locui în templul (sau, cetatea) Său".

Astfel, profetul Zaharia a profețit și a spus: "Bucură-te, fiică a Sionului! Iată, Eu trăiesc și voi locui în tine, zice Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel".

Așa a proorocit profetul Miheia și a zis: "Iată, Dumnezeu va veni și va străluci peste cei ce se tem de El; Soare al dreptății este Numele Lui".

Astfel, profetul Osea a proorocit și a spus: "Dumnezeu va veni peste tine, Ierusalime, și se va arăta în mijlocul tău".

Așa a proorocit David Proorocul și a zis: "Și va trăi și Îi vor da din aurul Arabiei și se vor ruga neîncetat pentru El și El va fi statornicul întregului pământ pe vârfurile munților".

Așa a proorocit Iov cel drept și a zis: "Dumnezeu va umbla pe pământ și va călători pe mare ca pe uscat".

Așa a proorocit David profetul și a spus: "El a plecat cerurile și s-a pogorât".

Așa a profețit profetul Isaia și a spus: "Iată, fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu și Îi va pune numele Emanuel".

Așa a proorocit Proorocul David și a zis: "El te-a născut din pânțece înaintea stelei dimineții". Și iarăși a zis: "Dumnezeu mi-a zis: "Tu ești Fiul Meu și astăzi te-am născut"."

Și Ghedeon a proorocit și a zis: "Iată, El va coborî ca roua pe pământ".

Așa a proorocit profetul David și a zis: "Dumnezeu a privit din ceruri pe fiii oamenilor și din templul sanctuarului Său".

Astfel a proorocit Moise Profetul și a spus: "Și toți fiii lui Dumnezeu vor zice: "El este puternic, căci El va răzbuna sângele fiilor Săi"".

Astfel David a profețit și a spus: "Și acolo voi face să se ridice un corn pentru David și voi pregăti o lampă pentru Unsul Meu și voi îmbrăca pe vrăjmașii Lui cu rușine și în El va înflori sfințenia Mea".

Așa a proorocit profetul Osea și a zis: "Nu te teme, căci nu vei fi rușinat.

Și nu leșina din cauza laudei Tale". Și iarăși a zis: "Ascultați-Mă, ascultați-Mă, poporul Meu, căci judecata (sau, dreptatea) Mea este dreaptă. Eu voi veni și voi locui cu voi și neamurile își vor pune încrederea în lumina Mea, căci neamurile vor fi iubite de Hristos".

Așa a spus profetul David: "Un popor pe care nu-l cunosc Îmi va sluji; la simpla auzire a urechii Îmi va răspunde". Iar iudeilor le-a zis: "Fiii străinului au fost mincinoși față de Mine, fiii străinului au îmbătrânit și au șovăit în calea lor. Dumnezeu trăiește și binecuvântat [este] Dumnezeul meu". Când vă spune: "Dumnezeu trăiește", vorbește despre Dumnezeirea Sa, iar când vă spune: "și binecuvântat [este] Dumnezeul meu", vorbește despre faptul că S-a îmbrăcat în trup. Și iarăși vorbește despre îmbrăcarea Sa în trup în Isaia Profetul, spunând: "Cine este acest glorios care vine din Edom, Adônâi, Care S-a coborât din cer și S-a îmbrăcat cu lucrurile lui Basôr, glorios în măreție?". Când spune "glorios", se referă la mirosul Său dulce; iar când spune "Adônâi", se referă la Cuvântul Tatălui, Care a fost înainte de lume, Fiul lui Dumnezeu; când spune "S-a îmbrăcat cu lucrurile lui Basôr, cel glorios în măreție", indică în mod clar trupul lui Adam.

Astfel a profețit profetul David, spunând despre poporul creștin: "Vestiți neamurilor că Dumnezeu este Împărat și că El a făcut lumea tare, ca să nu se clatine niciodată". Și a mai proorocit și despre venirea Sa la neamuri, zicând: "Înainte feței lui Dumnezeu va veni, va veni și va judeca pământul și va judeca lumea cu dreptate și neamurile cu judecată".

Așa a proorocit profetul Isaia și a spus: "Domnul oștirilor a plănuit să nimicească contumacia națiunilor și va nimici pe nobilii și pe puternicii pământului". Și continuându-și profeția, a spus: "El va veni și va zidi Casa Sa și va izbăvi pe poporul Său". Și a mai adăugat alte cuvinte, zicând: "Și în vremea aceea va ieși din rădăcina lui Iesei Unul care va fi pus peste neamuri, iar neamurile se vor încrede în El și locul unde va locui El va fi glorios în veci".

Astfel a profețit David și a zis: "Cântați lui Dumnezeu, care locuiește în Sion, și vestiți națiunii lucrarea Lui".

Așa a proorocit și a vorbit Solomon, fiul său, despre Mântuitorul nostru Emanuel, Soarele dreptății: "El m-a născut înainte de dealuri, înainte de a face pământul și de a-l pune în rânduială, și m-a întemeiat înainte de lume; înainte de a face pământul și înainte de a face

a făcut adâncurile, și înainte de a se ridica izvoarele de apă, și înainte de a apărea frumusețea florilor, și înainte de a sufla vânturile, Dumnezeu a creat lucrarea Sa înaintea feței Sale, și Eu eram cu Tatăl Meu.

Așa a proorocit tatăl său David și a spus: "Numele Lui era înaintea soarelui și înaintea lunii, generație după generație.

Astfel, fiul său, Solomon, a profețit și a spus: "Când El a întărit firmamentul deasupra norilor, când a așezat pe poziție zidurile de hotar ale cerurilor și când a așezat marea la locul ei stabilit, înainte de a întemeia tronul Său pe vânturi și când a întărit temeliiile pământului, eu eram cu El. Eu eram ceea ce Îl bucura neîncetat și zi de zi, și mă bucuram cu El în orice moment înaintea feței Sale".

Așa a profețit profetul Iov și a spus: "Fața Dumnezeului meu este în Răsărit și lumina Lui este înaintea [celei a] soarelui, iar neamurile își pun încrederea în Numele Lui".

Așa a proorocit Profetul Isaia și a spus: "Nu vă aduceți aminte de cele dintâi, nici nu vă gândiți la cele din vechime; iată, voi face un lucru nou, care va izvorî acum, ca să știți că Eu fac o cale în pustiu și izvoare de apă în pustiu; și fiarele câmpului, puii de păsări și struții Mă vor urma. Căci Eu am dat apă în pustiu și am făcut să curgă izvoare de apă în deșert, ca să dau de băut poporului Meu și aleșilor Mei pe care i-am cumpărat, ca să vestească slava Mea și să îplinească porunca Mea."

Astfel a profețit Solomon și a zis: "Cine s-a înălțat la ceruri și s-a coborât, cine a strâns vânturile în sânul său, cine a adunat apele în mantia sa, cine a măsurat apele mării în mâna sa și cerurile în palma mâinii sale și care este numele lui și numele fiului său?".

Așa a profețit profetul Mica și le-a spus evreilor: "Nu-mi place de voi, zice Dumnezeu, care conduce toate lucrurile. Și nu-mi plac jertfele voastre și nu voi accepta niciun dar din mâinile voastre. Căci de la răsăritul soarelui și până la apusul lui, Numele Meu va fi lăudat de toate popoarele și în toate țările se va aduce tămâie Numelui Meu cel mare între toate popoarele, zice Dumnezeu Atotputernic".

Și iarăși profetul Miheia a spus: "Un legământ nou se va arăta pe muntele lui Dumnezeu, se va pregăti pe vârfurile munților, se va înălța deasupra dealurilor și popoarele vor zice: "Veniți, să ne suim pe muntele lui

Dumnezeu". Și multe popoare se vor duce acolo și vor zice: 'Veniți, să ne suim pe muntele lui Dumnezeu, și ne vor vesti calea Lui și vom merge pe ea'.

Astfel a profețit David, profetul, și a spus: "Ascultați-Mă, poporul Meu, și Eu vă voi vorbi, Israele, și vă voi mărturisi: Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul vostru".

Astfel a profețit și a spus Moise, Profetul, cu privire la Treime: "Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeu tău este Unul". Și acest lucru trebuie explicat astfel: Tatăl și Fiul și Sfântul Duh sunt Un singur Dumnezeu, a Căruia împărăție este una, a Căruia stăpânire este una, și ca Unul singur li se vor închina oamenii în ceruri și pe pământ, în mare și în adâncuri. Și a Lui să fie lauda în vecii vecilor. Amin.

107. LA INTRAREA GLORIOASĂ ÎN IERUSALIM

Despre intrarea Sa glorioasă în Ierusalim au proorocit Profeții, iar Profetul Isaia a spus: "Strălucește, strălucește, Ierusalime, lumina ta a venit și slava lui Dumnezeu a răsărit peste tine".

Și Profetul Zaharia a proorocit și a spus: "Bucură-te, bucură-te, fiica Sionului, și Ierusalimul să strige de bucurie".

Așa a proorocit David și a zis: "Din gura pruncilor și a sugarilor ai pregătit laudă din pricina vrăjmașului, ca să învingi pe vrăjmaș și pe răzbunător".

Așa a proorocit Solomon și a zis: "Copiii sunt învățați de Dumnezeu și popoarele se bucură în tine".

Așa a proorocit David, tatăl său, și a zis: "Suflă în corn în Sion în ziua lunii noi, în ziua hotărâtă a sărbătorii noastre, căci aceasta este o rânduială pentru Israel".

Astfel Ezra, scribul, a proorocit și a zis: "Ieșiți, veseliți-vă cu bucurie și spuneți fiicei Sionului: "Bucurați-vă, iată, a venit Împăratul vostru"."

Așa a proorocit profetul Isaia și a zis: "Bucură-te, Ierusalime, bucură-te! Iată, Împăratul tău a venit călare pe un măgar. Răsplata Lui este cu El și lucrarea Lui este înaintea feței Lui".

Așa a proorocit profetul David și a zis: "Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului".

Așa a proorocit Iacov, fiul lui Isaac, și a zis: "Iuda, frații tăi te-au lăudat. Mâna ta este pe spatele dușmanului tău și fiii mamei tale se vor închina ție. Stăpânirea nu se va micșora de la Iuda și guvernarea nu se va depărta de la neamul său, până ce va găsi pe Cel așteptat și care este Speranța neamurilor". Și tot el a proorocit și a zis: "Dinții lui sunt albi ca zăpada și ochii lui se bucură ca vinul și-și va spăla hainele în vin și a zis: "Haina lui în sângele ciorchinilor de struguri"". Și iarăși a proorocit, zicând: "Iuda este un pui de leu; te-ai culcat și ai adormit; nimeni nu-l va trezi decât cel ce-l vânează până îl va găsi; ridică-te din cetatea ta". Și iarăși Iacov a binecuvântat pe fiul său Iuda și i-a spus: "Este un Împărat care va ieși din tine și-și va spăla hainele în

vin, și slăvit este locul de odihnă al Iubitului"; acum prin "Iubit" se înțelege Hristos, iar prin "Mesia" se înțelege Hristos, iar Iisus înseamnă "Mântuitorul poporului". Acum, profeții Îl menționează pe Hristos sub un nume secret și Îl numesc "Cel Iubit".

Iar Isaia a vorbit despre Înălțarea Sa în profeția sa, spunând: "În ziua aceea, Preaiubitul Se va coborî din cer și-Și va alege doisprezece Apostoli". Și iarăși a spus: "Am văzut înălțarea Fiului Preaiubit la al șaptelea cer și pe Îngerii și Arhangheli primindu-L, El fiind mult mai înalt decât ei".

Și David a spus: "Cel Preaiubit este ca fiul unicornului" ; și iarăși a spus: "Și numai al tău din coarnele unicornului". Și iarăși a spus: "Să se înalțe cornul meu ca și cornul unicornului". "Coarnele" semnifică împărățiile lumii; iar "unicornul" semnifică pe Cel care este deasupra împărăției Sale, Căruia nimeni nu i se poate împotrivi, căci El este conducătorul regilor; El distruge pe cine vrea și stabilește pe cine vrea. Așa cum spune David: "Te voi face să te bucuri mai mult decât cei puternici prin coarnele lor", ceea ce înseamnă: "Ești mai nobil decât regii nobili și te bucuri".

Iar Habacuc a proorocit, zicând: "Coarnele sunt în mâinile Lui și a pus pe cel iubit în tăria puterii Lui", ceea ce înseamnă: "Palmele mâinii, în care se ține viața tuturor, a posesorului stăpânirii împăraților, sunt străpunse de cuie, pe care Hristos, cel iubit, le-a purtat în tăria puterii Lui".

108. DESPRE RĂUTATEA IUDEILOR CEI RĂI.

Și Profeții au profețit cu privire la răutatea iudeilor. Și David a spus despre aceasta: "Omul violent vânează nelegiuirea ca să se distrugă pe sine însuși". Și iarăși spune: "Durerea lui se va întoarce asupra capului său și nelegiuirea lui asupra frunții sale" (sau, craniu).

Astfel a proorocit Solomon, fiul său, și a spus: "Nebunul și omul nelegiuit umblă pe cărări care nu sunt drepte. El clipește cu ochiul, bate cu piciorul, face semne cu mișcările degetelor și cu mișcarea buzelor, iar inima lui pervertită meditează la rău în orice clipă; un om ca acesta va aduce tumultul și crima și vărsarea de sânge prin dublarea de mână și nu va scăpa de judecată".

Tatăl său, David, a profețit și a spus: "Au scos un cuvânt de rătăcire împotriva mea; cel ce doarme nu se va trezi; omul păcii mele (adică prietenul meu), în care m-am încrezut, care a mâncat hrana mea, va ridica piciorul împotriva mea?".

Așa a profețit profetul Isaia și a spus: "Vai de omul nelegiuirii care aduce mânia". Și iarăși a zis: "Să se întoarcă păcătosul de la vederea slavei lui Dumnezeu".

Așa a proorocit profetul David și a zis: "Păcătosul vorbește ceea ce-l va osândi și nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui".

Așa a proorocit Solomon, fiul său, și a zis: "Omul nelegiuirii aduce tumult în cetate; și de bunăvoie aduce distrugere, lovituri și nenorociri care nu se pot vindeca, pentru că se bucură de tot ceea ce urăște Dumnezeu".

Astfel a proorocit Moise, profetul, și a spus: "Dumnezeu nu-l va cruța, ci va spori răzbunarea asupra lui; va face să cadă pedepsele asupra lui și blestemul scris în cartea aceasta va veni asupra lui, iar numele lui va fi șters de sub cer".

Așa a profețit profetul David și a spus: "Inima lui este pornită spre măcel; preferă blestemul și acesta va veni asupra lui; respinge binecuvântarea și aceasta va fi departe de el".

Așa a proorocit Ieremia Profetul despre el și a zis: "Omul nelegiuirii va fi

nimicit din pricina iubirii de bani și privește spre întuneric din pricina înșelăciunii sale".

Așa a proorocit Iov și a spus despre el: "Creatorul lui va nimici lucrarea lui cea frumoasă, rădăcina lui se va usca sub el, floarea lui va fi coborâtă asupra lui, și amintirea lui va fi ștearsă de pe pământ, și numele lui va fi aruncat departe, și oamenii îl vor îndepărta în întuneric, ca să nu vadă lumina, și casa omului nelegiuit va fi ștearsă".

Astfel a proorocit Osea și a zis despre el: "Ascultați-mă, copii ai lui Israel, căci în inima lor nu este nici dreptate, nici milă, nici frică de Dumnezeu, ci minciună, furt, ucidere și curvie".

Și David, Proorocul, a proorocit și a zis: "Satana este la dreapta lui"; și iarăși a zis: "Să ia altul funcția lui".

Și Moise a blestemat în Lege și a zis: "Blestemat este oricine ia mită pentru a uide sânge nevinovat; și tot poporul a zis: "Amin". Și Amin".

Astfel a proorocit profetul Habacuc și a spus: "Guvernatorul îi face pe [oameni] înțelepți cu privire la această pervertire a Legii, și nu iese nici o judecată dreaptă; pentru că păcătosul îl corupe pe cel drept, și astfel iese o judecată pervertită".

Astfel a profețit David Profetul și a spus: "Păcătosul vede și se mânie, scrâșnește din dinți și se dizolvă".

Așa a proorocit fiul său Solomon și a zis: "O balanță falsă este un lucru urât de Dumnezeu".

Astfel Ieremia a proorocit și a spus despre Iuda: "Salariul meu este gata (sau, cântărit) pentru mine: treizeci [de] de arginți".

109. DESPRE RĂSTIGNIREA SA.

Și Profeții au profețit de asemenea despre răstignirea lui Hristos.

Astfel, Moise, robul lui Dumnezeu, a profețit și a spus: "Veți vedea mântuirea voastră răstignită pe lemn și nu veți crede".

Așa a proorocit David și a zis: "Mulți câini m-au prins și mi-au înfipt cuie în mâinile și în picioarele mele, și au

picioarele mele; și mi-au numărat toate oasele; deși mă cunoșteau, m-au disprețuit; și au împărțit hainele mele între ei și au tras la sorti pentru haina mea".

Așa a profețit Isaia despre Întruparea și Răstignirea lui Hristos și a spus: "Cine va crede cuvântul nostru și cui se va arăta brațul Domnului?" Și noi vorbim ca un copil înaintea Lui, iar El este ca o rădăcină în pământ uscat, nu are frumusețe și nici formă, iar forma Lui este mai lepădată și mai dărâmată decât [cea a] oricărui om. El este un om zdrobit și un om al suferinței; căci El Și-a întors fața, și Îl tratează cu dispreț și Îl prețuiesc ca pe un nimic".

Astfel a proorocit Solomon și a zis: "Să-l omorâm pe cel drept, căci el este o povară pentru noi; el se ridică împotriva faptelor noastre, se împotrivește neîncetat intențiilor noastre, iar noi suntem o urâciune pentru el din cauza păcatelor noastre". Și a continuat: "Fiule, nu lăsa pe cei răi să te ducă în rătăcire; dacă îți spun: "Vino cu noi, fii partenerul nostru, să ascundem sângele nevinovat, să luăm pradă de la el și să fie o pungă comună pentru toți": întoarce-te de pe urmele lor, ca nu cumva prin tine să găsească păsările plasa".

Astfel a profețit David și a spus: "Au turnat fiere pe mâncarea mea și mi-au dat să beau oțet ca să-mi [potolească] setea".

Așa a proorocit proorocul Isaia și a zis: "El a luat boala noastră și a purtat neputința noastră și prin rănile Lui ne-am vindecat; și L-am văzut suferind și lovit în durerea Lui; și nu Și-a deschis gura în durerea Lui și a venit să fie omorât; ca un miel înaintea celui ce-l tunde, nu Și-a deschis gura în

suferința Sa, până ce I s-a luat viața, și n-au cunoscut nașterea Lui; pentru păcatul poporului Meu am ajuns până la moarte".

Așa a proorocit profetul Ieremia și a spus: "Și au luat prețul celor treizeci

[de] arginți cinstiți, pe care îi cinstiseră dintre copiii lui Israel. Și Dumnezeu mi-a zis: "Aruncă-l în creuzet și încearcă-l [și vezi] dacă este curat; și l-au dat pe câmpul olarului; cum mi-a poruncit Dumnezeu, așa voi vorbi"".

Astfel a profețit profetul Isaia și a spus: "L-au numărat cu păcătoșii și l-au dat la moarte".

Așa a proorocit profetul David și a zis: "Cei ce Mă urăsc pe nedrept sunt mulți și Mi-au răsplătit rău pentru bine".

Astfel a proorocit Zaharia Proorocul și a zis: "Și se vor uita la Cel pe Care L-au răstignit și L-au străpuns".

Acum există încă multe pasaje care au fost scrise și multe profeții care ar putea fi menționate despre venirea Lui, despre Răstignirea, moartea, Învierea și a doua Sa venire în glorie. Dar noi am menționat doar câteva dintre profețiile profeților - am menționat câte una de fiecare fel - pentru ca voi să auziți, să credeți și să înțelegeți, așa cum se spune în Faptele Apostolilor: "Prin Evanghelie ne-ai călăuzit și prin Profeți ne-ai mângâiat, căci cuvintele Profeților corectează credința celor ce se îndoiesc".

110. DESPRE ÎNVIEREA SA

Proorocul David a profetizat și el despre Învierea Sa și a spus: "Mă voi ridica, zice Domnul, și voi aduce mântuirea și o voi manifesta în mod deschis". Și a mai spus: "Scoală-te, Doamne, și judecă pământul, căci Tu vei moșteni între neamuri. Și a mai proorocit și el și a zis: "Scoală-te, Doamne, ajută-ne și ne izbăvește pentru Numele Tău". Și iarăși a zis: "Să se ridice Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă vrăjmașii Lui de la fața Lui". Și a mai proorocit și a zis: "Dumnezeu s-a sculat ca unul care se trezește din somn și ca un viteaz care și-a lăsat vinul [său]".

Așa a proorocit profetul Isaia și a zis: "El va îndepărta boala sufletului său, pentru că nu a săvârșit păcat, nici nu s-a găsit minciună în gura lui. Și va arăta lumină celui ce a slujit dreptatea și bunătatea și-l va îndreptăți; și va lua păcatele multora, pentru că nu a săvârșit nici un păcat și nu s-a găsit minciună în gura lui".

Așa a proorocit Proorocul David și a zis: "Căci sufletul meu nu va fi lăsat în iad".

Așa a proorocit Solomon, fiul său, și a spus: "Soarele dreptății se va ridica, va călători la dreapta și se va întoarce la locul Său".

111. DESPRE ÎNĂLȚAREA ȘI A DOUA SA VENIRE.

Așa au profețit toți Profeții și mulți dintre primii Părinți despre Înălțarea Sa și a doua Sa venire pentru a judeca pe cei vii și pe cei morți.

Și David a spus despre Învierea Sa: "S-a înălțat la ceruri. Tu ai făcut captivi pe cei captivi și ai dat har fiilor oamenilor". Și tot El a mai spus: "După ce am ieșit, Mă voi întoarce și Mă voi întoarce din adâncul mării". Și iarăși a zis: "Cântați lui Dumnezeu, care s-a înălțat la ceruri, cerurile cele dinaintea dimineții".

Așa a proorocit profetul Amos și a zis: "Mesia, Care a făcut timpul dimineții, a venit și S-a înălțat de pe pământ la înălțimi; și Numele Lui este Dumnezeu, Care stăpânește toate lucrurile".

Așa a proorocit Proorocul David și a spus: "Tu Te-ai înălțat, Doamne, prin puterea Ta, și noi vom lăuda și vom invoca puterea Ta".

Așa a proorocit profetul Zaharia și a spus: "Piciorul Lui este pe Muntele Măslinilor, la răsărit de Ierusalim. Și El călărește pe Heruvimi și zboară pe aripa vânturilor".

Așa a spus David: "Deschideți porțile prinților și să se deschidă porțile care au fost de la creație și va veni Împăratul slavei!" Cine este acest Împărat al slavei? Dumnezeu, cel puternic și tare, Dumnezeu, cel puternic în luptă!". Și tot el a făcut cunoscut și a zis: "Deschideți porțile prinților și să se deschidă porțile care erau din creație și va veni Împăratul slavei! Cine este acest Împărat al slavei? Domnul Dumnezeu al oștirilor este acest Rege".

Și iarăși despre venirea Lui: El va judeca pe cei vii și pe cei morți; Acela căruia îi aparține gloria în vecii vecilor. Amin.

Așa a proorocit profetul Zaharia și a zis: "În ziua aceea va veni Domnul Dumnezeu meu și toți sfinții Lui împreună cu El.

Așa a proorocit proorocul David și a zis: "Dumnezeu a vorbit o dată, și aceasta după [ceea ce] am auzit: Compasiunea aparține lui Dumnezeu. Iar a Ta, Doamne, este puterea, căci Tu vei răsplăti fiecăruia după fapta lui".

Așa a vorbit profetul Daniel și a spus: "Am văzut în vedenia mea de

noapte și iată că a venit [unul] ca Fiul Omului la Cel Bătrân de zile și i s-a dat stăpânire, glorie și suveranitate și toate neamurile, popoarele și țările Îi vor sluji Lui și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit în vecii vecilor. Amin.

Și toți Profeții au profețit și nimic din ceea ce s-a întâmplat nu a fost fără profeția Profeților. Și ei au vestit tot ce s-a întâmplat și ce se va întâmpla, ce s-a făcut și ce se va face, ce ține de vremurile vechi și ce ține de zilele din urmă, până la a doua Sa venire. Și aceasta au făcut-o nu numai prin ceea ce au profețit și au declarat, ci, împreună cu profețiile lor, au dat manifestări ale Lui în trupurile lor. A fost foamete în țara Canaanului, iar tatăl nostru Avraam s-a coborât în Egipt și s-a întors cu multe bogății și cu o cinste fără cusur. Și tot așa și Răscumpărătorul nostru a coborât și a izbăvit Biserica, Adunarea Națiunilor, și s-a înălțat [din nou], obținând cinste și laudă.

112. CUM L-AU PREFIGURAT PROFETII ÎN PERSOANELE LOR.

Isaac a poruncit tatălui său, zicând: "Leagă-mă"; și a fost adus ca jertfă, deși nu a murit, fiind răscumpărat de berbecul care s-a coborât din cer. Și în același mod, Fiul lui Dumnezeu a fost ascultător Tatălui său până la moarte. Și a fost legat cu iubirea de oameni și a fost bătut în cuie [pe Cruce] și străpuns, iar Fiul lui Dumnezeu a devenit răscumpărarea noastră, iar Dumnezeirea Lui nu a suferit.

Astfel, Iacov, fiul său, a plecat în țara lui Lâbâ (Laban), țara fratelui mamei sale, numai cu toiagul său, și acolo a făcut multe vite și a dobândit animale curate și necurate, și a născut doisprezece fii, și a revelat botezul, și s-a întors în țara sa, unde a primit binecuvântare de la Isaac, tatăl său. La fel s-a pogorât din ceruri și Hristos cel lung al nostru, Cuvântul lui Dumnezeu prin Sine, iar toiagul lui Iacov cu care a păstorit oile Sale este Maica Domnului, mântuirea noastră. Și iarăși, toiagul semnifică lemnul Crucii prin care, fiind răstignit pe ea, El a răscumpărat turma Sa și ne-a luat în stăpânire pe noi dintre iudei, dintre păgâni și dintre neamuri. Și Și-a ales pentru Sine Doisprezece Apostoli, iar ei au făcut să creadă poporul în tot pământul și în toate țările, iar El S-a înălțat la ceruri la Tatăl Său.

Astfel Moise a plecat în țara Madianului și acolo a stat de vorbă cu Dumnezeu, Care l-a făcut să învețe și să cunoască credința în învierea din morți a părinților săi Avraam, Isaac și Iacov. Și prin intermediul toiagului (sau, toiagului) său, El l-a înzestrat cu puterea de a face minuni; și a născut doi fii. Iar acest lucru arată clar că noi vom fi mântuiți de Treime. Așa cum gura lui Dumnezeu a proclamat: "Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam" - aceasta a Tatălui - "și Dumnezeuul lui Isaac" - aceasta a Fiului - "și Dumnezeuul lui Iacov" - atunci când spune aceasta este a Duhului Sfânt - indicând clar și răspicat Treimea. "Eu nu sunt Dumnezeuul morților, ci Dumnezeuul celor vii", pentru că toți sunt vii cu Dumnezeu; și prin aceasta se înțelege învierea morților.

Iona a fost înghițit și aruncat în pânțelele peștelui cel mare; iar Răscumpărătorul nostru a coborât în inima pământului și a înviat a treia zi. Și Daniel a fost aruncat în groapa cu lei și [regele și domnii] l-au scalpat cu pecețile lor; și de acolo s-a ridicat fără ca leii să-l devoreze. În același fel,

Domnul nostru a fost aruncat în mormânt, iar iudeii l-au pecetluit cu pecetea lor, închipuindu-și că au pecetluit și răsăritul soarelui ca să nu strălucească. O, nebuni, răi, blasfemiatori, orbi și slabi de minte, vreți să afirmați că Duhul Vieții nu ar trebui să apară și să iasă? Și iudeii au fost rușinați, iar El a ieșit ca să ne lumineze pe noi, cei ce am crezut în El.

Iosif a fost vândut de mâna fraților săi, iar Domnul nostru a fost vândut de mâna lui Iuda. Și Iosif, acolo unde a fost vândut, a izbăvit pe frații săi de foamete, și Hristos ne-a izbăvit pe noi, cei ce am crezut în El, și ne-a făcut moștenitori ai Lui și ai fraților Lui. Și după cum Iosif a dat o moștenire rudelor sale în țara Gesham (Gosen), tot așa [Hristos] va da celor drepecți ai Săi o locuință, o moștenire veșnică.

Și mai mult, pentru ca să știți, să înțelegeți și să fiți siguri de învierea morților, vă voi da un semn, pe care îl veți înțelege prin călăuzirea cuvântului Său. Când Avraam a venit în țara moștenirii [sale], a cumpărat mai întâi de toate un mormânt în care să adune trupurile moarte ale rudelor sale, ale copiilor și ale soției sale, ca să se alăture lor la înviere; și acolo a îngropat-o pe soția sa Sara, iar el însuși a fost îngropat. Căci era profet și știa că va învia împreună cu ai săi. Tot acolo au fost îngropați și Isaac și Rebeca, soția sa. Și posesiunea lor a rămas de când Iacov s-a pogorât în țara Egiptului cu șaptezeci și șapte de suflete, din cauza foametei și pentru că Iosif, fiul său, [era acolo], până când numărul lor a ajuns la șase sute de mii de bărbați în marș, care erau echipați pentru război, fără [a număra] femeile și copiii. Iacov a murit în Egipt la o vârstă înaintată și a zis fiului său Iosif: "Te conjur pe viața tatălui meu și pe Dumnezeuul meu, care este înnoitorul vieții mele, să nu mă îngropi în țara aceasta, ci în mormântul părinților mei, pentru ca moartea mea să fie cu ei, iar viața mea să fie după aceea cu ei". Cunoașteți, așadar, prin această asemănare a cuvântului. Și Iosif, fiul său, a dus pe Israel și l-a îngropat lângă mormântul părinților săi, pentru că a respectat jurământul pe care Iacov îl făcuse să se jure.

Și de asemenea, când Iacov s-a îmbolnăvit în Egipt, a chemat pe frații și pe fiii săi și i-a pus să jure că nu vor lăsa oasele lui în țara Egiptului și a zis: "Când vă va aduce Dumnezeu înapoi, luați cu voi oasele mele și le amestecați în mormântul părinților mei".

113. DESPRE CARUL ȘI ÎNVIŢĂTORUL VRĂJMAȘULUI.

Arhiepiscopii (sau, Patriarhii) au răspuns și au zis către Grigorie, Făcătorul de minuni: "Iată acum, noi știm bine și tu ne-ai făcut să înțelegem că regii Etiopiei s-au făcut glorioși și mari prin Sion. Iar regii din Rômê au devenit și ei mari prin cuiele [Crucii] pe care Elena le-a făcut frâu, care a devenit un biruitor al dușmanului pentru regele din Rômê. Iar carul aparține regelui Etiopiei și a biruit pe dușmanul său. Și spune-ne, de asemenea, cât timp va rămâne învingătorul dușmanului la regele din Rômê, iar carul care conține Sionul la regele Etiopiei. Spune-ne, căci Dumnezeu ți-a descoperit ceea ce a fost și ceea ce va fi, viziune și profeție, ca și lui Moise și Ilie".

Gregorie le-a răspuns: "Vă voi descoperi despre regele din Rômê când va călca strâmb și va provoca mânia lui Dumnezeu în credință. Această credință pe care Noi am rânduit-o și am stabilit-o va încălca un rege care va veni la Rômê și un anumit arhiepiscop se va asocia cu el, iar ei vor schimba și vor perverti cuvântul celor doisprezece apostoli și îl vor arunca în dorința inimii lor[s] și vor învăța ceea ce vor și vor răstălmăci Scripturile pentru a se potrivi cu firea lor, așa cum spune Apostolul: "Ei s-au purtat ca [oamenii din] Sodoma și Gomora". Iar Domnul nostru a spus ucenicilor Săi în Evanghelie: "Feriți-vă de cei care vor veni la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. Și când vor fi distrus credința, se va lua de la ei biruitorul vrăjmașului și nu va mai fi nimeni dintre cei care au schimbat credința noastră care să stea pe tronul lui Petru, iar măruntaiele arhiepiscopilor lor se vor goli dacă și-au ocupat locurile pe el cu credință pervertită. Căci Îngerul lui Dumnezeu a primit poruncă să ocrotească tronul lui Petru în Rômê. Și Dumnezeu va lua cuceritor pe împăratul vrăjmaș care nu păstrează credința, iar perșii vor face război împotriva lui și-l vor învinge, și mi se pare că numele lui este Marcion Apostatul. Iar regele Persiei, al cărui nume este Harênêwôs (Irineu), îl va cuceri (...), iar regele îl va lua împreună cu calul său și, prin voia lui Dumnezeu, calul pe care se află învingătorul vrăjmașului se va zdruncina și va intra în mare și va pieri în ea. Dar cuiele vor străluci acolo în mare până când Hristos va reveni în mare slavă pe un nor din cer, împreună cu puterea.

"Aceasta mi-a arătat-o Dumnezeu în groapă. Cât despre Împăratul

Etiopei și despre Sion, Mireasa cerului, și despre carul ei în care se mișcă, vă voi spune ceea ce mi-a descoperit Dumnezeu meu și m-a făcut să înțeleg. [Etiopia] va continua în credința ortodoxă până la venirea Domnului nostru și nu se va abate în nici un fel de la cuvântul apostolilor și așa va fi așa cum am rânduit până la sfârșitul lumii.

Și cineva a răspuns și i-a zis Făcătorului de Minuni (adică lui Grigorie): "Acum, când va veni Samâlyâl, care este Falsul Hristos (Antihristul), credința poporului etopian va fi distrusă de atacul lui?" Iar Grigorie a răspuns și a zis: "Cu siguranță că nu. Oare nu a profețit David, zicând: "Etiopia își va face mâinile să se apropie de Dumnezeu"? Și aceasta spune el că înseamnă că etiopienii nu vor perverti și nu vor schimba această credință a noastră și ceea ce am rânduit noi și credința celor care au fost înaintea noastră, învățătorii Legii Apostolilor".

114. DESPRE ÎNTOARCEREA LUI ION.

Și Cortul Legii lui Dumnezeu, Sfântul Sion, va rămâne aici până în ziua când Domnul nostru va locui pe Muntele Sion; și Sionul va veni și se va arăta tuturor celor pregătiți, cu trei peceti - așa cum a dat Moise - așa cum spune în Legea Veche și în cea Nouă: "Pe mărturia a doi sau trei [martori] vor sta toate". Și apoi, spune profetul Isaia: "Morții vor învia și cei din morminte vor trăi, căci roua care [vine] de la Tine este viața lor". Iar când morții vor învia, va înceta mila Lui prin care udă pământul; ei vor sta înaintea Lui cu faptele pe care le-au făcut. Și Enoh și Ilie vor veni, vii, să dea mărturie, iar Moise și Aaron din rândul morților vor trăi cu toți. Și ei vor deschide lucrurile care o leagă (adică Sionul) și vor face ca iudeii, cei care au răstignit-o, să vadă și să-i pedepsească și să-i mustreze pentru tot ce au făcut prin pervertirea Cuvântului lui Dumnezeu. Iar evreii vor vedea ceea ce El a scris pentru ei cu mâna Sa - Cuvintele Poruncii Sale și mana cu care i-a hrănit fără muncă [din partea lor] și măsura ei, Gômôr, și Sionul spiritual, care s-a pogorât pentru mântuirea lor, și toiagul lui Aaron, care a înflorit după cum a înflorit Maria.

115. DESPRE JUDECATA LUI ISRAEL

Și El le va răspunde și le va spune: "De ce M-ați [renegat, M-ați rugat cu răutate și M-ați răstignit, văzând că] am făcut toate acestea pentru voi și că prin coborârea Mea [din cer] v-am eliberat de Satana și de robia Satanei și că am venit pentru voi? Priviți și vedeți cum M-ați străpuns cu cuie și M-ați străpuns cu sulița". Și se vor ridica cei Doisprezece Apostoli și vor judeca peste ei și le vor spune: "Am fi vrut să vă facem să auziți, dar voi n-ați vrut să ascultați profeția Profetilor și propovăduirea noastră, a Apostolilor". Iar iudeii vor plânge și se vor pocăi când nu va fi de folos să facă aceasta și vor trece în pedeapsa veșnică, iar cu diavolul, tatăl lor, care i-a condus, și cu demonii lui, care i-au rătăcit, și cu cei răi vor fi închiși.

Iar cei care au crezut și care au fost botezați în Sfânta Treime și au primit Trupul și Sângele Său, vor deveni slujitorii Lui din toată inima, căci "nu este nimeni care să poată urî cu desăvârșire Trupul Său". Trupul lui Hristos strigă în Trupul nostru, iar El are milă din cauza Trupului și a Sângelui Său, pentru că au devenit copiii și frații Săi. Și dacă există cineva care a păcătuit, va fi judecat în foc după mărimea păcatelor sale; cel a cărui povară a păcatului este ușoară, pedeapsa lui va fi ușoară, iar cel a cărui povară a păcatului este grea, extrem de mare va fi pedeapsa lui. O zi pentru Dumnezeu este ca o perioadă de zece mii de ani; vor fi unii care vor fi pedepsiți timp de o zi, alții timp de o jumătate de zi, alții timp de trei ore dintr-o zi, alții timp de o oră dintr-o zi; și vor fi unii care vor fi judecați și achitați de fărădelegile lor.

116. DESPRE CARUL ETIOPIAN

Arhiepiscopii au răspuns și au zis lui Grigorie, Făcătorul de Minuni: "Iată acum, tu ne-ai spus despre învingătorul vrăjmașului Rômê, iar acum [spune-ne] despre carul Etiopiei și dacă acesta va sta în picioare de acum înainte, până la venirea lui Hristos, așa cum ne-ai spus despre Sion și despre credința poporului etiopian și, de asemenea, dacă va sta în picioare carul lor". Iar Grigorie le-a zis: "Cu siguranță că nu va dispărea. Și mai mult decât atât, ascultați-mă și vă voi declara aceasta: Câțiva iudei își vor ridica capetele împotriva credinței noastre în Nâgrân și în Armenia, în zilele de după aceasta, și aceasta va face Dumnezeu prin voia Sa, ca să-i nimicească, pentru că Armenia este un teritoriu al Rômê și Nâgrân este un teritoriu al Etiopiei".

117. CU PRIVIRE LA REGELE DIN RÔMÊ ȘI LA REGELE DIN ETIOPIA.

Și regele Rômê și regele Etiopiei și arhiepiscopul Alexandriei - acum oamenii din Rômê erau ortodocși - au fost informați că trebuie să-i distrugă. Și trebuiau să se ridice să lupte, să facă război împotriva dușmanilor lui Dumnezeu, evreii, și să-i distrugă, regele lui Rômê 'Enyâ și regele Etiopiei Pinhas (Fineas); și trebuiau să le pustiască pământurile și să construiască biserici acolo, și trebuiau să-i taie în bucăți pe evrei la sfârșitul acestui Ciclu în douăsprezece cicluri ale lunii. Atunci se va pune capăt împărăției evreilor și se va constitui Împărăția lui Hristos până la venirea Falsului Mesia. Acești doi regi, Iustin, regele Rômê și Kâlêb, regele Etiopiei, s-au întâlnit la Ierusalim. Arhiepiscopul lor trebuia să pregătească jertfe și ei trebuiau să aducă jertfe și să întemeieze Credința în dragoste, și trebuiau să-și dea daruri unul altuia și salutul păcii, și trebuiau să împartă între ei pământul a jumătate din Ierusalim, așa cum am spus deja la începutul acestei cărți. Și, din iubire, ei urmau să aibă împreună titlul regal [de rege al Etiopiei]. Ei urmau să se amestece cu David și Solomon, părinții lor. Cel pe care, prin credință, îl alegeau prin tragere la sorți să fie numit dintre regii din Rômê urma să fie numit "rege al Etiopiei", iar regele din Rômê urma să poarte la fel numele de "rege al Etiopiei" și urma să se împartă la sorți cu David și Solomon, părinții săi, după cum au făcut cei patru evangheliști. Iar cel de-al patrulea urma să fie ales de fiecare în țara sa. . .

Și astfel, după ce s-au unit într-o legătură comună și au stabilit dreapta credință, trebuiau să hotărască ca evreii să nu mai trăiască și fiecare dintre ei să-și lase acolo fiul său, iar regele Etiopiei să-și lase acolo fiul său cel întâi născut, al cărui nume era Israel, și să se întoarcă în țara sa cu bucurie. Când va ajunge la casa sa regală, va mulțumi din belșug lui Dumnezeu și-și va aduce trupul ca jertfă de laudă Dumnezeului său. Și Dumnezeu îl va accepta cu bucurie, căci el nu-și va pângări trupul după întoarcere, ci va intra într-o mănăstire în curăție de inimă. Și îl va face rege pe fiul său cel mai tânăr, care se va numi Gabra Maskal, și el însuși se va închide [într-o mănăstire]. Și când cineva va fi spus acest lucru regelui Nâgrân, fiul lui Kâlêb, el va veni să domnească peste Sion, iar Gabra Maskal va face să se ridice oștile sale, iar el va călări într-un car și se vor întâlni la capătul îngust al Mării Lîbâ și se vor lupta împreună. Și în aceeași noapte, cei doi se vor ruga de la apusul soarelui

până în zori, când lupta se va înteți asupra lor. Și când vor fi strigat la El cu lacrimi, Dumnezeu va privi la rugăciunea amândurora și la rugăciunea penibilă a tatălui lor și, va spune: "Acesta este cel mai mare și s-a ridicat pentru a împlini voia tatălui său, iar acela, cel mai tânăr, și-a iubit tatăl și s-a rugat lui Dumnezeu [pentru el]". Și Dumnezeu îi va spune lui Gabra Maskal: "Alege-te între car și Sion!" Și El îl va face să ia Sionul și va domni deschis pe tronul tatălui său. Și Dumnezeu va face ca Israel să aleagă carul și el va domni în secret și nu va fi vizibil și îl va trimite la toți cei care au încălcat porunca lui Dumnezeu. Și nimeni nu va zidi case, și vor locui în corturi, și nimeni nu va suferi de oboseală în muncă, și nimeni nu va suferi de sete pe drum. Și zilele lor vor fi de două ori mai lungi decât cele ale oamenilor [obișnuiți] și vor folosi arcuri și săgeți, vor trage și îl vor străpunge pe cel pe care îl urăște Dumnezeu.

Astfel, Dumnezeu a făcut pentru regele Etiopiei mai multă slavă, har și măreție decât pentru toți ceilalți regi ai pământului, din cauza măreției Sionului, Cortul Legii lui Dumnezeu, Sionul ceresc. Și să ne dea Dumnezeu să împlinim bunăvoința Sa duhovnicească, să ne izbăvească de mânia Sa și să ne facă părtași ai împărăției Sale. Amin.

Iar ei, răspunzând, i-au zis: "Cu adevărat ai vorbit bine, căci așa ți s-a descoperit cu ajutorul Duhului Sfânt. Tu ne-ai spus tot ce s-a întâmplat și ești de acord cu cartea lui Damôtîyôs (Domitius) din Rômê. Și ai profetizat și ce se va întâmpla cu cele două cetăți, miresele lui Hristos, Bisericile Nestâsyâ și 'Arkâdyâ, cu Mârênâ și cu Etiopia, marile cetăți ale lui Dumnezeu, în care se vor aduce în orice moment jertfe și ofrande curate.

Fie ca Dumnezeu să ne arate harul Său! Binecuvântarea tuturor sfinților și martirilor [să fie cu noi] în vecii vecilor! Amin. Hristos este Regele nostru, iar în Hristos este viața noastră în vecii vecilor. Amin. Și Amin.